

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

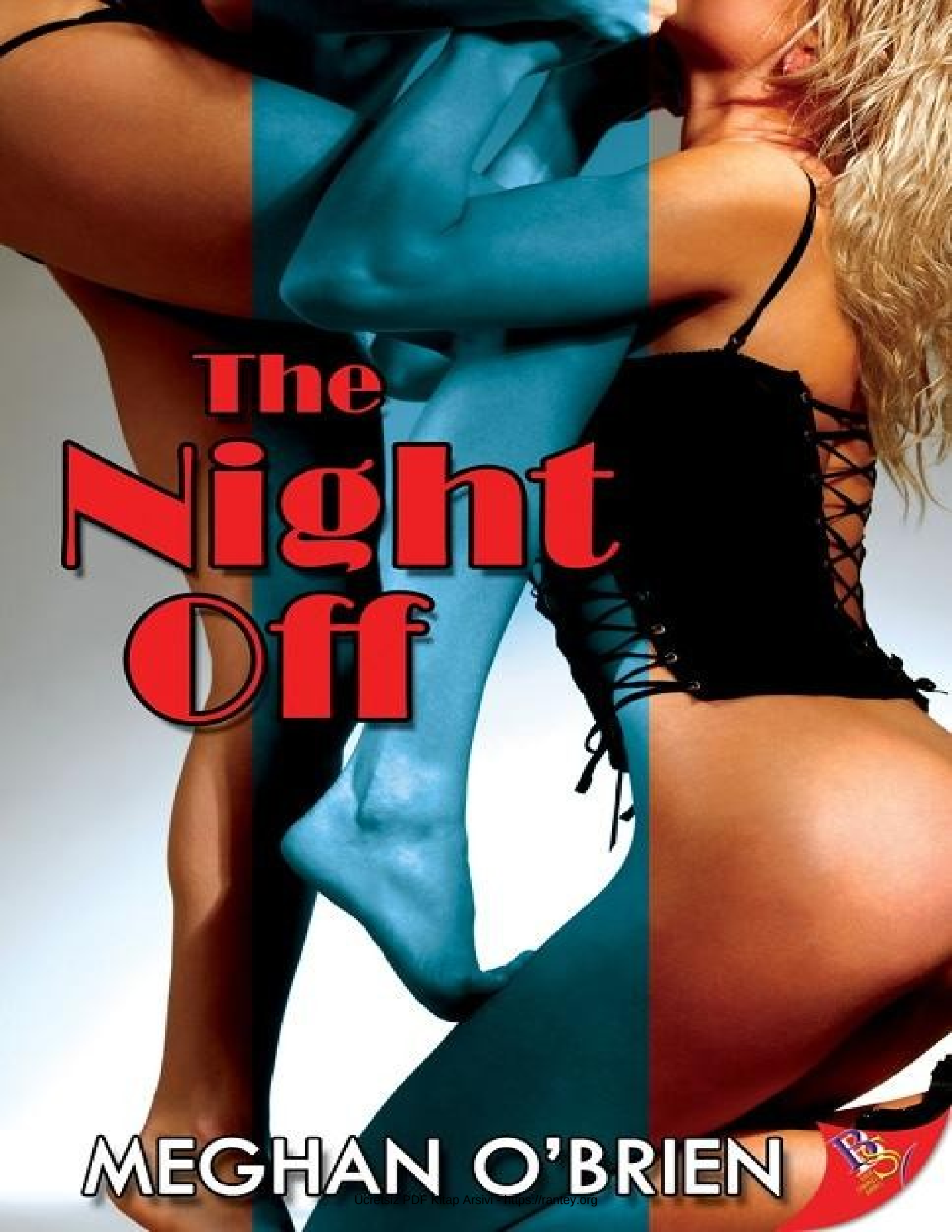
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Night Off

MEGHAN O'BRIEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Sinopsis

Emily Parker'ın üzerinde sıkı bir kontrol sağladığı yoğun bir hayatı vardır. Uyuşturucu bağımlısı ebeveynler tarafından yetiştirildiği için, kendi ihtiyaçlarını göz ardı ederek etrafındaki insanlarla ilgilenmeye alışkındır. Ama bu gece değil. Yıllarca bekâr kaldıktan sonra, tam olarak istediği şeyin bedelini ödemeye hazırdır: kontrolü elinden alarak teslim olmak.

Yıllarca yüksek fiyatlı eskort olarak çalışan Nat Swayne sadece işini sevmekle kalmıyor, aynı zamanda bu işte çok da iyi. Tehlikeli derecede seksi olan Nat Swayne, kendisine özel hayal dünyasından hoşlanan kadınların fantezilerini nasıl gerçekleştireceğini çok iyi bilmektedir; hem de duygusal bir bağ kurmadan.

Yoğun oyun geceleri daha fazlasına dönüştüğünde, Emily ve Nat yardım edemezler ama gerçek dünyada bir bağlantı kurmanın peşine düşerler. Ne yazık ki, eski alışkanlıklar zor ölür ve aşk her zaman yeterli değildir.

Yoksa öyle mi?

The Night Off
Taraşından getirildi

Bold Strokes Books, Inc. e-Kitapları

<http://www.boldstrokesbooks.com>

e-Kitaplar devredilemez. Bu eserin telif hakkını ihlal ettiği için satılamaz, paylaşılamaz veya başkasına verilemez.

Lütfen yazarın haklarına saygı gösterin ve dosya paylaşımı yapmayın.

KAPALI GECE

Meghan O'Brien

2012

The Night Off

© 2012 Meghan O'Brien tarafından yazılmıştır. Tüm hakları saklıdır.

ISBN 13: 978-1-60282-714-1

Bu Elektronik Kitap Bold Strokes
Books, Inc. tarafından yayımlanmıştır.
P.O. Kutu 249
Valley Falls, New York 12185

Birinci Baskı: Temmuz 2012

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap veya bazı bölümleri izin alınmaksızın hiçbir şekilde çoğaltılamaz.

Krediler

Editör: Shelley Thrasher
Prodüksiyon Tasarımı: Susan Ramundo
Kapak Tasarımı Sheri (GraphicArtist2020@hotmail.com)

Yazar tarafından

Üç Sonsuz
Döngü On Üç
Saat Savaş
Yaraları Vahşi
The Night Off

Teşekkür

Tüm Bold Strokes Books ailesine dostlukları ve destekleri için teşekkür etmek istiyorum. Özellikle de Radclyffe'e yazarları ve genel olarak LGBTQ kurguları için yaptığı her şey için; Shelley Thrasher'a inanılmaz editörlük yardımı için; ve kelimelerimi mümkün olan en iyi şekilde paketlemek için çok çalışan tüm tasarımcılara, editörlere ve web/pazarlama uzmanlarına teşekkürler.

Ayrıca eşim Angie'ye tüm desteği ve ebeveynlik sorumluluklarımıza ve genel olarak kaotik hayatımıza rağmen bana zaman ve yazma fırsatı verdiği için teşekkür etmem gerekiyor. Arkadaşlarım ve beta okuyucularım Ty Justice, K.E. Lane ve Sandy Lowe'a destekleri ve geri bildirimleri için teşekkürler. Harika olduğu için kız kardeşim Kathleen'e ve okumalarını yasakladığım kitaplar yazarken bile benimle her zaman gurur duydukları için aileme (bunun gibi... cidden. Kitabı kapatın artık, anne ve baba. Burada sizin için başka bir şey yok).

Son olarak, tüm okuyucularıma teşekkür ederim. Bunu sizin için yapıyorum ve siz buna çok değiyorsunuz!

Adanmışlık

Okuyucularıma, özellikle de müstehcen kitapları sevenlere.
Ve kesinlikle müstehcen kitapları seven ortağım Angie'ye.

Birinci Bölüm

Emily Parker, güçlü bir kol onu belinden yakaladığında ve bir el ağzını kapatıp şaşkın çılgılığını bastırdığında neredeyse arabasının anahtarlarını düşürüyordu. Kalbi deli gibi çarparak sürücü tarafındaki kapı koluna ulaşmaya çalıştı, ardından saldırganın dudakları kulağına değince dondu kaldı.

"Tek boynuzlu at."

Gerçek bir yaralanma korkusu dağılırken, anlamsız kelime vücudunu hemen jöleye çevirdi. Geriye endişe ve beklenti kalmıştı. Bunun her an gerçekleşebileceğini biliyordu ve şimdi büyük gece geldiğine göre, bunu başarabileceğini umuyordu.

Arkasındaki kadın tekrar konuştu. "Unicorn, sevgilim." Elini Emily'nin ağzından çekti.

Emily tercih ettiğinden daha fazla titreyen bir sesle, "Tek boynuzlu at," diye tekrarladı. "Anlaşıldı."

"Güzel." Beline dolanan kol sıkılaştı ve onu kendisinden daha uzun, daha zayıf ve daha güçlü hissettiren bir vücuda doğru geri çekti. "Şimdi arabana bineceğiz ve bizi sana söylediğim yere götüreceksin. Sonra da birlikte biraz eğleneceğiz." Kadın Emily'nin ağzını kapatan elini göğsüne götürdü ve gömleğinin üzerinden kabaca yoğurdu.

Biraz durulmuş olan kalp atışları yeniden hızlandı. Biri ona bu kadar yakından dokunmayalı dört yıldan fazla olmuştu. Okşama yabancı ve neredeyse dayanılmaz derecede kişisel hissettiriyordu. Ama bu onun fantezi senaryosuydu; en ince ayrıntısına kadar, tam da Xtreme Encounters ajansında Janis'e tarif ettiği gibi. En kirli, en karanlık arzularını bir yabancıyla yaşamak, günlük hayatında sıkı sıkıya tutunduğu kontrolden vazgeçmek üzereydi.

Bu fanteziye mastürbasyon yapmak başka bir şeydi, bunu gerçekten yaşamak başka bir şey. Bu gerçek hayat uydurmasına nasıl tepki vereceğini bilmiyordu ama sözde kaçırmanın ellerinin serbest bıraktığı uyarılma selini inkar edemezdi.

Kadın onun göğüs ucunu yakaladı ve sertçe bükte. "Bin şu lanet arabaya."

Nefes nefese kalan Emily öne çıktı ve sürücü tarafındaki kapıyı açtı. Deri koltuğa uzandı ve iş arkadaşlarından hiçbirinin bu sahneye tanık olacak kadar geç saate kadar ofiste kalmamış olmasına şükretti. İhtiyacı olan son şey birinin polisi aramasıydı. Bunun kendi rızasıyla olduğunu açıklamak zorunda kalmayı hayal bile edemiyordu - aslında, kendisine saldırılması ayrıcalığı için para ödemişti. İşyerinden kaçırılmayı seçmek riskli bir karardı ama artan tehlike duygusu tahrikini keskinleştirdi.

Yolcu kapısı açıldı ve onu kaçıran kişi kendini koltuğa bıraktı. Emily endişeyle yan gözle baktı, geceyi birlikte geçireceği kadını merak ediyordu. Mümkünse bir erkeksi, kesinlikle sert birini istemişti; sert, baskın bir seks gecesi için onu çalabileceğine dürüstçe inanabileceği bir kadın. Emily'nin onu ıslatacağını bildiği kaba sözleri söyleyebilecek kadar kendine güvenen bir kadın.

Bu kadın bunların hepsi ve daha fazlası gibi görünüyordu. Koyu renk saçlarını kafasına yakın bir şekilde kazıtmış, belirgin kollarını ve bir pinup-girl dövmesinin alt yarısını gösteren formda bir tişört giymişti. Butch hafif bir ifadeydi. Sert -belki biraz tehlikeli- kelimeleri yanında oturan kadını da tanımlıyordu.

O mükemmeldi.

Kasap üst baldırını kavrayıp sertçe sıkıttığında Emily keskin bir nefes aldı. "Arabayı çalıştır, tatlım."

Elleri titreyerek anahtarı kontağa taktı ve motoru çalıştırmak için çevirdi. "Nereye gidiyoruz?"

"Şimdilik bunun için endişelenme, iyi kız." Kadın elini Emily'nin kalçalarının arasına götürdü ve pantolonunun üzerinden hafifçe avuçladı. "Devam et ve 101'e bin, kuzeye doğru git. Sana ne zaman ineceğini söyleyeceğim."

Emily kendisine böylesine sahiplenici bir şekilde dokunan kadına bakmadan park yerinden yavaşça çıktı. Onları otoparktan çıkarıp otoyola götürmek için konsantrasyonunun her zerresini kullanması gerekti. Alaycı parmak uçları pantolonunun dikişi boyunca oynaşıyor, karanlıkta yönünü bulmaya konsantre olmasını zorlaştırıyordu. Nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri yoktu ama oraya vardıklarında ne olacağı hakkında çok iyi bir fikri vardı. Ajanstaki Janis ondan, eskortundan istediği seks eylemlerini ve müstehcen konuşmaları yazmasını istemişti.

karşılaşmalarına dahil etmek için. Emily listeyi zihninde gözden geçirirken kıvrandı.

Kasap adamın ne diyeceğini merakla beklerken, "Bana ne ?" diye sordu.

"Seni sikmem için bana yalvarmanı sağlayacağım." Bacaklarının arasındaki el geri çekildi ve yokluğuyla onu soğukta bıraktı. Yüzünün hayal kırıklığını ele vermesine izin vermemeye çalıştı. Kasap kıkırdarak, "Bana doğruyu söyle, bu seni korkutuyor mu yoksa heyecanlandırıyor mu?" dedi.

Emily cevap vermek istemedi. Heyecanını itiraf etmek fantezisinin doğasına aykırı olurdu. Onun yerine, "Adın ne?" diye sordu.

"Nat."

Muhteşem erkeğe bir kez daha baktı. Nat. Ona yakışıyordu. "Evde beni bekleyen ve kaybolduğumu anladığında polisi arayacak bir kocam olmadığını nereden biliyorsun?"

Eğlendiği her halinden belli olan Nat, iki parmağını Emily'nin ağzına soktu. Emily irkilerek geri çekildi ama Nat boştaki eliyle Emily'nin kolunu kavrayarak onu sabit tuttu. "Yola konsantre ol," diye emretti.

Emily ellerini direksiyonda sıktı ve Nat'in sert davranışlarının onu ne kadar tahrik ettiğini görünce utanarak önüne baktı. Ağzındaki parmaklar dilinin üzerinde gezindi, sonra geri çekildi.

"Soruna cevap vermek gerekirse, bu güzel ağzının am yalamak dışında herhangi bir şey için kullanıldığı bir dünyada yaşamayı reddediyorum." Nat elini Emily'nin göğsünü okşamak için indirdi, meme ucunu boğazından bir inilti çıkaracak kadar sert bir şekilde sıktı ve büktü. "Yani hayır, evde seni bekleyen bir kocan yok. Bu gece tamamen benimsin."

Emily külotunu ıslatan ıslaklığa şaşırarak yutkundu. Nat'in onu çok uzağa götürmek zorunda bırakmayacağını umuyordu. Ne kadar çabuk bir yatak bulabilirlerse o kadar iyiydi. Sekssiz geçen dört yıldan sonra, beş dakika daha bekleyemeyeceğini hissediyordu. Yine de fantezisi, en azından başlangıçta, pek de istekli olmayan bir katılımcı olmasını gerektiriyordu. "Eğer beni istiyorsan, sadece sorabilirdin."

Nat sırıttı. "daha eğlenceli." Emily'nin göğsünü sanki ona sahipmiş gibi okşamaya devam etti. "Peki daha önce amcık yedin mi? Yoksa bu gece ilk seferin mi olacak?"

Emily'nin yüzünün bir kısmı utançtan, bir kısmı da tahrikten yanıyordu. "Bu seni ilgilendirmez."

"Bence bu beni çok ilgilendirir." Nat elini tekrar Emily'nin ağzına götürdü ve Emily sahte bir öfkeyle geri çekilirken dudaklarında gezdirdi. "I

Sana bir kadını nasıl memnun edeceğini öğretmem gerekip gerekmeyeceğini bilmem gerekiyor." Emily'nin çenesini sıkıca kavradı. "Söyle bakalım, iyi bir yalaka mısın?"

Emily dikkatini yola kilitledi ve bakışlarının Nat'e kaymasına izin vermedi. Artık numara yapacak bir şeyi yoktu. Aşağılanması gerçektir. "Evet."

Nat onun çenesini serbest bıraktı. "Güzel. Gelmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin." Çıkış tabelasını işaret etti. "Burada in ve sola dön."

Emily'nin bu gece ne olacağını biliyor olması heyecanını hiçbir şekilde azaltmamıştı. Yazılı fantezisinin hatırası, Nat'in elinin çıplak tenine ilk dokunuşu için onu o kadar istekli hale getirdi ki, bunu istememek için tüm iradesini kullandı. Direksiyonu sıkıca kavradı ve Nat'in yönlendirmelerini takip ederek İspanyol tarzı bir binanın otoparkına doğru ilerledi.

Emily işaretli bir yere girdikten sonra Nat, "Arabayı durdur," dedi.

Emily öyle yaptı, sonra anahtarı çekip cebine koymak için hareket etti.

"Hayır." Nat elini uzatarak, "Ver onu bana," dedi.

Emily şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

"Arabamın anahtarı mı?" "Bir yere gitmeni istemiyorum, değil mi?"

Bu senaryosunun bir parçası değildi ama Emily doğaçlamayı takdir etti. Fantezisinin genel tonuyla iyi uyum sağlamıştı. Anahtarlığını uzattı. "Tamam."

Nat anahtarı cebine koydu, sonra Emily'nin emniyet kemerini çözdü. "İçeri girerken elimi tutmanı istiyorum. Uslu duracağına güvenebilir miyim?"

"Evet."

Arkasına yaslanan Nat, Emily'nin çenesini kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Bundan sonra bana hanımefendi diye hitap edeceksin."

Emily, onu Nat'in elinden çekip almaya iten içgüdülerine karşı savaştı. Bu onun kontrol ihtiyacının ön plana çıkmasıydı ve bu gece tamamen teslim olacağına dair kendine söz vermişti. Ayrıca Nat'in sertliği, direniyormuş gibi yapma fikrini tamamen yok etmişti. "Anlıyorum, hanımefendi."

"Güzel." Nat dudaklarını Emily'ninkilerin üzerinde gezdirdi ve Emily'nin göğsünün derinliklerinden bir inilti çıkardı. Sesi o kadar şehvet dolu ve muhtaçtı ki kendini bile tanıyamadı. Nat onu aniden bırakıp arabadan indiğinde, Emily'nin sürücü kapısı açılmadan önce birkaç ölçülü, sakinleştirici nefes alacak kadar zamanı vardı. "Hadi gel."

Nat'in elini tuttu ve arabadan çıkarken kendisine destek olduğu için minnettar oldu. Bacakları o kadar kötü titriyordu ki, ayakta durabilmek için Nat'e yaslanmak zorunda kaldı. Nat hiç vakit kaybetmeden kapıları kilitlemek için anahtarlığa bastı, sonra da onları otoparktan geçirerek binanın girişine doğru götürdü. Emily onun yanında durdu ve hiçbir şey söylemedi, sadece Nat'in güçlü parmaklarının kendi parmaklarının etrafında kıvrıldığı hissine odaklandı. Yakında bu eller onu daha önce hiç gitmediği yerlere götürecekti. Karnı gergin bir bekleyiş içinde çırpındı.

Binaya girmeleri sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Yolda kimsenin yanından geçmedikleri için rahatlayan Emily, nefes alış verişini düzene soktu ve sakar ayaklarına takılmamaya çalıştı. Nat'in aniden ne kadar endişeli hissettiğini bilmesini istemiyordu. Nat'in bir profesyonel olması önemli değildi - Emily onu tatmin etmeyi çok istiyordu ve bunu başaramayacağından ölesiye korkuyordu.

Nat, Emily'yi lobideki asansöre çekti, sonra da çatı katı için düğmeye bastı. Kapılar kapandığında Emily'ye soğuk bir gülümseme attı. "Bana adını söyle."

"Emily." Göz temasının teşvik edilmeyeceğini hissederek bakışlarını yere indirdi.

Nat alçak bir , "Emily," diye tekrarladı. "Peki ne istiyorsun?"

Nasıl cevap vereceğini bilemeyen Emily gözlerini kaldırdı ve Nat'in yakışıklı yüzünü inceledi. "Uh-"

"Beni memnun etmek istiyorsun."

Anlamıştı. "Evet, hanımefendi."

"Anlat bana."

"Sizi memnun etmek istiyorum, hanımefendi." Yüzü alev alev yanarken Nat'in hararetli bakışları altında kıpırdanmamaya çalıştı. Daha önce hiç kimse ona Nat'in şu anda yaptığı gibi bakmamıştı, sanki özellikle lezzetli bir ikrammış gibi.

"Nasıl?"

Nat'in arabada söylediği sözleri hatırlayınca Emily'nin yanakları daha da kızardı. "Amını yiyordum."

Nat'in eli dışarı fırladı ve sol meme ucunu çimdikledi.

Sertçe. "Hanımefendi," diye nefes nefese kaldı ve hatasını düzeltti.

Asansörün kapıları açıldı ve Nat dışarı çıktı, çatı katına girmelerine izin verirken Emily'nin elini bıraktı. Nat öne doğru iterek önce içeri girmesi için cesaretlendirdi. Emily içeriye birkaç adım attı, sonra ön koridorun hemen ötesindeki geniş odaya bakmaya çalıştı. Neredeyse sonuna ulaşmıştı.

Nat elini kolunun üst kısmına kapatıp onu birkaç adım geriye sürüklediğinde koridorun sonundaydı.

Nat basitçe "Hayır," dedi, sonra kollarını kavuşturdu ve bir kaşını kaldırdı. "Kıyafetlerini çıkar."

Bu *onun* fantezisi olmasına rağmen, Emily vücudunu tamamen yabancı birine isteyerek açma düşüncesiyle yüzünü buruşturdu. Nat ona karanlık, yırtıcı gözlerle bakıyor, kendisini rahatsız edici bir şekilde savunmasız hissetmesine neden oluyordu. Emily yutkunarak başını salladı. "Yapamam, hanımefendi." Reddetmesinin yeterince günah sayılacağını farkında olarak Nat'e düzgün bir şekilde hitap ettiğinden emin oldu. "Özür dilerim."

Nat başını eğdi ama başka bir tepki vermedi. "Yapamaz mısın?"

Gözleri yaşaran Emily ayaklarını inceledi. Bir an için güvenli kelimeyi kullanmayı düşündü. Bu gece için harcadığı ve bir kenara koyması aylar süren paranın canı cehenneme. Şimdi kontrolü gerçekten teslim etme zamanı gelmişti ama bunu yapacak gibi görünmüyordu. Belki de fantezilerinin hayal dünyasında güvenle kalması gerekiyordu.

Nat'in iş botları göründü, ardından dudaklarını Emily'nin kulağına değdirirken hafif baharatlı kokusu Emily'nin burun deliklerini doldurdu. "Sen güzel bir kadınsın. Bu yüzden buradasın. Ve bu dürüst bir gerçek Emily, seni o kadar çok istiyorum ki *canım acıyor*." Bir vuruş. "Şimdi elbiselerini çıkar da benim olana hayran kalayım."

Sanki Nat tam olarak ne duyması gerektiğini biliyordu. Bu sözler hoş bir güven patlamasını tetikledi ve şüphelerini kovdu. Bunu istiyordu. Buna *ihtiyacı vardı*. Ve hiç bu kadar ıslak olmamıştı. Kendini bu deneyime bırakırsa, bu onu değiştirebilirdi. En azından, etrafındaki her şeyden her zaman sorumlu hissetme yükünden kaçmasını sağlayabilirdi. Tek istediği buydu. Bir gecelik izin.

Emily kararlı bir şekilde başını salladı. "Evet, hanımefendi."

Nat onun yanağına nazik bir öpücük kondurarak uzaklaştı. "İşte benim kızım."

Nat'in övgüsünden cesaret alan Emily ellerini gömleğinin eteklerine götürdü ve kısa bir tereddütten sonra üstünü başının üzerine çekti. Nat'in bakışlarının göğsünde gezinmesini izledi, dantelli siyah sütyenini giydiği için mutluydu. En sevdiği sütyendi ve Nat'in gözlerindeki açlık onun da hoşuna gittiğini açıkça gösteriyordu.

"Bana göğüslerini göster."

Emily dudağını ısırarak utancına karşı verdiği mücadeleden vazgeçti. Janis'e bu fantezi için müstehcen konuşmanın şart olduğunu, ne kadar kaba olursa o kadar iyi olacağını söylemişti.

Şimdi bu senaryonun yazılmasına yardım ettiğine inanamıyordu. Buna inanamıyordu ama heyecandan ağzının suyu akıyordu. Emily başını sallayarak arkasına uzandı ve sütyenini çözdü, sonra omuz silkerek yere düşürdü.

Nat'in sessiz soluması çok gerçekçi görünüyordu. "Muhteşem." Emily'nin gözleriyle buluştu. "Meme uçlarını benim için çimdikle. Güzelce ve sertçe. Onları sertleştir."

Emily, Nat'in omzunun üzerinden duvardaki bir noktaya baktı. Meme uçlarını sıkarak parmak uçlarının baskısıyla inledi, sonra onları sertçe çekerken tısladı. Nat'in gözlerindeki onayı görünce, Nat onu durdurmak için elini kaldırına kadar sert muameleye devam etti.

"Şimdi de pantolonun. Yavaş ol."

"Evet, hanımefendi." Hâlâ titreyen Emily pantolonunun düğmelerini açtı, sonra da elinden geldiğince yavaşça bacaklarından aşağı kaydırarak. Çok seksi görüldüğünden şüpheliydi. Büyük olasılıkla sadece korkmuştu.

"Mükemmel." Nat, kız kot pantolonunu kenara atana kadar bekledi, sonra sütyenine uyan dantelli siyah külotunu işaret etti. "Çok güzel. Fahişe gibi."

Emily hiçbir şey söylemedi. Yeni tanıştığı bir kadının önünde neredeyse çıplak dururken Nat'in değerlendirmesine katılmamak mümkün değildi.

"Arkanı dön," dedi Nat, elini tembelce havada döndürerek. "O tatlı kıyını göreyim."

Bu değerlendirme sırasında artık Nat'in yüzünü izlemek zorunda kalmayacağı için rahatlayan Emily istenileni yaptı. Başını eğdi, Nat'in bakışlarının sırtını yaktığının farkındaydı.

", Emily." Emily tereddüt etti.

Arkasından, şaşkınlıkla sarsılmasına neden olacak kadar yüksek bir tokat sesi geldi. Nat tenine temas etmemişti ama ses bile tek başına işe yaramıştı. "İtaat etmen için seni zorlamam mı gerekiyor?"

"Hayır, hanımefendi." Nat'in sabrını sınamaya hevesli olmayan Emily, bu pozisyonun onu ne kadar açıkta bıraktığının farkında olarak dikkatle belinden eğildi. "Böyle mi, hanımefendi?"

"Çok iyi." Nat'in sesi derinleşti. "Şimdi o sürtük külotunu yere indir. Benim için bir gösteri yap."

Emily gözlerini kapatarak külotunun belini kavradı ve bilinçli bir şekilde kalçalarından aşağıya doğru sürükledi. Serin hava bol ıslaklığına çarparak omurgasına bir ürperti gönderdi. Nasıl olduğunu hayal bile edemiyordu.

Belli ki heyecanlıydı, iç kalçaları ve amcığı hükmedilmekten hoşlandığının kanıtı olarak kayganlaşmıştı ve yapabileceği tüm itirazları yalanlıyordu.

"Şu şişmiş, pembe amcığa bak. Sırılıklam. Sikilmeye hazır." Nat'in uyarılmışlığı boğuk sözlerine sinmişti. "Bana bir daha hayır dersen, *çok* uzun bir süre boşalmana izin vermem. Ve o ıslak amcığın boşalmaya *ihtiyacı var*, değil mi?"

"Evet, hanımefendi," diye fısıldadı. "Ayağa kalk ve yüzünü bana dön."

Emily doğruldu. Arkasını döndüğünde kalbi güm güm atıyordu ve Nat'in gözleriyle karşılaşmaya cesaret edemedi. Nat'in Emily'yi öne doğru çağırmadan önce ayağıyla giysilerini önünde gevşek bir yığın halinde toplamasını izledi.

"Dizlerinin üzerine çök, tam buraya," dedi Nat.

Nat'in giysinin ahşap zeminde diz çökmenin acısını hafifletmesini amaçladığını anlayan Emily minnetle üzerine çöktü. "Evet, hanımefendi."

"Ne istiyorsun?"

Bu sefer cevabı biliyordu. "Seni memnun etmek için." Ve bu doğrudu. "Hanımefendi."

Nat ona öyle bir sırttı ki, ayakta olmadığına şükretti. Dizlerinin bağı çözülebilirdi. Parmak ucunu Emily'nin çenesinde gezdiren Nat mırıldandı, "Mükemmel. Pantolonumun düğmelerini aç."

Emily titreyen ellerine lanet okuyarak düğmeye uzandı. Düğmeyi açmayı başarması için epeyce uğraşması gerekti. Bir sonraki talimatını almaya hazır bir şekilde yüzünü kaldırdığında, Nat tek bir parmağını ağzına soktu.

"Berbat," dedi Nat.

İlk başta kafası karıştı ama sonra Nat parmağını oynattı ve ne yapmasının istendiğini anladı. Kendinden utanarak, hafif bir el dezenfektanı tadı olan Nat'i emdi. Emily onay almak için gözlerini kaldırdı.

"Bana o ağızla neler yapabileceğini göster." Nat parmağını yavaşça geri çekti, sonra müstehcen bir sırıtışla tekrar içeri girdi. "Benimle zeki olmak dışında, yani."

Emily her türlü direniş numarasını çoktan bırakmıştı. Nat'in baskın enerjisi onu tamamen itaatkâr ve itaat etmeye hevesli hale getirmişti. Daha sert emdi, dilini Nat'in parmağının pedinin üzerinde daireler çizerek döndürdü.

Nat'in boğazının derinliklerinden alçak bir inilti yükseldi. " aç."

Emily, Nat kot pantolonunun indirirken diliyle onu okşamaya devam etti. Nat'in parmağı ağzından çıktığında nefesi kesildi, ardından Nat'in kot pantolonunu bacaklarından aşağı itmesini ve siyah boxer külotunu da almasını nefes nefese izledi. Yüzünden sadece birkaç santim ötedeki düzgünce kesilmiş saç üçgenine baktı. Derin bir nefes aldı ve metresinin tadına bakma düşüncesiyle ağzı sulanmaya başladı.

"Oh, bunu , değil mi?" Nat bir elini amının üzerinde gezdirdi, dudaklarını araladı ve kaygan, pembe etini ortaya çıkardı. "Beni buradan öpmek ister misin?"

"Evet, hanımefendi."

Nat parmaklarını Emily'nin ıslaklığında gezdirdikten sonra Emily'nin dudaklarına sürdü. Şok olan Emily irkilerek uzaklaştı ama Nat saçlarına dolanan eliyle onu durdurdu. Nat serbest eliyle Emily'nin sularından daha fazla topladı ve bu kez parlak parmaklarını doğrudan Emily'nin ağzına bastırdı. Dört yıldır ilk kez bir kadının tadına bakıyordu. Eski sevgililerinden hiçbirinin bu kadar tatlı olduğunu hatırlamıyordu.

"Tadımı beğendin mi?" Nat onun saçını daha sıkı tuttu.

Emily başını sallayarak Natin parmaklarının arasından, "Bayıldım, hanımefendi," diye mırıldandı.

Nat parmaklarını geri çekti, sonra Emily'nin yüzünü kabaca bacaklarının arasına itti. "O zaman hayatta kalmak için ihtiyacın varmış gibi ye beni."

Emily içgüdüsel olarak ağzını açtı ve Nat'in aromasının doğrudan kafasına gitmesiyle inledi. Kokusuyla başı dönmüş bir halde Nat'i içine çekti, burnunu ve dudaklarını kıvrımlarına doğru itti ve açıklığını yaladı.

"İşte böyle." Nat şefkatle yanağını okşadı, sevgi doluydu. "İşte benim küçük pis sürtüğüm."

Emily gözlerini kapattı, müstehcen övgüden ne kadar hoşlandığından utandı. Yüzündeki el hafifçe tokat atmadan önce durdu. Temas acı verici değildi ama Emily anında dikkat kesildi.

"Bana bak." Nat'in sözleri kesik kesikti, sesi sabitti. Uyluklarının hafifçe titremesi dışında kontrolü tamamen elindeydi. "Seni *burada* istiyorum. Burada."

Nat'in başının üzerindeki elinin katı baskısı onu yerinde tuttu ve Emily'yi onu yalamaya devam ederken Nat'in gözlerine bakmak için mücadele etmeye zorladı. Orada gördüğü şey onu temelini sarsacak şekilde tahrik etti. Küçük kirli fantezisinin hayata geçmesinden gerçekten zevk alıp almayacağını merak etmişti, ama şimdi biliyordu.

Buna bayıldı.

"Komik, pek de isteksiz *davranmıyorsun*." Nat kıkırdadı. "Artık öyle değil."

Emily, "Hayır, hanımefendi" diyecek kadar uzun süre uzaklaştı, sonra işine geri döndü. Nat ayaklarını ayırdı ve kalçalarını hafifçe eğerek Emily'ye daha iyi erişim sağladı. Başını eğen Emily, dilini Nat'ın açıklığının etrafında dolaştırdı ve Nat'ın inleyip tepki olarak titremesinden heyecanlandı.

"Bunu duyduğuma sevindim." Nat bir nefes aldı, sonra nefesini verdi. "Çünkü bu gece senin için büyük planlarım var. Seni becereceğim, Emily. Seni şaplaklayacağım. O güzel vücudunu kullanacağım ve kötüye kullanacağım. Ve senin de bundan en az benim kadar zevk alacağını düşünmek isterim." Emily'nin saçlarını çekiştirdi, ta ki Emily tekrar onun bakışlarıyla buluşana kadar. "Bunu düşünmeme *gerek* yok. Ama çok isterim."

Emily verdiği cevabın kabul edilebilir olduğunu umarak başını salladı. Yaptığı şeyi durdurmak istemiyordu - Nat'ın doruğa ulaşmak üzere olduğunu hissettiğinde değil. Sihir gibi, tüm olağan stresleri ve endişeleri zihninden kayboldu, yerini üzerinde yükselen kadını memnun etmeye tek bir odaklanma aldı.

"Siktir," diye inledi Nat, elini Emily'nin saçlarına sokarak ağzını klitorisine yönlendirebildi. "Em beni. Beni boşalt."

Mutlu bir mırıltıyla karşılık veren Emily, dudaklarını Nat'ın sıcak, şişmiş klitorisinin etrafına yerleştirdi ve nazikçe emdi. Nat elini uzatıp kendini duvara dayadı ve Emily'nin gülümsemesine neden oldu. Kararsızlığına rağmen Nat'ın tepkileri Emily'nin iyi bir iş çıkardığını açıkça gösteriyordu.

Nat onun saçlarını serbest bıraktı ve yanağına hafif bir tokat daha attı. Temas acı vermek için değil, aşağılamak içindi - tam da istediği gibi. Nat sesinde sadece hafif bir tereddütle, "Daha sert, sürtük. Daha sert em."

Emily emişini artırarak Nat'i ağzının derinliklerine çekti. Nat neredeyse anında sertleşti, sonra vücudu serbest bırakılarak titredi. Zevkini seslendirmede ama dudaklarını ve dilini ıslatan ıslaklık selinden orgazmın güçlü olduğu belliydi. Kendisine söylenmeden önce durmaktan çekinen Emily, Nat iki eliyle saçlarından tutarak onu çekene kadar yalamaya devam etti.

"Yeter."

Topuklarının üzerinde geriye yaslanan Emily sessiz kaldı ve daha fazla talimat bekledi. Zonklayan amından kendi suları akıyordu ama yakında rahatlayacak gibi görünmüyordu. Fantezisinin büyük bir bölümünü

orgazmının zorlukla dayanana kadar reddedilmesi. Şimdi bunu enine boyuna düşünmüş olmayı diliyordu.

Nat nefes verdi ve bir adım geri çekildi. "Bu sinirimi bozdu."

Emily de aynı şeyi söyleyebilmeyi diledi. Şansını deneyerek, "Teşekkür ederim, hanımefendi," diye mırıldandı.

"Ne için?"

"Seni memnun etmeme izin verdiğin için."

Nat'in gözleri onaylanmış gibi parlıyordu. Emily'nin üst kolunu kavradı ve onu ayağa kaldırdı. "Bir şey değil, sürtük." Elini tutan Nat onları çatı katının derinliklerine götürdü. "Gel bakalım. Artık başlayabiliriz."

İkinci Bölüm

Nat onu tertemiz bir banyoya soktu ve kapıyı arkalarından kapattı -büyük olasılıkla Emily'nin kaçmasını önlemek için, çünkü çatı katında yalnızdılar ve mahremiyet meselesini çoktan aşmışlardı. Hâlâ çıplak olan ve kalbi hızla çarpan Emily lavabonun yanında durdu ve Nat'in küvetin kenarına oturup musluğu açmasını şaşkınlıkla izledi. Nat eliyle suyu test ederken zayıf, kaslı kolları esnedi. Hareketlerindeki kolay güven Emily'nin boğazının kurummasına neden oldu. Nat musluğu tıkadığında bakışlarını kaçırdı, odak noktası kendisine döndüğünde ne olacağı konusunda endişeliydi.

Nat'in acelesi varmış gibi görünmüyordu. Bir şişe köpük banyosunun kapağını açtı ve buharı tüten suyun içine bolca döktü. "Çok sıcaksa gel bana söyle."

Bu tekliften garip bir şekilde etkilenen Emily öne doğru bir adım attı. "Evet, hanımefendi." Elini suyun akışının altında tuttu. Sıcaktı ama sevdiğinden daha sıcak değildi. "Bu harika hissettiriyor." Nat'in eli çıplak poposunun kıvrımlarını okşadığında irkildi.

"Sen de öyle."

Emily ne diyeceğini bilemez halde doğruldu. Poposuna inen sert bir tokat boğazından bir nefes kopardı ve aceleyle cevap vermesini sağladı. "Teşekkür , hanımefendi." "ederim." Nat elini daha aşağı kaydırarak hafifçe okşadı. Kör tırnaklarıyla desenler çiziyor, kızın kalçalarının birleştiği yere daha da yaklaşıyordu.

Emily'nin kalçaları. "Islak mısın?" "Evet."

Nat kalçasının iç kısmına dokunarak, "Aç," diye mırıldandı.

Emily ayaklarını birbirinden ayırdı ve sanki bunun için eğitilmiş gibi emre itaat etti. Nat sessiz, onaylayıcı bir ses çıkardı, sonra parmak uçlarını Emily'nin bacaklarının arasındaki bol ıslaklığın içinde gezdirdi. Emily inleyerek gözlerini kapattı. Bu kadar yakından dokunulmak çok etkileyiciydi. Çok uzun zaman olmuştu.

"Oh," dedi Nat usulca, "Çok, çok ıslak. Ne yapacağının söylenmesinden hoşlanıyorsun."

İfadeyi düşündü. Yıllarca baskın bir aşık tarafından ele geçirilme fantezileriyle kendini tatmin etmişti. Şimdiye kadar arzuları kolayca gerçek hayata dönüşmüştü. "Evet, istiyorum. Hanımefendi."

"Bu çok iyi." Nat parmaklarını Emily'nin kıvrımlarının daha derinlerine sokarak onun nefesini kesmesini sağladı. "İş kıyafetlerinin içinde çok iyi bir kız gibi *görünüyordun*. Ama değilsin, değil mi? Sen iyi bir kız değilsin. Hayır, tatlı, masum Emily iş kıyafetlerinin altına seksi siyah iç çamaşırları giyiyor. Bir yabancı tarafından becerilme düşüncesi onu heyecanlandırıyor. Daha da kötüsü, bir yabancı tarafından *alınmak*."

Sözlü aşışlamayı, alçaltmayı bekliyordu. Ne de olsa bunu senaryoya yazmıştı. Bunun için para ödemişti. Arzusu kabırırken kelimeler yanaklarının yanmasına neden oldu. Şaşkınlıkla Nat'in gözleriyle karşılaşmaktan kaçındı ve hafifçe nasırlaşmış parmakların dudaklarını keşfetme hissinin tadını çıkardı.

Nat bacaklarının arasından çekildi. Elini dudaklarına götürdü ve dilini parmaklarını temizlemek için kullanırken Emily'nin gözleriyle buluştu. "Lezzetli," diye mırıldandı Nat.

"Teşekkür ederim, hanımefendi." Emily'nin dizleri titredi. Bir eliyle geriye uzandı, tutunacak bir şey arıyordu. Lavaboyu buldu ve Nat'ten istemeden bir adım uzaklaşarak minnettar bir iç çekişle soğuk porselene yaslandı. Başka bir uyarı beklerken nefesini tuttu ve Nat'in bakışlarıyla karşılaştı.

Nat boş gözlerle ona baktı. Neredeyse soğuk. "Becerilmekten hoşlanıyor musun?" Bu kadar açık sözlü bir soru karşısında soğukkanlılığını korumak zordu.

-Hayal ettiğinden çok daha zordu. Yüzü yanıyordu. Elleri titriyordu. "I..." Aklına istenmeyen bir düşünce geldi: Nat'in vereceği cezayla başa çıkabilecek miydi? Fantezisi çok sertti. Sertti. Gerçek hayatta daha önce hiç böyle bir dinamikle oynamamıştı ve bu düşünce onu kesinlikle azdırsa da, çoktan sarsıldığını ve daha önlerinde uzun bir yol olduğunu inkâr edemezdi. Fantezi-Emily sert muameleye boyun eğdiğinde her zaman çok korkusuzdu. Gerçek Emily bir türlü rahatlayamıyordu. "Sanırım öyle."

Nat kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Cezadan kaçınmak umuduyla çabucak, "Hanımefendi," dedi. Ayağa kalkan Nat, yüzünde yırtıcı bir gülümsemeyle aralarındaki mesafeyi kapattı. Emily onun planladığı şey için kendini hazırladı.

Nat göz temasını kesmeden tişörtünü çıkardı ve yere . "Becerilmek hoşuna gidiyor mu?" diye tekrarladı, Emily'nin tepkisini izliyordu. Nefes alan Emily,

"Evet" diye fısıldadı. Nat'in yoğun bakışlarına dayanamayarak bakışlarını indirdi ve Nat'in çıplak göğüslerini görünce hemen nefesini kaybetti. Şaşırtıcı derecede dolgun ve kadınsı olan bu göğüsler, Nat'in göğüsleri ile tam bir tezat oluşturunuyordu.

Vücudunun geri kalanının sert erkeksi hatları. O çakıllı pembe meme uçlarından birini ağzına alma dürtüsü korkusunu kısa süreliğine bastırdı ve onu daha da belirsizliğe sürükledi.

"Evet?"

Emily, Nat'in eğlenen sesi karşısında irkildi. "Evet, hanımefendi." Dikkatini tekrar Nat'in yüzüne verdi ve aniden çok nazik kahverengi gözler olduğunu fark ettiği gözlerde öfke ya da hayal kırıklığı görmeyince rahatladı.

"Demek Emily sikilmekten hoşlanıyor." Nat'in gülümsemesi açık sözlülüğünü yalanlıyordu. "Bu konuda utanmana gerek yok. Benimleyken olmaz." Ellerini Emily'nin göğsüne koydu ve hassas göğüslerini kucaklamak için aşağı kaydırды. Nazik başparmakları kabarık meme uçlarının üzerinde gezinirken Emily'nin vücudunda zevk dalgaları oluştu. "Çünkü seni becermekten zevk alacağım. Hem de çok."

Emily nefesini tuttu. Nat'ten şiddetle etkilenmişti, şimdiye kadar müstakbel bir sevgiliden etkilenmediğinden daha fazla. Bu gerçek teslimiyeti neredeyse imkânsız kılıyordu. Bu seksi erkeği hayal kırıklığına uğratmak ya da kendi gizli arzularını gerçekleştiremeyerek kendini utandırmak istemiyordu. Tanıdık bir başarısızlık korkusu, seansları başladığından beri sayısız kez olduğu gibi soğukkanlılığını tehdit etti.

"Hey."

Nat'in sessiz mırıltısı Emily'nin içsel odağını kırdı. Ellerini Emily'nin göğüslerinden omuzlarına doğru hareket ettirdi, sonra onu belli belirsiz sıktı. Gözlerinde dile getirilmemiş bir soru gizleniyordu.

Emily güvenli kelimesini her an kullanabilirdi. Bir *tek boynuzlu at* ve her şey duracaktı. Ama sonra ne olacaktı? Colleen hafta sonu için bir arkadaşının ailesinin kulübesindeydi. Küçük kız kardeşi gittiğinde, daire iç karartıcı bir şekilde boş hissedecekti. Ve hâlâ cinsel açıdan hüsrana uğramış olacaktı.

Ayrıca utanç verici miktarda para da kaybedecekti.

Daha da ötesi, bunu sonuna kadar götürmediği için pişman olacaktı. Henüz dürüstçe zevk almadığı hiçbir şey olmamıştı, bu yüzden çekip gitmek onu sadece daha sonra aptal gibi hissettirecekti. Bu senaryoyu kafasında tekrar tekrar canlandırmasının bir nedeni vardı; istediği, *ihtiyaç duyduğu* şey buydu. Suçluluk duymadan teslim olmak, daha güçlü bir partnerin onu almasının verdiği heyecan. Böyle bir gecenin neden kontrol manyağı halinden kurtulmak için mükemmel bir tatil olduğunu anlamak için psikolog olmaya gerek yoktu. Ona da iyi gelecekti.

Emily sakinleştirici bir nefes alarak parmaklarını birleştirdi ve Nat'in ellerini tekrar göğüslerine götürdü. Belirsiz bir gülümsemeyi başardı. "Sadece... uzun zaman oldu."

Nat hiçbir şey söylemedi, sadece meme uçlarını okşadı - önce avuç içleriyle, sonra parmak eklemleriyle. Emily ürperdi ve daha da yaklaştı, Nat uzaklaştığında inledi. Sonra Nat onu kollarından tutup omuzları kapalı banyo kapısına dayanana kadar geriye doğru götürürken hızla nefes aldı. Nat konuşmadan, Emily'nin ayak parmaklarını kıvıran ve mantıklı bir düşünce oluşturma yeteneğiyle birlikte zihnindeki tüm şüpheleri silen derin, duygulu bir öpücükle ağzını yakaladı.

Güçlü, iddialı eller yerdeydi; göğüslerinin kıvrımlarında, yanlarında geziniyor, kalçalarını kavıyordu. Nat onu kapıya yasladı, sert vücudu Emily'nin çıplak teninde ağır, sıcak ve elektrikliydi. Öpüşme tutkulu, sınırsız ve tamamen ikna ediciydi. Sanki artık eskort ve müşteri değil de sadece birbirini isteyen iki kadın gibiydiler. Belli ki profesyonelce verilmiş bir güvenceydi ama Nat bu konuda çok başarılı değildi.

Nat nefes nefese geri çekildi. Sanki daha fazlası için geri dönmek istiyormuş gibi Emily'nin ağzına baktı. Bunun yerine gözlerini kırıştırdı ve Emily'nin gözlerini arayarak yeniden odaklandı. "Tamam mı?"

Emily otomatik olarak cevap verdi. "Tamam."

"Güzel." Nat onu kapıya yaslandığı yerden bırakmadı. Bir elini karınlarının arasına sokarak parmaklarını Emily'nin kesilmiş buklelerinin arasından geçirdi.

Emily bir ayağını yana kaydırarak kendini Nat'in nazik keşfine açtı. Pürüzlü parmak uçlarının labiasının üzerinde kaydığını hissedince ürperdi. Bir kaşını kaldıran Nat, Emily'nin açıklığını duygusal bir şekilde daire içine aldı ve sonra içine doğru itti. Yavaşça. Derin. Emily inledi.

Nat ağzını Emily'nin kulağına götürdü. "Parmakla sikilmek hoşuna gidiyor mu?"

Emily gözlerini kapatarak, "Evet, hanımefendi," diye fısıldadı. Nat'in bir kez daha sahneyi bozmadan onu nasıl rahatlatacağını bilmesinden memnun olan Emily, sonunda karakterine geri dönmeye hazırdı. Ve orada kalmayı umuyordu.

"Beni çok sertleştiriyorsun." Nat ikinci bir parmak daha ekleyerek onları hafifçe ayırdı ve onu gererek açtı. "Umarım benim butch horozum için hazırsındır."

Tabii ki öyleydi. Emily ağlamamak için dudaklarını ısırarak zorunda kaldı. "Öyleyim, hanımefendi."

Nat kıkırdarak parmaklarını çekti ve onu öyle boş bıraktı ki canı acıdı. "Bunun için bana *yalvarana* kadar olmaz."

Kontrolü teslim etmek için ne kadar can atsa da, Emily bu kadar çabuk bırakmayacaktı. Eğlencenin yarısı Nat'ın onu boyun eğmeye zorlamasıydı. "Anlaşıldı," diye mırıldandı. "Hanımefendi." Nat aniden geri çekilip onu zayıf bacakları üzerinde tek başına bıraktığında neredeyse yere yığılacaktı.

Nat musluğu kapatmak için küçük odanın içinde yürüdü. Güzel kokulu, baştan çıkarıcı köpükler küvetin kenarından yükselerek Emily'yi yaklaştırmaya çağırdı. "Gir içeri." Önden giden Nat, buharlı suya adımını attı. "Seni yıkayacağım."

Emily küvete tırmandı ve minnettar bir iç çekişle Nat'ın karşısına oturdu. Dizlerini göğsüne çekti ve Nat'ın karşısına yerleşmesini izlerken kollarını dizlerine doladı.

Nat başını salladı ve Emily'yi yanına çağırdı. "Sana oradan ulaşamıyorum."

Nat'ın ses tonunu biraz yumuşattığını fark eden Emily tereddüt etmeden öne doğru kaydı. Nat'ın bu karşılaşmanın tüm pürüzlerini yumuşatmasını istemiyordu. Tek bir kelime bu akşamı daha geleneksel bir sevişme seansına dönüştürebilecek olsa da, tanıdık olanın rahatlığına yenik düşmeyi reddetti. Bu, hayalindeki sevgiliyle en kirli fantezisini gerçekleştirmek için hayatta bir kez eline geçecek bir fırsattı. Bir anlık şüphenin aylarca süren planını mahvetmesini istemiyordu.

Küstahlığın cezaya yol açabileceğinin farkında olan Emily, şansını denedi ve Nat'ın kalçalarına oturdu. Ağırlığını Nat'ın kalçalarına vermedi, bunun yerine onun üzerinde durmayı ve vücuduna kolay erişim sağlamayı tercih etti. Nat onaylayan bir baş hareketiyle bir kolunu Emily'nin beline dolayarak onu yerinde tuttu.

"*Şimdi* itaatkârsın." Nat boynunu bükerek Emily'nin göğsünün ucunu yaladı, ardından dikleşmiş meme ucunu dişlerinin arasına alıp nefis bir baskı uyguladı. Acı zevkle karıştığında Emily hızlı bir nefes çekti, ama tamamen hareketsiz kalmaya özen gösterdi. Sonunda Nat yatıştırıcı bir öpücükle meme ucunu serbest bıraktı. "Belki *de* her şeye rağmen iyi bir kızsındır." Hiçbir uyarıda bulunmadan Emily'nin içine tekrar girdi.

Emily dizlerinin üzerinde kalmak için mücadele etti. Nat'ın parmakları çok iyi hissettiriyordu ve erkeksi güzelliği konsantre olmayı zorlaştırıyordu. Dişlerini sıkan Emily sessiz kalmak için mücadele etti. Nat'e yüksek sesle inleme zevkini tattırmak istemiyordu. Henüz değil.

Nat başparmağının ucuyla anüsünü daire içine alıp karnının derinliklerine şok dalgaları gönderdiğinde kararlılığı zayıfladı. Ağır bir şekilde üzerine yığıldı

Nat'in kalçaları, artık kendi ağırlığını taşıyamıyordu.

Nat kıkırdadı. "Oh, seni iğrenç şey. Sikilmekten hoşlanıyor musun? göt?"

Yanakları yanan Emily tekrar ayağa kalkmak için acele etti ama Nat onu kucağında tuttu. Eli Emily'nin kalçaları arasında yavaşça pompalamaya devam etti, parmakları derine sokuldu. Emily, g-noktasına daha fazla doğrudan uyarılma dileyerek etrafta kıvrandı. Ama Nat'in onu bu kadar kolay ödüllendirmeyeceğini biliyordu. Nat'in bir cevap beklediğinin farkında olan Emily dürüstçe konuştu. "Bilmiyorum,

Hanımefendi."

"Bilmiyor musun?" Nat şüpheli görünüyordu.

"Hanımefendi, bunu daha önce hiç... yapmadım." Gerçek buydu. Anketini doldururken yaşadığı epeyce iç tartışmadan sonra hafif bir anal oyun talep etmişti. Bu konuda gergindi ama aynı zamanda heyecanlıydı. Gerçek hayatta bunu isteyecek kadar kendini hiç rahat hissetmemiş olsa da, bu eylem fantezilerinde büyük yer tutuyordu. "Açıkkası hoşuma gidip gitmediğini bilmiyorum."

Arzu Nat'in gözlerini kararttı. Parmak uçları Emily'nin anüsünün hassas büzüşmesine degecek şekilde manevra yaparak Emily'nin amından çıktı. "Eh, öğrenmek üzeresin."

Titreyen Emily, "Evet, hanımefendi" diye fısıldadı. Nat eline sabun fişkırtırken başını eğdi, ardından daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde masaj yapmaya devam etti. Daha fazla temas için açgözlülükle, Nat'e daha iyi erişim sağlamak için kalçalarını eğerek kurnazca yukarı kaldırdı. Nat ilk başta onun dar açıklığına hafif bir baskı uygulamaktan memnun görünüyordu, ancak Emily artan bir aciliyetle ona karşı sallandığında, homurdandı ve hafifçe içeri itti. Emily, Nat'in orada olmasının ne kadar yabancı bir his olduğuna şaşırarak nefesini kesti.

"Rahatla, sevgilim." Nat onun boğazına ağzı açık bir öpücük kondurdu. "Bunun senin için de iyi hissettirmesini istiyorum." Parmağının ucunu oynattı. "Rahatla ve beni içine al."

Emily derin bir nefes aldı ve vücudunun gevşemesini diledi. Ne yazık ki, gerçekte gördüğü en ateşli erkeğin kucağında olmak pek de sükûnet telkin etmiyordu. İlham geldi. "Hanımefendi, klitorisimi ovabilir miyim?"

Keskin dişleri boynunu sıyırdı. "Evet, yapabilirsin." Emily'nin içinde hareket etmeye devam etti ama daha derine itmeye çalışmadı. "Ama kendini ." Nat başını kaldırdı ve Emily'nin gözleriyle buluştu. "Bu

Sana sadece benim verebileceğim bir şey. Ve sen henüz bunu hak etmeye yaklaşmadın bile."

Sadece bu sözler bile Nat'in eline karşı daha sert sallanmasına ve Nat'in uzun parmağının kıcının içinde daha derine kaymasına neden oldu. "Oh," diye mırıldandı Emily, sonra elini hızla klitorisine götürdü ve kendini bilinçsizce ovuşturdu. Sıcak zevk vücudunun alt kısmına yayıldı ve şehvetinin alevlerini daha da yükseltti. Nat'in onu yakın zamanda amına dokunmaktan vazgeçirmeyeceğini umuyordu. Hiç bu kadar iyi hissetmemişti.

Nat, Emily'nin dudaklarıyla oynamak için başparmağını yukarı kaldırdı, sonra da amının açıklığını kızdırmak için aşağı indirdi. Emily dudağını ısırdı ve Nat'in parmaklarına bindi, inledi, ne kadar çabuk zirveye ulaştığına hayran kaldı. Tam gerçekten orgazma yaklaştığına karar verdiğinde, Nat hareketsiz kaldı.

Emily anında, inkar edilemez bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Neden serbest bırakılmamayı istemişti ki? "Lütfen, hanımefendi." Nat'in elini yere bastırdı. "Sadece biraz daha, lütfen."

Nat parmağını Emily'nin kıcından dikkatlice çıkardı, sonra elini kalçalarının arasından çekti. Emily'nin omuzlarını hafifçe iterek onu geri çekilmeye zorladı. "Hayır, bu kadar yeter. Artık güzel ve temizsin."

Temiz olmak hissettiği son şeydi. Bu noktada boşalmayı o kadar çok istiyordu ki Nat'in istediği her şeyi yapabilirdi. Her şeyi. Bir kez daha şansını deneyerek Nat'in baloncukların altındaki sert kalçasına dokundu.

"Hanımefendi, lütfen. Sadece-" Nat onun üst kolunu demir bir kavrayışla yakaladı. Serbest kalan eli önce bir göğsüne, sonra da diğerine vurdu. Darbeler aşırı acı verici değildi,

Ama bu sert ceza Emily'yi şaşkına çevirdi. "Yeter."

Nat, Emily'nin yoğunluktaki tırmanışa kolaylıkla uyum sağlamasına izin veren sakin, kendine hakim bir güven yaydı. Bunu o istemişti ve bu onu kesinlikle tahrik ediyordu. Kukusu ağrıyor, meme uçları geriliyor ve tüm vücudu beklentiyle titriyordu. Hafif bir endişe kalmıştı ama korkusu gitmişti. Nat, Emily'nin kendini güvende hissetmesini sağlamak için elinden gelen her şeyi yapacaktı, bundan emindi.

Nat elini Emily'nin göğüs ucunu çevreleyen acıyan etin üzerinde gezdirdi. "Sana bunun için yalvarmanı sağlayacağımı söylemiştim. Komik, bu kadar *çabuk* oraya varacağını fark etmemiştim. Sen gerçekten de pis, lanet bir sürtüksün." Bakışlarını Emily'nin çıplak, sabunlu vücudunda . "Beni boşalmana izin vermeye ikna etmek için kızışmış bir sürtük gibi 'lütfen hanımefendi' diye inlemekten daha fazlası gerekecek. Dediklerimi yapmak zorunda kalacaksın. Söylediğim *her şeyi*."

"Evet, hanımefendi." Göğsü kabaran Emily kontrolü yeniden ele almak için mücadele etti. Bu fanteziyi gerçekleştirmek için hâlâ önlerinde uzun bir yol vardı ve Nat onu yakın zamanda serbest bırakmayacaktı. Tek seçeneği yolculuğun tadını çıkarmaktı. "Elbette."

"Küvetten çık."

Emily hemen ayağa kalktı, sonra Nat'in onu takip etmediğini fark edince dondu kaldı. Nat oturduğu yerde kaldı ve gözünü kırpmadan Emily'nin vücuduna baktı. Bu incelemeden rahatsız olan Emily, Nat onu itaatsizliği için azarlamadan önce hızla küvetten çıktı. Nat ona bundan sonra ne yapacağını söylemediği için, halının üzerine damlatarak ayakta durdu. Talimat bekliyordu.

"Havlular lavabonun yanında." Nat küvetin arkasına yaslanmış, son derece rahatlamış görünüyordu. "Getir onları."

Titreyen Emily aceleyle iki kabarık havlu aldı. Umutsuzca birini silkeleyip açıkta kalan bedenine sarmak istiyordu ama bu bir hata olurdu. Bu karşılaşmayı planladığında, orgazm inkârının ceza işlevi görmesini amaçlamıştı. O zamanlar sınırlarını test etmek isteyeceğini düşünmüştü. Ama öyle olmamıştı. Şu anda tüm güç Nat'in elindeydi ve Emily sadece onu memnun etmek istiyordu.

Nat'e bir havlu uzattı. "Sizi kurulumamı ister misiniz, hanımefendi?"

Nat kıkırdadı. "Çabuk öğreniyor." Ayağa kalktı ve sert ama yumuşak kıvrımlarından aşağı su akıttı. "Elbette."

Elleri titreyen Emily bir havlu açtı ve Nat'in vücudunun üzerinde yumuşattı. Dokunuşunu hafif tuttu, sıkı meme uçlarına dokunduğunda Nat'in boğazının gerilmesi onu heyecanlandırdı. Havluyu bırakıp sadece Nat'in tenine dokunma dürtüsü onu boğmakla tehdit ederken nefesi kesildi.

"Teşekkür ederim." Nat onun bileğini yakaladı. "Bu kadar yeter." Küvetten çıktı ve diğer havluyu alarak Emily'yi kurulumak için döndürdü.

Emily, pelüş kumaşın hassas bedeninde yarattığı lezzetli sürtünme karşısında dudağını ısırdı. Nat'in sert masajı ayakta durmasını zorlaştırıyordu. Hafifçe sallandı, sonra Nat havluyu bırakıp onu sahiplenici bir kucaklamayla sardığında nefesi kesildi. Vücudu sırtına yaslanan Nat, boynunun yan tarafına bir öpücük kondurdu.

"Ne kadar oldu?" Emily'nin meme uçlarını parmaklarının arasına alan Nat, tiz bir çığlık attırana kadar çevirdi. "Aylar mı? Yıllar mı?"

"Yıllar," diye fısıldadı Emily. "Hanımefendi."

"Neredeyse yeniden bakire olmak gibi." Nat onun kulak memesini ısırđı ve bir elini Emily'nin kalçaları arasındaki kesilmiş tüyleri taramak için bıraktı. "Benim için ne kadar heyecan verici."

Nat için bacaklarını açmamak için tüm iradesini kullandı. "Evet, hanımefendi."

"Korkuyor musun?"

Güzel soru. Cevabı evetti ama korkusunu itiraf etmek istediğinden emin değildi. Zaten bunun becerilme ihtimalinden çok acınası güvensizliğiyle ilgisi vardı. "Ben... bu beklenti beni öldürüyor, hanımefendi."

Nat, Emily'nin amını tutarak hafifçe kavradı. "Ben de." Sonra onu bıraktı ve banyonun kapısını açtı. "Gel bakalım."

Emily Nat'i koridorda kapalı bir kapıya kadar takip etti. Nat onun elini tuttu, kapıyı iterek açtı ve çekici bir şekilde dekore edilmiş yatak odasına girdi. Dekor hafif ve rahattı; sapıkça seks için para ödemenin ne anlama gelebileceğine dair en paranoyak fantezilerinde hayal ettiğđ işkence odasına hiç benzemiyordu. Yatak odasının tanıdıklığı onu hemen rahatlattı.

Ta köşede seks oyuncaklarıyla dolu bir masa görene kadar.

Nat onu yatağı doğru çekti. "Diz çok," dedi ve yanındaki halıyı işaret etti.

Emily itaat etti, gözlerinin içeri girerken gördüğü akıllara durgunluk veren dildo, kürek ve diğer aletlere kaymasına izin vermemeye çalıştı. Nat ona ne yapmayı planlıyordu? Biraz belden bağlamalı oyun ve şaplak istemişti, ancak baş döndürücü oyuncak dizisi, ödediğinden çok daha kapsamlı bir karşılaşma önerdi. Merakla yumruklarını sıktı ve bundan sonra ne olacağını görmek için bekledi.

Nat sağ ayağını yatağın kenarına dayamak için kaldırdı ve kaygan, şişmiş kıvrımlarıyla neredeyse Emily'nin çenesine çarpıyordu. Emily izin istercesine Nat'in yüzüne baktı. Nat konuşmak yerine elini Emily'nin başının arkasına koydu ve onu kabaca kendine çekti.

"Yala beni, sürtük," diye homurdandı Nat.

Emily coşkulu bir iniltiyle işe koyuldu. Oral seks yapmayı seviyordu ve kaybettiğı zamanı telafi edebildiğı için çok heyecanlıydı. Nat'in tadı çok hafif ve lezzetliydi ve tepki vermemek için herkülce bir çaba gibi görünen şeye rağmen, zarif bir şekilde yanıt veriyordu. Emily diliyle klitorisinin etrafında her döndüğünde tüm vücudu titriyordu.

Nat elini Emily'nin boğazına götürdü ve onu nazikçe kavradı. "Buna doyamıyorsun, değil mi?"

Emily başını sallayarak Nat'in klitorisini ağzına aldı ve onu titretti. Ellerini Nat'in sıkı kalçalarına götürdü, asıldı, ama Nat onu uzaklaştırdı.

"Ellerini arkada tut."

Emily, Nat'in emrettiği gibi yaptı, bakımlarında asla tereddüt etmedi. Nat'in uzun, sert yalamaları ile şişmiş klitorisine nazik, ısrarlı emme arasında gidip geldi. Nat'in kalçalarının titremesi her geçişte daha da artıyor, metresini kesinlikle memnun ettiğine dair ona güvence veriyordu. Her nasılsa, bu her şey demekti.

"Siktir." Nat inledi. "İşte benim iyi kızım." Parmaklarını Emily'nin saçlarına doladı ve ağzını aşağıya doğru zorladı. "Dilini içime sok."

Emily başını eğerek dilini sertleştirdi ve Nat'in açıklığına doğru itti. Nat hemen haykırdı, klitorisine uzandı ve zevkle kasılana kadar sertçe ovuşturdu. Bu orgazm çok daha sınırsızdı

-Ön koridordaki ilkinden daha yüksek sesle. Gözleri kapalı olan Emily, yoğun ve kendine güvenen metresini parçalara ayırmanın baş döndürücü hissi karşısında sırtımsını bastıramadı. Kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti.

Nat aniden Emily'nin çenesini kavradı ve ayağını yere indirdi. Sonra göğsü kabararak uzaklaştı. "Hemen döneceğim. Sen... orada kal. Ve uslu dur."

"Evet, hanımefendi." Nat'in gözleriyle buluştu ve diliyle üst dudağını yoklayarak orada kalan tada gülümsedi. "Teşekkür ederim. Tekrar teşekkürler."

"Siktir," diye nefes aldı Nat, aceleyle nefesini verdi. Bakışlarını Emily'nin vücudunda gezdirdi, sonra başını salladı ve bir elini Emily'nin tıraşlı başının üzerinde gezdirdi. "Benim için zevkti."

Emily, Nat odadan çıkana kadar gülümsemesini gizledi. Yatak odasının kapısı kapandığında elini göğsüne götürdü ve saf bir mutlulukla dolup taşı. Ne kadar inanılmaz derecede *eğlenceliydi*. Ne kadar günahkârca *ateşliydi*. Tam da ihtiyacı olan şey buydu. Nat'e hizmet ettiğinde, başka hiçbir şey var olmuyordu. Ne işinin gerekleri ne de küçük kız kardeşini büyütmenin korkunç baskısı. Sadece kendi vücudu, Nat'in vücudu ve kendini bırakmanın verdiği zevk vardı.

Nefes vererek omzunun üzerinden baktı ve cinsel aletlerle dolu masaya daha iyi bakmaya çalıştı. Nat odanın dışındayken araştırmak için can atıyordu. Bu geceki fantezisinde belden bağlamalı seks de vardı.

deneyim. Yapay penisin neye benzeyeceğini merak etmekten kendini alamıyordu. Ne kadar büyük olacağını. Bundan gerçekten zevk alacak mıydı?

Bu karşılaşmayı tasarlamış olsa bile, Emily bundan sonra ne olacağını merak ederken endişesinin arttığını hissetti. Soruları yanıtlamış ve zevk almak istediği erotik eylemleri ve diyalogları özetlemişti, ancak benzersiz bir şekilde uyarlanmış bir fantezi yaratmak için bu unsurları bir araya getirmek ajansa ve eskorta kalmıştı. Bu, *ne* olacağını bilmesine rağmen, genellikle *ne zaman* olacağı hakkında hiçbir fikri olmadığı anlamına geliyordu. Doğası gereği katı kurallara bağlı olan Emily, gecenin belirsizliği karşısında tedirginlik duymaktan kendini alamıyordu.

Oyuncaklara bir göz atmak en azından gecenin geri kalanıyla ilgili tereddütlerinin bir kısmını ortadan kaldıracaktı. Çabuk olacaktı. Nat asla bilmeyecekti.

Ve eğer yakalanırsa... şey, cezasını çekebileceğinden oldukça emindi. Zevkle.

Üçüncü Bölüm

Nat Swayne yatak odasından lastik gibi bacakları üzerinde kaçtı. Az önce yaşadığı gibi bir orgazmdan sonra ilk içgüdüğü yatağa yığılıp kendine gelmekti. Bu bir seçenek olmadığından, hızlı bir kaçış yapmak zorunda kalacaktı. Aslında karşılaşmanın bu noktasında odadan çıkmayı çoktan planlamıştı, Emily'ye biraz zaman vermeyi ve belki de yerinde kalma emrine itaatsizlik etmeyi umuyordu. Anlaşılan o ki, biraz soluklanmaya ihtiyacı olan kendisiydi.

Az önce tamamen plansız bir şey yapmıştı, normlarının o kadar dışında bir şey yapmıştı ki bu konuda nasıl hissedeceğini bilmiyordu. Emily Parker'dan içine girmesini istemişti. Elbette, sadece diliyle yapmıştı ve evet, Emily o sırada dizlerinin üzerinde boyun eğiyordu ama yine de. Müşterilerinden böyle bir şey talep etmezdi. Asla.

Penetrasyon ara sıra zevk aldığı bir şeydi ama sadece yalnızken. Bir zamanlar erkeklerle para için seks yapmıştı ve bu eylem nadiren pazarlığa açıktı. Bunun ona hissettirdiklerinden hiç hoşlanmamıştı. Bugünlerde müşterilerini -sadece kadınları- seçebiliyor ve kendi sınırlarını belirleyebiliyordu, bu yüzden artık kendisini savunmasız hissettiren hiçbir şey yapmıyordu. İçine girilmesi, gerçekten güvendiği biri için saklamayı seçtiği bir yakınlıktı, eğer böyle bir kadın karşısına çıkarsa. Zorlu geçmişine rağmen Nat hâlâ onun ortaya çıkacağına dair umut besliyordu.

Bir müşteriyle geçirilen yarım saat güven inşa etmek için yeterli bir süre değildi, bu yüzden Emily'ye verdiği ani emir onu şaşırtmıştı. Bu müşterinin ağzı ne kadar iyi olsa da, ne kadar sevimli ve tatlı görünse de, Nat onun savunmasını neden bu kadar kolay düşürdüğünü anlamıyordu.

Kâğıt üzerinde Emily Parker onun hayalindeki müşteriydi. Cinsel arzuları Nat'inkileri neredeyse mükemmel bir şekilde tamamlıyordu - Nat kontrolü ele almaktan hoşlanırken, Emily açıkça kendi kontrol duygusunun elinden alınmasını arzuluyordu. Emily'nin dosyasını incelemek onu gerçekten heyecanlandırmıştı ki bu pek sık olmazdı. Janis'in ilk randevuları sırasında çektiği fotoğrafta çok güzel bir kız -yakın kapı-, sarı saçlı, kahverengi gözlü, burnunda hafif çiller vardı. Nat onu bir odanın öbür ucunda fark ederdi ama asla onun gibi birine yaklaşılmazdı.

Emily Parker bir anaokulu öğretmeni ya da şık bir pastanede kek dekoratörü ya da benzer şekilde masum ve iyi huylu bir şey gibi görünüyordu. Başka bir deyişle, Nat'ın tam zıttı gibi görünüyordu. Nat bunu çılgınca çekici ve sonsuz heyecan verici bulsa da, Emily gibi bir kadının kendisi gibi biriyle ilgilenmeyeceğinden oldukça emindi - en azından bir gecelik bir ilişkiden fazlası için değil. Ve çoğu insanın ironik bulduğu gibi, o da sıradan seksle pek ilgilenmiyordu.

Bu garip hatasından kurtulmayı uman Nat mutfağa yöneldi. Bir bira içmek istiyordu ama suyla yetinmek zorunda kalacaktı. İş sırasında içki içmek kesinlikle yasaktı, zaten pek içen biri de sayılmazdı. Gençken kendi payına düşen aptallığı yapmıştı ama otuzuna yaklaştığında seks ve maddelerin kolay kaçışını geride bırakmıştı.

Janis'in tamamen dolu tuttuğu buzdolabından iki şişe su çıkardı. Bu daire, Xtreme Encounters ajansının tüm gece randevuları için kiraladığı birkaç daireden biriydi ve Nat'ın kendisi için seçeceğinden biraz daha lüks olsa da güzel bir yerdi. Yine de müşterileri burayı seviyor gibiydi.

Mutfaktan çıkarken Emily'nin dosyasını bıraktığı tezgâha baktı. Almak için uzandı, sonra durdu. İnce içeriğini -anket, sağlık taraması sonuçları, sevimli fotoğraf- çoktan ezberlemiş olduğundan, içinde hiçbir cevap olmadığını biliyordu. İçindeki hiçbir şey Emily Parker'ın onu neden bu kadar güçlü etkilediğini söyleyemezdi.

İçeri girmeyi istemek onun ilk hatası değildi. İlki arabadayken, Emily adını sorduğunda olmuştu. Müşterilerine asla gerçek adını vermezdi. Asla, bu geceye kadar. Sanki beyni Emily'nin onun hakkında gerçek bir şeyler bilmesi için ısrar ediyormuş gibi ağzından çıkıvermişti. Bu açıklamayla kendini şaşırtmıştı. Belki de Emily çok gergin görüldüğü için yapmıştı bunu. Belki de bu tür konularda fazla deneyimi olmadığı belli olan bir kadını rahatlatmaya çalışıyordu. Sebep ne olursa olsun, bu kadar kişisel bir şeyi açıklamak karakterine aykırı bir davranıştı.

Bir gecede tamamen yabancı birine karşı kazanılmamış ve içgüdüsel bir güvenin iki uzantısı. Nat homurdandı. Neredeyse yeniden çocuk gibi hissediyordu.

Nat hafif tedirginliğini bastırarak yatak odasına doğru yürüdü. Emily'ye adını söylemenin yanlış bir tarafı yoktu, Emily'den dilini iyi kullanmasını istemek de öyle. Bu gerçekten becermek istediği bir kadındı. İçgüdüleriyle hareket edebilir ve birlikte geçirecekleri gecenin tadını çıkarabilirdi.

Bu durum onun işinde pek sık karşılaşılan bir durum değildi, bu yüzden duygusal yükünün iyi zamanını mahvetmesine izin vermeyi kesinlikle planlamıyordu.

Odaya girmeden önce elini sessizce kapı koluna yerleştirdi ve oyun suratını takındı. Emily'nin hâlâ onu yerleştirdiği yerde diz çökmüş olması mümkündü. Ama eğer değilse, Nat'in hızlı ve kendinden emin bir şekilde tepki vermesi gerekiyordu. Sahne buna bağlıydı. Nefes alarak kapıyı açtı ve içeri adım attı.

Emily hayal kırıklığına uğramamıştı; Nat'in onu bıraktığı yerde değildi. Nat odaya girdiğinde gözle görülür bir şekilde irkildi ve incelemekte olduğu oyuncak masasından sıçradı. Bakışları hemen olması gereken yere gitti, sonra gözleri büyüyerek Nat'e baktı. Onun gerçek şaşkınlığı ve kafa karışıklığı o kadar tatlıydı ki Nat yüksek sesle gülmek istedi. Bu gibi anlar, Nat'in oyunculuk becerilerini geliştirdiğine memnun olmasını sağlıyordu.

Nat gülümsemeden odanın karşısına geçti ve Emily'nin üst kolunu sıkıca kavradı. Sıkarken Emily'nin nefes alış verişine ve vücut diline çok dikkat ediyor, istediği acı seviyesini ölçüyordu. Emily'nin fantezisi şaplak, hafif tokat ve sözlü aşağılama gibi BDSM unsurları içeriyordu ama Nat onun *incinmek* istediğini hissetmemişti. Nat, gerçek acıdan, hatta kan akıtmaktan zevk alan müşterilerle çalışmıştı ama Emily gerçek acı ve tehlikenin kıyısında dolaşmak ama yine de kendini güvende hissetmek isteyen bir kadına benziyordu. Nat buna mecbur kaldığı için çok mutluydu, bu onun en sevdiği oyun şekliydi.

Emily'nin dudakları aralandı ve Nat'in ürpermesine neden olan küçük bir nefes kaçtı. Bu ses bacaklarının arasındaki hazzı tetikledi ve yüksek sesle tepki vermemek için dişlerini sıkmak zorunda kaldı. "Nerede olman gerekiyor?"

Emily ağzını açıp kapattı, ne diyeceğini bilemiyordu.

Nat onun poposuna sert bir tokat attı ve Emily irkildi. "Nerede olman gerekiyor?" diye tekrarladı.

"Şurada, hanımefendi." Emily onun bakışlarıyla karşılaşmadan eliyle işaret etti. "Yerde."

"İtaatkâr bir sürtük gibi, öyle değil mi?" Onları masaya bakacak şekilde çeviren Nat, Emily'nin sırtına bastırdı ve omzunu ısırıldı. Kalçalarını Emily'nin çıplak poposuna doğru itti, daha sonra horozunu bağlamakla ilgili kısa bir fantezi anına daldı. "Neye bakıyordun, sürtük? Söyle bana."

Emily ürperdi ve ağzını açtı ama hiçbir kelime çıkmadı. Emily'nin tereddütlerinden güç alan Nat hafifçe ileri doğru hareket ederek onu masaya yapıştırdı. Emily dengesini kaybedince masanın kenarına tutundu. "Hiçbir şey, hanımefendi." "Hiçbir şey mi?" Emily ile biraz oynamaya karar veren Nat, bir dizi

boynunun arkasına nazik öpücükler kondurdu. Emily'nin masadan kalkmasına izin vererek yavaşça uzaklaştı. "Gerçekten mi sevgilim?" Yanıt beklemeden elini Emily'nin kalçasına koydu, karnına doğru kaydırды, sonra aşağı inerek kalçalarının arasına yerleştirdi. "Bir şey yok mu?" Emily dudağını ısırp hafifçe arkasına yaslandığında Nat onun boğazını öptü, ardından Emily'nin tümseğini sertçe kavradı. "Aptal olduğumu düşünüyor olmalısın."

"Hayır, hanımefendi-"

Nat, Emily'nin kalçaları ile masa arasındaki dar alanı kullanarak amına hızlı bir tokat attı. Kalçaları sarsılan Emily şaşkınlıkla haykırdı. Bu ses Nat'ın içine işledi ve onu baş döndürücü bir güçle doldurdu. Dudaklarını Emily'nin kulağına yaklaştırdı. "Seks oyuncaklarıyla dolu bir masanın önünde duruyorsun ve benden *hiçbir şeye* bakmadığına inanmamı mı bekliyorsun? Bu nasıl olabilir? Böyle aptalca bir yalana kim inanır?"

Emily başını salladı ama bir açıklama yapamadan Nat onu tekrar masaya doğru itti ve ellerini tutarak ahşap yüzeye sıkıştırmak için öne doğru sürükledi. Nat ağzını Emily'nin kulağına yaklaştırarak mırıldandı: "Ben aptal değilim. Anlıyor musun?"

"Evet, hanımefendi." Emily'nin çıplak fısıltısında bir parça korku vardı ama heyecanı çok daha belirgindi. Uyarılmışlığının kokusu aralarındaki yetersiz boşluğa nüfuz etti ve Nat, alt bedenlerinin dokunduğu yerde cildini boyayan kaygan ıslaklığı hissedebiliyordu. Emily kıcını Nat'ın kalçalarına sürtecek şekilde yer değiştirdi. "Haklısınız hanımefendi. Özür dilerim."

"Çok özür diliyorsun, değil mi?" Emily'nin ona karşı kıpırdanışının tadını çıkaran Nat, isteksizce sağ elini bırakmadan önce bir süre bekledi. "Bana neye baktığını göster."

Emily şeftali rengine bir dildoyu işaret etmeden önce duraksadı. "Bu, hanımefendi."

Masadaki en büyük horoz değildi ama en küçüğü de değildi. İlginçti. Nat, Emily'nin anketinden bu gecenin takma penisle ilk deneyimi olacağını biliyordu. Bu cesur seçimi takdir etti. "Çok güzel." Tırnağını Emily'nin kolunda gezdirerek, "Başka bir şeye baktın mı?" diye sordu.

Emily başını salladı.

"Anlat bana," diye sordu Nat.

Emily deri bir raket alırken eli titredi. "Bu, hanımefendi."

Nat bu sefer sırtışını bastırmaya zahmet etmedi. "Bu yüzden mi bana itaatsizlik ettin? Cezalandırılmak mı istedin?"

Dudağını ısırarak Emily, Nat'ın bakışlarıyla kısa bir süre buluşmak için başını çevirdi. "Hayır, hanımefendi."

"Ama şimdi seni düzeltmem gerektiğini biliyorsun.

Değil mi?" Emily nefes verdi. "Elbette hanımefendi."

Nat masadan bir adım uzaklaştı. "Hadi o zaman." Yatağa doğru yürüdü ve şiltenin kenarına oturdu, sonra kalçalarını okşadı. "Kucağıma uzan."

Emily'nin yüzü kızardı. Nat, diz üstü şaplak atılmasını isteyen kendisi olduğunu düşününce, çok değerli, diye düşündü. Emily kollarını çıplak göğüslerinin üzerinde kavuşturduğunda, masumca ağırbaşlı bir tavırla ona baktı.

Daha önce Emily'nin güvenceye ihtiyacı vardı ama şimdi tereddütsüz bir güç gösterisine ihtiyacı var gibiydi. "Sormuyorum." Bir süre bekledi. "Ne kadar beklersen, kızım..." Emily'nin hayal gücü boşlukları ondan daha iyi dolduracağı için Nat tehdidi yarım bıraktı.

Emily parmaklarıyla endişeli bir şekilde oynayarak ileriye doğru bir adım attı. Tereddüt ederek derin bir nefes aldı. Nat onun iç konuşmasını neredeyse duyabiliyordu. Bir süre sonra Emily omuzlarını geriye attı, nefesini verdi ve yatağa, Nat'ın kucağına doğru süründü.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Nat, Emily'nin vücudunun şehvetli, kadınsı manzarasını incelemek için bir an durdu. Poposu lezzetli bir şekilde yuvarlaktı, şaplak için mükemmeldi. Nat önce bir yanağını, sonra diğerini hafifçe ovarak ilk darbenin beklentisini ortaya çıkardı. "Sen küçük tatlı bir şeysin, değil mi?"

Emily'nin nefesi kesildi. "Evet, hanımefendi."

"Gözüne kestirdiğin o küreği kullanırdım ama elimin kıcını ısıttığını hissetmeni istiyorum. Yalan söylemeyeceğim, bunun her saniyesinden zevk almayı planlıyorum." Nat boştaki eliyle Emily'nin ensesini kavradı ve onu yatağa yasladı. Emily'nin kızarmış teninden gelen ısı parmaklarını yaktı ve ilkel bir arzu dalgasını serbest bıraktı. Şansını denemeye ve hafifçe doğaçlama yapmaya karar vererek, kendi BDSM repertuarından bir komut verdi. "Her darbeyi say."

"Tamam, hanımefendi." Emily'nin sesi artık çıplak bir fısıltıya dönüşmüştü.

Emily'nin okşayışı altında titremesinden memnun olan Nat geri çekildi ve avuçladığı eliyle sert bir tokat attı. Darbenin hissedilmesi ama gerçek bir acıya neden olmaması gerekiyordu. Yavaşça başlayacak ve Emily'nin nasıl tepki verdiğine bağlı olarak şiddeti derece derece artıracaktı.

Emily inledi. "Bir."

"Aferin kızıma." Nat az önce tokatladığı yeri ovuşturdu, sonra diğer yanağına vurmak için geri çekildi. "Çok güzel bir popon var" demeden önce Emily'nin nefessiz "İki" demesini bekledi.

"Teşekkür ederim, hanımefendi." Emily kıpırdanarak bacaklarını hafifçe araladı ve Nat'in bundan zevk alan tek kişinin kendisi olmadığını doğrulamasına izin verdi.

Emily'nin rahatlamaya başlamasından memnun olan Nat, hemen ilk yanağa bir tokat daha attı. Emily irkildi ve numarayı iptal Nat onu tekrar tokatladı.

"Üç. Dört." Kelimeler kırılmış ve gergin çıktı, ama Emily sırtını kaldırdı ve kışını daha fazlası için sundu. Belli ki Nat'in ona verdiklerinden .

Tanrım, Nat onu becermek istiyordu. Çok masum, çok güzel, çok iyi bir kızdı ama sert oyunlara karşı çok duyarlıydı. Bu gece için para kabul etmenin doğru olduğundan emin değildi, oysa bu ikisinin de fantezilerini dürüstçe yerine getiriyordu.

Beş numaralı darbeyeyle çıtayı yükselten Nat, çoktan pembeleşmeye başlayan hassas deriye sert ve acı bir tokat attı. Soluk soluğa kalan Emily içgüdüsel olarak kalçalarını savurmaya çalıştı ama Nat boynundaki eliyle onu yerinde tuttu. "Say," diye hatırlattı Emily'ye sert bir sesle.

"Beş." Emily'nin sesindeki titreme gözyaşlarını ima ediyordu. Sessiz ve metanetini korumuş, Nat'in kucağında itaatkâr bir şekilde dinleniyordu ama son tokadın çok şiddetli olduğu açıktı.

Emily'nin uyarılmasını arttırmak için çalışma zamanı. Ne kadar tahrik olursa, fiziksel ceza alması da o kadar kolay olacaktı. Nat elini Emily'nin kalçalarının arasına soktu ve iki parmağını Emily'nin sıırsıklam kıvrımlarının üzerinde gezdirdi. "Islanmışsın." Elini Emily'nin ağzına götürdü. "Tadına bak."

Emily, Nat'in parmaklarını dudaklarının arasına aldı ve Nat'in içinde çok canlı bir şekilde hatırladığı sıcak diliyle onları yaladı. Nat geri çekildiğinde Emily, "Teşekkür ederim hanımefendi," dedi.

Nat cevap vermeden Emily'nin amına döndü. Şişmiş dudaklarını araladı, seksinin karmaşık hatlarını izledi, sonra içine girmeden ya da etkileyici bir şekilde dikleşmiş üzerinde durmadan onu iyice kızdırdı.

klitoris. Emily orgazmının engellenmesini istemişti, bu Nat'in şahsen dayanamadığı ama yapmaktan sapıkça bir zevk aldığı bir işkence biçimiydi.

"Neden bu kadar ıslaksın?" Nat nazikçe Emily'nin dudaklarını yakaladı ve kaygan ete hafif bir çekiştirme yaptı. "Cezalandırılmaktan hoşlanıyor musun?"

Emily tereddüt etti. "Hayır...hayır, hanımefendi."

Nat onu serbest bıraktı ve geri çekilerek Emily'nin poposuna yanaktan yanağa dönüşümlü olarak dört sert tokat indirdi. "Yalan söylüyorsun. Değil mi?"

Dirseklerinin üzerine çıkan Emily omzunun üzerinden geriye baktı ve Nat'in gözleriyle karşılaştı. Karanlık ve muhtaç Emily'nin gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Altı, yedi, sekiz, dokuz."

"Yine akıllılık mı ediyorsun?" Nat, acıyı dindirmek için Emily'nin poposunu ovarken bile ses tonunu sertleştirdi.

"Hayır, hanımefendi. Sayıyorum."

Emily Parker'ın şımarıklığını takdir etse bile sırtmasına izin veremezdi. Nat karakterine sadık kalarak gözlerini kıstı ve "Aç şu lanet bacaklarını sürük," diye gürledi.

Kendi itaatkâr rolüne sadık kalan Emily, uyluklarını yavaşça ayırmadan önce başını tekrar yatağa yaslamak için indirdi. "Evet, hanımefendi."

"Bunları say." Nat önsöz söylemeden iki parmağını Emily'nin daracık deliğine soktu. Girebildiği kadar derine gömüldüğünde durdu ve Emily'nin şaşkın iniltisinin tadını çıkardı. Emily'nin istediği şeyi yapmayacağı anlaşıldığında Nat, "Bu *bir taneydi*" dedi. Geri çekildi ve bu sefer daha sert bir şekilde tekrar içeri girdi. "Ve *iki*."

"İki," diye Emily. "Hanımefendi."

Nat, "Zeki kız," diye mırıldandı ve sonra tekrar ona doğru bastırdı.

"Üç." Nat onu sikmeye devam ederken Emily ellerini yüzünü örtmek için kaldırdı. "Dört, beş, altı, yedi...sekiz...n-dokuz, on."

Derin, kasıtlı vuruşlar dizisinin sonunda Emily zevkten inliyordu. Nat çekildi ve her iki kalçasına da bir dizi tokat indirdi. Emily haykırarak ellerini aşağı indirdi ve hassas etini korumaya çalıştı. Nat tereddüt etmeden tepki verdi, Emily'nin bileklerini serbest eliyle yakaladı ve beline doğru tuttu. Ardından sadece iki tokat daha attı, sonra Emily'nin hâlâ onunla olduğundan emin olmak için durakladı.

"Cezalandırılmaktan hoşlanıyor musun?" Nat tekrarladı.

Emily yenilgiye uğramadan önce onun pençesinde çırpındı. "Evet, hanımefendi."

"Kötü kız." Nat Emily'nin poposuna hafifçe vurdu, parmakları Emily'nin labiasına ıslak bir şekilde temas etti. Emily şaşkınlıkla sarsıldı. "Ne tür bir kadın bir yabancıнын dizinin dibine çöküp böyle şaplak yemekten hoşlanır?" Nat tekrar amına dokundu, ürkütecek kadar sert ama gerçek bir acıya neden olmayacak şekilde. Parmakları Emily'nin kaygan sularıyla kaplanmıştı. Nat, Emily'nin bileklerini bıraktı, böylece onu iki eliyle açabildi, şişkin pembe eti ve heyecan verici derecede bol ıslaklığı ortaya çıkardı. "Bu gece sana yapacağım her şeyi sonuna kadar hak ediyorsun."

"Biliyorum, hanımefendi." Uylukları titreyen Emily, sürtünme arıyormuş gibi kalçalarını Nat'in kucağına bastırdı.

"Oh, gelmek istiyor musun?" Nat ona bir kez sertçe vurdu, ardından birden fazla hafif tokatla devam etti. "Vücudun bana bunu mu söylüyor? Benim için kıyafetlerini çıkarmayan kıza ne oldu? Kendi isteği dışında arabasına zorla bindirmek zorunda kaldığım kıza?" Elini Emily'nin kalçalarının arasına soktu, başparmağını açıklığının içine soktu ve parmaklarını yukarı kaydırarak sert klitorisine bastırdı. "O iyi kız nereye gitti?"

Emily, Nat'i onu tekrar becermesi için cesaretlendirmek istercesine kalçalarını pompalayarak onun eline karşı direndi. Sonra sustu. "Bilmiyorum, hanımefendi." Emily'nin sözlerindeki kırılganlık Nat'in onun karakteri üzerindeki kontrolünü gevşetmekle tehdit ediyordu. Genellikle bir sahnede kalmak zor değildi. Emily söz konusu olduğunda, Nat onun nasıl hissettiği, iyi olup olmadığı konusunda endişelenmeden duramıyordu. Bir müşteriyle birlikte olmaktan çok, bir sevgiliyi derinden önemsemek gibiydi.

Profesyonelliğini bozabilecek düşünceler üzerinde durmasına izin vermeyen Nat, devam etti. Parmaklarının uçlarını Emily'nin kaygan klitorisinin üzerinde gezdirdi ve başparmağının ucunu açıklığının içinde dolaştırdı. "Elimi becer. Seni sikmemi istediğin gibi sik elimi."

Kalçalarını sallamaya başladığında Emily'nin utancını *hissede biliyordu*. İlk başta hareketleri bilinçliydi, ama çok geçmeden Emily Nat'e karşı utanmaz bir coşkuyla sarsıldı, açıkça doruğa doğru ilerliyordu. Nat diğer eliyle Emily'nin kıkına sertçe vurarak gırtlaktan bir inilti çıkardı.

"Sakın geleyim deme." Aniden durduğunda Nat ona fazladan sert bir tokat attı. "Sen de sakın durma. Bana ne kadar iğrenç, azgın bir sürtük olduğunu göster."

Emily kendini tekrar dirseklerinin üzerine itti ve Nat'in elini ölçülü bir ritimle kavradı. Nat, Emily'nin içine daha derinden girmek için başparmağını eğdi ve parmak uçlarını Emily'nin labiası ve klitorisi üzerinde tembel desenlerle oynattı. Keening,

Emily kalçalarını delicesine pompaladıktan sonra hamlesinin ortasında dondu ve tüm vücudu titremeye başladı.

Nat, Emily'nin nefesinin kesilmesine neden olan hızlı ve ağır bir tokat attı. "Sana durmamı söylemiştim."

"Evet, hanımefendi." Emily gerginliğini korudu. "Biliyorum hanımefendi, ama... bunu yapmaya devam boşalacağım ve bana bunu da yapmamamı söylediniz..." Başını öne eğdi. "Sana itaatsizlik etmek istemiyorum. Yemin ederim."

Nat ona tamamen inanmıştı. Elini Emily'nin amından çekti ve dayanamayarak parmaklarını yalayarak temizledi. Emily'nin tadı onu hiç şaşırtmayacak kadar lezzetliydi. Lezzetini doğrudan kaynağından tatmak için sabırsızlanıyordu. Nat onun arkasına bir şaplak daha attı. "Ayağa kalk."

Emily itaat etmek için acele etti, ayağa kalkmaya çalışırken neredeyse dengesini kaybediyordu. Gözlerini yere indirmiş Nat'in önünde duruyordu, yüzü neredeyse kıcı kadar pembeydi. Parmaklarını kesilmiş buklelerinin önünde birleştirdiğinde, bu hoş savunmasızlık gösterisi Nat'in en karanlık şehvetini harekete geçirdi.

"Masanın üzerindeki anal oyuncakları gördün mü?"

Emily gözlerini hızla kırıştırarak dikkat kesildi. "Evet, hanımefendi."

"Birini seç ve bana getir. Kayganlaştırıcı şişesini unutma."

"Ben...yapmayacağım, hanımefendi." Emily yutkundu, sonra masaya yaklaşmak için döndü

bariz bir korkuyla.

Nat, Emily'nin daha önce anal penetrasyon deneyimi olmadığını öğrenmeden önce bile ona bir dizi seçenek sunmaya karar vermişti. Yeni bir müşterinin özellikle maceraperest olduğunu bilmediği sürece, ilk karşılaşma için kendi sınırlarını belirleme fırsatı vermeyi tercih etti. Bu sadece müşterisini daha rahat ettirmekle kalmıyor, aynı zamanda çoğu zaman seçim, kendi yararına kullanabileceği hayati bilgileri ortaya çıkarıyordu.

Emily oyuncakları incelerken Nat başını eğdi ve Emily'nin tatlı poposunda bıraktığı kırmızı el izlerine hayranlıkla baktı. Güzel bir kıça bayılırdı ve Emily'ninki mükemmeldi. Dilini her kıvrımın ve kıvrımın üzerinde gezdirmek, Emily'yi kıvrandırmak için sabırsızlanıyordu. Fırsat verildiğinde Nat, Emily'nin hayal bile edemeyeceğinden şüphelendiği bir bağlılıkla onun kıcına tapacaktı. Bunu seve seve bedavaya yapardı.

Emily döndü ve onu bakarken yakaladı. Nat yüz ifadesini sertleştirdiğinde gülümsemesini gizledi, sonra bakışlarını hızla yere indirdi.

Nat boğazını temizleyerek, "Buraya getir," dedi. Emily odayı geçti ve ona kayganlaştırıcı şişesini ve ince mor bir tıkaç uzattı - bir kez daha, masadaki en büyük değil, ama en küçük de değil. "Güzel seçim."

"Teşekkür ederim, hanımefendi."

Nat onun kalçalarını okşayarak, "Kucağıma dön," dedi.

Emily tereddüt etmeden sürünerek yerine geçti. Kollarını şiltenin üzerinde kavuşturdu ve başını onların üzerine koydu, sonra derin bir nefes aldı.

Nat ona, "Rahatlarsan daha kolay olacak," diye hatırlattı ve nefes vermesini bekledi. Kayganlaştırıcı şişesinin kapağını açtı. "Kendini benim için aç."

Emily itaat etti. Yüzünü göremese de Nat, kalçalarını kavrayıp büzülmüş açıklığını serin havaya maruz bırakırken gözlerini kapattığını hayal etti. Parmaklarına bol miktarda kayganlaştırıcı döken Nat, kalın sıvıyı ısıtmak için parmaklarını birbirine sürttü ve ardından sıkı kas halkasını dikkatlice okşadı. Onu dikkatlice yokladı, parmak ucunun ilk boğuma kadar nazikçe istilasına açık ve alıcı bulduğu için heyecanlandı.

Boştaki elini Emily'nin sarı saçlarını okşamak için kullandı. "Çok iyi gidiyorsun, sevgilim."

"Teşekkür ederim."

Unvanını kullanmayı unuttuğu için Emily'yi azarlamamaya karar veren Nat, daha derine kaydı. Emily inledi ve onu sonuna kadar içine alarak parmağının üzerine geri sallandı. Nat kıkırdayarak geri çekildi ve sonra tekrar içeri bastırdı. "Bunu daha önce hiç yapmadığına emin misin?"

"Evet, hanımefendi."

"Yani götten alma konusunda doğuştan yeteneklisin?" Nat parmaklarını Emily'nin saçlarında sıktı ve çekiştirdi. Emily'nin nasıl karşılanacağını görmek için istediği daha sert bir dili serbest bırakma zamanı gelmişti. "Şu haline bak, amından sular damlıyor, parmağımı lanet olası bir anal fahişe gibi beceriyorsun." Kaba diline rağmen, itişlerini yavaş ve nazik tuttu, Emily'nin karşı hareketiyle hızı belirlemesine izin verdi. "Pis küçük orospu."

Emily yüksek sesle inledi, ahlaksız hareketlerinde acımasızdı. "Evet, hanımefendi."

"Daha büyük bir şey için hazır mısınız?" Nat parmağını ucuna kadar geri çekti, eline daha fazla kayganlaştırıcı sıkmak için Emily'nin saçlarını serbest bıraktı, sonra iki parmağıyla tekrar bastırdı. İşkence edercesine yavaş hareket etti, Emily'nin hâlâ rahatlamış olmasından memnundu. "Tabii ki öylesin, sevgilim. Daha büyük bir şey iste."

"Ben... ben daha büyük bir şey alabilir miyim, hanımefendi?"

"Tabii ki yapabilirsin, seni lanet sürük." Nat parmaklarını çekerek Emily'nin seçtiği ince tıkaçın üzerine daha fazla kayganlaştırıcı fişkırttı. "Ve ben seni boşaltana kadar orada tutacaksın."

Nat oyuncağın yağlanmış ucunu anüsünün etrafında döndürürken Emily'nin nefesi kesildi. "Evet, hanımefendi," diye fısıldadı.

Nat oyuncağı içeri iterken dudağını ısırды. Bakışlarını Emily'nin omuzlarına, ellerine, başının arkasına dikerek onun penetrasyona vereceği tepkiyi izlemeye çalıştı. Anal seks, özellikle de deneyimsiz olanlar için hızla tatsız bir hal alabilirdi ve Nat bunun başından sonuna kadar olumlu, zevkli bir deneyim olmasını istiyordu. "Bu iyi hissettiriyor mu? Doğruyu söylüyorum."

"Çok iyi, hanımefendi."

Emily'nin gırtlaktan gelen sesindeki çıplak arzudan cesaret alan Nat, tıkaçı girebildiği kadar derine soktu. "Bunu yaramaz bir kız gibi karşıladın, değil mi?" Emily'nin ellerini poposundan uzaklaştırdı, sonra her iki yanağına da sertçe vurdu. Emily şaşkınlıkla haykırdı, hiç şüphesiz oyuncağın her santimini hissediyordu. "Ayağa kalk."

Emily ayağa kalkarken tökezledi. Sert bir şekilde duruyordu, açıkça içindeki silikon tıkaçın alışılmadık hissine alışmaya çalışıyordu. Yüzü kızarmış, saçları karmakarışık ve dağınıktı. Nat onun gözlerindeki çaresiz, bulanık bakışı fark etti; üzerine çökmüş olan seks sisini. Emily Parker'ın boşalması gerekiyordu ve *şimdi* boşalması gerekiyordu.

Nat'in burun delikleri, Emily'nin açıkça arzuladığı rahatlamayı sağlayabilecek kişi olmanın baş döndürücü gücüyle alevlendi. Ayağa kalktı ve yatağı işaret etti. "Sırt üstü uzan." Emily bu emre uymak için acele ederken Nat masaya doğru yürüyüp bir dizi kürklü bilek kelepçesi aldı. "Ve ellerini kaldır."

Elinde kelepçelerle arkasını döndüğünde, Emily'nin yatağı uzanmış halini gördü -çırılçıplak ve son derece savunmasız, kahverengi gözleri güvenle parlıyordu- onu şaşkına çevirdi. Ve aniden, alışılmadık bir şekilde, gerginleşti. Nefesi boğazında düğümlendi, kalbi hızla çarpmaya başladı ve meslek hayatında ilk kez bocaladı ve neredeyse karakterini bozacaktı.

Lanet olsun. Bu... *performans kaygısı* mıydı?

Emily'yi memnun etmek istiyordu. Yani, yaptığı işten gurur duymanın ötesine geçen bir şekilde *gerçekten* istiyordu. Emily'nin tüm vücudunu zevkten titretmek, ona hayatının en iyi seksini yaşatmak istiyordu. Artık kabul etmek bile istemediği parayı hak etmiş gibi hissetmeye *ihtiyacı* vardı. Emily'nin

Gece basit bir iş görüşmesi olarak başlamış olabilirdi ama en azından biraz kişiselleştğini inkâr edemezdi. Bu kadını becermek istiyordu ve Emily'nin bunun nasıl bir his olduğunu her zaman hatırlamasını istiyordu.

Emily kıpırdanarak Nat'i sersemliğinden kurtardı. Doğruldu, oyun yüzünü takındı ve yatağa doğru yürüdü, kelepçeleri Emily'nin görebileceği şekilde havaya kaldırdı. Şefkatli ama katı bir profesyonelden başka bir şeymiş gibi görünmeyi reddediyordu. Emily, bir seks işçisinin kendisine ergenlik çağında aşık olması ayrıcalığı için para ödememişti ve aptalca sevdasının bilinmesine izin vermek, Emily'nin zevk almak için çok para harcadığı bir geceye kesinlikle gölge düşürecekti.

Yatağın kenarına oturan Nat, Emily'nin bileğini tuttu ve bir kelepçenin içine yerleştirdi. Emily'nin bakışlarından kaçmak yerine, doğrudan gözlerinin içine baktı. Tıpkı Emily'nin fantezisinin gerektirdiği gibi güçlü, amansız bir güç yansıttı. Tahmin edilebileceği gibi, rahatlayan Emily, Nat onları yatak başlığının köşelerine bağlarken dikkatini itaatkâr bir şekilde bileklerine kaydırdı.

Emily'yi emniyete aldıktan sonra Nat onun çenesini sıkıca kavradı. "Şimdi bir yere gitmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, hanımefendi," diye fısıldadı Emily. Sanki bağlarını test ediyormuş gibi bir bileğini hafifçe salladı.

Nat gülerek Emily'nin çenesini bıraktı. Elini Emily'nin göğsünün ucunda gezdirerek taş gibi sert meme ucuna vurdu. Emily inleyerek sırtını kamburlaştırdı ve kelepçeleri daha sert bir şekilde çekiştirdi. "Kaçmaya çalış." Nat diğer göğsünü de tokatladı ve Emily'nin klitorisinin zonklamasına neden olan soluksuz, heyecanlı bir çığlık attı. "Yap şunu, sürtük. Benden uzaklaşmaya çalış. Seni gerçekten cezalandırmadan önce." Her göğsüne bir kez olmak üzere iki kez daha tokatladı.

Emily bağlarına karşı mücadele etmeye, burun deliklerini açmaya ve bacaklarını tekmelemeye başladı. Ajansın anketine verdiği daha kişisel cevaplardan birinde Emily, fantezilerinin, kendini güvende hissettiği bir durumda kontrolün elinden alınmasına duyduğu derin ihtiyaçtan kaynaklandığını açıklamıştı. Güvenli sözcükleri - *unicorn* - onun güvenliğini *sağlıyordu*. Nat'in görevi, Emily'nin en gizli arzularını tatmin edecek şekilde kendisini güçsüz hissetmesini sağlamaktı. Ondan kaçmaya çalışmasını istemek, Nat'in merhametine kaldığı gerçeğini eve götürmenin mükemmel bir yoluydu. Nat, Emily'nin göğsünün kabarmasından ve hareketlerinin düzensizleşmesinden mesajı aldığını anlayabiliyordu.

Şimdi onun paniğini durdurmanın zamanı gelmişti. Emily'nin omuzlarını kavrayan Nat, onu yatağa sabitledi ve vücudunun üst kısmının mücadelesini durdurdu. Emily bacaklarını tekmelemeye devam etti, ta ki Nat yerini değiştirip Emily'yi yatağın altına hapsedene kadar.

Çıplak, acı verici bir şekilde uyarılmış vücudunun ağırlığı. Onun yenilgi iniltisini duymazdan gelen Nat, kalçasını Emily'ninkinin arasına soktu ve kaygan suların tenini kapladığı hissiyle sırttı.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye mırıldandı Nat. Emily'nin gözlerindeki gerçek endişeyi görünce eğilip önce ağzının bir köşesini, sonra diğer köşesini öptü. "Çok korkmuş görünüyorsun, ama bahse girerim ki şu anda kelepçelerini çözssem, seni giydirsem ve eve bırakmayı teklif etsem..." Kalçalarını Emily'ninkilere doğru salladı ve Emily de onun hareketlerini yansıttı. "Peki, sen ne dersin?"

Emily dudaklarını ince bir çizgi haline getirdi. Nat onun tereddüt ettiğini hissetti ve tekrar ona doğru itti. Nefes veren Emily fısıldadı, "Hayır derdim, teşekkür ederim. Hanımefendi."

"Becerilmek istediğin için mi?"

Emily başını yana çevirdi ve gözlerini kapattı. Nat onun güzel yüzündeki duygu oyunlarına hayranlıkla baktı. "Evet, hanımefendi."

"Söyle."

"Becerilmek istiyorum."

Emily'nin çenesini avucunun içine alan Nat, başını eski konumuna getirdi. Sonra yanağına bir tokat attı, Emily'nin gözlerini açmasını sağlayacak kadar sertti. "Bana bak," dedi Nat. "Bana bak ve tekrar söyle."

Nat emri verdiği anda pişman olmuştu, çünkü Emily ona baktığında -daha çok *içine* baktığında- gözlerindeki yoğunluk Nat'i tamamen raydan çıkarmakla tehdit . Onun altında Emily rahatlamış görünüyordu. "Beni becermenizi istiyorum, hanımefendi."

Nat'in beynini tekrar çalıştırması birkaç nefeslik bir zaman aldı. Gözlerini kırıştırdı, sonra Emily'nin çenesini bıraktı ve onun yerine yüzünün yan tarafını okşadı. İçgüdüleri Emily'yi öpmesi için ona bağıırıyordu, çünkü daha önce hiç bu kadar samimi bir şekilde bağlanma dürtüsüne boyun eğmeden birini bu kadar çok istememişti. Müşterileriyle nadiren öpüşürdü ama bu gece bir kez yenik düşmüştü bile. Daha önce Emily'yi rahatlatmak için öpmüştü ama şimdi kendi arzusunu tatmin etmek dışında daha fazlası için geri dönmesi için hiçbir neden yoktu.

"Hanımefendi," diye fısıldadı Emily. Gözleri Nat'in karnını kemiren aynı açlıkla yanıyordu.

Nat başını eğdi ve dudaklarını Emily'ninkilere bastırdı. Onu karşılayan nefes nefese inleme ve Emily'nin onu selamlamak için dışarı çıkan dilinin sıcak, ıslak mutluluğu, geri çekilme düşüncesini kovdu. Nat ellerini Emily'nin saçlarına götürdü ve tatlı, güzel bir kadını öpmenin çökmekte olan hazzının tadını çıkarırken saygıyla okşadı.

Bir süre sonra öpüşmeyi karşılıklı olarak kestiler, ikisinin de nefesi kesilmişti, Nat öpüşme seanslarının mükemmelliği karşısında nutku tutulmuştu. Kalçası Emily'nin bacaklarının arasına girmişti ve onun tenine bastıran seksinin kaygan sıcaklığını hissedebiliyordu. Emily'nin kalçaları sarsıldı, tüm vücudu Nat'ın şimdi fark ettiği şekilde gerildi, bu da yaklaşan bir doruğa engel olmaya çalıştığı anlamına geliyordu.

Emily'nin orgazmını daha fazla engelleme arzusu Nat'i harekete geçirdi. Emily'nin üzerinden yuvarlandı ve bir kez daha dizlerinin bağı çözülerek yataktan kalktı. Eğer bu randevudan kendini aptal durumuna düşürmeden sağ çıkmayı başarırsa, kendini şanslı sayacaktı. Emily Parker'ın özel biri olduğuna şüphe yoktu.

Nat nefes vererek, "Hemen döneceğim. Sen burada kal ve döndüğümde sana ne yapacağımı düşün."

Emily de benzer şekilde nefessiz bir sesle, "Yapacağım, hanımefendi," dedi.

Nat titredi. Ellerini yıkama ve çatı katında hızlı bir yürüyüş yapma zamanı gelmişti. Kafasını toparlamak için ne gerekiyorsa yapmalıydı çünkü geri döndüğünde Emily Parker'ın dünyasını sarsmayı planlıyordu.

Dördüncü Bölüm

Nat yatak odasından çıkar çıkmaz Emily gözlerini kapadı. Duyusal olarak aşırı yüklenmiş durumdaydı ve bu karışıma görsel uyarımı da eklemek çok fazlaydı. Nat'in şaplak attığı ve tokatladığı her yerde teni karıncalanıyor ve amı kelimenin tam anlamıyla zonkluyor, açık ve damlıyordu ve çok kederli, korkunç derecede boştu. Kelepçelere karşı mücadele etmekten bilekleri yanıyordu ve kışındaki tıkaçın hissi onu çılgınca hissettirdi, orgazm için çıldırdı. Saf bir duygudan başka bir şey değildi, aklı bu gece için elinden alınmıştı - tam da istediği gibi.

Peki Nat'in ona verdiği o öpücük? Bunun onu nasıl hissettirdiğini bile bilmiyordu. Her yeri sıcaktı. Yalnız. Aşık.

Emily derin bir nefes aldı, sonra nefesini verdi. Şimdiye kadar, bu gece en çılgın umutlarını bile aşmıştı. Sadece en gizli fantezisinin her ayrıntısından zevk almakla kalmamış, Nat ona mümkün olduğunu hiç düşünmediği şeyleri hissettirmişti. Eskortundan beklentilerini bilerek düşük tutmuştu, ne elde edeceğinden emin değildi. Ama bu kadın, o kadar erkeksi, o kadar güçlüydü ki, tam da arzuladığı şeydi. Üstüne üstlük, ne kadar sert olursa olsun, Emily'nin duymak istediği kaba diyalogları ne kadar inandırıcı bir şekilde aktarırsa aktarsın, Nat ona kendini güvende hissettirmişti.

Ve bu çılgıncaydı, çünkü çok çok uzun zamandır -hatırlayabildiğinden çok daha uzun zamandır- *hiçbir şey* onu güvende hissettirmemişti. Bu tür bir samimiyeti ve bağlantıyı keşfetmek için bir fahişeyle tanışmasının gerekmiş olmasına gülse mi ağlasa mı bilemiyordu.

Yatak odasının kapısının açılmasıyla irkilerek kendine geldi. Başını kaldırdı ve kapı aralığında duraklayıp ona için için yanan gözlerle bakan Nat'e baktı. Muhteşemdi: kadınsı kıvrımlar, yağsız kaslar ve Emily'nin birden fazla kez gördüğü nefes kesici kırılmalılığı gizleyen koyu yakışıklı yüz hatları. Büyüleyici, seksi, gizemliydi ve her kuruşuna değerdi.

Nat kapıyı kapattı ve oyuncak masasına doğru yürüdü, deri bir koşum takımına adım atarken Emily'ye sırtını döndü. Nat'in dikkati seçtiği dildoyu bağlamaya odaklanmışken, Emily bakma fırsatından yararlandı. Nat'in iyi tanımlanmış kalçası güzellik abidesiydi. O

Dişlerini onun sert yanaklarından birine geçirmeyi, sonra da amını tekrar tatmayı arzuluyordu.

"Neden gülümsüyorsun?" Nat döndü ve Emily'nin sıkı kalçalarının arasından çıkan şeftali renkli dildoyu ilk kez görmesini sağladı.

Emily'nin iç kasları bu manzara karşısında kasıldı ve kışının derinliklerinde şok dalgaları yayıldı. Bu kadar büyük birini seçerken ne düşünüyordu? Ama ne düşündüğünü, *hâlâ* ne çok iyi biliyordu. Bu gece hayatında bir kez yaşayacağı bir deneyimdi, o yüzden bunu iyi değerlendirmeliydi.

Nat yatağın kenarına oturdu ve Emily'nin göğüs ucunu küçük bir acı şoku yaratacak kadar sertçe çimdikledi. Emily'nin amcığı bu kez daha sert bir şekilde kasıldı ve saatlerdir karşı koyduğu orgazmı tetiklemekle tehdit etti. Nat hiç tereddüt etmeden diğerini de çimdikledi. "Sana bir soru sordum. Cevap ver."

Emily gözlerini kırpıştırarak Nat'in ne sorduğunu hatırlamaya çalıştı. "Ben... hatırlamıyorum, hanımefendi."

"Neye hatırlamıyor musun?"

Oh. Teknik olarak şu anda hiçbir şey hatırlamıyordu. Beyni kısa devre yapmıştı. "Hayır, hanımefendi."

"Belki de sikimi almayı düşünüyordun?"

Muhtemelen. "Evet, hanımefendi."

Nat yatağın üzerinde biraz daha kayarak Emily'nin bileklerinden çaprazlanmış bacaklarının yanına oturdu. "Bırak da amını göreyim."

Bu *kelime* -tümsek- Emily'nin midesine yumuşak bir yumruk gibi inmişti. Nat'ten bunu kullanmasını istemişti. Ve bu onu tahrik etmişti ama aynı zamanda utandırmıştı da. Sanırım bunu istemesinin amacı da buydu. Nat kalçasının iç tarafına bir tokat atarak onu kendi kendini analiz etmekten alıkoymuştu. Düşünmeyi bırakıp tepki vermeye başlaması gerekiyordu.

Nat arkasına yaslanıp başını eğdiğinde ve müstehcen bir şekilde ıslak olan seksini ilgiyle incelediğinde ürpererek bacaklarını açtı. Nat parmaklarını dudaklarında gezdirerek, "Çok güzel," diye mırıldandı. "Ne kadar güzel, pembe, *ıslak* bir amcık." Bu sözleri söylerken Emily'nin yüzünü kontrol etti ve orada gördüklerine gülümsedi. "Unutma sürtük, boşalmana izin yok. Ne yaparsam yapayım. Ne kadar çok istersen iste."

Bu sözler bir ürperti daha uyandırdı. Bu son derece büyük bir emirdi. Tek yapması gereken en ufak bir uyarımla orgazm olmaktı. Vücudunu, doruğa ulaşmasını engellemenin imkânsız olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu. Ama Nat'e bir daha "hayır" diyemeyeceğini de biliyordu.

"Anlıyorum, hanımefendi. Elimden geleni yapacağım."

Nat elini Emily'nin amından çekti ve ıslak parmaklarını Emily'nin ağzında gezdirdi. "Bundan daha iyisini yapacaksın, sevgilim. Yoksa seni pişman ederim."

Nat bu kadar *seksi ve* korkutucu olmayı bırak Emily itaat etme yeteneğine daha çok inanacaktı. Şüphelerine rağmen, "Evet, hanımefendi." dedi.

"Mükemmel." Nat, Emily'nin kalçalarının arasına girerek karnının üzerine uzandı. Ellerini Emily'nin dizlerini birbirinden ayırmak için kullandı, sonra başparmaklarını hassas, açık kıvrımlar boyunca okşadı. "Çok sıkı bir amcığın var... Seni büyük, sert horozum için hazırlamam ." Yüzünü indirdi ve dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu. "Tadın çok güzel olacak, değil ?"

"Tanrım," diye fısıldadı Emily, Nat'in dilinin klitorisine dokunmasıyla. Bu zaten çok fazlaydı - oral bir saldırıya asla dayanamazdı.

Nat hiçbir şey söylemedi, sadece daha fazla bastırdı ve dilini onun seksinin uzunluğunda yukarı ve aşağı doğru gezdirdi. Nat, şişmiş klitorisini nazikçe emmek için durduğunda, zevk kelimenin tam anlamıyla Emily'nin gözlerine yaş getirdi.

"Oh." Emily'nin nefesi kesildi. "Oh, lütfen dur." Nat klitorisini serbest bıraktığında rahatlayarak haykırdı, sonra yumuşak bir elin uyarılmış seksini tokatlamasının acısıyla inledi.

"Bana durmamı söyleyemezsin." Nat yüzünü indirdi ve meydan okurcasına ona baktı. "Bana *asla* dur demeyeceksin, anlıyor musun? Senin amın *benim*." Nat, Emily'nin klitorisini son bir kez emdikten sonra dilini Emily'nin açıklığına kadar götürdü ve içeri itti. Diğer eli anal tabanını buldu ve hafifçe oynattı.

Kombine uyarıcı neredeyse çok fazlaydı. Kalçaları zevkle inleyen Emily, iç burkan ihtiyacına boyun eğmemek için savaştı. Nat onu test ediyordu ve başarısız olmamayı o kadar çok istiyordu ki. Elbette Nat yakında yumuşayacaktı. Herkesin bir sınırı olduğunu anlaması gerekiyordu ve Emily de onun sallanıyordu. "Evet, hanımefendi." Nat geri çekildiğinde Emily rahatlamış bir şekilde hıçkırdı, sonra sıcak dili tekrar klitorisinin etrafında dönerken çaresizlik içinde feryat etti. "Oh, Tanrım, hanımefendi. Ben... Ben yapamam-"

"Ama yapmalısın." Nat ona sırtıttı, o kadar yakışıklı görünüyordu ki Emily doruk noktasını zorla kovalamak için ayak parmaklarını kıvrırmak zorunda kaldı. Dilini Emily'nin ıslaklığında gezdirdi, bir kaşını kaldırarak kadar durakladı, sonra

onu tekrar yaladı. "Güçlü *olmalısın*. Sakın gelme. Sana bunu yapmama izin verme."

Nat acımadan yalamaya ve emmeye devam ederken Emily bağları çekiştirdi. Nat böyle devam ederse kendini durduramayacaktı ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. O çırpındıkça, Nat'in kalçalarındaki tutuşu daha da güçleniyor, dili daha da acımasızlaşıyordu. Nat'in çelikten tutuşundan kurtulmak için mücadele ederken kalçaları kontrolsüzce titriyordu.

"Hayır, kahretsin, hayır, hayır, hayır," diye inledi Emily. Ellerin serbest olmasını, Nat'in başını tutup ağzını uzaklaştırmak için kullanabilmeyi diledi. Nat'in onu bu kadar yakından öptüğünü görmek çok fazlaydı, *çok fazlaydı*, bu yüzden gözlerini kapattı çünkü yapabileceği tek şey buydu. "Hayır, hayır, hayır," diye fısıldadı. "Yapmalısın... yoksa ben... *kahretsin*, hanımefendi, *dur*. Lütfen. *Lütfen*."

Ve sonra Nat'in parmakları onun içindeydi, onu gererek açıyordu ve Nat'in durmayacağını biliyordu. Onu gelmeye zorlayacaktı - itaatsizlik etmeye, başarısız olmaya zorlayacaktı. Emily'nin gözleri acıdı, gözyaşları ön tarafa doğru akmaya başladı. Nat'in sıcak, ıslak ağzı şimdiye kadar hissettiği en enfes şeydi. Nat kontrolünün son parçasını da çalarken, göğüslerinin arasından, boynundan aşağı ter damlıyordu. Orgazm kaçınılmazdı.

Emily boğuk bir çığlıkla teslim oldu. Kalçaları Nat'in yüzüne karşı sertçe sarsıldı, vücudunun ihaneti onu paramparça eden bir utanç ve sevinç karışımını tetikledi. Böyle bir zevkin var olduğunu, başka birinin ona ölüyormuş gibi hissettirebileceğini ve bunun her saniyesini sevebileceğini hiç bilmiyordu. Nat'in parmaklarının onu ne kadar ustalıkla okşadığının ya da ağzının, zonklayan etinin her santimini keşfederken ne kadar sevgi dolu görüldüğünün sadece belli belirsiz farkındaydı.

Emily zirveden indiğinde, kendisine ısrarla sarılan ve ziyafet çekmeye devam eden Nat'ten uzaklaşmaya çalıştı. Artık bu gerçekten çok fazlaydı - sadece *çok fazla*- ve tek bir kelime söyleyip bu enfes işkenceyi sona erdirebileceğini biliyordu ama bunu yapmaya cesaret edemiyordu. Bunun bitmesini istemiyordu.

Sonunda Nat onu serbest bıraktı ve son bir yalamayla baş başa bıraktı. Emily'nin karın kasları seğirdi ve gerginlik nihayet azalırken ürperdi. Sıcak gözyaşları şakaklarından süzüldü ve terden sıırılsıklam olmuş saçlarında kayboldu. Tüm vücudu uzun zamandır yok olan endorfinlerin etkisiyle uğuldadı.

Tamamen harap olmuş bir halde, Nat vücudunun üstüne tırmanıp hâlâ yayılmış olan kalçalarının arasına yerleşene kadar bundan sonra ne olacağını merak edecek akli yoktu. Yapay penisin sert uzunluğu aşırı hassas kıvrımlarına doğru kayarak onu tekrar farkındalığa itti. Nat, hâlâ yatağa bağlı olan kelepçeli bileklerini kavradı ve yatağa doğru tuttu.

"Sen *çok* ama *çok* yaramaz bir kızsın." Nat kalçalarını oynatarak dildoyu Emily'nin ıslaklığı boyunca sürükledi. Sonra Emily'nin bileklerinden birini serbest bıraktı, vücutlarının arasına uzandı ve şişkin kafayı onun açıklığına yönlendirdi. "Sana gelmemeni söylemiştim."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Emily, sonra Nat içine girerken haykırdı - ilk başta yavaşça, horozu tek bir işkence hareketiyle eve götürdü. Nefes nefese kalan Emily, Nat'in altına doğru eğildi ve "Hanımefendi" diye inledi.

"Seni nasıl cezalandırmalıyım?" Nat, Emily'nin bileğini tekrar kavrayarak onu yatağa sabitledi. Kalçalarını salladı, siki geri çekti, sonra daha derine sokmaya zorladı. "Böyle mi? Seni becerirken mi? Durmam için yalvartmalı mıyım seni?" Aletin gücü ve temposu arttıkça Emily'nin gözlerinden yeni yaşlar akıyordu. "Seni bütün gece böyle becerebilirim."

Oh, harikaydı. Nat tarafından doldurulmak, alınmak, sık sık oynamayı hayal ettiği azgın bir sürtük gibi kullanılmak - hayatının çoğunda olmak zorunda olduğu sorumlu yetişkinden kilometrelerce uzakta. Kollarını Nat'in sırtına dolamak isteyen Emily, bunun yerine dudaklarını Nat'in omzuna bastırmakla yetinmek zorunda kaldı. "Evet, hanımefendi. *Siktir*, hanımefendi."

Ve sonra Nat hareket etmeyi bıraktı. Emily telaşla haykırdı ve ritmini devam ettirmek için nafile bir çabayla ona karşı sallandı. Nat sadece onu daha sıkı tuttu. Bitkin düşen Emily, Nat'in merhametine kaldığını kabul ederek pes etti.

Nat ağzını Emily'nin kulağına yaklaştırdı. "Ama becerilmekten *hoşlanıyorsun*, değil mi? Altımda kıvrınma şekline bakılırsa, bu bir disiplinden çok sana *tam olarak* istediğini vermek gibi görünüyor."

Emily'nin kalbi Nat'in sözlerinin iması karşısında güm güm attı. *Duracak* mıydı? Nasıl cevap vereceğini bilemeyen Emily sessiz kaldı. Yanlış bir şey söylemek, bu teması kaybetmek istemiyordu. Nat'in çekip gitmesi düşüncesi gözyaşlarına boğulmasına neden oldu.

Nat başını kaldırarak derin, yavaş nefesler aldı ve aralarındaki sessizliğin uzamasına izin verdi. Emily onun gözlerini ararken o da Emily'nin gözlerini arıyor gibiydi ve Emily'nin göğsü kabardı, çünkü bu ona en yakın olduğu andı.

başka bir insana karşı hissettiği en büyük duyguydu. Bu farkındalık onu sersemleterek sessizliğe gömdü.

"Durmalı mıyım?" Nat mırıldandı.

Emily başını salladı, sorunun ona hissettirdiği kadar paniklemiş görünmemeye çalışıyordu. Bu yakınlığın bitmesini hiç istemiyordu. "Lütfen, hayır."

Nat bir kaşını kaldırdı.

"Hayır, hanımefendi." Fısıltıyla kendini düzeltti. "Neden?"

Emily duygularıyla savaşıarak dudağını sertçe ısırды. Nat'ın ona nasıl fiziksel zevkten çok daha büyük bir şey verdiğini açıklamaya çalışmak kulağa çılgınca gelebilirdi. Ya da acınası. İfade etmekte zorlanarak, "Çünkü... Bunu yapmanızı istemiyorum, hanımefendi," dedi.

"Bunu sevdiğin için mi?" Nat kalçalarını geri çekerek geri çekildi, sonra yavaşça onu tekrar doldurdu. "Bundan hoşlanıyor musun?" Emily başını salladığında Nat mırıldandı, "O zaman söyle."

"Beni becermenizden hoşlanıyorum hanımefendi." Nat durdu. "Benim sikimle."

Gururu kalmayan Emily, "Beni sakinle becermenden hoşlanıyorum" dedi.

"O zaman benden iste."

Daha önce Nat onu yalvartacağını söylemişti. Belli ki ne yaptığını biliyordu. Emily bakışlarını indirerek, "Becer beni, hanımım. Lütfen, *lütfe*n sik beni." Becerilmekten çok, bu yakın insani bağa, Nat'ın vücudunun kendi vücudu üzerindeki ağırlığına ihtiyacı vardı. Bu anı uzatmak için sürünmesi gerekse bile bunu seve seve yapardı. "Durma. Durmanı istemiyorum."

Nat'ın ifadesi yumuşadı ve Emily, Nat'ın sözlerindeki samimi çaresizliği fark ettiğini hissetti. Utanmak yerine rahatlamaktan başının döndüğünü hissetti. Bir anda en azından bir şeyden emin olmuştu: Nat durmayacaktı. Akşam boyunca, bu yakışıklı yabancının her zaman doğru şeyi yaptığını dair derin bir güven geliştirmişti. Ve şimdi Nat, durmanın şu anda doğru şey olmadığını biliyordu.

Nat onun aklından geçenleri okumuş gibi Emily'nin bileklerindeki tutuşunu bıraktı ve önce bir kelepçeyi, sonra diğerini çözdü. Olayların aniden değişmesine şaşırان Emily, Nat'ın kendisinden ne beklediğinden emin olamadığı için kıpırdamaya cesaret edemedi. Nat bir kolunu Emily'nin omuzlarının altından geçirdi, onu daha yakına çekti ve "Ellerini üzerime koy" dedi.

Sonunda yapmak için yanıp tutuştuğu şeyi yapmasına izin verildiğinde Emily hiç vakit kaybetmedi. Kollarını Nat'in güçlü sırtına doladı ve omuzlarını kavrayarak ona sıkıca tutundu. Elleri bir çapa görevi görerek onu o anın içinde güvenli bir şekilde bağlı tuttu. Bu duyguyu kaybetme korkusu yok olmuş, yerini her saniyesinin tadını çıkarmanın inanılmaz sevinci almıştı.

Nat onu nazikçe öptü, sonra fısıldadı, "Durmayacağım. İkimiz de boşalana kadar durmayacağım."

Bu sessiz söz Emily'nin amının kasılmasına neden oldu ve rahminin derinliklerine zevk dalgaları gönderdi. Kıçına gömülü küçük oyuncak sadece hisleri yoğunlaştırdı. Nat hareket etmeye başlasa da başlamasa da Emily uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Muhtemelen şansını zorladığının farkında olan Emily başını kaldırdı ve bir öpücük daha istedi.

Nat öpücüğe hemen karşılık verdi, Emily'yi kollarına aldı ve giderek artan dirence karşı kalın oyuncakçı çalıştırmak için kalçalarını salladı. Emily bir elini Nat'in terden kayganlaşmış sırtından kaydırarak başını okşadı, artık rolünü oynamaktan endişe etmiyordu. Belli ki senaryodan sapmışlardı ama umurunda değildi. Artık içgüdülerıyla hareket ediyordu.

Nat öpüşmelerini kesti. "Çok iyi hissediyorsun," diye homurdandı. Kalçaları hızlandı, her bir sert itiş Emily'yi sınıra daha da yaklaştırdı. "İçine boşalacağım, tatlı Emily. Tatlı, tatlı kız."

Nat'in sesindeki arzu Emily'yi aniden, çığlık çığlığa doruğa ulaştırdı. İç kasılmalar, sıcak suların utanç verici bir şekilde akması, tüm vücudunun titremesi - orgazmın yaklaştığını bildiği halde tüm bunların gücü onu şaşırttı. Ama onu en çok şok eden şey çıkardığı *seslerdi*: sınır tanımayan, tam boğazlı ve belirgin bir şekilde kadınsı. Kendi ağzından hiç böyle bir şey duymamıştı. Sanki bu gece gerçekten başka biriydi.

Nat ellerinin üzerine çıktı, pazıları esnedi ve ona iki kez daha pompaladı, sonra sertleşti ve kendi salınımını inledi. Görüşü bulanıklaşan Emily elini Nat'in tıraşlı saçlarında gezdirdi ve Nat'in yüzünde beliren saf tatmin ifadesinin tadını çıkardı. Daha önce Nat'le arasında bir bağ hissetmişse bile, bu şimdikiyle kıyaslanamazdı. Nat'i savunmasız ve zevk içinde kaybolmuş görmek o kadar özel hissettirdi ki, nefessiz kaldı.

Nat'in vücudu gevşerken, Emily'nin üzerine acımasız bir gerçeklik çöktü. Nat bu karşılaşmada özel bir şey hissetmemişti. Bu sadece başka bir ticari işlemdi. O sadece başka bir müşteriydi. Ve bu gece bir şekilde dönüştürücü görünmüş olsa bile, ona gerçekten ne anlama geldiğine dair bir fikir vermiş olsa bile

Teslimiyet, bunların hiçbirisi gerçek değildi. Nat bir fahişeydi, sevgilisi değil. Hayatının en mahrem deneyimini yaşımişti ve bunun için para ödemek zorundaydı.

Emily hıçkırıklarını bastırırken boğazı düğümlendi. Nat'ın önünde yıkılacağı düşüncesi midesini bulandırdı ama gözyaşlarını tutmaya ne kadar çalışsa da, gece normalde demir gibi olan kontrolünü paramparça etmişti. Başını yana çevirerek gözlerini kapattı ve Nat'ın gerçekte ne kadar zayıf olduğunu görmesine izin vermemeye çalıştı.

"Hey." Nat'ın endişeyle karışık boğuk sesi yeni bir gözyaşı selini serbest bıraktı. Elini Emily'nin yanağında gezdirerek yüzünü öne çevirmesi için onu ikna etti. "Emily, hey. Ağlama."

Emily başını salladı ve gülmeye çalıştı ama sesi yanlış çıktı ve acınacak kadar üzgün görünüyordu. Yeni bir aşağılanma duygusu kapladı içini ve bu kez tahrik edici hiçbir yanı yoktu. "Özür dilerim." Geceyi normale döndürmek için umutsuz bir girişimde bulunarak gözlerini açtı ve "ok özür dilerim, hanımefendi" diye fısıldadı.

Nat gözlerini kırıştırdı. "Tek boynuzlu at."

Beşinci Bölüm

Emily'nin yüzündeki şaşkınlık Nat'in içinde hissettiklerini yansıtıyordu. Daha önce hiçbir müşterisine güvenli kelimesini kullanmamıştı. Hiçbir zaman. Sadece bir sahneyi hiç durdurmamıştı, aynı zamanda sadece bir kadın onunla bu seçimi yapmıştı. Nat genellikle bireysel sınırlar içinde kalarak mükemmel bir iş çıkarıyor, bu da güvenli kelimesinin sadece bir formalite olarak kalmasını sağlıyordu. Geçmişte sahneyi bozma fikri aklının ucundan bile geçmemişti ve bu fikre kapılmaya hiç yaklaşmamıştı. Şok olduğunu söylemek, içinde bulunduğu ruh halini anlatmaya yetmezdi; özellikle de Emily karakterini korumak için cesurca bir çaba gösterirken müşterisinin fantezisini bozmayı seçtiği için.

Ama Emily farklıydı. Bu kadın için yılların rutinini neden bozmaya devam ettiğini açıklamanın tek yolu buydu. Bu bir kadını gözyaşlarına boğduğu ilk sefer değildi ama bir yabancıнын duygusal boşalımını izlemek daha önce hiç bu kadar yoğun bir cevap tepkisine yol açmamıştı. Emily'nin gözlerinde gerçek bir hüznü gördüğünde -ve sadece her zamanki coşku sonrası duygu patlamasını değil- Nat'in ilk dürtüsü onu korumak oldu. Onu rahatlatmak. Hatta belki onu gülümsetmek.

Ne yazık ki Emily Parker hakkında, son derece güzel ve sapkınlıklara karşı hoş bir eğilimi olduğu gerçeğinin ötesinde hiçbir şey bilmiyordu. Ayrıca Nat'e hayatının en iyi seksini yaşatmıştı. Söylenecek mükemmel şeyi bulmak için fazla bir şey yoktu ama yine de gözünü korkutmaya yetmişti.

Emily'nin alt dudağı titredi. "Çok özür dilerim. Her şeyi mahvetmek istememiştim."

İçgüdüleri devreye girdi. Nat başparmağıyla Emily'nin yüzünden süzülen yaşları sildi, sonra da alına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hiçbir şeyi mahvetmedin." Gözyaşlarının fiziksel acıya bir tepki olduğunu düşünmese de kontrol etmesi gerekiyordu. "Seni incittim mi?"

Emily gözlerini kocaman açarak başını salladı. "Oh, hayır. Hiç de değil. O..." Utangaç bir şekilde gülümsedi. "İnanılmaz. Teşekkür ederim."

"Evet, öyleydi." Sert hanımefendi tavrını bir kenara bırakabildiği için rahatlamış bir halde Emily'ye şakacı bir kaş sallama hareketi yaptı. "İnanılmaz derecede inanılmaz." Emily

çözülmemek için bariz bir çaba göstererek yüz ifadesini sıkılaştırdı. Telaşlanan Nat şefkatle onun yüzünü okşadı. "Hey, bunun seni üzmemesi gerekiyordu. Tam tersi aslında."

"Biliyorum ve bunu takdir ediyorum." Emily kıpırdandı ve Nat'in alt kısımlarının hâlâ iç içe geçmiş olduğunu rahatsız edici bir şekilde fark etmesini sağladı. "Şu anda sadece biraz utanıyorum. Hiç bu kadar duygusal olmamıştım."

"İzin ver de-" Nat kendini hafifçe kaldırdı ve aralarında başını salladı. "Şimdi çekileceğim, tamam mı?"

Emily başını salladı, ikiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Tamam."

Elinden geldiğince nazıkçe geri çekildi ve Emily ile birlikte yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim." "İyisin." Emily kıkırdarak başını salladı ve yanaklarındaki ıslaklık. "Ağlamana aldırma. Önemli bir şey değil, gerçekten. Endorfin." Nat yana doğru yuvarlandı ve Emily'nin profilini inceledi. Küçük bir kızken seks işçisi olmayı hiç istememişti. Dürüst olmak gerekirse daha uzun süre de öyle kalmak istemiyordu. Ancak, bu mesleğin ona sağladığı tek şey insan doğasına dair müthiş bir içgörüydü. Emily'nin derli toplu ve kontrollü görünmekten hoşlanan bir kadın olduğu açıktı. Ani, sakın yetkinliği iyi çalışılmış bir maske gibi görünüyordu ve Nat'i yabancılara pek sır vermediğinden şüpheleniyordum.

Bu da Nat'in ona ürkek bir hayvan gibi yaklaşması gerektiği anlamına geliyordu. Emily'nin çöküşü konusunu bir kenara bırakarak, "Diğer oyuncağı çıkarmamı ister misin?" dedi.

Emily kızardı. "Evet, lütfen."

Artık o anın sıcaklığı içinde olmayan Nat, Emily'nin bacaklarının arasına uzanıp ince tıkaçın tabanını kavrarken alışılmadık bir utangaçlıkla mücadele etti. "Bu konuda bana yardım etmelisin." Emily'nin kahverengi gözleri onunkileri bulduğunda, kırmızı yanaklı alçakgönüllülüğüne katılmamak için mücadele etti. Genç kızlığından beri bir kadına karşı hiç bu kadar garip hissetmemişti. "Sadece... it."

Emily utangaç bir kıkırdamayla bunu yaptı ve Nat oyuncuğu çıkarıp yatağın kenarına atarken elinin tersiyle gözlerini kapattı. "Daha önce seksten sonra duyduğum bir şey değil."

"Yeni deneyimlere," dedi Nat hafifçe. Emily sonunda yüzünü açtığında göz kırparak dirseğine . "Hoşuna mı?" Az önce dizlerinin üzerine yatırılıp tokatlanmış, sonra yatağa bağlanmış ve straponla sikilmeden önce orgazm olmaya zorlanmış bir kadın için Emily "Hem de çok." diye cevap verirken son derece asil görünmeyi başarmıştı.

Emily'nin masumiyeti yırtıcı şehvetini harekete geçirdi ve ona tekrar uzanmamak için kendini zor tuttu. Onu bunu yapmaktan alıkoyan tek şey, Emily'nin muhtemelen hâlâ sorunlu olduğunu bilmesiydi. Nat sesini yumuşatarak mırıldandı: "Şaka yapmıyordum. Az önce *gerçekten* çok güzel vakit geçirdim." Emily bakışlarını kaçırınca Nat sarı saçlarından bir tutamı parmaklarının arasına aldı ve yumuşaklığını test etti. Bu okşama anında Emily'nin dikkatini tekrar ona çekti. "Ve hayır, bunu tüm müşterilerime söylemiyorum."

Emily dudağını ısırdı, yüzünde belirlemek olan gülümsemeyi ancak kısmen engelleyebildi. "Sadece sonrasında gözyaşlarına boğulanlar mı?"

"Onlar bile." Müşterilerini kendi seçmeye başladığından beri sadece bir avuç randevudan gerçek bir zevk almıştı ama her zaman profesyonel olarak mesafeli durmuştu. Emily'nin kendini ne kadar ortaya koyduğunu fark ettiğinden şüpheliydi. "Aslında sen ilk olurdun."

Yeni bir gözyaşı Emily'nin yanağından saçlarına doğru süzüldü. "Tanrım," diye mırıldandı, sonra yüzünü sildi ve aniden oturdu. "Bu çok utanç verici. Çok acınası görünüyor olmalıyım, çok..." Nefes verdi ve yüzünü dizlerine saklayabilmek için dizlerini yukarı kaldırdı. "Zayıf."

"Zayıf mı? İmkânı yok." Nat de oturmuş, Emily'nin temas mı yoksa boşluk mu istediğine karar vermeye çalışıyordu. İlkini teklif etmeyi arzularak, Emily'nin dokunuşunu kabul etme şansını denemeye karar verdi. Nat, henüz kazanmadığı kolay bir aşinalıkla kolunu Emily'nin beline doladı. "Az önce yaptığın şeyi yapan hiç kimse zayıf değildir. Sen sadece cinsel fantezini sahiplenmekle kalmadın, aynı zamanda onu gerçeğe dönüştürme cesaretini de buldun. Bu cesaret ister."

Emily homurdandı. "Hayır, para gerekiyor." Yüzünü dizlerinden kaldırdı ve Nat'e özür dileyen bir bakış attı. "Beni yanlış anlamayın. Bu gece..." Yüzünde memnuniyet ifadesi belirdi. "Büyüleyici. Ama cesaret gerektirmiyordu, sadece iki aylık maaş."

Kesinlikle bedavaya yapabileceği seks için para kabul etme düşüncesi Nat'i suçluluk duygusuna sürükledi. Bu konuyu açmak için doğru zaman olmadığını bildiğinden, "Bu gece bizi bir araya getiren ekonomiyi boş verin. Bana teslim olmak, yepyeni deneyimler sunmam için bana güvenmek cesaret gerektiriyordu. Gizli, sapkın benliğinizi ortaya çıkarmak mı? O da çok cesurca. Yani hayır, zayıf değilsin. Bu da cesaret ister." Başını eğdi, Emily sonunda küçük bir tebessüm edince memnun oldu. "Bununla başa çık."

"Evet, hanımefendi." Emily'nin gözleri şakacı bir şekilde parladı.

Gecenin üçüncü orgazmının sadece beş dakika dışında Emily Parker onu tek bir bakışla kilitlemiş ve yüklemişti. Dengesini kaybeden Nat bakışlarını kucağına düşürdü. Hâlâ kalçalarına bağlı olan koşum takımı ve dildoyu görünce irkildi. Bir özür mırıldanarak, Emily bariz bir ilgiyle onu izlerken kendini kurtarmaya çalıştı.

"Bu konuda çok yeteneklisin." Emily bacaklarını uzattı ve ona manevra alanı bırakacak şekilde eğildi. "Çok hoşuma gitti."

"Yaptığımı biliyorum." Nat yatağın kenarına doğru eğildi ve Emily'nin sözleri karşısında yüzünün kızarmasından heyecanlandı. Kendine engel olamayarak Emily'nin sıcak yanağını öptü. "Ben de öyle."

Emily hafifçe döndü, böylece dudakları neredeyse birbirine değecekti. "Bu gece için gergindim ama sen her şeyi çok kolaylaştırdın. Kendimi güvende hissetmemi sağladın."

"Güzel."

"Dürüst olmak gerekirse, buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsiniz.

Gerçekten ihtiyacım vardı.

Teşekkür , Nat. Gerçekten. Mükemmeldin."

"Sen de öyle. Rüya gibi bir müşteri." Bakışlarını Emily'nin vücudunda gezdirerek kederli gözlerinde sonlandırdı. "Peki neden bu kadar üzgünsün?"

Emily'nin çenesi titredi. "Ben ."

Nat bir kaşını kaldırarak eğildi ve dirseğinin üzerine yaslandı. Sonra dudaklarını Emily'nin üzerinde gezdirdi, sevgisinin hâlâ hoş karşılandığını umuyordu. "Bu konuda konuşmak zorunda değiliz ama bana anlatmak istersen dinlerim." Durakladı. "Üzüntünün neye benzediğini biliyorum Emily. Bunu sende görmekten nefret ediyorum."

Emily ellerinin topuklarını gözlerine bastırdı, içini çekti ve Nat'in yanına uzandı. Sırt üstü uzandı ve çıplak göğüslerini örtmek için çarşafı ayarlayarak tavana baktı. "Bu tipik bir şey mi? Sık sık müşterilerinize terapistlik yapar mısınız?"

"Ara sıra." Nat Emily'ye yaklaştı ama ona dokunmadı. Onu yatağından ürkütecek bir şey yapmak istemiyordu. "Bak, beni tanımıyorsun. Bunu anlıyorum. Ama birlikte sadece birkaç saat geçirmiş olsak bile, seni önemsiyorum - gerçekten, gerçekten - ve eğer yardımcı olabileceğim bir şey varsa, bunu çok isterim."

Emily gergin bir şekilde tekrar güldü. "Esmer, yakışıklı, tehlikeli derecede seksi ama aynı zamanda nazik, şefkatli ve korkutucu derecede anlayışlı. Kadınlar senin için yanıp tutuşuyor olmalı."

"Uzun zamandır bir ilişkim olmadı." Nat, Emily'ye özel hayatını bu kadar kolay anlatmasına bir kez daha şaşırdı.

"Gördüğüm tek kadınlar müşterilerim."

"O zaman eminim müşterileriniz arasında son derece popülersinizdir."

Nat bir omzunu kaldırdı, Emily'nin sözlerinden hem memnun olmuş hem de utanmıştı. Janis'e göre, ajansın en çok talep edilen eskortuydu. Bugünlerde gelişmekte olan aşçılık becerilerinden ve bunlarla sürdürmeyi umduğu yeni kariyerinden çok daha fazla gurur duyuyordu ama yine de bir kadını nasıl memnun edeceğini bildiği gerçeğinden keyif alıyordu. "Ben iyiyim."

"Söyleyeceğim." Emily'nin alt dudağı titredi. Nat'e kendi kendine kararlı bir gülümseme verirken boğazı gerildi. "Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti. *Hem de hiç.* Ve kendimi hiç kimseye sana hissettiğim kadar yakın hissetmemiştim. Bu ne kadar acınası bir durum?"

Bu çarpıcı itiraf karşısında nasıl tepki vereceğini bilemeyen Nat, parmaklarını Emily'nin kolunda gezdirmekle yetindi. "Bunu duyduğuma üzüldüğümü söyleyemem ama seni üzmüş olmasından nefret ediyorum."

Emily duraksadı, nefes aldı ve sonra birden kelimeler dökülmeye başladı. "Biriyle çıkmıyorum-bir ilişki için zamanım yok. Tabağımda çok fazla başka şey var. Yaşadığım seks çoğunlukla garipti, çok vanilyaydı ve az önce yaptığımızla aynı evrende bile değildi. Bu gece kendime çılgınca, abartılı bir hediye verdim ve size söyleyeyim, her kuruşuna değdi. Her kuruşuna değdi." Bir damla gözyaşı daha kaçtı ve çarşafın üzerine damladı. "Ama bu gerçek değildi. Hayal ürünü bir şeydi. Her saniyesini sevmiş olsam da, seninle sevişmek bir şekilde kendimi eskisinden daha da yalnız hissetmeme neden oldu. Ve beklediğim bu değildi." İnandırıcı olmayan bir gülümsemeye zorladı. "Yine de iyiyim. Dürüst olmak gerekirse."

Nat buna bir an bile inanmadı. "Sarılma konusunda ne hissediyorsun?"

Emily omuz silkti, gülümsemesi soldu. "Emin değilim. Ama denemekten çekinmem."

Emily gibi bir kadın için fiziksel temasın nasıl bu kadar yabancı olabileceğini hayal etmek zordu. Kesinlikle ilgilenen talipleri olmadığı için değildi. Emily'nin bariz savunmasını bir şekilde aştığı için kendini şanslı sayan Nat kollarını açtı. "Bir ilk daha mı?"

Emily, sıcak kıvrımları ve yumuşak teniyle Nat'ın kucağına doğru ilerledi. Nat'ın yüzüne bakmadan, uzun zamandır birlikte olduğu bir sevgilinin rahatlığıyla ona kolayca yerleşti. Nat burnunu Emily'nin saçlarına gömdü ve başının tepesini öptü. Ellerini Emily'nin en hassas bölgelerinden uzak tutmaya dikkat eden Nat, Emily'nin yanlarını ve kalçalarını okşadı, Emily'yi tutarken de sahnelerini hazırlarken olduğu kadar düşündü.

Emily derin bir nefes verdi, gergin kasları nihayet gevşemeye başlamıştı. "Dürüst olmak gerekirse, birkaç kez sarılmayı denedim. Böyle değildi. Onunla -üniversitede kısa bir süre çıktığım bu kızla- rahatlayamadım. Ne zaman bitecek de gideceğim diye merak ettiğimi hatırlıyorum. Seks oldukça iyiydi ama biter bitmez ben de bittim."

Nat onun saçlarına doğru kıkırdadı. "O senin için doğru kişi değildi." "Belki de doğru olmayan bendim."

Emily'nin kalçasını nazikçe çimdikleyen Nat, "Dur," diye mırıldandı. Emily biraz kıkırdandı ama Nat onu kendine çekti ve sıkıca tuttu. Emily'nin ona karşı neredeyse eriyip gitmesinden, Nat'ın hâlâ onun hâkimiyetinden hoşlandığı anlaşılıyordu. Güzel. "Sarılmak çok mahrem bir şey. Güvenmediğim biriyle bundan zevk alamam. Muhtemelen sen de alamazsın. Rahatlayamadın çünkü ona güvenmiyordun. Bu da onun senin için doğru kişi olmadığı anlamına gelir."

Emily birkaç dakika sessiz kaldı, sonra kaşlarını kaldırarak geri çekildi. "Aman Tanrım. Sen şu duygusal, romantik tiplerden misin?"

"Derinlerde, evet. Doğru kadın için." Nat, gerçek cazibesi konusunu geçiştirerek konuşmayı Emily'ye geri çevirdi. "Sende yanlış olan bir şey yok. Bir gün güveneceğin biriyle tanışacaksın. Sarılmak isteyeceğin biriyle." Emily'nin kollarına ne kadar doğal bir şekilde oturduğunu fark etmeden duramadı. Emily'nin moralini yükseltmek istiyordu, onu profesyonelce olmayan heyecanlarla korkutmak değil.

"Bu gerçekten çok hoş bir his," diye fısıldadı Emily, da sokularak. Nat gözlerini kapattı. "Peki tabağında ne var?"

"Affedersiniz?"

"Biriyle çıkmadığınızı çünkü kafanızda çok fazla şey olduğunu söylemişsiniz. Ne tür şeyler?" İtiraf etmekten ne kadar nefret etse de, Nat ayrıntılara açtı. Emily şu ana kadar kendini ideal bir kız arkadaş malzemesi olarak sunmamıştı ama Nat yine de her şeyi bilmek istiyordu. Buna engel olamıyordu.

"Birincisi işim," dedi Emily. "Büyük bir kurumsal firmada muhasebeciyim."

"Orası seni bu gece kaçırdığım yer olabilir." Emily sesli bir şekilde yutkundu. "Evet."

"Yani sen bir işkoliksin."

"Bazen." Emily tereddüt etti. "Beni en çok meşgul eden şey kız kardeşimi büyütme."

Bu ilginçti. Nat gözlerini açtı. "Kız kardeşin kaç yaşında?"

"On sekiz. On iki yaşımdan beri velayeti bende."

Emily'nin biyografik bilgilerini hatırlayan Nat hesap yaptı. "Şu anda yirmi beş yaşındasın, yani onu on sekiz ya da on dokuz yaşımdan beri mi büyütüyorsun?"

"Neredeyse on dokuz."

Nat ısıklık çaldı. "Hızlı büyümeye zorlanmak." Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu. "Ailemiz ben on sekiz yaşıma girmeden kısa bir süre önce öldü.

Bir süre sonra

Colleen'e bakabileceğimi gösterebilirdim. Ben onu geri almak için mücadele ederken bir yıldan fazla bir süre koruyucu ailede kaldı." Emily'nin sesi dalgalandı. "Ne yazık ki."

"Özür dilerim." Kayıp bir çocukluğun trajedisi için gerçek empatisini sunmak isteyen Nat, fazla kişiselleşmemesi konusunda onu uyaran içgüdüsel sancıya aldırmadı. Zaten bunun için biraz geç kalmıştı. "Ben de hızlı büyümek zorunda kaldım. Ben daha birkaç aylıkken annem babamı terk etmiş. Görünüşe göre hayatlarını ve ilişkilerini mahvetmişim... ya da en azından babam bana hep böyle söylerdi. Annem ben iki yaşımdayken ölmüş, yeni erkek arkadaşı tarafından öldüresiye dövülmüş." Emily'nin yumuşak dudakları Nat'in omzunu ve vücudunda bir ürperti yarattı. "Ondan sonra beni babam büyüttü. Onu terk ettiğim için beni asla affetmedi ya da tek başına taşımayı tercih etmeyeceği bir yük olduğumu unutmama izin vermedi. On altı yaşında onun evinden taşındım."

Emily iç çekerek elini Nat'in göğsünün ortasına bastırdı. "Görünüşe göre ikimiz de ebeveyn piyangosunu kazanmamışız. Benimkiler neredeyse tüm hayatım boyunca bağımlıydı. Annem kız kardeşime hamileyken biraz temizlendi ama Colleen doğduktan sonra çok daha kötü oldu." Sessizce homurdandı. "Sekiz yaşımdayken, onlar yerde baygın yatarken bebeğin karnının doyduğundan emin olduğumu hatırlıyorum. Colleen'in velayetini sadece altı yıl önce almış olabilirim ama hayatımız boyunca ona ben baktım."

Nat, kız kardeşinden bahsederken Emily'nin sesindeki sevgiyi ve acıyı duyabiliyordu. Emily'nin ailesinin ondan çaldığı çocukluğu düşündükçe yüreği burkuluyordu. "Haklısın, bu senin için *çok büyük bir yük*. Hiç şüphesiz."

"Evet." Emily tırnağını Nat'in göğüslerinin arasında gezdirdi. "Beni yanlış anlama, kız kardeşime sahip olmayı seviyorum. Birkaç ay sonra üniversiteye gittiğinde kendimle ne yapacağımı bileceğimden emin değilim."

"Belki kucaklaşmaya başlarız?"

Emily'nin omzuna doğru gülümsediğini hissedebiliyordu. "Belki."

Artık Nat, Emily'yi gerçek yakınlığın zevkleriyle tanıştıracak kiři olma dūřüncesiyle hissettiği  zlem acısına şaşırmıyordu. Birbirlerine ne kadar rahat uyum sağladıklarından cesaret alarak, "Sana bir řey söylersem bana inanır mısın?" diye fısıldadı.

Emily'nin ağzı seğirdi. "Deneyeceğim."

"Bu benim de yaptığım en iyi seksti."

Altıncı Bölüm

Emily kıpırdamadan durdu ve Nat'in kalp atışlarının kulağının dibinde attığı gümürtüyü dinledi. Nat'in sözlerine nasıl karşılık vereceğinden emin değildi, çünkü ona inanmaya çalışacağına söz vermiş olsa da ve Nat'in sesi tamamen samimi gelse de, Emily az önce söylediklerinin doğru olduğunu anlayamıyordu. Nat belli ki pek çok insanla yatmıştı. Seksin çoğu kötü ya da tatsız olsa bile, kesinlikle bir ya da iki deneyim az önce paylaştıklarını aşmıştı. Kabul etmek gerekir ki, Emily seksi olağanüstü bulmuştu ama bunun kısmen deneyimsizliğinden kaynaklandığını varsaymıştı.

"Bana inanıyor musun?" Nat mırıldandı.

Emily ne söyleyeceğini tarttı. Nat'e yalancı demek istemiyordu, özellikle de Nat'in sadece onu iyi hissettirmek istediğinden emin olduğu için. "Keşke söyleyebilseydim ama... buna inanmak biraz zor."

"Neden? Akıllara durgunluk veren bir şey olduğunu düşünmedin mi?"

"Şey, evet." Derin bir nefes alan Emily, Nat'in yüzünü görebilmesi için başını kaldırdı. "Ama eminim sen de çok iyi seks yapmışsındır. Ve ben... çok deneyimli değilim. O yüzden biraz-"

"Ne? Numara yaptığımı mı?"

Emily'nin yüzü utançtan yanıyordu. Nat onunla alay mı ediyordu? "Belli ki işinde iyisin. Eminim becerdiğin her kadın, şimdiye kadar sahip olduğun en iyi kadın olduğuna ikna olarak uzaklaşıyordur. Çünkü yaptığın şey bu, değil mi? Yalnız kadınlara -benim gibi kadınlara- sadece bir geceliğine hayatlarının ne kadar üzücü olduğunu unutturmak. Öyle değil mi?"

Nat kaşlarını çatı. "Size karşı dürüst davranıyorum. Ve bilesin diye söylüyorum, müşterilerime yalan söylemek gibi bir alışkanlığım yok. Bir kadını iyi hissettirmenin pek çok başka yolu var."

Emily iç çekti. Nat'i kırmak istememişti ama şimdi kırmış gibi görünüyordu. "Özür dilerim. Şüpheliğimin senden çok benimle ilgisi var, söz veriyorum."

"Anlıyorum." Nat yumuşadı ve başparmağını Emily'nin alt dudağına sürttü. "Bilgin olsun, seviştığım her kadına hayatımın en iyi seksini yaptığımı söylemiyorum. Çoğu zaman onlara gerçek adımlı bile söylemem. Ama sana söyledim."

Şaşkına dönen Emily, sorduğu ana geri döndü. Nat tanışmalarından sadece birkaç dakika sonra hiç tereddüt etmeden adını söylemişti. Emily'nin bu kadar güven uyandıracak bir şey yapmasından çok önce. "Neden? Beni bu kadar özel yapan ne?"

Nat onun üst kollarını kavradı ve burnunun ucunu öpmek için onu kendine doğru çekti. "Bilmiyorum." Bir elini Emily'nin boğazına dokundurmak için yukarı kaldıran Nat, yüz yüze kalmaları için onu yerinde tuttu. "Bir şey."

Emily kızarak bakışlarını Nat'ten ayırdı. Nat'in kolundaki mürekkebe baktı ve iyi tanımlanmış kasların üzerine kazınmış kalın çizgilere hayran kaldı. Kalan utangaçlığına rağmen libidosu kıpırdandı. Başka bir başlatamayacak kadar tedirgin, başını Nat'in göğsüne yasladı ve derin bir nefes verdi. Seks sırasında kontrolün kendisinde olmaması baş döndürücü bir afrodisyak olmuştu. Şimdi ise midesini bulandırıyor. Duyguları ve Nat'in duyguları karşısında kafası karışan Emily gözlerini kapadı ve yataktan fırlayıp kaçma içgüdüsüyle savaştı.

"Seni üzdüysem özür dilerim." Nat onun altında gerildi ve ellerinin yanlarına düşmesine izin verdi. "Bunu seni rahatsız etmek için söylemedim. Sadece seks konusunda böyle hisseden tek kişinin sen olmadığını bilmeni istedim. Ama bir şey söylemem profesyonelce değildi. Bir daha olmayacak."

Nat'in övrünü kabul etmeli, bu güzel akşam için ona teşekkür etmeli ve gitmeliydi. Bu garip anda burada, yüzülmüş ve açıkta kalmaktan daha iyiydi. Ama Nat'in sesindeki kendini suçlama onu durdurdu. Emily'nin onun ilgisinden rahatsız olduğunu düşündü, oysa gerçekte bu onu hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu.

Emily gözlerini açtı. "Fantezimden hoşlandın mı?"

Nat hafifçe gevşedi. "Bunu beni de yazmış olabilirsin. *Mükemmeldi.*"

Emily titreyerek parmak ucuyla Nat'in göbeğinin etrafında bir daire çizdi. "İyi vakit geçirdiğine sevindim. Seks için para ödeme konusunda kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor."

Nat hafifçe, "Bu beni daha da kötü hissettiriyor," dedi. "Aslında, ücretinizden bana düşen payı size iade etmekten mutluluk duyarım. Bunu kabul etmek pek doğru görünmüyor," dedi.

Emily başını kaldırdı ve Nat'in temkinli bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu yapmana izin veremem. Ama teşekkür ederim." İlk baştaki şüpheciliğine rağmen, bu gecenin karşılıklı olarak tatmin edici olduğuna inanmaya başlamıştı. Bunun ne anlama geldiğini bilmediğinden, karnında küçük bir heyecan baloncuğu yükselirken bile temkinli kalmaya devam etti. "Ben de sana inanıyorum."

"Güzel." Nat bir tutam saçı Emily'nin yüzünden uzaklaştırdı. "Gerçekten çok güzelsin."

Emily bu kez Nat'in samimiyetini sorgulamaması gerektiğini biliyordu. "Teşekkür ederim." Bakışları yine Nat'in dövmesine, sonra da yakışıklı yüzüne kaydı. "İtiraf etmeliyim ki, Janis'in benim hayalimdeki erkeği çalıştırdığını hiç düşünmemiştim. Ama işte buradasın, kanlı canlı." Nat'e duyduğu çekimin derinliğini itiraf etmek utanç vericiydi ama ne fark ederdi . Nat mükemmel bir yalancı değilse, ilgisine karşılık veriyor gibi görünüyordu. "*Tam* benim tipimsin."

"Ne şanslıyım." Nat'in gözleri karardı. "Biliyorsun, en az bir buçuk saatimiz kaldı."

Nat'in derin sesindeki baştan çıkarıcılık karşısında Emily'nin kalp atışları hızlandı. "Ah, öyle mi?"

"Ve bu çatı katının yarın akşama kadar bir daha kullanılmayacağını biliyorum. Yani teknik olarak bütün gece bizim."

Orgazmının gücüne ve yarattığı ezici duyguya rağmen Emily birden ikinci raunda hazır hale gelmişti. Bu randevu ne kadar pahalı olursa olsun, birlikte geçirecekleri zamanın her saniyesinden yararlanmamak aptallık olurdu. "Ne öneriyorsun?"

Nat vücutlarının arasına uzandı ve Emily'nin meme ucunu okşadı, sonra da göğsünü avuçladı. "Buraya gelmeni ve yüzüme oturmanı öneriyorum. Başlamak için."

Bu Emily'nin aklını başından aldı. Bundan daha zevkli ve hedonistik bir şey düşünemiyordu. "Ben de bunu daha önce hiç yapmadım."

"Daha da iyi." Nat göz kırptı. "Hoşuna gidebilecek bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Aptalca bir soru." Emily, Nat'in vücuduna tırmanmak için hareketlendi ama kısa durdu. Sözcüklerin ötesine geçmeden önce Nat'in bilmesini istediği bir şey vardı. "Nat?"

"Evet, tatlı kızım?"

"Seninle kucaklaşmayı seviyorum. Hem de çok."

Nat'in gözleri parladı. "Gördün mü? Sana hiçbir sorunun olmadığını söylemiştim." Başını kaldırdı ve Emily'nin ağzını derin, tutkulu bir öpücükle yakaladı. Bir nefesle ayrılan Nat, Emily'nin kalçalarını kavradı ve hırladı. "Şimdi buraya gel ve seni tekrar tatmama izin ver."

Endişelerini unutan Emily, "Evet, hanımefendi" dedi.

Yedinci Bölüm

Nat gözlerini açtı ve güneş çizgili tavana göz kırptı, nerede olduğunu hatırlamadan önce sadece bir anlığına şaşırdı. Çatı katı. Başını çevirdi, yanındaki yastığın üzerinde uçuşan sarı saçları görünce nefesi hızlandı. Çatı katındaydı, Emily Parker'la birlikteydi.

Hâlâ uyuyan Emily, her nasılsa bir önceki gecedен daha da güzel görünüyordu. Nat, birbirlerini tatmin ederek geçirdikleri saatlerin Emily'nin değişen algısıyla çok ilgisi olduğunu biliyordu. Emily artık sadece çekici bir müşteri değildi. Onun sevgilisiydi. Emily'nin randevusunun bitiminden çok sonra sevişmişler, sadece uyku ihtiyacı devam etme isteklerinden ağır bastığında durmuşlardı. Ve şimdi, birkaç saat dinlendikten sonra, Nat onunla tekrar sevişmek için yanıp tutuşuyordu.

Ama Emily'ye uzanmadı. Parmakları pürüzsüz, krem si teni okşama isteğiyle karıncalanırken bile kıpırdamadan durdu ve duygularını değerlendirdi.

Bu sabahтан sonra Emily'yi tekrar görmek istiyordu. Bunu inkar etmeye hiç niyeti yoktu; on yıldan fazla bir süre vücudunu sattıktan ve çoğunlukla ilişkilerden kaçındıktan sonra yeni bir şeyler denemeye hazırды. Bu yüzden son beş yılını bir gün şef olma umuduyla aşçılık becerilerini mükemmelleştirerek geçirmişti. Artık seçeneksiz bir çocuk olmadığına göre, bu hayatı daha uzun süre yaşayamazdı. Bir kız arkadaş daha önce hiç ihtimal dahilinde görünmemişti ama Emily'yi daha yakından tanıma düşüncesi, kendisi için hayal etmeye cesaret edemediği her türlü şeyi hayal etmesine neden oldu.

Emily kıpırdandı. Sonra yavaşça gözlerini açtı ve hemen mahcup bir gülümsemeye büründü. "Günaydın."

"Günaydın." Nat ona yanağından iffetli bir öpücük verdi. "Nasıl uyudun?"

"Tamamen tatmin olmuş bir kadın gibi." Emily bir elini karmakarışık saçlarında gezdirdi, sonra alçakgönüllülüğünü korumaya çalışıyormuş gibi göğsünün üzerindeki yorganı düzeltti. "Sen mi?"

"Aynısı." Nat sırtıttı. "Ağrın var mı?"

Emily kıpırdandı, yüzünde eğlenen bir rahatsızlık ifadesi belirirken bile burnunu kırıştırdı. "Ah, evet."

"Hiç şaşırmadım." Dün gece Emily yıllardır kendisine dokunulmadığını itiraf etmişti. Yaptıkları enerjik sevişme maratonu, bırakın yeniden doğmuş bir bakireyi, herhangi birine bile zarar verebilirdi. Nat bu hafta sonu başka bir randevusu olmadığı için minnettardı. Hem fiziksel hem de duygusal olarak iyileşmek için zamana ihtiyacı vardı. "Buna değer mi?"

"Hiçbir fikrin yok."

"Sanırım bir fikrim var." Nat kollarını başının üzerine kaldırdı ve gerindi. "Bu çok eğlenceliydi."

"En hafif tabirle." Emily'nin bakışları Nat'in kollarının hareketini izledi, sonra yorgan Nat'in göğüslerinden kayarken aşağıya kaydı. Yutkundu. "Geceyi burada geçirmeme izin verdiğin için teşekkür ederim. Bunun için para ödemediğimi biliyorum."

"Bencilce nedenlerden dolayı." Nat Emily'nin yanağını okşadı. "Gitmene izin vermeye hazır değildim."

Emily, Nat'in yüzünü inceledi ve hissedilir bir güven duygusu onu sarınca rahatladı. "Peki ya şimdi?"

"Hâlâ hazır değilim." Nat, Emily'nin yüzünü kavrayarak alınlarını birbirine bastırdı ve sonra dudaklarını usulca öptü. "Emily, seni boşaltmama izin ver."

Emily titreyen bir nefes aldı. "Hiç sormayacaksın sanmıştım."

İzin aldığı için heyecanlanan Nat, yorganı geri attı ve Emily'nin sabahın ılık ışığında aydınlanan vücudunun şekline hayran kaldı. Nat onu her gördüğünde daha da güzelleşiyordu. Ama bu çok mantıklıydı. Aşinalıkla birlikte gerçek takdir de gelir.

"Nazik olacağıma söz veriyorum," diye mırıldandı Nat, elini Emily'nin dolgun göğüslerinin arasından geçirerek yavaş bir yolculukla merkezine doğru indi. Emily kalçalarını ayırıp parmaklarının sıcak, kaygan dudaklarının üzerinde kaymasına izin verdiğinde dudaklarını yaladı. "Ağrın olduğunu biliyorum."

Emily, Nat'in başparmağını şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirince nefesi kesildi. "Yaşayacağım."

"Orgazm için her şeyi yaparım, değil mi?"

Bu soru, Nat'in dün geceki sahneleri sırasında alay etmekten çok hoşlandığı aynı güzel kızarıklığı ortaya çıkardı. İlk sevişme sonrası konuşmalarından sonra sevişmelerinin çoğu çok heyecan verici ama oldukça gösterişsiz olmuştu. Emily'nin daha önce daha keskin oyunlardan ne kadar hoşlandığını bilen Nat, gün ışığında suları test etmeye karar verdi.

Eğilerek Emily'nin meme ucunu dişlerinin arasına aldı ve sert bir baskı uyguladı. Emily inledi, sırtını dikleştirdi ve Nat'in elini yeni bir ıslaklık seliyle ıslattı. Nat başını kaldırdı ve kıs kıs güldü. "Cevap ver bana. Orgazm olacağın anlamına geliyorsa biraz rahatsızlık çekeceksin -belki biraz acı bile-. Bu doğru mu, seni pis şey?"

Emily'nin kalçaları Nat'in eline doğru pompalandı, ama Nat onunla birlikte hareket ederek temasını hafif tuttu. Emily'nin ona izin vermeye hazır olana kadar boşalmasını istemiyordu. Emily sorusuna cevap vermek yerine kalçalarını döndürmeye devam edince, Nat onun hassas amına tüy kadar yumuşak bir tokat attı. Temasın yumuşaklığına rağmen etkinin yoğun olacağını biliyordu ama Emily'nin bunu kaldıracabileceğinden emindi.

"Bu doğru, hanımefendi!" Emily gözle görülür bir çabayla vücudunu hareketsiz bırakarak ağzından kaçırdı. "Sadece boşalmak istiyorum, lütfen."

Nat içgüdüsel olarak elini Emily'nin bacaklarının arasından çekti, böylece bileklerini kavrayıp başının üzerine doğru yönlendirebildi. Emily'nin onu yerinde tutmak için gerçek bir güç yerine rol yapma isteğine güvenerek onları yumuşak bir şekilde aşağı bastırdı. Emily'nin ağzının köşesini öptü, sonra dilini boğazına kadar sürüklemek için aşağıya doğru kayd.

"Gelmeye *zorlanmak* hoşuna gidiyor, değil mi? Bu konuda hiçbir söz hakkın olmaması daha da iyi. Üzerinde hiçbir *kontrolün* olmaması." Bir elini Emily'nin bileğinde tutarak diğer elini karnından aşağıya, sonra da daha aşağıya indirdi. Parmaklarının Emily'nin ıslaklığında oynamasına izin verdi, dudaklarıyla alay etti ve klitorisine hafifçe dokundu. "Benim merhametimde olmayı ne kadar sevdiğini söyle bana."

Emily'nin tüm vücudu onun dokunuşu altında titredi. "Merhametinize sığınmayı seviyorum, hanımefendi."

"Peki sen bana güveniyor musun?" Nat, bu sorunun ne kadar ağır olduğunun farkında olarak Emily ile göz göze geldi. Yetiştirilme tarzından dolayı güven duygusu Nat için kolay değildi. Aynı şeyin Emily için de geçerli olduğunu varsayıyordu. Yine de dün gece Emily'nin güvenini tekrar tekrar hissetmişti.

Emily irkilmedi. "Sana güveniyorum."

Nat klitorisini parmaklarının arasına aldı, dikkatlice ama sıkıca tuttu. Emily'nin tepkisi anlıktı. Sırtı sertleşti ve kalçaları titredi. Gözlerini sıkıca kapattı, burun delikleri açıldı.

"Peki sana şimdi gelmene izin vermeyeceğimi söylersem ne diyeceksin?"

Emily'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Yüzünden ızdırap geçti, ardından sakın bir kabullenme geldi. Bu durum üzerinde hiçbir kontrolü yoktu ve bunu açıkça biliyordu.

Seksi Nat'in elinde daha sert zonkluyor gibiydi, bu da onun bu durumdan pek de memnun olmadığını gösteriyordu. Titrek bir nefes alan Emily, "Bunu anlıyorum hanımefendi. Elbette."

Nat Emily'yi bıraktı ve yataktan yuvarlandı. Emily'nin şaşkınlıkla aval aval baktığını görebiliyordu ve bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kaldı. Tehdidine rağmen Emily muhtemelen bunu yapmasını beklemiyordu. Yatağın diğer tarafında dolaşarak elini uzattı. "Hadi duş alalım."

Nat onu ayağa kaldırırken Emily'nin yüzü aydınlandı. "Bu *gerçekten* iyi bir fikir."

Nat, dün geceki ağrı ve sızılarını hatırlayarak onun arkasına hafifçe vurdu. "Çok heyecanlanma. Seni yine kirleteceğim."

Emily'nin gözleri parladı. "Oh, buna güveniyorum. Hanımefendi."

Emily'yi banyoya götüren Nat, geniş ve kapalı duş için küveti atladı. Suyu açarken Emily'nin elini tuttu, onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Bu sahiplenme gösterisi onun baskın tavrına çok uyuyordu ama doğrusu Nat'in tek motivasyonu ona dokunmaya devam etmekte. Su sıcaklığı rahat bir sıcaklığa ulaştığında, Emily'yi kendisiyle birlikte duşa çekti ve kapıyı kapattı. Sonra bir şişe duş jeli aldı ve avucuna biraz sıktı. "Arkanı dön."

Emily sırtını döndü ve Nat sabunu tenine sürerken tatmin olmuş bir iniltiyle başını eğdi. Nat ellerini hızlıca ama iyice Emily'nin omuzlarında, omurgasında, kıkırda gezdirdi, sonra da sıcak, kaygan amını okşamak için kalçalarının arasında dolaştırdı.

"Benim için her zaman hazırsın, değil mi?" Nat cevap beklemeden elini geri çekti. Duş jeli şişesini tekrar eline aldı ve Emily'yi dönüp yüzünü ona dönmeye zorladı. "Seni istediğim zaman, istediğim kadar sikebilirim. İstedğim kadar *sert*."

Emily'nin boğazı düğümlendi. "Evet, hanımefendi."

Nat, Emily'nin göğüslerini sabunluyor, güzel yüzündeki sayısız tepkinin tadını çıkarıyordu. Emily Parker'ın bütün gün, her gün dünyayı algılayışını izleyebilir ve bundan asla bıkmayabilirdi. Emily'de tanıdığı bir şey vardı, onu derinden etkileyen bir şey. Onu çok az tanımasına rağmen, Nat onu mutlu etmek istiyordu. Onu memnun etmek istiyordu.

Neyse ki bunu yapmanın kesin bir yolunu biliyordu.

Nat Emily'nin amına geri döndü ve onu nazik, kalıcı okşamalarla temizledi. Emily'nin eli dışarı fırladı ve Nat'in kolunu kavradı.

orgazm olmamak için mücadele etti. "Henüz değil," diye hatırlattı Nat ona. "Ben söyleyene kadar olmaz." Emily bariz bir hayal kırıklığıyla tısladı. "Anlaşıldı, hanımefendi."

Emily'nin kendisinden memnun olmayacağını bilen Nat, bir kez daha geri çekildi ve sabun şişesini aldı. Emily'nin tahmin edilebilir sızlanışını taş suratlı bir kayıtsızlıkla karşıladı. "Beni şimdi yıka."

Emily dişlerini sıktı. "*Peki*, hanımefendi."

Nat bu sabah kuralları uygulama konusunda gevşek davranmıştı ama Emily'nin şu anki tavrını hoş görecektir bir domme istemediğinden oldukça emindi. Bu yüzden Emily'nin çenesini sertçe kavradı, ardından poposuna sert ve keskin bir tokat attı. "Affedersiniz?"

Dehşete kapılan Emily gözlerini indirdi. "Evet, hanımefendi. Sizi yıkamayı çok isterim."

"Tabii ki yaparsın." Nat onun çenesini serbest bıraktı. Emily biraz sabun topladıktan sonra bakışlarını kısa bir süreliğine kaldırdığında, Nat ona ince bir gülümseme verdi. Bu sabah dün gecedan farklıydı, ortada bir senaryo yoktu. Emily'nin oyun oynadıklarını bildiğinden emin olmak istiyordu. Karşılığında aldığı baş sallama belli belirsiz ama güven vericiydi.

Emily ellerini Nat'in göğüslerinin üzerine koyarak dikleşmiş meme uçlarının üzerinde daireler çizdi. "Size dokunmaktan her zaman zevk alıyorum, hanımefendi."

Nat ayaklarını birbirinden ayırarak Emily'nin elinin bacaklarının kayması için yer açtı. Emily'nin nazik dokunuşuna tepki vermemek için mücadele etti, ancak ince parmaklar geçici olarak daha aşağıya, açıklığına yakın bir yerde okşandığında vücudunu sarsan titremeyi bastıramadı. Emily ona dilinden başka bir şeyle nüfuz etmemişti ve Nat'in hızla büyüyen duygularına rağmen, henüz bu engeli aşmasına izin vermeye hazır değildi.

Emily'nin bileğini kavrayan Nat, "Beni yalamaktan da her zaman zevk alırmısın?" diye sordu.

Emily muhtemelen bilinçsizce dilinin ucunu üst dudağının üzerinde gezdirdi. "Çok memnun oldum, hanımefendi."

"O zaman yap." Emily'nin elini girişinden çekti ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Bu pozisyon muhtemelen Emily için rahat olmayacaktı ama Nat onun boşalmasının uzun süreceğinden şüpheliydi. Emily am yalama konusunda alışılmadık derecede iyiydi. Alçak bir çıkıntıya dayanmak için ayağını kaldırdı, iki elini kullanarak kendini açtı ve uyarılmış seksini Emily'ye sundu. "Bana o küçük seksi ağzını nasıl kullandığını göster."

Emily bir inilti ile Nat'ı dudaklarıyla kapladı, Nat'ın dizlerini zayıflatan ve onu satın almak için çırpınmaya iten vahşilikle yaladı ve emdi

duş kabininin içinde. Emily dün gece ona hizmet etmekten ne kadar zevk almış gibi görünse de, şu anda yaşadığı deneyimle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi. Emily açgözlülüğün ötesindeydi ve açıkça Nat'in şimdiye kadar aldığı en iyi kafayı vermeye kararlıydı.

"Oh, lanet olsun." Nat duş duvarına sırt üstü düştü. Ayakta kalmasının tek nedeni Emily'nin onu yakalayıp sıkıca tutması ve bacakları işe yaramaz hale gelirken bile onu güvende tutmasıydı. "Oh lanet olsun, seni lanet olası pis *sürtük*, bu çok iyi."

Emily soluk soluğa geri çekildi, ama Nat parmaklarını saçlarına doladı ve onu tekrar çalışmaya zorladı. Gözlerini kaldıran Emily, Nat'in onu izlemesinden zevk aldığı belli olan dilini birkaç kez yukarı doğru kaydırды. Öfkelenen Nat boğazının arkasından hırladı ve Emily'nin yüzünü kıvrımlarının daha derinlerine itti, kalçalarını sallarken burnuna ve ağzına çarptı.

"Yüzünü nasıl becerdiğimi seviyor musun?" Nat elini Emily'nin saçlarında sıktı ve ona doğru bastırdı. "Bu amciğa doyamıyorsun, değil mi?"

Emily başını salladı, cevabı Nat'in etiyile boğuklaştı. Nat onu bir süre daha orada tuttu, coşkulu emişinin tadını çıkardı, sonra onu çekti. Göğsü kabaran Emily ona baktı, yüzü sularıyla parlıyordu. Yutkundu, sonra hışırdadı, "Amciğınıza doyamıyorum, hanımefendi. Biraz daha alabilir miyim?"

Kalbi hızla çarpan Nat onu tekrar ileri itti. "Dilini içime sok, sokabildiğin kadar. *Sadece* dilini." Emily başını eğip dilini sertleştirdikten sonra açıklığına bastırdığında inledi. Emily'yi yerinde tutan elini takas eden Nat, klitorisine uzandı ve sertçe okşadı. "Şimdi beni onunla becer. Dilinle sik beni."

Kendi sözleri neredeyse onu uçurumun kenarına göndermeye yetecekti. *Sikeyim beni*. Bunu en son ne zaman söylemişti ve ciddiye? Yol boyunca bir yerlerde, becerilme fikri çekiciliğini kaybetmişti. Ve bu sorun değildi. İçine girilmesinden hoşlanmadığından değil, sadece bir kadına onu tam anlamıyla içine alacak kadar güvenmeyi aklının ucundan bile geçirmiyordu. Ama Emily'ye güveniyordu. Olasılıksız bir şekilde, Emily'nin içine girmesini istiyordu.

Nat, orgazmı vücudunu parçaladığında sertleşti. Emily'nin dilinin etrafında kasıldı, yüzünü yeni bir ıslaklık seliyle ıslattı, Emily yanıt olarak memnuniyetle mırıldandı. Başını ileri geri hareket ettirdi, Nat'in açıklığına hararetle girip çıktı. Nat çenesini ayarladı ve

Kalçalarını kararsız bir ritimle hareket ettirdi, Emily'nin yüzüne sanki canlı bir seks oynuncağıymış gibi bindi.

Sonunda Nat, Emily'nin saçındaki elini gevşetti, zevk dalgaları azaldı. Aşağı baktığında Emily'nin utangaç bir gülümseme takındığını gördü. Kendini çok açıkta hisseden Nat, yıllarını harcayarak mükemmelleştirdiği kabadayılığına başvurdu. "İşte benim güzel kızım."

Emily elinin tersiyle ağzını sildi. "Yani bu kabul edilebilir miydi, hanımefendi?"

"Oldukça." Nat boğazını temizledi, sonra Emily'nin kolunu tuttu ve onu ayakta durur pozisyona çekti. Sabunu aldı, hızla bacaklarının arasını ovdu, sonra Emily'yi de iyice temizledi. Hem de çok kapsamlı. "Seni yatağına geri götürelim, olur mu?"

Emily dudağını ısırdı, Nat anüsünün etrafında bir parmak ucunu dolaştırırken yumuşak bir şekilde inledi. "Lütfen, hanımefendi."

Nat duşu kapattı ve kabinin kapısını açtı. Emily'yi hemen orada boşaltmayı planlamıştı ama yeni bir dürtü onu ele geçirmişti. Bir yatak gerektiren bir dürtü. Nat, Emily'yi duştan çıkardı, aceleyle kuruladıktan sonra yatak odasına götürdü. Temizlik ekibinin gitmesine bir iki saat daha vardı. Emily'nin aklını başından almak için bolca zamanları vardı.

Nat, Emily'yi yatağına doğru iterek, "Dirseklerinin ve dizlerinin üzerine çök," dedi. "Kıçını havaya kaldırmanı istiyorum. Amının benim için güzel ve açık olduğundan emin ol."

İlk karşılaşmalarındaki utangaçlıktan eser kalmayan Emily hızla yataktaki pozisyonunu aldı. Dizlerini birbirinden ayırdı ve sırtını dikleştirerek nefessiz bir iniltiyle uyarılmış seksini gösterdi. Nat, Emily'nin bu kadar yüz­süz ve korumasız olduğunu, vücudunu coşkuyla sunduğunu görünce şehvetle kükredi. Emily'nin arkasındaki yatağına süründü, sonra iki eliyle kıçını kavradı ve onu genişçe açtı.

Emily inledi. "Lütfen, hanımefendi."

"Lütfen ne?" Nat, Emily'nin içinden akan ıslaklığı hayranlıkla izledi. İhtiyacı açıkça görülüyordu ve Nat dilini onun içinden geçirmek için can atıyordu. "Lütfen bunu yapar mısınız?" Ağzını Emily'nin dudaklarına yaklaştırdı ve onun sıcak etini soludu. "Yoksa daha fazlasını mı umuyordun?"

Emily cevap vermek yerine dizlerinin üzerinde geriye doğru sallandı. Bu hareketi bekleyen Nat geri çekildi, sonra da Emily'yi yerinde tutmak için kalçalarını sıkıca kavradı.

Emily, Nat'i pes etmeye zorlayamayacağını anladığında hayal kırıklığı içinde tısladı. "Kahretsin," diye mırıldandı.

Nat'in ilk içgüdüğü Emily'nin güzel poposuna hafif bir şaplak atmak olsa da, bunun yerine beklenmedik bir şey yapmaya karar verdi. Emily'nin kalçalarını ayırdı ve sanki dokunuşunu bekliyormuş gibi içeri girdikçe gerilen anüsünü ortaya çıkardı. Nat, dilinin düz kısmını yumuşak büzüşmenin üzerinde gezdirdi ve Emily'nin boğazından çıkardığı yüksek sesli, şaşkın çığlıktan zevk aldı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Emily.

"Hoşuna gitti mi?" Nat onu tekrar yaladı, sonra bir kez daha. Elini Emily'nin kalçalarının arasına kaydırıp ve üç parmağını kullanarak Emily'nin klitorisinin üzerinde geniş daireler çizdi. "Daha önce hiç kimse seni yaladı mı?"

"Evet, hanımefendi." Emily titredi. "Ve hayır, hanımefendi." "Yapmaya devam etmeli miyim?"

"*Lütfen*, hanımefendi."

Emily'nin sesindeki aciliyetten gıdıklanan Nat, ona nazikçe bir yalama daha yaptı. Parmaklarının Emily'nin klitorisi üzerindeki hızını artırdı, artık bunu uzatmakla ilgilenmiyordu. Emily'nin geldiğini duyması gerekiyordu-şimdi. Doruk noktasına yaklaştığını hisseden Nat, küçük, hassas yalamalarla Emily'nin anüsünü yaladı ve onu Nat'in yüzüne ve eline doğru itti.

Nat geri çekildi ve "Benim için gel, sevgilim" diye mırıldandı. Sonra işine geri döndü, Emily titreyip tiz bir çığlıkla paramparça olana kadar onu yaladı ve okşadı.

Emily doruk noktasına ulaşana kadar titreyen dizlerinin üzerinde dik durdu ve sonunda boğuk bir iniltiyle yatağa yığıldı. Nat vücuduna tırmandı, omurgası boyunca öpücükler bıraktı, sonra yanına yerleşti. Elini Emily'nin omuzlarına sürterek kendine gelmesini bekledi.

Bir süre sonra Emily başını kaldırdı ve ona şaşkın bir gülümseme verdi. "Bu güzel bir sürpriz oldu."

Nat onu yanağından öptü. "Ben onlarla doluyum."

"Anlıyorum." Emily nefes verdi, sonra göz temasını kesti. "Yani... Sanırım yakında buradan ayrılmamız gerekecek, ha? Bir sonraki randevudan önce."

Bu, gerçeğin ortaya çıktığı andı. Son on iki saat içinde ne kadar eğlenmiş olsalar da Nat, Emily'nin birbirlerini çatı katının dışında tanımaya devam etmek isteyip istemeyeceğinden emin değildi. Henüz birlikte tam bir gün bile geçirmemiş olmalarına rağmen, Emily'ye sonsuza dek veda etme düşüncesi acı vericiydi. Emily düzenli bir müşteri olmak isteyebilirdi ama Nat

Aralarındaki ilişkiyi sürdürmeyi bu kadar çok isteyen kendisiyken onun parasını almak istemedi.

Emily başını eğdi. "Ne oldu?"

Her zamanki özgüvenini toparlayamayan Nat, sadece mahcup bir omuz silkme hareketi yapabildi. "Hayır, haklısın. Temizlik ekibi birkaç saat içinde burada olacak."

"Ama?"

Hayal mi görüyordu, yoksa Emily'nin gözlerinde bir umut ışığı mı sezmişti? Bu düşünce onu cesaretlendirdi. "Ama," dedi Nat, elini Emily'nin omurgasında gezdirerek, "günün geri kalanı için herhangi bir planım yok ve merak ediyordum da..." Açık konuşmanın en iyisi olduğuna karar verdi. "Seni bırakmaya hazır olmadığım konusunda daha önce ne demiştim? Bu... hala geçerli."

Emily gözlerini Nat'in yüzünden ayıramıyordu. Mutluluk, rahatlama ve korku arasında sıkışmış gibiydi. "Gerçekten mi?"

Emily'nin yüzünde beliren geyik ifadesine karşılık Nat, "Eğer sen de aynı şekilde hissetmiyorsan, işleri zorlaştırdığım için özür dilerim. Seninle harika vakit geçirdim. Seni rahatsız etmek istemem."

"Hayır, öyle değil," diye ağzından kaçırdı Emily. "Sen değilsin. Sadece ben... şaşırdım."

"Neden?" Emily cevap veremedi Nat, "Birlikte harika seks yapıyoruz. Bunu mümkün olduğunca uzun süre devam ettirmeyi kim istemez ki?"

Emily başını öne eğdi. "Bilmiyorum." Tereddüt etti ve Nat onun başını sallamaya karar vermesini izledi. "Kız kardeşim bu hafta sonu bir arkadaşıyla birlikte. O yüzden benim de planım yok."

"Harika." Kendinden geçen Nat, Emily'ye sıkıca sarılmaktan kendini alamadı. "Eğlenceli olacak. Takılabiliriz."

"Aklında ne vardı?"

O kadar ilerisini planlamamıştı. Emily ile yatakta daha fazla zaman geçirmek istediğini biliyordu ama aynı zamanda onu daha yakından tanıma şansı için de can atıyordu. Bir avuç olası aktiviteyi düşünüp reddederken, her birinin sonuçları hakkında endişelenirken, Emily'nin midesinden gelen gürültülü bir hırıltı onun için karar verdi. "Biraz yemekle başlamaya ne dersin?"

Emily ona minnettar bir şekilde başını salladı. "Kulağa harika geliyor. Muhtemelen daha fazla enerji harcamadan önce yenilenmeliyim. Ya da daha fazla sıvı kaybetmeden."

Nat Emily'yi serbest bıraktı ve kafasında yemek tariflerini gözden geçirerek doğruldu. "Ne istersiniz?"

"Beni memnun etmek kolaydır. Nereye gitmek istersen benim için sorun değil."

"Oh..." Açıklanamaz bir utangaçlık Nat'in üzerine çöktü ve neredeyse yemek pişirme fikrini değiştirecekti. Ama bunu *gerçekten* istiyordu. "Aslında benim eve gidebiliriz diye düşünmüştüm. Yolda markete uğramanın bir sakıncası yoksa, ne istersen pişiririm."

Emily de oturdu, bu kez alçakgönüllülüğünü koruma zahmetine girmedi. "Sakıncası var mı? Seksi bir erkeğin bana kahvaltı hazırlamasının?" Emily'nin şakacı havası Nat'in çekingenliğini azalttı, tıpkı dolgun göğüslerinin görüntüsü gibi. "bakarsanız, dün geceki fantezim olarak neredeyse bunu seçiyordum."

"Mükemmel o zaman." Nat, Emily'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve yataktan kalktı. "Krep sever misin?"

"Hiç sahip olmadığımı bana güler misin?"

Hayretler içinde kalan Nat arkasını döndü. "Gülmek mi? Bunda komik bir şey yok."

Emily yataktan kalktı, saçlarını bir an için başının üzerinde topladıktan sonra omuzlarına dökülmesine izin verdi. Bu hareket kız gibi ve bilinçsizce seksiydi ve Nat'in onu tekrar yatağa yatırıp her yerinden öpmek istemesine neden oldu. Sadece Emily'nin yemeğe ihtiyacı olduğu bilgisi onu durdurdu.

Ne kadar sarhoş edici olduğunun farkında olmayan Emily, orantısız bir omuz silkme hareketi yaptı. "Annemle babam hep meteliksizdi. Ramen noodle, peynirli makarna, fıstık ezmesi ve jöleyle yaşırdık... Şimdi Colleen ve ben çoğunlukla dondurulmuş yemekler ve paket servisle idare ediyoruz. Çok sağlıklı olmadığını biliyorum ama yemek pişirmek için ne zamanım ne de isteğim var. Colleen de genç kız olmakla meşgul olduğu için uğraşamıyor."

Nat başını salladı. Emily'nin diyeti onu dehşete düşürüyordu ama ona gerçek yemek pişirme fikri hoşuna gidiyordu. "Sana krep yapacağım. Seni yeni şeylerle tanıştırmamanın ne kadar eğlenceli olduğunu daha önce görmüştüm."

Emily kızarak bir adım öne çıktı ve kollarını Nat'in boynuna doladı. "Şanslıyım ki çok fazla yeteneğin var."

Nat gülümsedi. Seks dışında iyi yapabildiğini bildiği tek şey yemek pişirmektir. Bu yönünü Emily ile paylaşacağı için daha gergin mi yoksa heyecanlı mı olduğundan emin değildi. Bir bakıma, bu onu neredeyse Emily'nin vücuduna girmesine izin vermek kadar savunmasız bırakacaktı. Yemek pişirmek ruhunu açmaya benziyordu, bu yüzden bunu en yakın arkadaşı Bridget dışında kimseye yapamamıştı.

Ama Emily'nin onu görmesini, *gerçekten* görmesini istiyordu ve onu beslemek bildiği en iyi yoldu.

Sekizinci Bölüm

Emily markete giderken Nat'e bakmaktan kendini alamıyordu. Her ne kadar yola konsantre olmak istese de, ara sıra gerçeklik kontrolü yapmak için bakışlarını Nat'ten ayırması imkânsızdı. Birlikte geçirdikleri gecenin nasıl bir hal aldığına inanamıyordu. Seks harika olsa da, Nat'in daha sonra onu eve davet edeceğini hiç hayal etmemişti. Aralarında ne olup bittiğini anladığını umuyordu; bunun sıradan bir seks olduğunu sanıyordu ama Nat'in şefkatli ilgisinden daha fazlası olabileceğini anlamıştı. Yatak odasının dışında Nat kibar, nazik ve ilgiliydi. Emily'nin kim olduğuyla gerçekten ilgileniyor gibiydi. Ve eğer gerçek gibi görünen karasevdasını saklamaya çalışıyorsa, bunu çok kötü yapıyordu.

Emily de aşık olmuştu. Nat onun mükemmel erkeksi kadınlık fantezisiydi. Kesin bir tehlike havası yayıyordu ama Emily doğru kadınla birlikte olduğunda bir köpek yavrusu kadar sadık olacağını hissediyordu. Ve nasıl *sevişileceğini* biliyordu. Tüm bunlar çok çekici bir paket oluşturuyordu, Emily'nin karşı koyamayacağı bir paket, içgüdüleri ona bu randevuyu özel bir gecenin ötesine taşımaya çalışmanın felaketle flört etmek olduğunu söylese bile.

Bu durumun kötü sonuçlanmasının pek çok yolu vardı. Nat'in onun cazibesi hakkında daha iyi düşünebileceği düşüncesi onu üzse de en büyük endişesi bu değildi. Reddedilmekten daha korkutucu olan, kendisinin Nat'e, Nat'in de kendisine aşık olma ihtimaliydi. Nat'e söylediklerinde ciddiydi; bir ilişki için çok meşguldü. Colleen'i en azından birkaç ay daha büyötmek zorundaydı ve ondan sonra çalışıp Colleen'in üniversite masraflarını karşılaması gerekiyordu. Bu da hayatında bir kız arkadaşına yer bırakmıyordu ki bu da çoğu zaman işine geliyordu. Yalnız olmak daha kolaydı. İlişkiler karmaşıktı ve başkalarına güvenmek ona hiçbir zaman bir şey kazandırmamıştı.

"Çok sessizsin."

Emily, Nat'in alçak sesi düşüncelerini böldüğünde irkildi. Hissettiği kadar endişeli görünmediğini umduğu bir sırıtışla ona baktı. "Özür dilerim. Sadece düşünüyordum."

Nat bir elini başının üzerinde gezdirdi, tüm butch ihtişamıyla son derece lezzetliydi. Çatı katında sakladığı yedek kıyafetlerini giymişti, rengi solmuştu.

mavi kot pantolon ve Emily'nin bilmediği bir grubun adını taşıyan, çok sevdiği belli olan bir tişört. Seksi kelimesi hafif kalırdı. Nat ona böyle görünürken neyin olduğunu sorarsa, içini dökmek için kendini zor tutacağından emindi. Bunu yapmak randevularını kesinlikle çabucak bitirirdi. Yine de belki de en iyisi bu olurdu.

Ama Nat sormadı. Onun yerine "Muhasebeci olmayı seviyor musun?" diye sordu.

Emily rahatladı. Bu kolay bir taneydi. "Seviyorum. Sayıları severim. Onları çok rahatlatıcı buluyorum."

"Etkilendim. Ben de matematik dersinden hep nefret etmişimdir." Nat ona pek de belli etmeyen bir bakış attı, görünüşe göre eğlence ve arzu arasında gidip geliyordu. "Lisedeki zeki kızlardan biri miydin?"

"Sanırım öyle. Derslerimde çok başarılıyım, eğer kastettiğiniz buysa. En da matematikte." Kendini çok büyük bir şekilde inek olarak gösterdiğinin farkında olan Emily, hesap ve geometriyle ilgili güzel anılarına gülümsemekten kendini alamadı. "Sayıların beni asla yarı yolda bırakmamasını severdim. Tutarlı, anlaşılır ve düzenliydim - evdeki hayatımda olmayan her şey." Gözlerini devirdi. "Tanrım, dört yıldır kimseyle çıkmadığıma şaşmamalı. Beni dinle."

Nat orta konsola uzandı ve bir elini Emily'nin kalçasına koydu. "Çok tatlısın."

"Evet, doğru."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Lisede kötü kız bendim... ve bu kötü kızın *her zaman* kime aşık olduğunu sanıyorsun?" Nat boştaki elini Emily'nin göğsünün üzerinde gezdirerek meme ucuyla oynadı. "Güzel, masum veda tipleri... iyi kızlar. Matematik dersini seven ve beni bakarken yakaladıklarında kızaran kızlar." Emily'nin yanağını öptü ve fısıldayarak, "Kızardığında muhteşem oluyorsun," dedi.

Emily hızla nefes aldı, neredeyse marketin otoparkına dönüşünü kaçıırıyordu. "Ve inanılmaz derecede çekicisin." Nat'ın yakınlığından etkilenen Emily, hızla arabasını ön girişe yakın bir yere çekti. Nat dün gece işyerine taksiyle gittiği için, bu sabah birlikte gitmek hiç de zor olmamıştı. Ne yazık ki bu anlaşma ona kafasını toparlamak için zaman tanımamıştı. "*Tehlikeli* derecede çekici."

"Büyüleyici, evet. Tehlikeli mi?" Nat emniyet kemerini çözerken omuz silkti. "Ben zararsızım."

Keşke öyle olsaydı. Nat'in içinde uyandırdığı duyguların gücü zararsız olmaktan çok öteydi. Emily Nat'ten çok hoşlanıyordu ama hayatında bir arada tutması gereken o kadar çok şey vardı ki. Bunlardan herhangi birinin kaymasına izin verirse, hem Colleen'i hem de kendini hayal kırıklığına uğrattı. Romantizm dikkat dağıtıcı bir şeydi ve neredeyse kaçınılmaz olarak acıya yol açacaktı. Sonunda Colleen ve kendisinin hayatlarına getirdiği göreceli düzeni, kötü biterse onu paramparça edebilecek bir şey için riske atmak pek adil görünmüyordu.

Tabii ki korkularının hiçbirini onu birlikte geçirecekleri günü iptal etmeye ikna edemezdi. Oh, hayır. İçgüdüleri ne derse desin, hafta sonunun onları nereye götüreceğini görmeye kararlıydı. Kendini iyi hissediyor ve yıllardır hiç olmadığı kadar eğleniyordu ve bunun bitmesini istemiyordu. Randevularını bir gün daha -hatta iki gün- uzatmak, bulabildiği her yerde neşeyi kucaklamak gibi basit bir meseleydi. Ve bunun olduğundan daha fazla bir şey olması gerekmiyordu: iyi vakit geçirmek.

Emily gülümsedi. "Belki de 'zararsız' tanımlarımız farklıdır. Dün geceki şaplak yüzünden kığım hâlâ ağrıyor."

Nat dudağını bükerek, "Bunu hak ettin. Ve bundan zevk almış gibiydin... çok, çok fazla, eğer sıırıslıkam amcığın herhangi bir gösterge ise."

Emily bu kabalık karşısında irkildi, yüzü anında ısındı. Dün gece olduğu gibi yine bu kelime onu hem tahrik etmiş hem de rahatsız etmişti. Nat dişlerini boynuna geçirip hafifçe ısırıldığında nefesini tuttu. Hafif bir acı vücudunda küçük bir heyecan yarattı ve aniden utanç hissettiği son şey oldu.

Nat boğazını yatıştırıcı bir şekilde yalayarak geri çekildi. "Ciddiyim. Böyle kızardığında, seni yere atmamak ve sadece seni almamak için her şeyimi veriyorum."

Emily'nin amcığı sıkıştı. Dişlerini sıkarak, "Sana tam olarak bunu yapman için yalvarmadan önce mağazaya girmemiz gerekiyor" dedi.

"Teşhirci." Nat kıkırdadı. "Gel hadi. Sadece birkaç şey almam gerekiyor. Uzun sürmez." Arabanın kapısını açtı ve hiçbir şey olmamış gibi dışarı çıktı. Emily'nin bacaklarını nasıl kullanacağını hatırlaması için on saniyeye ihtiyacı vardı.

Sonunda arabadan indi ve Nat ona pis pis sırtınca gözlerini devirdi. "Gurur duyuyorsun, değil mi? Cinsiyetsizlerle alay etmekten mi?" Nat'in yanından geçiyormuş gibi yaparak burnunu çekti. "Ben kolay bir hedefim, anlıyorum."

Nat onun bileğini yakaladı ve geriye doğru çekerek Emily'yi sahiplenici ama şefkatli bir kucaklamayla göğsüne doğru çekti. Sesini bir mırıltıya indirdi,

"Seninle işim bittiğinde cinsiyetsiz olmayacaksın." dedi.

Emily sırtarak park yerinde kimsenin olmadığından emin olmak için etrafına bakındı, sonra Nat'ın kollarına yerleşti. "Söz mü?"

"Söz veriyorum. Pazartesi sabahı işe gittiğinde ve ofis koltuğuna oturduğunda beni düşünüyor olacaksın. Çünkü bu hafta sonu sana neler yapacağımı hâlâ *hissediyor* olacaksın."

Emily gözlerini kapadı ve Nat'ın sözlerinin uyandırdığı fiziksel ihtiyaçla savaştı. Yeni uyanan cinsel arzusunun, günü Nat'le geçirme konusundaki tüm korkularını ve şüphelerini bu kadar çabuk silip atması şaşırtıcıydı. Bu noktada, bunun karmaşık bir hal alabileceğinden korkması artık önemli değildi. Nat'i tekrar içinde hissetmeye ihtiyacı vardı. Pazartesi sabahının da daha fazlası için acınası bir özlem getireceğinden korksa bile, artık bu konuda bir şey yapmak için çok geçti. Bağlanmıştı.

Nat onun kulağını öptü, ortasından sıktı ve sonra onu serbest bıraktı. "Hadi acele edip şu yiyecekleri alalım. Ne kadar çabuk yemek yersek, o kadar çabuk yatağa dönebiliriz."

Emily gözlerini açtı. "Anlaştık."

*

Market alışverişlerini rekor bir sürede bitirdiler ve Nat'ın dairesine vardıklarında o kadar aceleleri vardı ki Emily, Nat'i içeri kadar takip ederken dekora bakmaya bile fırsat bulamadı. Ön odada sade, zarif mobilyalar ve ağızına kadar dolu dört kitap rafı vardı. Duvarlarda birkaç fotoğraf asılıydı ama Nat onları tertemiz mutfığa götürmeden önce onları inceleyecek zamanı olmamıştı.

"Vay canına." Nat market poşetlerini tezgâhın üzerine koyarken Emily hayranlıkla etrafına baktı. Oda sanki başka bir daireye aitmiş gibi görünüyordu - çok daha büyük bir daireye, muhtemelen az önce çıktıkları gibi bir çatı katına. Nat'ın geniş, taş tezgâhının üzerinde yepyeni, her şekil ve boyutta mutfak aletleri sıralanmıştı. Çifte fırını güzel ve pahalı görünüyordu - daire ile birlikte geldiğinden şüpheliydi. "Bu oldukça inanılmaz bir düzen."

Nat, Emily'nin taze sebzeler ve peynirlerle dolu olduğunu görebildiği buzdolabını açtı ve bir kutu yumurta çıkardı. "Teşekkür ederim. Mutfığım benim tek gerçek düşkünlüğüm." Buzdolabının altından bir blender aldı.

Tezgâhın başına geçti, sonra hızla malzemeleri dökmeye ve ölçmeye başladı. "Burada çok zaman geçiriyorum."

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Şuraya otur da sana kahvaltı hazırlarken seni hayranlıkla seyredeyim." Emily, Nat'in karşısındaki tabureye oturdu. "Bunu yapabilirim."

Nat yaptığı işi bıraktı ve tezgâhın üzerine eğilerek onu dudaklarından öptü. "En son ne zaman biri seninle ilgilendi?"

Emily kızarak, "Hatırlamıyorum," dedi. "Bu hafta sonu tam da bunu yapacağım."

Herhangi bir şey için birine güvenmek Emily'nin doğasına aykırıydı. Küçüklüğünde bile evdeki bakıcı hep o olmuştu, bu yüzden bir şey *yapmamak* onu rahatsız etme eğilimindeydi. Ama Nat'in yanında hiçbir rahatsızlık hissetmiyordu. Tıpkı Nat'in baskın bir sevgiliye boyun eğme konusunda onu rahatlattığı gibi, mutfaktaki sakin yetkinliği de Emily'nin Nat'in ona yemek hazırlamasını memnuniyetle izlemesine izin verdi.

Dün gece açıkça bir etki yaratmıştı. Bugün neredeyse farklı bir insan gibi hissediyordu. Daha mutlu, daha rahat bir insan. Emily ellerini tezgâhın üzerinde kavuşturdu ve sorumluluktan uzak bir sabahın alışılmadık huzurunun tadını çıkararak nefes verdi.

"Mutlu görünüyorsun."

Emily güldü. Normalde duygularını kendine saklardı ama anlaşılan Nat onu okumakta hiç zorlanmamıştı. "Öyleyim. Ne güzel bir sabah."

"Güzel." Nat karıştırıcıyı çalıştırdı. "Ben de mutluyum."

Nat karıştırdığı hamuru bir kâseye döktü, üzerini streç filmle kapladı ve buzdolabına yerleştirdi. Sonra keskin bir bıçak çıkardı ve taze mantarları doğramaya başladı. Dükkânda Emily'ye hem tatlı hem de tuzlu bir krep yapacağını söylemiş ve içine katabileceği malzemelerin bir listesini sunmuştu. Yumurta, karamelize soğan ve mantarlı bir krepte karar kılmışlardı ve bunu Nat'in en sevdiği çikolatalı fındıklı meyveli krep takip edecekti. Nat'in mutfakta kendinden emin bir şekilde dolaşmasını izleyen Emily, gerçek bir ziyafetin içinde olduğunu hissetti. Kadın nasıl *sevişileceğini* biliyordu ve görünüşe göre nasıl *yemek* yapılacağını da biliyordu.

Emily odayı taradı, Nat'in kim olduğu hakkında ona daha fazla fikir verebilecek bir şey arıyordu. Arkalarında iki sandalyeli küçük bir masa duruyordu. Masanın üzerinde, mutfığın tam karşısında, tanıdık kemik yapısına sahip muhteşem esmer bir kızın resmi asılıydı. Fotoğrafla Nat'in yakışıklı yüzü arasında birkaç kez göz gezdirdi ve karar vermeye çalıştı

fotoğraftaki kadının Nat'in annesi olup olmadığını. Ve bunu sormanın kabul edilebilir olup olmadığını.

"O benim annem."

Emily hafifçe sıçradı. Sanki Nat onun aklını okuyordu. En hafif tabiriyle sinir bozucu. "O çok güzel."

Nat yüzünü kaldırdı ve resme baktı. Emily onun gözlerinde hüznle karışık bir sevgi görebiliyordu. "Ben de öyle düşünüyorum."

"Ona benziyorsun."

Soğan kesmiş olan Nat'in ani gözyaşları keskin kokuya verdiği bir tepki olabilirdi ama Emily öyle düşünmüyordu. Bunun zor bir konu olduğu açıktı. "Teşekkür ederim."

"Özür dilerim, mutlu sabahımızı mahvetmek istememiştim." Emily tezgâhın üzerine uzandı ve başparmağıyla bir damla gözyaşını sildi. "Hadi başka bir şey hakkında konuşalım."

Nat başını salladı, sonra omuz silkerek Emily'den uzaklaştı ve elinin tersiyle gözlerini sildi. "Sadece bu soğan. Ben iyiyim."

"Tamam." Onları bu andan nasıl çıkaracağını bilmek isteyen Emily söyleyecek bir şey aradı. şey bulamayınca hayal kırıklığına uğradı ve ellerini geri çekip kucagında birleştirdi.

"On altı yaşına kadar annemin neye benzediğini bile bilmiyordum."

Nat'in bu kadar kişisel bir şeyi paylaşmayı seçmesine şaşırان Emily, sempati ve tedirginlik arasında kaldı. Bu konuşma sıradan bir seksten çok farklıydı. Yine de daha fazlasını öğrenmek istiyordu. "Baban sana hiç resim göstermedi mi?"

"Hayır. Evde hiç yoktu. Onun hakkında konuşmazdık bile. Ona ilk kez annemi sorduğumda bana öyle bir tokat atmıştı ki yere düşmüştüm. Dört yaşındaydım ama bunu asla unutmayacağım." Nat konuşurken elleri hareket etmeye devam ediyordu. Soğan ve mantarları karamelize olmaları için tavaya koydu, sonra yumurtalara döndü. "Cesaretimi toplayıp ona on iki yaşındayken nasıl görüldüğünü sorduğumda, bana tüm fotoğraflarının bir yangında yok olduğunu söyledi. Ve gitmesinin, yani ölmesinin nedeni ben olduğum için onu görmeyi zaten hak etmediğimi söyledi."

"Oh, Nat." Emily yutkundu, herhangi bir çocuğa bu şekilde davranıldığı düşüncesi midesini bulandırdı. Çocuğun Nat gibi nazik ve yakışıklı olması,

düşünceli Nat- neredeyse dayanılmaz derecede acı vericiydi. "Bu korkunç. Bunu hak etmedin."

Nat hazırlıklarına ara verdi ve Emily'ye sıkı bir gülümseme verdi. "Biliyorum. Piçin tekiydi."

Emily omzunun üzerinden duvardaki canlı görüntüye baktı. "Peki fotoğrafını nereden aldın? Büyükanne ve büyükbabasından mı?"

"Hayır, babam yıllardır ailesinden uzaktı. Ve tabii ki bana annemin ailesi hakkında hiçbir şey söylemedi." Nat durakladı ve Emily sabırla daha fazlasını anlatmasını bekledi. "Lisedeyken bir gün dersi kırdım ve öğleden sonra eve gittim. Babam geceleri çalışıyordu -beni görmek zorunda kalmamak için çalıştığına yarı yarıya inanıyorum- ve kanepede sızmıştı. Etrafı boş bira şişeleriyle doluydu ve sehpanın üzerine dağılmış fotoğraflar vardı. Bana biraz benzediğini düşündüğüm bir kadın fotoğrafı gördüm, elime aldım ve arkasında annemin adının yazılı olduğunu gördüm. İşte o zaman babamın yalan söylediğini anladım. Elinde annemin resimleri vardı ama paylaşmayacak kadar kindardı."

Emily dikkatini fotoğraftan ayırıp Nat'in mutfaktaki ustaca balesini izledi. Sesindeki duygusallığa rağmen, krep hamurunu temiz bir tavaya dökerken, sonra da tabanı kaplamak için yuvarlarken hiç tempo kaybetmemişti. "Onunla yüzleştin mi?"

"Hayır, resmi aldım ve çıktım. En iyi arkadaşımın evine gittim ve resmi ona verdim. Ona saklaması için söz verdim çünkü babam bulursa bir daha asla göremeyeceğimi biliyordum. Ve onu görmek benim için çok önemliydi." Arkası dönük olan Nat omuzlarını gerdi ve sesi sertleşti. "Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama sonunda onun yüzünü görmek... ilk kez birinin beni istediğini hissettim. Ya da beni sevdiğini. Babam bana asla bir bebek istemediklerini, benim bir hata olduğumu söylese de, sonunda annemin gözlerini gördüğümde buna inanmadım. Çok naziktiler. Ve benimkilere çok benziyorlardı."

Emily kendi gözlerini sildi. Nat çoklu görevlerle meşgul olmasaydı, Emily çoktan ona sarılmak için koşardı. "Eminim ikisi de seni istiyordu, tatlım. Aksi takdirde baban seni onca yıl neden alıkoysun ki?"

"Bilmiyorum. Belki de beni cezalandırmak için." Nat omzunun üzerinden özür dileyen bir ifadeyle kaşlarını çatı. "Özür dilerim, bu ilk buluşmada paylaşılacak kadar çok şey var. Seni korkutmak istemem."

İlk buluşma. Nat'in bu kahvaltıyı bu şekilde düşünmesi, bunu sıradan bir seksten daha fazlası olarak gördüğünü ima ediyordu. Ve korkutucu bir şekilde Emily bunun neden kötü bir şey olduğunu unutmaya başlamıştı. Öyle ki Nat'e, onu aralarında olanlardan vazgeçirmek için pislik babasından bahsetmekten çok daha fazlasının gerekeceği konusunda güvence vermek zorunda hissediyordu.

Emily güldü. "Bir keresinde ilkokuldan eve döndüğünde büyükannesinin ona hediye ettiği güzel gölgelikli yatağın yatak odasından kaybolduğunu ve uyuşturucu için satıldığını gören bir kadınla konuşuyorsun. Ondan sonra yerde bir şilte üzerinde uyudum. Ailem kendi yatakları olmasına rağmen o yatağı hiç değiştirmede. Colleen'in hiç yatağı olmadı. Benimle birlikte beşikten doğruca yatağa geçti."

Nat ince krepî tavada ters çevirdi ve başını salladı. "Berbat bir çocukluk geçirdik, değil mi?"

"Benimki sadece beni daha güçlü yaptı." Yıllardır kendine bunu söylüyordu. Çocukluğu diğer insanlara güvenmeyi ve rahatlamayı zorlaştırmış olsa da, genç yaşta kendine güvenmeyi öğrenmişti. Birçok açıdan şimdi minnettarlık duyuyordu. "Elbette, sadece bir çocuk olma şansını çok isterdim. Ama bunun yerine kendim için bir şeyler yapmayı öğrendim. Colleen'e bakmak için adım attım. Ve bununla gurur duyuyorum. Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi şey."

"Gurur duymalısın. Sen harika bir kadınsın, Emily. Gerçekten." Nat ona şakacı bir şekilde baktı. "*Her* yönden."

Yemeğin kokusu aniden Emily'ye çarptı ve midesinin guruldamasına neden oldu. "Sen de öyle. Orada her ne yapıyorsan kesinlikle çok lezzetli kokuyor."

"Teşekkür . Hazır sayılır."

Emily'nin düşünceleri Nat'in hikâyesine geri döndü. Bir adamın, tek çocuğuna annesinin resmini göstermeyi reddedecek kadar uzun yıllar boyunca yersiz bir öfke besleyebileceğini hayal bile edemiyordu. Ne kadar yürek parçalayıcı bir zalimlik. Ayağa kalktı ve tezgâhın etrafında dolaşarak Nat'in yemekleri iki tabağa aktarmasını izledi. "Peki baban annenin fotoğrafını aldığını hiç fark etti mi?"

Nat tezgâha doğru eğilmiş, tabaklarına son rötuşları yapıyordu. "O gece eve geldiğimde beni bekliyordu. Beni kapıda yumruğuyla karşıladı."

"Ouch."

"Okuldan arayıp öğleden sonraki derslerimi kaçırdığımı söylediler. Belli ki ikiyle ikiyi bir araya getirmiş -kayıp resim, çocuk nerede değil

olması gerekiyordu. Eve gelmemi bekledi ve beni pusuya düşürdü. Beni duvara çarptı ve ona geri vermem için bağırdı." Nat elindeki spatulayı yere bıraktı ve sonunda tezgâhtan uzaklaştı. Duvara baktı, o günü yeniden yaşadığı belliydi. "Ona gittiğini söyledim. Yok edildiğini ve bir daha asla göremeyeceğini söyledim. Onun başka resimleri de vardı -sadece bir tane çekmişim- ama beni incittiği gibi onu da incitmek istedim. Bunu söylediğimde göğsüme sert bir yumruk attı." Eli sağ göğsüne gitti ve onu şefkatle kucakladı. "Ben de taşaklarına diz çöktüm."

Emily öne çıktı ve Nat'in elini tuttu. Bu gerçekten de yoğun bir ilk buluşma malzemesiydi ama Nat'in ona böylesine acı verici bir anıdan bahsedecek kadar güvendiğini bilmek baş döndürücüydü. Nat'in verdiği güven karşısında afallayan Emily, Nat'e burada olduğunu ve onu dinlediğini göstermek istedi. "Gitmene izin verdi mi?"

Nat başını salladı. "Beni yere fırlattı ve üzerime çıktı. Beni tokatladı, yumrukladı, etimi avuçladı ve bükte, sıktı ve sonunda ellerini boğazıma doladı. Beni öldüreceğini sandım. Sonra birden durdu, gözlerinde korkuyu gördüm ve neredeyse öldüreceğini anladım. Neredeyse beni öldürüyordu."

"O zaman mı gittin?" Artık sadece Nat'in elini tutmakla yetinmeyen Emily, kollarını Nat'in beline doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Evet, yaklaşık on dakika sonra. Beni yerden kaldırdı ve eşyalarımı toplayıp gitmemi söyledi. Benimle işinin bittiğini söyledi. Yatak odama koştum, spor çantama atabildiğim kadar çok şey attım ve en iyi arkadaşım kalmaya gittim." Nat ona nazıkçe sarıldı, sonra başının üstüne bir öpücük kondurarak onu serbest bıraktı. "Tuzlu krep hazır. Hadi gidip masaya oturalım ve yiyelim. Tatlı olanı birazdan yapacağım."

Emily başını salladı. "Sanırım bir bardak su içeceğim. Ya sen?"

"Aynen, teşekkürler." Nat tabakları masaya taşıdı, sonra da doldurduğu iki bardak buzlu suyu almak için geri döndü. Onları masaya koydu ve aceleyle Emily'nin sandalyesini çekti.

"Tam bir centilmen."

Nat'in yanakları pembeleşti. "Sadece seninle ilgileniyorum."

Ağzı sulanan Emily, Nat'in yemeğindeki ustalığa hayran kaldı. Krepler çok güzeldi, aroması cennet gibiydi. Kendisine en son ne zaman böylesine inanılmaz bir yemek sunulduğunu hatırlayamıyordu - eğer sunulduysa tabii. "Oh, vay canına."

"Umarım beğenirsin." Nat peçetesini kucağında düzeltti ve Emily'nin yüzüne baktı. "Sana çok gergin olduğumu söylesem aptal olduğumu düşünür müsün?"

"Şimdi cehennem mi?"

"Neden?" Emily krepinin bir ucundan düzgün bir ısırık aldı ve mantar, soğan ve yumurtanın eşit porsiyonlarda olmasına dikkat etti. "Bu harika görünüyor. Eminim tadı da aynı olacaktır."

"Daha önce hiç böyle biri için yemek yapmamıştım." "Hiç mi?"

"Sadece arkadaşım Bridget için. Ama o beni çok uzun zamandır tanıyor. Onu etkilemeyi umursamayı çoktan geçtim." Nat çatalını başparmağıyla işaret parmağı arasında döndürdü ve bakışlarını Emily'nin ilk lokmasıyla ağzı arasında gezdirdi. "Yemeğimi deneyen sadece ikinci kişisin."

Nat'in geribildirime ihtiyacı olduğunun farkında olan Emily, bir çatal dolusu sıcak yemeği ağzına attı. Lezzet paletinde patladı ve göğsünün derinliklerinden düşük bir inilti çıkardı. Çiğneyip yutarken takdirle gözlerini kapadı, daha fazlası için salyaları akmaya başlamıştı bile. "Lanet olsun, Nat!" Bir ısırık daha kopardı ve memnun bir mırıltıyla ağzına attı. "Bu çok iyi."

Nat'in tüm vücudu gevşedi. Sırtarak kendi krebinden bir ısırık aldı ve başını sallayarak onayladı. "Fena değil, ha?"

"Fena değil mi?" Normalde ağzı doluyken konuşmazdı ama kibar olmak için yemeyi uzun süre bırakmak istemedi. "Gerçekten yeteneklisin Nat. Cidden. En son ne zaman bu kadar güzel bir şey yediğimi hatırlamıyorum." Çiğnemek için durakladı, karamelize soğanın tatlılığı karşısında zevkle kıpırdandı. "Bunu profesyonel olarak yapabilirsin. Neden profesyonel olarak yapmıyorsun?"

Nat karakteristik olmayan bir çekingenlikle omuz silkti. "Bunu düşündüm. Ama hiç deneyimim yok, hiç aşçılık okuluna gitmedim-"

"Canı cehenneme." Emily çatalıyla yarısı yenmiş kremini göstererek, "Yemek yapabilirsin," dedi. Düşünerek sustu. "Muhtemelen eskortluk yaparak daha çok para kazanıyorsundur, ha?"

"Şüphesiz. Ama bedenimi sonsuza dek satamam. Bunu sonsuza kadar yapmak da *istemiyorum*. Yıllardır para biriktiriyorum, bir değişiklik yapmak için cesaretimi toplamayı bekliyorum. Şef olmak için eğitim alma düşüncesi... aklımdan geçti." Nat utangaç bir ifadeyle onun bakışlarına karşılık verdi. "Kendine güvenini artırdığın için teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük."

"Çok rica ederim. Kesinlikle inanılmaz bir sabah için teşekkür ederim." Emily eğlenerek başını salladı. "En iyi seksten en iyi kahvaltıya kadar. Yapamayacağın bir şey var mı?"

"Matematik."

Emily kıkırdadı. "Sanırım birbirimizi iyi tamamlıyoruz."

"Orası kesin." Nat sandalyesine yaslandı ve düzgün kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bakışlarını Emily'nin ağzından göğüslerine doğru sürükledi. "Yatakta ve dışarıda."

Emily, Nat'in değerlendirmeleri altında ısındı. Çatalını bıraktı ve tabağını kenara iterek ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Bilmeni isterim ki, neden profesyonel olarak yemek yapmadığını sorduğumda, bunun nedeni eskortluğun aynı derecede geçerli bir seçim olmadığını düşünmem değildi. Kesinlikle öyle. Ve sen de yaptığın işte inanılmazsın."

Nat, Emily'nin ruh halindeki ince değişimi fark etmesine yetecek kadar ayıldı. "Dürüst olmak gerekirse, kendimi satmaya on yedi yaşındayken başladım - evden ayrıldıktan yaklaşık beş ay sonra - çünkü evsizdim ve lise terktim ve başka bir seçenek hayal edemiyordum. Yardım etmeyi teklif eden bir adamla tanıştım; müşterileri o ayarlıyordu, bana sadece gelip benimle seks yapmalarına izin vermek kalıyordu. Bunun için pezevengimin aldığı ücretin yüzde kırkını alıyordum. Başlangıçta gerçekten zordu. Erkeklerle yatmaktan nefret ediyordum ve pezevengim nispeten iyi bir adam olmasına rağmen beni kullandığı açıktı. Bir süre beni onsuz yapamayacağıma ikna etti."

Emily bir suçluluk duygusuyla savaştı. Nat bu hayata başka ne yapacağını bilmediği için düşmüştü. İnsanlar onu çocukluğundan beri kişisel olmayan zevkler için kullanıyordu - Colleen'den bile daha küçüktü, bunu ürpererek fark etti. "Özür dilerim Nat."

Nat gülümsedi ve başını salladı. "Yirmi yaşındayken pezevengimi terk ettim. Bu durumdan pek memnun değildi -aslında beni fena halde dövmüştü- ama ben kendimi savundum." Yarisı koluyla gizlenmiş olan dövmesini işaret etti. "Erkeklerle yatmayı bıraktığımda bunu yaptırdım. Bağımsızlığımın bir sembolü."

"Peki Xtreme Encounters'a nasıl geldin?"

"Sadece birkaç ay sonra bir partide Janis Copeland ile tanıştım ve bana sadece kadınlarla randevu ayarlayacağına söz vererek Xtreme'de çalışmam için beni işe aldı, ki bu benim varlığımdan bile haberdar olmadığım bir müşteri kitlesiydi. İşte o zaman seks satmak bir kâbus olmaktan çıkıp bir rüyaya dönüştü. Yaptığım seksi her zaman sevmiyorum ama eğlenceli olabiliyor. En önemlisi, müşterilerimin beni takdir ettiğini, birçok kadının daha az yalnız hissetmesine ve daha çok arzulanmasına yardımcı olduğumu biliyorum ve bu inkar edilemez bir şekilde tatmin edici." Omuz silkerek, Nat

Doğruldu ve boş tabaklarını toplamaya başladı. "Ama artık otuzuma merdiven dayadım. Muhtemelen sikişmekten daha fazlasını yapabileceğimi kanıtlamanın zamanı geldi."

Emily elini Nat'in elinin üzerine koydu. "Neye karar verirsen ver, eminim harika olacaksın."

"Teşekkürler." Nat bir an tereddüt , sonra boştaki eliyle Emily'nin parmaklarını kapattı. "Biliyorsun, daha önce söylediklerimde ciddiydim - paranı iade etmek istemem konusunda. Yaptığımız şey her neyse karşılıklı. Bunun için para almayı doğru bulmuyorum."

Bunun kazanamayacağı ve özellikle de kazanmak istemediği bir tartışma olduğunu hisseden Emily başını salladı. "Peki."

"Güzel." Nat nefesini verdi ve karanlık, ısıtılı gözlerle ona baktı. Emily onun konuşmayı bitirdiğini görebiliyordu, artık karınları toktu ve duyguları tavan yapmıştı. Tek ve heyecan verici bir anda, bir kez daha Nat'in ilkel ihtiyacının tek odağı olmuştu. "Seni tekrar istiyorum."

Emily'nin kalbi küt küt atmaya başladı. "O zaman bana sahip ol."

Nat dudaklarını yaladı, sonra ayağa kalktı ve tabaklarını lavaboya taşıdı. Emily masadan onu izliyor, bundan sonra ne yapacağını görmek için bekliyordu. Cinsel gerilim havada asılı duruyordu ve patlaması an meselesiydi. Ama Nat arkasını döndüğünde gergin, neredeyse kararsız görünüyordu.

"Bana birkaç dakika izin verir misiniz?" Nat kendini lavaboya yasladı. "Bir şeyle ilgilenmem gerekiyor."

Emily, Nat'in gerçekten ihtiyacı olan şeyin kafasını boşaltmak için bir an olduğunu hissediyordu. Ve bu onun için sorun değildi. Aralarındaki yakınlık onu da en az Nat kadar sarsmıştı. Daha önce hiç kimseyle bu düzeyde bir bağ kurmamış olduğundan, nasıl ilerleyeceğini tam olarak bilmiyordu. Yatağa geri dönmek istiyordu ama bunun artık sadece seks olmadığını biliyordu. Artık Nat'i gerçekten önemsiyordu.

"Ben temizlerim." Emily ayağa kalktı ve göz göze gelmeden Nat'in koluna dokunarak lavaboya doğru yürüdü. "İstediğin kadar kalabilirsin."

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

Emily ne zaman bunalsa, temizlik yapardı. Bu, hayatı üzerindeki kontrol duygusunu yeniden kazanmanın en kolay yoluydu. "Ben de istiyorum. Ayrıca, kimsenin seninle ilgilenmediğine dair bir his var içimde."

"Teşekkür ederim." Nat, kirli bir tabağa uzanan Emily'nin bileğini yakaladı. "Hemen döneceğim, tamam mı?"

Emily, Nat'in sesinde bir endiŖe izi duyabiliyordu, sanki Nat onu gözünün önünden ayırırsa Emily'nin kaçacağından korkuyordu. Cesaretini toplayarak kollarını Nat'in beline doladı ve başını onun göğsüne yasladı. Nat minnettar bir iç çekiŖle sarılmaya karşılık verdi.

Hayır, Emily gitmeye niyetli değildi. Gidemezdi. Geri çekilerek Nat'in poposunu okşadı ve onun yanından geçerek bulaşıklara doğru ilerledi. "Ben burada olacağım."

Dokuzuncu Bölüm

Nat yatak odasına kaçtı. Tek istediği ona dokunmakken Emily'yi yalnız bırakmaktan nefret ediyordu ama geçmiş hakkında konuşmak içini açmış ve doğal geri çekilme içgüdüsünü tetiklemişti. Emily ile sevişmeyi ne kadar istese de, bunu yapmadan önce kafasını toparlaması gerekiyordu. Kendini bu kadar korunmasız hissederken vücudunu paylaşmak bir seçenek değildi.

Annesinin fotoğrafıyla ilgili hikâyeyi hiç kimseye anlatmamıştı. Sekiz yıldır en iyi arkadaşı olan Bridget'e bile. Çok az tanıdığı bir kadın için bu kadar gönüllü olmasına neyin sebep olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Belki de Emily'nazik gözleri, güzel vücudu ya da kucaklamalarının Nat'i hayatın birdenbire yeni olasılıklarla dolu olduğuna inandırmasıydı. Sebep ne olursa olsun, Nat ona güveniyordu. Kalbini kolayca kırabileceğini hissettiği bir kadın hakkında böyle hissetmemeliydi ama işte öyleydi.

Nat yatak odasının kapısını arkasından kapattı, kısa bir soluklanmadan memnundu. Gözlerini kapadı ve sakinleşmeye çalışarak nefes verdi. Çok uzun süre uzak kalmak istemiyordu. Emily ne kadar uzun süre yalnız kalırsa, günün geri kalanında kalmak konusunda tereddüt etme olasılığı da o kadar artacaktı. Nat sabah boyunca Emily'nin gözlerinde belirsizlik ışıltıları görmüştü; muhtemelen kaçmak için bir neden arıyordu.

Nat anladı. Emily korkmuştu. O da korkuyordu, çünkü aralarında olup biten her şey korkutucuydu -anında kurulan bağ, hiçbir şey yokmuş gibi ortaya çıkan düşüncesiz güven. Korkutucuydu ama aynı zamanda heyecan vericiydi. Böyle bir kimyaya çok sık rastlanmazdı, eğer hiç rastlanmadıysa. En azından onun için. Bunu mahvedecek bir şey yapmak istemiyordu.

Bu da bir an önce kendine güvenmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Nat odanın karşısına geçti ve şifonyerinin alt çekmecesini açtı. Sık sık zevk için sevişmese de, her zaman bir belden bağlamalı koşum takımı ve yapay penis hazır ve bekliyordu. Bir horoz takmak ona kendini güçlü ve kontrol altında hissettirdi, ki şu anda tam da ihtiyacı olan şey buydu. Emily'nin de oyuncak kullanmaktan hoşlanması tesadüftü ve Nat'in ona şimdiden aşık olmasının birçok nedeninden sadece biriydi.

Kot pantolonunun düğmelerini açtı ve boxer külotuyla birlikte ayak bileklerine kadar indirdi. Koşum takımını hızla kalçalarına geçirdi, sonra

dildoyu O-halkasından geçirdi. Aleti sikişmek için yeterince sertti ama bükülebilir bir omurgası vardı, böylece onu paketlemek için kullanabilirdi. Bacaklarının arasındaki fallusun tanıdık ağırlığından memnun Nat, uzunluğunu yumruklamak için bir an durakladı, kalın şaftı Emily'nin rahat amına gömmenin ne kadar iyi hissettireceğini şimdiden tahmin ediyordu. Emily'nin almak ve beklemek için kendisine ait olduğunun farkında olarak dildoyu yerine eğdi, ardından gizlemek için külotunu yukarı çekti. Bir an düşündükten sonra, şifonyerinde bol bir kot pantolon buldu ve onları da çekti.

İşte orada. Nat aynadaki yansımasını kontrol etti ve giysisinin altında dildonun belli olmadığını görmekten memnun oldu. Eklemenin bir sürpriz olmasını istiyordu - Emily'nin kendisine bastırıldığını hissedene kadar fark etmeyeceği bir şey. Ne yazık ki siki, Emily'nin bir gece önce kendisi için seçtiğinden biraz daha büyüktü ama şanslıysa, Emily ilk seferden dolayı hâlâ biraz ağrıyorsa bile onu almaya hevesli olacaktı.

Mutfağa döndüğünde Emily'nin lavabonun başında dikildiğini gören Nat'in tedirginliği bir anda yok oldu. Son kahvaltı tabaklarını pratik ve becerikli elleriyle yıkıyor, nefesinin altından Nat'in içini ısıtan çekici bir sesle mırıldanıyordu. Bakışları hemen Emily'nin yuvarlak, şaplak atılabilir kıcının baştan çıkarıcı görüntüsüne kaydı - o kadar esnek, o kadar lezzetli, içi o kadar sıcak ve dardı ki. Daha önce hiç kimseden bu kadar etkilenmemişti ve bir kadını hiç bu kadar çok istememişti.

Nat mutfağa doğru süzüldü ve kollarını Emily'nin beline arkadan doladı. Hiçbir şey söylemedi, sadece Emily'yi tezgahdan uzaklaştırdı, böylece sırtı Nat'in göğsüyle aynı hizadaydı. Emily körü körüne bir havluya ve Nat'in kucağında rahatlamadan önce ellerini kuruladı. Sonra başını çevirip Nat'in gözlerine baktı ve dudaklarını nazik bir öpücükle birleştirdi.

" hoş geldin," diye fısıldadı Emily.

Arzusu kabaran Nat, Emily'yi kollarının arasında çevirdi ve sonra onu yukarı kaldırdı. Bir elini Emily'nin kıcını desteklemek için kullandı, diğerini de onu yakın tutmak için omuz bıçaklarının üzerine yaydı. Emily'yi tezgâhın üzerine yatırıp orada sिकmek için yarı yarıya istekli olmasına rağmen, bunu kalıcı kılmak istiyordu. Daha rahat bir yere gitmek daha iyiydi.

Emily'yi mutfaktan çıkarıp yatak odasına doğru götürdü ama televizyonun önündeki büyük deri kanepeyi görünce yönünü değiştirdi. Daha yakındı, bu da Emily'nin içine daha hızlı girmek anlamına geliyordu. Ayar

Emily kanepenin önünde ayağa kalkınca Nat hiç vakit kaybetmeden Emily'nin kot pantolonunun düğmelerini açtı ve ayak bileklerine kadar indirdi.

Emily daha önce arabasında tuttuğu gece çantasından temiz kıyafetler giymişti ve Nat'in yedek külotuna ilk bakışı bu oldu. Pembeydi ve gökkuşaklarıyla kaplıydı. Ama Nat'i şehvet dolu sersemliğinden kurtaran ve kıkırdamasına neden olan şey, kasıklarının üzerindeki karikatürize edilmiş tek boynuzlu attı.

"Tek boynuzlu at, ha?" Bu külotun güvenli kelimelerinin ilham kaynağı olabileceği fikriyle gıdıklanan Nat, parmağını elastik bel bandında gezdirdi. "Çok tatlı."

"Değil mi?" Emily onun tıraşlı kafa derisini okşadı ve Nat'in kahkahasını gırtlaktan gelen bir iniltiye dönüştürdü. Kadın çok yumuşak, çok nazik ve çok *sevimliydi*. Nat bir kez daha Emily'yi kirletmek, kontrolünü kaybetmesini sağlamak için can atıyordu. "Günü nasıl geçireceğimi fark etseydim, inan bana daha seksi iç çamaşırları alırdım."

"Bunlar çok seksi." Nat, Emily'nin tümseğini avuçlayarak ince pamuğun arasından sıcak etini okşadı. Emily'nin kulak memesini öptü ve nefes alış verişinin kesilmesinden çok memnun oldu. "*Sen* çok seksisin." Bununla birlikte kanepeye oturdu ve Emily'yi öne doğru çağırdı. "Gel kucağıma otur."

Emily kızarak kendini kanepeye bıraktı. Nat onun kalçalarını kavrayarak kalçalarının genişliğine oturması için onu cesaretlendirdi. Emily'yi kucağına çekti ve onu öptü, sonra elini Emily'nin aptal pembe külotunun kasıklarına götürdü. Öpüşmeyi kesti, böylece Emily'nin pamukla kaplı yarığı boyunca küt bir tırnak çekerken heyecanlı iniltisini duyabildi.

"İşte benim kızım," diye mırıldandı Nat, dokunuşunun baskısını artırarak. "Aminla oynamamı seviyorsun, değil mi?"

Emily bariz bir sürtünme arayışı içinde hareket etti. Bu kadar kolay pes etmeyi reddeden Nat, pamuğun içinden dudaklarını gıdıkladı, sonra daha aşağıya eğilerek açıklığını sıyırdı. Parmakları artık nemliydi, Emily'nin uyarılmışlığı aralarındaki ince bariyerle eşleşmiyordu.

"Lütfen benimle dalga geçme." Nefes nefese kalan Emily kendini Nat'in elinin üzerine bıraktı. "Bekleyemem. Şu anda olmaz."

Nat, Emily herhangi bir tatmin bulamadan parmaklarını çekti. Geri çekilmesi cezalandırmak için değildi, ama Emily yine de hayal kırıklığı içinde haykırdı. Hızla Emily'nin kalçalarını kavradı ve onu yatağa doğru itti.

kotunun içinde gizlenmiş sert şişkinlik. Emily'nin protestosu, farkına vardığı keskin bir solukla sona erdi.

Nat onu yerinde tuttu. "Seni kızdıracağıma inansen iyi edersin ve bunun her saniyesine bayılacaksın. Ayrıca *bunu* takdir edeceksin, çünkü seni bunu almaya hazırlamam gerekiyor." Sözlerini kalçalarını iterek noktalandı ve sert siki Emily'nin hassas kıvrımlarına doğru itti. "Dün gecedden biraz daha büyük, sevgilim, ama söz veriyorum *çok* iyi hissettirecek."

Emily onun omuzlarını kavradı ve çılgınca sallandı. "Sadece sik beni, Nat.

Lütfen." Nat, Emily'nin ses tonundan oyun oynama havasında olmadığını

anladı. Ama bu henüz sikini çıkarmaya hazır olduğu anlamına gelmiyordu.

Emily'yi tamamen hazırlamak için o anı uzatmak istedi. "Yukarı kaldır," dedi, Emily'nin kalçalarını sıkıyor. "Sana dokunmama izin ver."

Emily dizlerinin üzerinde doğruldu ve kabaran göğsünü Nat'ın yüzüyle aynı hizaya getirdi. Aynı hareketle gömleğini başının üzerinden çekip kanepenin arkasına fırlattı. Sonra sütyenini çözdü ve çıplak göğüslerini ortaya çıkarmak için omuzlarından sıyırdı. Nat onu sabit tutmak için elini Emily'nin sırtına koydu ve dikleşmiş bir meme ucunu ağzına almak için eğildi.

Teninin tadı *çok güzeldi*; bu sabahki duş jeli, hafif ter ve Emily Parker'ın eşsiz aromasının bir karışımı. Nat, çakıllı meme ucunun etrafını yaladı ve dilinin altındaki derinin sıkışma hissi karşısında heyecanlandı. Elini Emily'nin kalçalarının arasına soktu ve sıırıslık olmuştukülötunun üzerinden onun cinsel organını okşadı, araştıran parmak uçlarıyla çıkardığı küçük zevk homurtularından çok memnun oldu.

"Nat." Emily'nin adını fısıldama şekli Nat'ın kollarındaki tüyleri diken diken etmişti. "*Daha fazla.*"

"Bunlar hakkında bir şey yapmalı mıyım?" Nat külotun ağını hafifçe çekiştirdi, sonra parmak ucuyla bir bacağın elastik kenarını takip etti ve neredeyse altından kayıyordu. "Yolda mı duruyorlar?"

Emily çılgınca başını salladı. "şunları."

Ama Nat sadece ıslak kumaşı kenara itti. Başını eğdi ve parmaklarının ortaya çıkardığı kaygan pembe kıvrımlarla oynamasını izledi. "Hayır, onları bırakalım. Çok tatlılar." Yüzünü kaldırdı ve Emily'nin içine bir parmağını sokup derinlere inerken göz teması kurdu. "Onların içinde çok tatlı görünüyorsun."

Emily kollarını Nat'ın omuzlarına doladı ve avuçlarına sürtünerek ürperdi. "Şu anda *kendimi* 'sevgilim' gibi hissetmiyorum." Dizlerinin üzerine kalktı,

sonra tatmin olmuş bir iniltiyle Nat'in parmağına geri gömüldü. "Ve ben de eğer kurtulmak için bu gerekiyorsa."

Nat'in göğsünden kahkahalar fışkırdı. Eğlencesi Emily'yi teşvik ediyor, onu kalçalarını daha da hızlı pistonlamaya itiyor gibiydi. Nat, Emily'nin serbest kalışını kovalarken yüzündeki şiddetli kararlılıktan büyülenmiş bir şekilde onu izledi. Çenesi sabit, gözleri parlıyor, Nat'in daha önce ondan görmediği bir yoğunluk yayıyordu.

Yani bu Emily'nin kontrolündeydi. *Ateşli.*

Sıcak, ama sadece biri sorumlu olabilirdi. Nat parmağını uyarmadan geri çekti ve pişmanlıkla titremesine neden olan kederli bir protesto sesi çıkardı. Onu eksik bıraktığı için özür dilemek amacıyla önce Emily'nin meme uçlarından birini, sonra diğerini yaladı. Sonra Emily'nin kıcını iki avuçla kavradı, kanepeye çöktü ve Emily'nin kalçalarını öne doğru çekerek yüzünü kalçalarının arasına gömdü.

"Ah." Emily geriye doğru yuvarlanmakla tehdit etti ama Nat onu demir gibi kavrayarak dik tuttu. Dilini Emily'nin yarığından külotuna doğru sürükledi, sonra bir parmağını elastik bacağa taktı ve kumaş örtüyü kenara çekti. Şevkle geri döndü, ağzını ve burnunu Emily'nin amına soktu, yüzünü kaplayan ıslaklığın tadını çıkardı. "Oh!" Emily tekrar haykırdı ve bir elini Nat'in başının üstüne, diğerini omzuna koydu. "Oh."

Nat'in Emily'nin önerisine uymanın ne kadar akıllıca olduğunu anlaması uzun sürmedi. "Hadi külotu çıkaralım," diye homurdandı ve bir cevap beklemeden, onları Emily'nin dizlerinin hemen üzerinde bırakarak kabaca aşağı çekti. "Amını benim için açmak için ellerini kullan."

Emily'nin boğazı gerildi. İtaat ederken hiç tereddüt etmedi, labiasını açık tutmak ve şişmiş klitorisini ve kaygan girişini Nat'ın aç ağzına maruz bırakmak için parmaklarını kullandı. Başlangıçta teması hafif tutan Nat, Emily'nin kıvrımlarını diliyle izledi ve açıklığına özel bir dikkat gösterdi. Dilini kısa bir süre içeri soktu, kışkırtmaya yetecek kadar, sonra klitorisini küçük bir horozmuş gibi emmek için yukarı çıktı.

Yüzüne karşı sallanan Emily, Nat'in klitorisini sertleştiren vahşi bir hırıltı çıkardı. Nat onu serbest bırakmaya yaklaştırdıkça hareketleri daha düzensiz ve agresif hale geldi, ta ki Nat'ın ağzını tam anlamıyla becerene kadar. Emily bir elini Nat'in başının arkasına koyup amını Nat'in burnuna, yanaklarına ve ağzına sürttüğünde, Nat bu karşılaşmadan sorumlu olmadığını fark etti. Artık değil.

Ama inanılmaz bir şekilde umurunda değildi. Dili Emily'nin içine gömülmüştü ve kontrolünü kaybetmeye çaresizce ihtiyaç duyan bir kadının hayvani tarafını serbest bırakmıştı. Önemseydiği bir kadın. Emily'nin onu zevk için kullanması, Emily'yi kullanmaktan daha az heyecan verici değildi. Kendini güvende ve tahrik olmuş hissediyordu ve önemli olan tek şey de buydu.

Emily'nin tam sınırda olduğundan emin olduğunda, Nat tek bir parmağını ıslaklığının içinde döndürdü ve girişinde alay etti. Emily nefesini tutarak başını sıkıca kavradı. "*Becer beni. Şimdi.*"

Nat parmağını Emily'nin amından uzaklaştırdı, yukarı doğru eğildi ve Emily'nin anüsünün dar çemberine dokunana kadar daha derine bastırdı. Nat olabildiğince ıslaklığı topladıktan sonra yavaşça içeri bastırırken Emily'nin göğsünde derin, titreşimli bir inilti gürledi. Etkisi hemen görüldü: Emily bacaklarını kilitledi, sırtını dikleştirdi ve keskin bir zevk ııııııııııı Nat'ın ağzında sarsıldı.

Emily'nin her iki eli de omuzlarının üzerinden kanepeye dayanmak için uçarken Nat görevine devam etti. Nat başını bir o yana bir bu yana hareket ettirerek Emily'nin doruğa ulaşırken çıkardığı sesleri sevdi. Parmağını Emily'nin kıkından çekti, sonra onunla karşılıklı bir öpüşmede buluşmak için yukarı doğru yükseldi.

Emily Nat'ın kucağına uzandı ve dilleri buluşurken kollarını Nat'ın omuzlarına doladı. Nat onu sıkıca tuttu, Emily'nin ıslaklığının kot pantolonunun içine sızdığı düşüncesiyle tahrik oldu. Emily'nin dilini, dudaklarını ve yanaklarını yalayarak Nat'ın yüzündeki suları temizlemesi daha da tahrik ediciydi.

Nat öpüşmelerini kesti. "Sikim için hazır mısın?"

Emily cevap vermek yerine Nat'ın kot pantolonunun düğmesini karıştırdı. Nat ona yardım etmek için hareket etmedi, Emily'nin ince, kadınsı ellerinin pantolonuna girmeye çok hevesli görüntüsünün tadını çıkardı. Emily'nin göğüslerini avuçlarının içine aldı ve Emily nihayet fermuarını açana kadar onlara şefkatle masaj yaptı. Emily'nin oyuncağına vereceği tepkiyi görmek için heyecanla kalçalarını kaldırdı ve Emily'nin kot pantolonunu dizlerinden aşağı indirmesine izin verdi. Boxer külotu üzerinde kaldı.

"Beni bunun için uğraştırmayı seviyorsun, değil mi?" Emily şortunun üzerinden sert, silikon uzunluğunu okşadı, dış hatlarını izledi.

"İstiyorum." Nat sırtıttı, sonra Emily parmaklarını yapay penisin etrafına sardığında ve tabanı zonklayan klitorisine doğru iterek sert bir vuruş yaptığında inledi. "Ama şimdi kim alay ediyor?"

Emily bir kaşını kaldırdı. Nat'ın şortunun üzerinden otuz bir çekmeye devam etti, sonra boynunun yan tarafını öptü. "Yalan söylemiyormuşsun. Bu büyük bir şey."

"Biliyorum." Nat, Emily'nin dilinin çenesine dokunmasıyla ürperdi.
"Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Emily'nin gülümsediğini hissetti. "Ah,
evet." "O zaman çıkar onu."

Emily ona utangaç bir bakış attı. "İstediğin bu mu?"

İpucunu alan Nat, "*Lütfen* çıkar onu," dedi.

Emily şortunun ön deliğine uzandı ve dildoyu kavradı. Kalın shaftı çekerken Nat'e baktı, sonra yavaşça bakışlarını indirdi. Emily'nin nefesinin hızlanması Nat'i heyecanlandırdı.

"Vay canına." Emily'nin dudağı kıvrıldı. "güveniyoruz, değil mi?"

"Olmamalı mıyım?" Nat, Emily'nin sikini tutan elini kendi eliyle kapattı. Yumruklarını aletin uzunluğu boyunca hareket ettirdi, kalçaları yarattıkları görselliğe pompalıyordu.

"İyi noktaya değindin." Emily yaklaşarak Nat'i yanağından öptü. "İçime sokmak ister misin?"

Nat aceleyle nefesini verdi.

"Evet." "Sadece... yavaş git."

Nat yumuşayarak, "Elbette" diye fısıldadı. Elini Emily'nin kalçasına koydu, sonra dildonun başını labiasının üzerine sürttü. "Durmamı istersen söyle. Duygularımı incitmeyeceksin."

"Durmanı istemiyorum." Kendini ucun üzerinde konumlandıran Emily, ilk inç kadar içeri girene kadar dikkatlice aşağı indi. "*Sakin* durayım deme."

"Evet, hanımefendi." Nat başparmağını Emily'nin klitorisine bastırdı ve rahatlamasına yardımcı olmak için nazik daireler çizdi. Emily başını geriye atarak kalçalarını döndürdü ve dildoyu daha derine soktu. Emily'nin yüzüne kazınan şiddetli konsantrasyonla tamamen şaşkına dönen Nat, orgazmın eşiğine geldi. "Kahretsin, çok seksisin."

Emily kalçalarını eğdi, inledi ve derin, kalıcı bir öpücük için eğildi. Emily nefes almak için geri çekildiğinde, Nat'in kucağında oturuyordu ve tamamen doluydu. Emily bariz bir zevkle dudağını ısırды, o kadar güzel görünüyordu ki Nat'in kalbi sızladı. "İçimde çok iyi hissediyorsun."

Ne diyeceğini bilemeyen Nat, parmaklarını Emily'nin saçlarından geçirdi ve onu bir öpücük için daha aşağı çekti. Emily'nin ritmine uyarak kalçalarını yukarı doğru pompaladı ve hemen boşalmamak için kendini zor tuttu. Emily onun kollarında kendini o kadar iyi hissediyordu ki bu anın bitmesini hiç istemedi. Öpüşmeleri açgözlülükle başladı ama hızla yavaşladı, birlikte hareket ettikçe daha tutkulu hale geldi. Nat'in orgazmı artıyordu ve bunu geciktirmenin tek yolu

Emily'nin sakinleşmesi için onu durdurmak istedim ama bu bir seçenek değildi. Durmayı reddetti.

Duramadı.

Nat'in doruk noktası onu bir gelgit dalgası gibi vurdu, nefesini ciğerlerinden dışarı attı ve kaslarını sıvılaştırdı. Öpüşmelerini keserek dişlerini sıktı ve Emily'nin yükselen zevkinin bir saniyesini bile kaçırmak istemeyerek gözlerini açık tutmak için mücadele etti. Emily'nin klitorisi üzerindeki başparmağının hareketini değiştirdi, Emily kucağında çırpınana kadar yukarı ve aşağı okşadı ve sonra serbest bırakılmasını titreyerek kollarına yığıldı.

İçgüdülerini devreye girdi ve Nat Emily'yi kendine doğru çekti, kadar yakın tuttu ki Emily'nin kalbinin göğüslerinde hızla çarpışını hissedebiliyordu. Yüzünü sarı saçlarına gömdü, Emily'nin gözlerini görmesine izin vermekten korkuyordu, çünkü Emily gözlerini görürse bunu anlayacaktı.

Nat ona aşık oluyordu. Zordu.

Aralarında uzayıp giden ağır sessizlikten rahatsız olan Nat, "Sanırım az önce beni geçtin," diye mırıldandı.

Emily elini Nat'in başının üzerinde gezdirerek onun titremesini sağladı. Konuşmaya başladı ama sesi gırtlaktan gelen bir törpü gibi çıkıyordu, bu yüzden boğazını temizledi ve tekrar denedi. "Her şey yolunda mıydı?"

"Olağanüstü bir şeydi." Yüksek duygularını bastıran Nat, Emily'ye olan bağını gevşetti ve koltuk minderlerine yaslanarak rahatladı. Ellerini Emily'nin çıplak kalçalarında gezdirdi ve alametifarikası olan havasını olabildiğince toplamaya çalıştı. "Yani senin için çok büyük değildim?"

Emily ağırbaşlı bir şekilde gülümserken gözleri parlıyordu. "Neredeyse." Nat'in göğsünü okşadı, sonra elini bacaklarının arasına attı. Nat bakışlarını indirerek Emily'nin kendini tatmin edişini izledi ve Emily'nin bu kadar rahat görünmesinden etkilendi. Emily içini çekti, kalçalarını dalgalandırarak sakin üzerinde hareket etti. "Eminim daha sonra ağrıyacak ama buna değer."

Nat ellerini Emily'nin göğüslerini avuçlamak için yukarı kaldırdı.

"Doyumsuzsun." "Senin için mi? Kesinlikle."

Emily'nin sadece birkaç kelimeyle ona hissettirdikleri inanılmazdı. Nat'in göğsü sevinçten kabardı ama çok fazla dışa vurmamaya çalıştı. Emily onu genç bir çocuk kadar gergin ve beceriksiz yapıyordu ve aynı zamanda derin bir aşka kapılmıştı. Bu kızdan *hoşlanıyordu*, onunla çıkmak, hatta ona *kur* yapmak isteyecek kadar.

-Ve bu onu çok yabancı bir bölgeye soktu. Emily bağlanmaktan görüldüğü kadar korkuyorsa tehlikeli bir bölgeydi.

Emily'nin gülümsemesi hafifçe soldu. "Her şey mi?"

"Evet." Nat sesine zorla neşe kattı. İlk buluşmalarının üzerinden yirmi dört saat geçmeden bu kadar ciddileşemezdi. *Emily*'yle evlenmeyi düşündüğünden değil -henüz, hain zihni ona bunu söylüyordu- ama daha hafta sonu bitmeden, şu anda olası bir ilişkiden bahsetmek aşırı küstahlık olurdu. Özellikle de *Emily*'nin arkasını dönüp başka bir yöne kaçmamak için mücadele ettiğinden şüphelenirken.

"Emin misin?" *Emily* yumuşadı ve parmaklarıyla Nat'in yanağını okşadı. "Bir sorun varsa bana söyleyebilirsin."

Nat teklifin gerçek olduğunu, *Emily*'nin onu gerçekten önemseddiğini biliyordu. Bunu mutfakta hissetmişti ve kanepede birlikte doruğa ulaştıklarında daha da fazla hissetmişti. Ama duygularının derinliğini bir süre daha kendine saklayacaktı. Önümüzdeki yirmi dört saati sadece *Emily* Parker'la sevişerek geçirebilirse, belki Nat onu bir şans vermeye değer olduğuna ikna edebilirdi. Belki *Emily* kaçıp gitmezdi.

Nat ayağa kalktı ve *Emily*'yi belinden yakalayarak yerinde tuttu. "Her şey harika. Güzel bir kadının içindeyim ve bugün onu daha fazla dayanamayana kadar boşaltmaktan başka yapacak bir şeyim yok." Yüzünü *Emily*'nin göğüslerinin arasına gömdü ve içine çekerek zevkle iç geçirdi.

Emily kıkırdadı ve onun kollarında rahatladı. "Şu anda sana durmanı söylemeye hiç yakın değilim."

Nat önce sol, sonra da sağ göğsünün iç kıvrımını öptü. "O zaman başlasam iyi olur." Ellerini *Emily*'nin kalçalarına yerleştirdi ve çekilmeden önce diliyle kabarmış bir meme ucunu okşadı. Onları Nat'in rahat bölgesine ve *Emily*'nin fantezisine geri götürme zamanı gelmişti. "Ama önce ele almamız gereken bir konu var."

Emily'nin ifadesi temkinli bir hal aldı. "Ne?"

"Tavrın. Sen, sevgilim, *çok* yaramaz bir kızsın. Umutsuzca düzeltilmeye ihtiyacı olan biri." Nat, *Emily*'nin hâlâ amına gömülü olan dildoyu çıkarmasına yardım ederken onu yanağından öptü. Sonra ayağa kalktı ve *Emily*'yi kanepeden çekip kollarına aldı. "Hadi yatak odasına gidelim. Bunun için rahat olmanı istiyorum."

Titreyen *Emily* nefes verdi ve kucaklaşmanın içinde rahatladı. Kalçaları horoza çarptı ve Nat'in vücuduna bir artçı şok gönderdi. "Ne yapacaksın?"

Nat *Emily*'yi serbest bıraktı, sonra elini tuttu ve onu yatak odasına doğru çekti. Nasıl seçim yapmalıydı? *Emily*'yi götürmek istediği o kadar çok yol vardı ki ve çok az hafta sonu kalmıştı. Sadece öncelik sıralaması yapması gerekiyordu.

Emily'nin bir cevap beklediğini bilen Nat, gerçeği söyledi. "Sevmeyeceğin bir şey değil."

Onuncu Bölüm

Pazar öğleden sonra geç saatlerde Emily Nat'in yatağında çıplak bir şekilde yüzüstü yatıyordu. Nat'in güçlü elleri ağrıyan vücudunu ovuyor, yoğun ve sık seksle dolu bir hafta sonundan sonra ona çok ihtiyaç duyduğu masajı yapıyordu. Nat onu defalarca götürmüş, o kadar çok fantezisini tatmin etmişti ki Emily artık takip etmeyi bırakmıştı. Baş döndürücü çeşitlilikte pozisyonlarda ve rol yapma senaryolarında şaplaklanmış, tokatlanmış, zaptedilmiş, yalanmış, parmaklanmış ve becerilmişti. Dairenin neredeyse her odasında ve hatta bir keresinde gecenin bir yarısı Nat'in balkonunda seks yapmışlardı. Teşhircilik Emily'yi heyecanlandırmıştı, onlarla dolu bir hafta sonunda sadece bir vahiy daha.

Mutlu olmalıydı. Tatmin olmalıydı. Bunun yerine, kaçınılmaz olandan korkuyordu.

Emily'nin gitmesi gerekiyordu. Colleen yakında eve dönecek ve nerede olduğunu merak edecekti. Yarınki işe zihinsel ve fiziksel olarak hazırlanması gerekiyordu. Yıkaması gereken çamaşırlar vardı. Yazması gereken e-postalar. Dönmesi gereken gerçek bir hayat.

Bu fantezi hafta sonu ne kadar eğlenceli olsa da, hızla sona eriyordu. Nat muhtemelen yarın da çalışmak zorundaydı. Bir sonraki randevusundan önce iyileşmek için biraz zamana ihtiyacı vardı. Emily iç çekti.

Nat ellerini Emily'nin yanlarında gezdirerek göğüslerinin kabarıklığını okşadı. "Pazar hüznü mü?"

Emily başını kaldırdı ve omzunun üzerinden Nat'e bakıp gülümsedi. Birbirlerini sadece iki gündür tanıdıklarına inanmak zordu. Nat'in yanında son derece rahattı ve son on iki saat içinde gardını önemli ölçüde düşürmüştü. Eğer kendini bu kadar rahat hissetmeseydi, bu konuda paniğe kapılacağından emindi. Ama şu anda hissettiği şey panik değildi. Yaklaşmakta olan bir kayıp duygusuydu. "Evet. Pazar günleri zordur."

"Özellikle de bir hafta sonundan sonra." Nat yüzünü alçalttı ve dilini Emily'nin omurgası boyunca kalçasının yarığına ulaşana kadar sürükledi. Emily'nin hafta sonu yediği şaplaklar yüzünden hâlâ hassas olan kıkırını avuçladı ve hassas etini nazikçe okşadı. "Emily, ben gerçekten-"

Emily'nin cep telefonu çaldı, Nat'in sözünü kesti ve Emily'nin şaşkınlıkla sarsılmasına neden oldu. Böylece hafta sonunun bittiğini anlamıştı. Nerede olduğunu merak eden Colleen olmalıydı. Kalbi hızla çarpan Emily, hemen dışarı fırladı.

Nat'in zayıf bedeninin altından, fişe taktığı komodinin üzerinden telefonu aldı. Nat'in tüm hafta sonunu geçirdiği rahatlama hissi, Colleen'in bir şekilde ne yaptığını öğreneceği endişesiyle telefonu açtığında eriyip gitmişti.

"Hey, Colleen."

"Hey, yeşil kazağımı nerede bıraktığımı biliyor musun? Kapüşonlu olanı?"

Colleen bir şeyden şüphelendiyse bile bunu neşeli ses tonunun ve tipik ergen bencilliğinin altında takdire şayan bir şekilde sakladı. Emily'nin telefondaki ölümcül tutuşu gevşedi. "Kurutucuya bak. O çamaşırları kaldırmaya fırsatım olmadı."

Colleen görünürde çamaşır odasına doğru yürürken hamile bir duraklama oldu. Emily arkasına baktı ve Nat'in gözleriyle karşılaştı, kendi hayal kırıklığının ona yansıdığını gördü. Colleen muzaffer bir ses çıkardı. "Buldum, teşekkürler."

"Harika." Emily çalar saate bakmak için boynunu büktü. Saat dörttü. "Birazdan evde olurum. Akşam yemeği için bir şeyler getirmemi ister misin?"

"Tabii. Pizza?"

"Her
zamankinden
mi?"

"Bu harika olur, Em. Açlıktan ölüyorum." Colleen yüksek sesle nefes verdi. Emily onun bu sesi çıkarmak için kanepeye nasıl yığıldığını hayal edebiliyordu. "Neredesin sen? Bu gece o filmi izleyebileceğimizi umuyordum. Hani şu müstakbel kocamla olan."

Gecenin geri kalanını Colleen'in en son aşık olduğu aktörün başrolde olduğu saçma sapan bir Hollywood filmiyle geçirme düşüncesi, Nat'le maraton seksin ihtişamından sonra düpedüz iç karartıcıydı. Ama Emily en neşeli halini takındı. "Devam et ve DVD oynatıcıyı çalıştır. Birkaç işim vardı ama neredeyse bitirdim."

"Ayak işleri, ha? Bu hafta sonu eğlenceli *bir şey* yaptın mı?"

Emily, sosyal bir hayatı olmadığı için Colleen tarafından azarlanmaya alışkındı. Alışkın olmadığı şey ise yalan söylemektir. "Benim için endişelenme. Hafta sonun nasıl geçti? Uslu durdun mu?"

Colleen inledi. Bu sorudan nefret ediyordu ama Emily'nin bunu sormasının bir nedeni vardı. Emily'nin her zaman mükemmel ve kontrollü olmaya çalıştığı yerde, Colleen tam tersi bir eğilim gösteriyordu. Colleen liseden mezun olup bir ayağını özgürlüğe attığına göre, Emily onun vahşi eğilimlerini dizginlemek için verdiği sürekli mücadeleden her zamankinden daha fazla endişe duyuyordu.

"Hafta sonum harikaydı, annem değil. Çok iyi bir kızdım."

Emily kaşlarını çatı. Colleen bu lakaptan nefret ettiğini biliyordu. Colleen'in annesi olmadığının çok farkındaydı ama ikisinin de sahip olduğu en yakın şeydi. "Böyle davranma."

"Hadi ama. Sen benim *kız kardeşimsin*. Sana her zaman iyi olup olmadığını sorsam hoşuna gider miydi?"

Emily, Colleen'in bu soruya verdiği tepkiyi göremediği için minnettardı. "*Kız kardeşin* olabilirim ama sen *benim* sorumluluğumdasın. Seni kızdırmaya çalışmıyorum, sadece seninle iletişim kuruyorum. İkimiz de arkadaşlarının biraz vahşi olabileceğini biliyoruz."

"Em, bunu sonra konuşalım. Geldiğinde bana soda getirir misin?" Tipik saptırma. Emily iç çekti. "Tabii. Birazdan orada olurum."

"Tamam. Benim yapmayacağım bir şey yapma."

Emily'nin yüzü yandı. "Güle güle, Colleen."

"Güle güle."

Emily, kendisine hüzünlü bir ifadeyle bakan Nat'in yüzüne dönmeden önce telefonun kesildiğinden emin oldu.

Nat doğruldu, belli ki metanetli olmak için çaba sarf ediyordu. "Gitmen gerekiyor."

"Evet." Emily doğrulup cep telefonunu komodinin üzerine koydu. "Özür dilerim. Sadece... Onu evde tutmak için sadece birkaç ayım kaldı. Onları iyi değerlendirmeliyim."

"Özür dilemek yok." Nat rahat bir gülümseme sundu. "Anlıyorum. Sen iyi bir ablasın."

"Deniyorum. Colleen'i çoğu zaman rahatsız etse bile."

"On sekiz yaşında mı?" Emily'nin başını sallaması üzerine Nat sempatik bir şekilde kıkırdadı. "Bunun normal olduğuna eminim o zaman."

"Muhtemelen bazen biraz zorba oluyorum." Emily omuz silkti. Hafta sonunun başında Nat'e özel hayatıyla ilgili sırlarını açmak rahatsız edici gelmişti. Şimdi tek tedirgin edici şey bunun ne kadar kolay hale geldiğiydi. "Onun için endişeleniyorum. Uzaklaştığını hissedebiliyorum ve bu beni çok korkutuyor. Henüz kendi başının çaresine bakmaya hazır olduğuna ikna olmadım. Geçtiğimiz yılki parti alışkanlıklarıyla değil - lise son sınıfta, bilirsiniz, sınırları zorluyor. Şimdiye kadar normal ergen işleri gibi görünüyor - bir seferinde eve sarhoş geldi, bir diğerinde ot kokuyordu." Nefes vererek en büyük korkusunu dile getirdi. "Onun da ailelerimizin gittiği yoldan gitmesini istemiyorum. Biz bağımlıların çocuklarıyız. Ona sürekli uyuşturucu ve alkolün

Oynayacak bir şey yok, bizim için değil, ama belli ki beni ciddiye almıyor."

"Şimdi de üniversiteye gidiyor ve sen onu dizginlemek için yanında olamayacaksın. Tabii ki gerginsin." Nat onun baldırını güven verici bir şekilde okşadı. "Ama yapabileceğin çok şey var. Günün sonunda Colleen kendi seçimlerini yapacak. Eminim onu çok iyi yetiştirmişsindir, inanılmaz bir kadınsın, bu yüzden başarılı olmak için ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan eminim."

Nat'in sözleri Emily'nin içini ısıttı. Daha önce güvenilebileceği hiç kimsesi olmamıştı. Kendisi de bir genç kızdan biraz daha fazlası olduğu halde, bir genci doğru şekilde yetiştirdiği konusunda ona güvence verecek kimse olmamıştı. Hangisinin daha iyi hissettirdiğinden emin değildi: Nat'in onu önemsemesi mi, yoksa ona inanması mı?

Emily, Nat'in onu kucaklamak için kolunu uzatacağını bilerek daha da yaklaştı. Minnettar bir iç çekişle kucaklaşmanın içinde eridi. İki gün sonra, Nat'in sevgisini kabul etmekte hiç olmadığı kadar rahattı. Colleen'den bile. Birbirlerini tanıdıkları sürenin neredeyse tamamını hem fiziksel hem de duygusal olarak çıplak geçirdiği için bu mantıklıydı. Paylaştıkları şeyi paylaşp da aralarında söze dökülmeyen bir bağ kurmamak imkânsızdı.

Şu anda, bu kolay yakınlık onu normalde olduğu kadar panikletmiyordu. Eve gittikten sonra nasıl hissedeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Nat'le her şeyin ne kadar doğal olduğunu ne kadar çabuk unutacak ve muhtemelen sonunda onu hayal kırıklığına uğratacak birinin arkadaşlığına ihtiyaç duymanın ne kadar korkunç olduğunu hatırlayacaktı.

Emily unutmak istemedi. Gitmek istemedi.

Emily, Nat'in kucağına sokularak, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Bu hafta sonu için. Her şey için."

Nat ona sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim." Emily'yi birkaç nefes boyunca göğsünde tuttu, görünüşe göre onu bırakmaya isteksizdi. Sonunda yutkundu, derin bir nefes aldı ve "Seni tekrar görebilir miyim?" dedi.

İşte Emily'nin daha dün korktuğu an gelmişti. Ama şimdi o an gelmişti ve kalbi onu evet demeye zorlarken, zihni neden dememesi gerektiğine dair sebepler bulmaya çalışıyordu. Bir daha asla böyle hissetmek istemiyordu. Nat'le birlikte olmak onu mutlu ediyordu - çok uzun zamandır, hatta hiç mutlu olmamıştı. Belki de incinecekti. Belki de kısa süreliğine de olsa bu tür mutluluğu yaşamak için nihai acıya değerdı. Ayrıca, yürümek

Şimdi uzakta olmak acı çekmeyi garantilemek demektir. Henüz bu kaybı yaşamaya hazır değildi.

Yine de, en iyisini hak eden Nat'e ne sunabileceğini bilmiyordu. Nat'in tereddütünü yanlış yorumlayabileceğinin farkında olarak, "Bunu isterdim ama-" dedi.

Nat kaskatı kesildi ve Emily'nin bakışlarıyla buluşabilmek için gevşedi. "Ama?"

Nat'in gözlerindeki zorlukla gizlenmiş ıstırap Emily'nin göğsünü bir pişmanlık acısıyla yırttı. Nat'in reddedilmeyi beklediğini biliyordu - bu seksi, yakışıklı erkeğin gerçek bir kalp acısının eşiğinde, *onun* üzerinde gezindiğini -Ve ayrıca bir ret cevabı vermenin her ikisini de inciteceğini biliyordu. Bu da bunu son derece aptalca bir şey yapıyordu.

Derin bir nefes alan Emily, Nat'i tekrar kollarına aldı ve yanağından öptü. "Ama programımla ilgili herhangi bir söz veremem. Dediğim gibi, Colleen ayrılmadan önce sadece birkaç ayım var. Fırsat buldukça bir araya gelmek ve bunu sıradan bir şekilde sürdürmek senin için sorun değilse..."

Aslında söylemek istediği tam olarak bu değildi. Ama mantıklı olduğunu düşünüyordu ve eğer daha sonra her şeyi daha iyi düşünürse ona bir çıkış yolu veriyordu.

Nat başını salladı ve ellerini Emily'nin çıplak sırtında gezdirdi. "Alabileceğim her şeyi alırım." Durakladı ve sonra, "Senden gerçekten hoşlanıyorum Emily. Senden verebileceğinden fazlasını istememeye çalışacağım. Sadece seni tanıma fırsatı bulduğum için minnettarım." Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Ve umarım seni biraz daha beceririm."

Emily sıırttı. Çıkarları olan bir arkadaşına sahip olmakta yanlış bir şey yoktu, değil mi? Cinsel arzuları için bir çıkış noktası olması bir hayalin gerçekleşmesi olurdu ve bir sırdaşının olması, bir gün hayal kırıklığına uğrama riskine gerçekten değebilirdi. Emily parmağını Nat'in pinup-girl dövmesinin üzerinde gezdirerek tüylerini diken diken etti. "Bol bol sevişme sözü verebilirim."

Nat dudağını ısırdı. "Gitmeden önce bir tur daha atacak vaktin var mı?"

"Hayır, sanmıyorum." Emily kaşlarını çatı. Bazen sorumlu olmak berbat. "Ama bana telefon numaranı verirsen, bu gece seni tatlı rüyalar dilemek için ararım."

Nat, Emily'nin yataktan kalkacak gücü nasıl bulacağını merak etmesine neden olan karanlık ve baştan çıkarıcı bir baş hareketiyle kabul etti. "Anlaştık."

Emily titreyerek nefes verdi. İkisi de bu hafta sonu için pazarlık ettiklerinden çok daha fazlasını elde etmişlerdi ve Nat

risk almak. Ne kadar küçük olursa olsun, şimdi kendi risklerinden birini almayı Nat'e borçluydu. "Hey, Nat?"

Nat onun elini tuttu. "Evet, tatlı kız?"

"Ben de senden gerçekten
hoşlanıyorum."

On Birinci Bölüm

Emily bir saat sonra eve geldiğinde, hızlı bir duş, Nat'in kapısında tutkulu bir öpüşme seansı ve Colleen'in en sevdiği pizzacıya doğru çılgınca bir araba yolculuğunu imkansız gibi görünen bir süreye sığdırmış olan Colleen, onu kanepedeki yerinden sinirli bir iç çekişle karşıladı. "Yeterince uzun sürdü."

Emily odanın içinde yürüyüp pizza kutusunu ve iki şişe sodayı üzerine koyarken yüzünü soğukkanlı tuttu. "Sana yapmam gereken bazı işler olduğunu söylemiştim."

"Bu kadar uzun süre yok olacağını tahmin etmemiştim. Neredeydin? San Francisco'da mı?"

Colleen'in masum sorgulaması karşısında yüzünün kızarmamasını isteyen Emily etrafına bakındı ve sonra içini çekti. "Bize tabak ve çatal bıçak getirdin mi?"

"Sadece ellerinle ye." Colleen karton kutuyu çevirerek açtı, en yakın pizza dilimini seçti ve sağlıklı bir ısırık aldı. "Bilirsiniz, normal bir insan gibi."

"Beni ne zamandır tanıyorsun Colleen?" Emily mutfığa girdi ve her ikisi için de bir tabak, mutfak eşyaları ve peçeteler aldı. "Ben ne zaman normal oldum ki?"

"İyi bir noktaya değindin." Colleen kaşlarını çatarak onun oturma odasına dönüşünü izledi. "İyi misin, Em? Biraz tuhaf yürüyorsun."

Her şey bir yana, yürüyüşünü fark etmek Colleen'e kalmıştı. Emily ona gerçeği tam olarak söyleyemedi - sert, tutkulu bir seks hafta sonu onu tatmin etmişti ama inkar edilemez bir şekilde ağrıyordu - bu yüzden en az dirençli yolu seçti ve yalan söyledi. "Dün gece tuvalete gitmek için kalktım ve karanlıkta şifonyerime çarptım. Önemli bir şey değil ama bugün biraz ağrım var."

"Özür dilerim." Colleen düşünceli bir şekilde çiğnedi ve kanepenin kendi tarafına uzanırken onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sana biraz ibuprofen getirmemi ister misin?"

Emily gülümsedi. İşte tanıdığı ve sevdiği nazik, şefkatli kız karşısındaydı. "Teşekkürler ama ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

"Pekâlâ." Colleen omuz silkti ve ikinci bir dilim pizzaya uzandı. "Peki burs için yazdığım makaleyi okuma fırsatın oldu mu?"

Katılmamı istediğin yarışma? Yarın teslim etmem gerekiyor. Teslim etmeden önce gerçekten fikrini almak istiyorum."

Emily'nin midesi bulandı. Lanet olsun. Colleen'in Cuma sabahı mutfak masasının üzerine bıraktığı kompozisyonu unutmuştu. Üniversiteyle ilgili anlaşmalarının bir parçası da, Colleen mümkün olduğunca çok bursa başvurduğu sürece Emily'nin mümkün olduğunca çok masrafı karşılayacak olmasıydı. Colleen'in notları hiçbir zaman mükemmel olmamıştı, bu yüzden kompozisyon yarışmalarına katılmaya karar vermişlerdi. Yazmak Colleen'e doğuştan geliyordu ve bu Emily'nin gururunu okşuyordu. Kurgu olsun olmasın Colleen'in çalışmaları hakkında geri bildirimde bulunmayı her zaman en büyük önceliği haline getirmişti. Colleen'in özel bir yeteneğe sahip olması - gerçekten de geliştirmek istediği bir yetenek- dünyalara bedeldi. Bir yetenek insanı kurtarabilir, ona odaklanacak bir şey verebilirdi. Odaklanmak tam da Colleen'in ihtiyacı olan şeydi.

Bu yüzden Colleen'in makalesinin muhtemelen hâlâ mutfak masasının üzerinde, ön sayfasındaki yapışkan notla birlikte durduğunu fark etmek onu dehşete düşürmüştü. Cumartesi eve döndüğünde okumaya niyetlenmişti. Bunun yerine hafta sonunu bir eskortla yatakta geçirmiş, Colleen'in son teslim tarihini hiç düşünmemişti. İyi bir abla olmak buraya kadarmış.

Colleen homurdandı. "Bunu 'hayır' olarak kabul ediyorum."

"Çok özür dilerim. Yemekten sonra okuyacağım. Bu hafta sonu zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Aslında dün okumak istemiştım."

"Sorun değil, Em. Bu gece okuduğun için teşekkürler." Colleen başını eğerek merakla onu inceledi. "Bu hafta sonu ne yaptın? Çamaşırları kurutucuda, makalemi mutfak masasında dokunulmadan bıraktın..." Colleen'in yüzüne yavaş bir sırıtma yayıldı. "İnternet pornosunu keşfettin mi? Çevrimiçi bir oyuna bağımlı mı oldun?"

Colleen tuhaf zamanlarda ürkütücü derecede zeki olabiliyordu ama Emily onun hafta sonunu gerçekten nasıl geçirdiğini tahmin etmesinden endişe etmiyordu. Kız kardeşi onu ne kadar dürtmeye çalışsa da Colleen'le cinselliği hakkında hiç konuşmamıştı, yani Colleen'in bildiği kadarıyla o bir rahibeydi. "Cumartesi günü *Altın Kızlar*'ın çok fazla bölümünü tekrar izlemiş olabilirim. Ve sonra bu sabah tekrar."

Colleen inledi. "Tanrım, Em, bu çok acınası. Bir ara dışarı çıkmalısın. Git barda bir adam tavra. Bırak yüzüne bir gülümseme kondursun. En son ne zaman kendi kendine orgazm olmadın?"

Emily neredeyse pizzasını yerken boğuluyordu. "Colleen!"

"Ciddiyim. Ben üniversitedeyken ne yapacaksın? Evde tek başına oturduğunu bildiğim halde nasıl eğleneceğim?"

zavallı kız kurusu?"

Emily, Colleen'in kendisinin gerçekten de ebediyen cinsiyetsiz bir münzevi, hem de heteroseksüel bir münzevi olduğunu düşünmesine izin verdiği için bir suçluluk duygusuyla savaştı. Hayatının bu kısmını bu kadar gizli tutması muhtemelen saçmaydı ama kimseyle ciddi bir ilişkisi olmadığı için paylaşmak için bir nedeni de yoktu. Hâlâ da yoktu. Nat onu tekrar görmek istiyordu ve o da Nat'i görmek istiyordu ama henüz anlamadığı bir şeye kız kardeşini dahil etmek için çok erkendi.

Emily, Colleen'i dürterek, "Okulda eğlenmemen gerekiyor. Sekse ve kardeşlik partilerine tövbe etmeli, her gece ders çalışmalı ve bir gün başarılı bir yazar olacak bir kadının erdemli hayatını yaşamalısın."

Colleen alay etti. "Yazarların hayat tecrübesine ihtiyacı vardır - seks ve ara sıra düzenlenen öğrenci birliği partileri de dahil. Aksi takdirde ne hakkında yazabilirler ki?"

"İyi notlar mı alıyorsun?"

Colleen pizzasının son lokmasını da yuttu ve ayaklarını sehpaye uzatabilmek için eğildi. "İyi notlar alacağım, merak etme. İster inan ister inanma, benimle gurur duymanı istiyorum."

"Seninle gurur duyuyorum."

Colleen'in yüzünden hüznü bir ifade geçti. "Bana güvenmeni istiyorum."

"Sana güveniyorum." Colleen'in bunun tam olarak doğru olmadığını bildiğinin farkında olan Emily içini çekti. "Ben sadece küçük kız kardeşimin büyüdüğünü ve mutlu olduğunu görmek istiyorum. Hepsi bu."

"Ben de ablamın mutlu olmasını isterim." Colleen onun dirseğini çimdikleyince Emily ciyakladı ve gülerek geri çekildi. Bu tanıdık bir hareketti ve Emily'nin asla tahmin edemeyeceği bir şeydi. "İşte bu yüzden birileriyle yatman gerektiğini düşünüyorum. Eğer sık istemiyorsan, eminim seninle sevişmekten heyecan duyacak bir sürü lezbiyen vardır."

On sekizinci yaş gününden kısa bir süre öncesinden beri Colleen'in en sevdiği eğlence, tepki çekmeye çalışmak için kışkırtıcı şeyler söylemek olmuştu. Emily'nin muhafazakârlığın ötesinde olduğunu düşünüyordu ve onu rahatsız etmekten zevk alıyor gibiydi. Genellikle işe yarardı. Ama Nat'le seks anıları, Colleen'in yorumuna gülümsememeyi zorlaştırıyordu. "Öyle mi düşünüyorsun? Teşekkürler."

Colleen'in kaşları havaya kalktı. "Yani bu piliçlerden hoşlandığın anlamına mı geliyor? Biliyordum!"

Vay canına. Emily, kız kardeşine açılmak için mükemmel bir fırsat yarattığını fark etti. Belli ki Nat'le yaşadığı duygusal uyanışın etkisinden hâlâ kurtulamamıştı çünkü birdenbire yakınlaşmak ona daha kolay gelmişti.

Colleen de öyle. Cinsel kimliğini teyit etmek ayrıntıları açıklamasını gerektirmiyordu ve bu konuşma muhtemelen çok gecikmişti. "Kadınlardan hoşlanıyorum. Ama onları barlarda tavlama gibi bir niyetim yok. Yine de endişenizi takdir ediyorum."

Teyit karşısında afalladığı belli olan Colleen gözlerini kırıştırdı. "Sen bir lezbiyensin."

Emily o hafta sonu küvette, elleri ve dizleri üzerinde, üstte, kanepenin koluna doğru eğilmiş halde yaptığı seksi düşününce kaçmak üzere olan tatmin olmuş sırtışına engel oldu. "Kesinlikle."

Ağız açık kalan Colleen ciyaklayarak, "Yani bir kadınla yattın mı?" diye sordu.

Emily'nin yanaklarında sıcaklık yükseldi. Konuşmanın bu noktaya gelmesini hiç istememişti. "Bu konu hakkında daha fazla konuşmayacağım."

Colleen, Emily'nin korktuğu zihinsel sıçramayı gerçekleştirirken nefesi kesildi. "Bekle, *bu hafta sonu* mu?"

Dürüstlük buraya kadarmış. Emily yalan söylemek zorundaydı. Nat'le nasıl tanıştığını nasıl açıklayacaktı? Ya aralarında işler yolunda gitmezse? Ya yarın bütün bu olaydan pişmanlık duyarsa? "Tabii ki hayır. Sadece sana söylüyorum, bilesin diye... Biriyle tanışmak isteseydim, bu bir kadın olurdu."

"Tamam." Colleen bir süre onu inceledi, sonra kollarını kavuşturdu ve kıkırdadı. "Vay, vay, vay. Kim bilebilirdi ki? Gündüzleri yumuşak huylu muhasebeci, geceleri açgözlü halı parçalayıcı."

Tiksinti ve eğlence arasında kalan Emily tiksintiyi seçmeye karar verdi. Şu anda Colleen'le olan seks hayatı hakkında konuşmak istemiyordu. Hele Nat'in parmakları ve siki hâlâ canını yakarken. "Bu benim iznimi isteyip gidip makalenizi okumam için bir işaret."

"Hey, sadece şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi?" Colleen ayağa kalkmadan önce onun kolunu yakaladı. "Lezbiyen olman harika bir şey. Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Emily tereddüt etti, sonra Colleen'e belli belirsiz bir sarılma verdi. "Havalı olduğunu düşündüğün için teşekkürler."

Colleen ona beklediğinden daha sıkı sarıldı. "Muhtemelen seninle ilgili en havalı şey bu."

Emily gülerek Colleen'i şakacı bir şekilde itti ve kucaklaşmalarından kurtuldu. "Güzel."

"Eee? Sen bir muhasebecisin. Hafta sonlarını *Altın Kızlar*'ı izleyerek geçiren bir muhasebeci. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?"

"Hayır, çok şey söyledin." Emily tekrar ayağa kalkmak için hareketlendi. "Gidip makalenı getireyim-"

"Film izleyeceğimizi sanıyordum."

Uh-oh. Colleen'in sesi huysuzlaşmıştı. Emily bir kaşını kaldırdı. "Ama makaleyi okumamı istediğini söylemiştin."

"Bunu sonra yapamaz mısınız? Bu filmi yalnız izlemek istemiyorum." Colleen ona muzip bir sırıtış attı. "İçinde şu aktris var - hani şu göğüsleri olan? Eminim hoşuna gidecektir." Emily kıkırdayınca durakladı ve sonra, "Lütfen, daha erken. Seninle takılmak istiyorum."

Emily derin bir nefes aldı ve önceliklerini yeniden belirledi. Makaleyi şimdi okumak istiyordu, böylece yatmadan önce Nat'i aramak için bolca vakti olacaktı. Ama Colleen önce gelmeliydi. O her zaman önce gelirdi. Colleen'e yardım etmek için geç saate kadar ayakta kalırsa, Nat'i aramakla yorucu bir hafta sonunun ardından deliksiz bir uyku çekmek arasında seçim yapmak zorunda kalacaktı. Ne yazık ki, muhtemelen Nat kazanacaktı.

İşte tam da bu yüzden ilişkilerden hep uzak durmuştu; sorumluluklarının dikkatini dağıtmasını istemiyordu. Ama zaten bulduğu şeyi istememek için artık çok geç olduğunu düşünüyordu. Sadece Colleen'in ihtiyaçlarının bir numaralı odak noktası olmaya devam ettiğinden emin olması gerekiyordu. Gerisini daha sonra halledebilirdi.

İç çekerek koltuğun koluna yaslandı ve televizyonu işaret etti. "Göğüslere bayılıyorum."

Colleen kahkahalarla güldü. "Em, sen . Beni gülmekten kırıp geçiriyorsun."

Emily aralarındaki ani sıcaklıktan duyduğu mutluluğu gizleme zahmetine girmedi. Nat bir dikkat dağıtıcı olsa bile, aynı zamanda muhteşem bir katalizördü. Nat ve geçirdikleri muhteşem hafta sonu olmasaydı, şu anda Colleen'e açılmazdı. Bu yakınlığı paylaşamazlar, bugünlerde bulunması gittikçe zorlaşan kardeşlik bağının tadını çıkaramazlardı. Nat olmasaydı, şu anda olduğu kadar mutlu olamazdı.

Belki de Nat'in hayatında olması her şeye rağmen iyi bir şey olabilirdi.

On İkinci Bölüm

Emily'yle geçirdiği ve hayatını değiştiren hafta sonundan sonraki Çarşamba günü Nat, en iyi arkadaşı Bridget'la haftalık öğle yemeği randevusu için en sevdikleri kafede buluştuğunda yüzünde Pazar gecesinden beri aynı boktan sırıtış vardı. Bridget ona şöyle bir baktı ve şaşkınlıkla bir kaşını kaldırdı. "Kim bu kız? Adı ne?"

Nat, Bridget'in karşısındaki sandalyeye çöktü ve Bridget'in kendisi için sipariş ettiği limonatadan uzun, minnettar bir yudum aldı. Memnun bir iç çekişle bardağı yerine koydu. "Neden bu sonuca vardın?"

"Parlıyorsun." Bridget burnunu kırıştırarak onu dikkatle inceledi. "İğrenç derecede mutlu gibisin. Ya bir kızla tanıştın ya da Michigan'da yıldızlı bir restoranda işe girdin. Sanırım ilki."

"Bu *Michelin* yıldızı," dedi Nat hafifçe. "Ve onun adı Emily."

"Ha!" Bridget daha dik oturdu. "Onunla nerede tanıştın? Kim o?" Nat bütün hafta boyunca birine ondan bahsetmek için fırsat kolluyordu.

Emily. Bridget onun tek sırdaşı ve Nat'in patronu Janis Copeland dışındaki tek gerçek arkadaşıydı. Otuz beş yaşındaki Bridget, Nat'ten bile daha uzun süredir eskortluk yapıyordu. Kendini korumak ve işiyle hayatının geri kalanını dengelemek konusunda sürekli bilgece tavsiyelerde bulunan bir kaynaktı. Bridget onu herkesten daha iyi anlıyordu. Nat'in seks satmaktan daha fazlasını arzulamasına saygı ve ona aşçılık sevgisini yeni bir kariyere dönüştürmeyi düşünmesini öneren ilk kişi olmuştu. Bridget onun için sadece en iyisini istiyordu. Öyleyse Bridget'e ne kadar sert ve hızlı düştüğünü söylemek neden birden gözünü korkutmuştu? "Utanma şimdi." Bridget ayağıyla onu dürttü.

"Hadi başlayalım tanıştığınız yer."

"O bir müşteriydi-"

"Ooh." Bridget ona bilmiş bir bakış attı. "Skandal." Nat güldü. "Kapa çeneni."

"Bu senin fantezi randevularından biri miydi? Sana ne?"

Nat, Bridget'e profesyonel ve özel hayatı hakkında her zaman açık davranmıştı ve şimdi de bundan vazgeçmeyi düşünmüyordu. Yine de bu tür kişisel bilgileri paylaşmanın Bridget'i utandırabileceğini bildiği için suçluluk duygusuyla mücadele etti.

Emily, eğer Bridget'le tanıştırlarsa. Ki umutsuzca öyle olmasını umuyordu. "Sessizlik konisi mi?"

"Elbette." Bridget ellerini birbirine vurdu, gözleri heyecanla parlıyordu. "Müstehcen bir şey miydi? Yoksa daha sıradan bir şey mi, mesela barda tek gecelik biriyle buluşuyormuş gibi mi yapmak istedi?"

"Onu iş yerinin otoparkından fiziksel olarak kaçırdım. Bizi çatı katına götürmesi için onu zorladım ve orada akşam boyunca ona hükmettim. Onunla kötü konuştum. Ona şaplak attım." Nat kızarak kendini şok etti. "Anladın sen onu."

"Güzel," dedi Bridget takdirle başını sallayarak. "Sapıkça olanları sevdiğini biliyorum." Garson, Bridget'in sipariş ettiği her zamanki sandviçlerle yaklaşmak için o anı seçti. Genç adam her ikisinin de önüne birer kavrulmuş sebzeli ciabatta koyarken bakışları Bridget'in geniş göğüs dekoltesine kaydı.

Bridget'in bu övgüden hoşlanacağını bilen Nat, masadan kalkan genç adamla göz göze geldiğinde gülümsedi. "Çok güzel göğüsleri var, değil mi?"

Garsonun yüzü gevşedi ve masadan kaçtı. Bridget güldü ve sandviçine uzanırken Nat'in bileğini sıktı. "Zavallı çocuk. Çok kötüsün."

"Biraz daha az açık olmaya dayanabilir. Size biraz saygı gösterebilir."

"Tam bir centilmensin." Bridget sandviçinden bir ısırık aldı ve belli ki eğlenerek başını salladı. "Dökül bakalım. Emily de aynı şekilde mi hissediyor?"

Nat derin bir iç çekti. "Uh-oh."

"Hayır, ondan değil. O benden hoşlanıyor. Aramızda daha önce hiç hissetmediğim bir kimya var. Bu *kesinlikle* karşılıklı." Ve ne mutlu ki, hafta sonundan sonra da devam etmişti. Emily ile o günden beri her gece telefonda konuşmuşlardı - Pazar günü kısa bir konuşma, ardından iki uzun konuşma. Görüşmeler her zaman heyecan verici, ruhu karıştıran sohbetlerle başlıyor ve kendi kendine yarattığı karşılıklı orgazmlarla sona eriyordu. Bu noktada Nat, Emily'nin kendisini çok iyi bir arkadaş ve heyecan verici bir sevgili olarak gördüğünden emindi. Hâlâ bilmediği şey ise Emily'nin onu bir partner olarak görmek isteyip istemeyeceğiydi. "Bağlanma konusunda biraz gergin. Hatta biriyle çıkıyordu. Anne ve babası uyuşturucu bağımlısıydı ve küçük kız kardeşi

on bir ve o on yedi yaşındaydı. On dokuz yaşından kısa bir süre beri kız kardeşini büyütüyor. Başında bir sürü iş var."

"Yani sorunları olduğunu söylüyorsun." Nat yine iç çekti.

"Evet."

Bridget omuz silkti. "Hepimiz öyle değil miyiz?"

"Evet." Nat durakladı, sonra "O bir muhasebeci." dedi.

Bridget başını geriye attı ve yüksek sesle güldü. "Oh, oğlum. Bağlılık sorunları olan bir muhasebeci. Yatakta iyi *olmalı*."

"Akıllara durgunluk veriyor." Tam olarak ne kadar akıllara durgunluk veren bir şey olduğunu hatırlamak her geçen gün biraz daha bulanıklaşıyor, bu da onun ihtiyacını daha da keskinleştiriyordu. Emily'yi bir daha ne zaman göreceğine dair hiçbir fikri yoktu ama o zamana kadar en azından telefon seksli başlı başına harikaydı. "Gerçekten çok güzel. Sarışın, komşu kızı tipinde."

"Aşık olmana şaşırmadım. Masum görünümlü olanlar seni her zaman sertleştirdi."

"Evet, şey..." Nat sandviçinden bir ısırık daha aldı, çiğnedikten sonra kalanını tabağına koydu. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Ve şu ana kadar onun hakkında bildiğim her şeyi."

"Bu harika, Nat. Gerçekten." Bridget bir parça buzu çıtırdatarak kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Peki senin işin hakkında ne düşünüyor?"

"Bu onu tahrik ediyor gibi görünüyor." Aslında, Emily'ye unutulmaz kadın müşterilerinden bazılarını anlatmak şaşırtıcı derecede ateşli bir sözlü ön sevişme işlevi görmüştü. Emily başkalarının sapıkça fantezilerini dinlemeyi en az kendi fantezilerini oynamak kadar seviyordu. "O çok edepsiz bir kız."

"Kulağa senin için mükemmel geliyor. Yaramaz bir çizgisi olan tam bir Amerikan kızı." Bridget gülümsüyordu. "Onu iş dışında gördün mü hiç?"

"Hafta sonunu birlikte geçirdik. Cuma gecesi randevumuz Pazar akşamına kadar sürdü. Ama o zamandan beri onu bir daha görmedim. Yine de telefonda konuşuyorduk."

"Her gece mi?"

Nat, Bridget'in alaycı ses tonu karşısında gözlerini devirdi. "Belki."

"Yani bu bir seks kankalığı mı yoksa siz ikiniz kız arkadaş falan mısınız?"

"Kız arkadaş değiliz. Tam durumumuz... henüz belirlenmedi." Nat omuz silkti, rahat davranmaya çalıştı. Bridget'in sempatik bakışlarına bakılırsa bu konuda pek de başarılı sayılmazdı. "Her seferinde bir gün yaşıyoruz."

"Ama onunla çıkmak istiyorsun." "Kesinlikle."

Bridget parmaklarını Nat'inkilerle birleştirdi. "İşte o sinir bozucu bağlılık sorunları burada devreye giriyor, ha?"

"Evet." Nat, Bridget'in elini bırakmadan alnını kolunun üzerine dūřürdü. "Sanırım kalbim kırılabilir."

"Denediğin için bile benim kahramanımsın." Onu nazıkçe sıkan Bridget, iştahla sandviçine döndü. "Günün birinde ben de o ata binmeye karar vereceğim. Tabii beş para etmez bir adamla tanışırsam."

Nat'in aksine Bridget'in yıllar içinde birkaç erkek arkadaşı olmuştu. Ona göre, potansiyel bir partnerin işi hakkındaki tutumu, ilişkilerinin bir ya da iki haftadan fazla sürüp sürmeyeceği konusunda tek yap-boz faktörüydü. Nat seks işçiliğine başladıktan sonra biriyle çıkmayı hiç denememişti. Para için yaptığı ilgili duygularını bir kız arkadaşı varken bölümlere ayırmaya çalışmak istememişti. Duygusal açıdan çok karmaşık görünüyordu. Büyük olasılıkla istikrarlı bir ilişki içinde tek eşliliği arzulayacaktı, bu yüzden kendisi aynısını yapamazken bir kız arkadaşından sadık olmasını istemek pek adil görünmüyordu.

Bir süredir yeni bir kariyer hayal etse de, bu adımı atmaya hazır olduğundan emin değildi. Ayrıca, Emily'yi sadece birkaç gündür tanıyorken işini bırakmayı düşünmek bile delilikti. Aslında çıkmıyorlardı bile. Yine de yabancılarla sevişmeye devam etme düşüncesi midesini bulandırıyor. Geçtiğimiz hafta sonu, uzun zamandır şüphelendiği bir şeyi doğrulamıştı; işin içine gerçek duygular girdiğinde seks *inanılmazdı*. Bunu bile bile, nasıl eski haline geri dönebilirdi ki?

"Siktir." Yeni tanıştığı bir kadın hakkında bu tür düşüncelere sahip olmamalıydı. Mantıksızdı. Çılgıncaydı. Aklına tek bir açıklama geldi. "Aşık oluyorum."

Bridget çiğnemenin ortasında durdu. "Vay be. Nat Swayne az önce *aşk* mı dedi?" Nat başını kaldırmadan, "Beni yargılama," diye mırıldandı.

"Ben değilim." Bridget sandviğini bıraktı ve tabağını bir kenara itti. "Tatlım, değilim. Sadece daha önce bu şekilde konuştuğunu hiç duymamıştım."

"Daha önce hiç böyle hissetmemiştim." Nat mahcup bir omuz silkmeye doğruldu. "Yani, ondan *gerçekten* hoşlanıyorum."

"Sanırım öyle." Bridget sırtarak başını salladı. "Aşık oluyorum."

"Bir muhasebeciye."

"Ve tam da hayatın beni şaşırtmayı bitirdiğini düşündüğüm anda."

Nat güldü. Başka ne yapabilirdi ki? "İnanın bana, kimse benden daha fazla şaşıramaz."

"Bilmiyorum... Tahminimce Emily, işe aldığı seksi aygır birdenbire ona aşık olunca şok olmuştur."

"Öyleydi." Müşteri ve eskortluktan sevgililiğe geçişlerinin anısı Nat'in içini ısıttı ve yüzündeki aptal sırıtışı geri getirdi. "Kahretsin, başım belada."

"Belki." Bridget kolunu Nat'in omuzlarına dolayacak kadar yaklaşıp kadar sandalyesini masanın etrafında kaydırды. "Belki de değil. Her iki durumda da senin adına çok heyecanlıyım. Uzun zamandır bana ne söylüyordun? Bir değişikliğe ihtiyacın var. Kendini aşk olasılığına açmak harika bir başlangıç."

"Umalım da öyle olsun."

Garson döndü, onlara doğru bakmamak için elinden geleni yapıyordu. Bridget ona daha da sokuldu ve dostça bir gülümseme sundu, o da bunu belli belirsiz bir baş sallamasıyla kabul etti. "İkinize başka bir şey getireyim mi?"

"Sanırım sadece faturamız." Nat, Bridget'i kendi tarafına doğru çekti. "Yoksa başka bir şey mi istiyorsun, sevgilim?"

"Hesap mükemmel görünüyor, fino köpeği."

Nat, garson koşarak uzaklaştıktan sonra Bridget'in kalçasını çimdikledi.

"Gerçekten mi?"

Kanış mı?"

"Çok sevimli. Tıpkı senin gibi." Bridget onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra masanın kendi tarafına .

Bridget'le kucaklaşmak Emily'ye olan ihtiyacını daha da artırmıştı. Göğsünü kemiren ağrı onu tekrar önceki düşünce kalıbına soktu. Emily sıradan bir seksten fazlasını istese de istemese de kariyerini değiştirmenin zamanı gelmiş miydi? İç çekti. "Ya aşçılık dünyasında başarılı olamazsam?"

"Yapabilirsin. Yemeklerin çok lezzetli ve bunu sen de biliyorsun. Bana yemek yapmaya başladığından beri en az 10 kilo aldım."

Nat kaşını kaldırdı ve Bridget'in göğüs dekoltesine baktı. "Tüm doğru yerlerde."

"Oh, tabii. Yani siz onlara bakabilirsiniz ama zavallı garsonumuz ." "Bu doğru."

Bridget gözlerini devirdi ama ona sevgiyle baktı. "Aşçılık kariyerinde başarılı olacağından hiç şüphem yok. Ama ne var biliyor musun? İşler yolunda gitmezse, Janis'in seni tekrar işe alacağından eminim. Onun en çok kazananlarından biri olduğunu biliyorsun. Ve müşterilerin favorisisin."

Bridget haklıydı. Janis muhtemelen onu kaybetmekten nefret ederdi. Şu anda tek butch eskorttu, bu da her zaman içinde olduğu anlamına geliyordu.

talep. Ve herkesten daha fazla düzenli müşterisi vardı. Aşçılık işe yaramazsa eskortluğa geri dönebilirdi. Bu güvenlik ağı, kendini ortaya koyma düşüncesi hakkında biraz daha iyi hissetmesini sağladı. Keşke başarısızlık korkusunun üstesinden gelebilseydi.

"Şu anda Emily yüzünden mi bu konuda endişeleniyorsun?"

"Sayılır." Nat, yeni tanıştığı bir kadın yüzünden hayatını değiştirecek bir karar vereceğini kabul etmekten nefret ediyordu, olan şey bir bakıma bu olsa bile. "Bir süredir kariyerimi değiştirmeyi düşündüğümü biliyorsun. Eğer Emily'nin benimle çıkmak isteme ihtimali varsa -gerçekten bir ilişkimiz olabilir- başka insanlarla yatmaya devam etmek istemiyorum. Bunu kaldıramayacağını düşündüğümde bile değil. Ben yapamam."

"Sadece biraz zaman ver. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca onunla işlerin nasıl gittiğine bak ve eskortluk konusunda nasıl hissettiğini gör. Bu *daha yeni* oldu, Nat. Bu duygular yoğun, yepyeni ve olduğun bir şey değil, ama bugün herhangi bir karar vermek zorunda değilsin. *O* bugün herhangi bir karar vermeyecek."

Nat'in yüzünde bir sıcaklık belirdi. "Biliyorum. Haklısın. Aptalca davranıyorum." Bridget cevap veremedi telefon çaldı ve Emily daha önce öğlen vakti hiç aramamış olsa da Nat ön ekranı kontrol etmek için çabaladı. Emily'nin adını görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama Bridget'in kahkahalarını duymazdan gelerek telefona cevap verdi.

"Selam tatlı kız." Bridget'e doğru yarım bir dönüş yaptı, konuşmalarına verdiği tepkiyi izleyemeyecek kadar utangaçtı.

"Hey, sen."

Emily'nin bariz sevinci onun moralini anında düzeltti. "Ben de tam seni düşünüyordum."

"Kirli şeyler, umarım."

Nat sesini alçalttı. "Hiçbir fikrin yok."

"Oh, sanırım olabilirim." Emily çıplak bir fısıltıyla konuştu ve Nat'in onun iş yerindeki ofisinde olabileceğine inanmasına neden oldu. Şüphesiz kapı kapalıydı ama yine de. "Ben de senin hakkında düşünüyordum. *Son derece* kirli şeyler."

Bridget'in duyması umurunda değildi. Emily ile konuştuğunda, libidosu her zaman kontrolü ele alıyordu. "Amin ıslak mı?" Bridget'in kıkırdaması üzerine başını kaldırdı ve gergin garsonun elinde hesapla ona baktığını gördü. Nat utangaç bir baş hareketiyle hesabı aldı ve Emily'nin cevabını beklerken sessiz kaldı.

"Bu günlerde sürekli." Emily nefes vererek, "Colleen az önce mesaj attı ve geceyi arkadaşı Kaysi'nin evinde geçireceğini söyledi. Bu akşam birbirinizi görmek ister misiniz diye merak ediyordum. Eğer çalışmak zorunda değilsen."

Artık dinleyicileri hakkında endişelenmeyen Nat, sandalyesinde daha dik oturdu. Boş bir çalışma programına sahip olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. "Kesinlikle. Size yemek ısmarlayabilir miyim?"

"Bu gerçekten güzel olurdu." Emily durakladı. "Ve sonra belki senin evine geri dönebiliriz?"

Nat, Emily'nin hissedilir arzusu karşısında ısındı. Sadece birkaç saat içinde tekrar onunla birlikte olma düşüncesi çok etkileyiciydi. Emily'yi düzgün bir randevuya götürmek istese de, yemek sırasında ellerini kendine saklamak zor olacaktı. Bunu deneyebileceğinden bile emin değildi. "Sanırım bu kısmı söylemeye gerek yok, değil mi?"

"Ben de öyle umuyordum." Emily'nin sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Seni yedide almama ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor." Nat garsonun tekrar ortadan kaybolduğunu görünce rahatlayarak etrafına bakındı. Bridget oturmuş ona sevgiyle bakıyordu. Nat onun hoşgörölü sırtışını görmezden gelerek tekrar arkasını döndü ve "Bana bir iyilik yapar mısın, sevgilim?" diye mırıldandı.

Emily'nin titrek nefes verışı, tam da ortaya çıkarmayı umduğu tepkiydi. "Evet?"

"Etek giy."

Emily'nin cevap vermesi bir an aldı. Cevap verdiğinde, Nat onun sessiz fısıltısını duyabilmek için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Külot giymeli miyim, giymemeli miyim?"

"Evet." Nat durakladı, Emily'nin eteğinin altından, külotunun üstünden onunla oynama görüntüsünün tadını çıkarıyordu. "Bunun için biraz çalışmak istiyorum."

"Tamam." Boğazını temizleyen Emily'nin sesi aniden çok daha sakın çıkmıştı. "Tamamdır. Akşam görüşürüz o zaman?"

Nat, bir iş arkadaşının az önce oradan geçtiğini ya da belki de ofisinin kapısını çaldığını hayal etti. Emily'nin iş kıyafetleri içinde, sırlıklam ve onun için hazır olduğunu düşünmek onu çok mutlu etti. "Sabırsızlanıyorum."

"Ben de. Bye."

Nat telefonu kapatırken kıkırdadı. Sonra Bridget'e döndü ve onun yüzündeki eğlence ifadesine burnunu kırıştırdı. "Ne?"

"Az önce bir randevu ayarlamışsın gibi görünüyor."

"Öyle görünüyor." Nat cüzdanından biraz para çıkardı ve banknotu masanın kenarına bıraktı. "Umarım birçoğunun ilki olur."

Bridget koltuğunda zıpladı ve ellerini çırpı. "*Çok* tatlı." Nat aynı fikirde olmadığı için çok mutluydu. "Deniyorum."

On Üçüncü Bölüm

Emily daha önce hiç gerçek bir randevuya çıkmamıştı. En azından küçük, şık bir restoranda, göz kamaştırıcı bir şekilde giyinmiş bir talip tarafından özel bir masaya götürülüp sandalyesinin çekilmesini ve ardından hiç vakit kaybetmeden pahalı bir şişe şarap sipariş edilmesini içeren bir randevuya. Nat'in isteği üzerine giydiği vücuda oturan saten eteğinin üzerinden ellerini kucağında kavuşturdu ve sinirlerini yatıştırmaya çalıştı.

Bunu yapabiliirdi.

Garson kız şaraplarını getirmek için ayrıldığında Nat onun bakışlarını yakaladı. "Bunu daha önce birkaç kez söylediğimi biliyorum ama bu gece gerçekten muhteşem görünüyorsun Emily. Nefes kesici."

Endişeli bir kahkaha atmayı başardı. "Aynen öyle." Aslında Nat hiç bu kadar iyi görünmemişti. Siyah, iyi dikilmiş bir pantolon, bembeyaz yakalı bir gömlek ve koyu renk bir yelek giymişti; Emily'nin ideal erkeğiydi, gerçek bir ıslak rüyaydı. "Menüdeki hiçbir şey senin bu kadar lezzetli görünmenle kıyaslanamaz."

Nat sandalyesini masanın etrafında sürükleyerek onun yanına oturdu. Hafif, belli belirsiz baharatlı kokusu Emily'nin burun deliklerini doldurdu ve restoranın sunduğu çökmekte olan mezelerin hiçbirinin tatmin edemeyeceği, içini kemiren bir açlığı uyandırdı. Nat, Emily'ye doğru eğilerek boynunun omzuyla birleştiği yere bir öpücük kondurdu. "Eteğine bayıldım."

"Teşekkür . Genelde giymek için bir nedenim olmaz."

"Seninki gibi bacaklarla çok yazık." Nat uzaklaşarak yüzleri arasına mesafe koydu. Elini masanın altından Emily'nin dizine koydu ve hızla yukarı doğru kaydırıldı. "Kavrulmuş limonlu ve sarımsaklı tavuğu tavsiye ederim. Ya da vejetaryen olmak istersen balkabağı mantısını."

Nat'in parmak uçlarının uyluğunun iç kısmını nazikçe okşaması, Emily'nin yemek hakkında düşünmesini tamamen imkânsız hale getirdi. "Tavuk kulağa hoş geliyor."

"Emin misin?" Nat, ipek külotunun elastik bacağı boyunca tırnağını kaşıyarak kalçasının iç kısmına doğru bir yol çizdi. "Ravioli harika."

"Belki..." Nat'in parmakları külotunun üzerinden hassas dudaklarına sürtünürken Emily'nin nefesi kesildi. Restoranın etrafına kaçamak bakışlar fırlattı,

Kimsenin izlemediğinden emin olmak için. "Belki ikisini de sipariş edip paylaşabiliriz."

"Bu benim için işe yarıyor." Nat başparmağının ucunu klitorisinin üzerinde gezdirdi. Parmak uçları daha aşağıya, Emily'nin şişmiş dudaklarının arasına bastırdı ve girişini aradı. "Seninle paylaşmayı seviyorum."

Garsonları ortaya çıktı ve hararetle göz temaslarını bozdu. Onlara dostça bir gülümseme verdi. "Siz ikiniz karar verdiniz mi?"

Nat parmaklarını Emily'nin kalçaları arasında gezdirmeyi hiç bırakmadı. "Kavrulmuş limonlu ve sarımsaklı tavuk ve balkabaklı ravioli alacağız."

Emily nefesini tuttu ve Nat özellikle zevkli bir ritme yerleşirken tepki vermemeye çalıştı. Masa örtüsünün altında olup bitenlerden habersiz görünen Nat ile garson kız arasındaki dostça sohbeti dinlemeyi bıraktı. Garson kız Nat'e son bir kez çapkınca sırıttıktan sonra nihayet uzaklaştığında Emily rahatlamıştı.

"Ah, çok *zalimsin*." Nat geri çekildiğinde inledi, elini tamamen çekmeden onu tuzağa düşürmek için kalçalarını kapattı. "Durma." Nat, Emily bacaklarını hafifçe ayırana kadar parmaklarını onun kalçaları arasında dolaştırdı. Sonra memnun bir iç çekişle nazik alayına devam etti. "Sen çok iyi hissediyorum. Akşam yemeğine kadar bekleyemem."

"Eğer dikkatli olmazsan, ben de olamayacağım."

Kulağını öpen Nat, "Sorun değil," diye fısıldadı. Parmağını Emily'nin külotunun ağ kısmına soktu ve kumaşı yana doğru çekti. "Şu anda seninle ilgilenebilirim."

"Nat-" Nat hızlı bir hareketle içine girdiğinde Emily keskin bir nefes aldı. Masanın kenarını kavradı, haykırmamak için parmak eklemleri bembeyaz oldu. "Oh...aman."

Nat çenesini elinin üzerine koyarak ve mükemmel bir dinleyici taklidi yaparak uzaklaştı. "Kimse bilmeyecek. Eğer sessiz olursan ve ikimiz güzel, masum bir ilk buluşma sohbeti yapıyormuşuz gibi davranırsan kimse bilmez."

Nat'in eline yaslanan Emily boğazını temizledi ve ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

Nat'ten hoşlandığı her halinden belli olan güzel bir esmer olan garson, elinde şarap şişesiyle dönüp tek kelime etmeden iki kadeh doldururken Emily'ye göz kırptı. Emily, Nat'in kolundaki ince esnemenin ve yüzünün her yerinde yazılı olduğunu bildiği zevkten uzaklaşmak için bile olsa konuşması gerektiğini hissetti. Ama sesinin titremeyeceğine güvenemiyordu.

"Teşekkür ederim." Nat kibarca başını sallayarak garsonu gönderdi, sonra boştaki eliyle bardağını aldı. Bir yudum alırken Emily'yi yavaş ve kasıtlı hareketlerle parmaklamaya devam etti. "Umarım şarabı beğenirsiniz. En sevdiklerimden biridir."

Emily bardağını kaldırdı ve belli belirsiz bir yudum aldı. Koyu tadı onu şaşırttı; yıllardır içki içmemişti. "Aslında pek şarap içen biri değilimdir."

Nat'in eli hareketsiz kaldı. "Özür dilerim. Düşünemedim."

"Hayır, sorun değil." Emily, hızla atan kalbini sakinleştireceğini umarak bir içki daha aldı. "İçmeyeceğimden değil, sadece genellikle içmeyi tercih etmiyorum."

"Çünkü ailen bağımlıydı."

"Evet." Emily bardağı masanın üzerine koydu. Sonra kalçalarını Nat'in bileğine kapattı. "Lütfen durma."

Nat parmağını Emily'nin içinde kıvrarak vajina duvarının ön tarafındaki bir noktayı okşadı ve Emily'nin vücudunda zevkli ürpertiler yarattı. "Acaba buradaki herkes şu anda sana ne yaptığımı bilseydi ne düşünürdü?"

"Şanslı bir kız olduğumu." Emily, Nat'in yüzünü incelerken ifadesini soğukkanlı tuttu. Gözleri karardı ve şehvetli bir özlem havası sert kenarlarını yumuşattı. "Ve gülünç derecede seksi olduğunu." Nat'e karşı hissettiği çekim, sanki onu ilk kez görüyormuşçasına, tam anlamıyla ortaya çıkmıştı. Adrenalin avuçlarını terletmişti. "Dürüst olmak gerekirse Nat, istediğin herkese sahip olabilirsin."

"O zaman sanırım şanslı olan benim." Nat ona dudaklarından iffetli bir öpücük verdi. "Çünkü *seni* istiyorum." Emily'nin klitorisini çevrelemek için başparmağını yukarı doğru hareket ettirdi ve ilkinde katılmak için ikinci bir parmağını içeri kaydırды. Yavaş, sert vuruşlarla Emily'nin klitorisini ve G noktasını aynı anda ovuşturdu.

"Oh, kahretsin," diye fısıldadı Emily. Yüzünü Nat'ten çevirdi ve boşalırken haykırmamak için umutsuz bir girişimde bulunarak yumruğunu ağzına götürdü. Nat'in parmaklarının etrafındaki iç kaslarının ritmik kasılması ilahi hissettirdi ve uyluklarını titretti, bu sadece Nat'i klitorisini daha öfkeli bir şekilde ovmaya teşvik ediyor gibiydi. Garson aniden salatalarını önlerine bırakmaya geldiğinde, Emily'nin çılgılık atmamak için tüm iradesini kullanması gerekti.

Orgazmı ancak garson onları tekrar yalnız bıraktıktan sonra yatıştı. Emily ellerini yanan yanaklarına götürdü ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için mücadele etti. "Belli oluyor muydu?"

Nat elini geri çekti, Emily'nin külotunu ve ardından eteğinin kenarını yeniden ayarladı. Gözleri parlayarak, parmaklarını ağzına götürüp emerek temizlemeden önce restoranın etrafına baktı. "Evet dersem seni utandırır mıyım?"

"Birazcık."

"Peki bunu yapmama izin verdiğin için pişman olur musun?"

Emily'nin bunu düşünmesine bile gerek yoktu. "Hayır." Şarabından bir yudum daha aldı, sonra titreyen eliyle salata çatalını aldı. "Bu kesinlikle asla unutamayacağım bir deneyimdi."

"Ben de öyle." Nat kendi salatasından bir ısırık aldı ve minnettar bir mırıltıyla çiğnedi. "Ve düşününce, gecemiz daha yeni başladı."

Emily, Nat'in yemeğinin tadını çıkarmasını izledi ve böylesine basit bir hareketin uyandırdığı duygunun derinliği karşısında bir kez daha şaşırdı. Mükemmel hafta sonlarından sonra bile kimyaları cızırdamaya devam etti ve birlikte geçirdikleri zaman arttıkça daha da yoğunlaştı. Nat'e benzeyen bir kadınla fiziksel çekim kaçınılmazdı. Onu şok eden şey, arzusunun seksin ne kadar ötesine geçtiğiydi. Gece yarısı film maratonlarını, markete daha çok gitmeyi ve yağmurlu günlerde yatakta sarılmayı kolayca hayal edebiliyordu. Colleen'le zor bir gün geçirdiğinde ya da sadece moralinin düzelmesine ihtiyaç duyduğunda Nat'e güvenebileceğini bile hayal edebiliyordu.

Emily bir lokma daha salata çiğnedi ve düşüncelerinin ima ettiği anlamlar yüzünden çıldırmamaya çalıştı. Nat'e karşı olan hislerinin sıradan olmaktan çok daha fazlası olduğu açıktı. İkisi de bunu henüz itiraf etmemişti ama bunu dile getirip getirmemelerinin pek de önemli olmadığını düşünüyordu. Olan olmuştu. Gözlerini kısa süreliğine kapatarak, soğuk ve sert gerçekliği kabul etmesinin yarattığı panikle mücadele etmeye çalıştı.

Daha iyi bir yargıya karşı, Nat Swayne'e aşık oluyordu.

"İyi misin?" Nat elini Emily'nin bileğine koyarak onu tekrar o ana döndürdü. "Az önce çizgiyi aştıysam özür dilerim. Sana tekrar dokunmak için beklemek istemedim ve telefon konuşmalarımızdan, halka açık seksin seni tahrik edebileceği izlenimini edindim. Ama eğer seni rahatsız ettiysem..." Boğazı gergin olan Nat hasta olacakmış gibi görünüyordu. "Bunu asla yapmak istemezdim."

Emily başını salladı. "Unicorn, hatırladın mı?" Nat'in gözlerindeki kafa karışıklığını görünce durumu netleştirdi. "Güvenli kelimemizi biliyorum Nat. Eğer hoşuma gitmeyen bir şey yaparsan, söz veriyorum bunu kullanacağım."

Nat onun bakışlarını tuttu, sonra başını salladı, görünüşe göre tatmin olmuştu. "Başka bir sorun mu var?"

Nat'i ona karşı dürüst olamayacak kadar çok seviyordu. Kendini aptal durumuna düşürmemek için dua ederek, "Senin hakkında hissettiklerim beni biraz sarstı," dedi.

Nat nefes almayı bırakmış gibiydi. Umut gözlerini aydınlattı ve Emily'ye sanki biri kalbini tutup sıkılmış gibi hissettirdi. "Ben de," dedi Nat, sonra duraksadı. "Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi?"

"Henüz bilmiyorum." Emily her zaman bir kadına karşı hisler beslemenin onu odak noktasından saptıracağını düşünmüştü. Bu onu potansiyel bir kalp kırıklığına hazırlayacaktı. Ama şu ana kadar Nat'i tanımak sadece olumlu sonuçlar vermişti. Hem yabancı hem de harika hissettiren bir şekilde mutluydu, cinsel olarak tatmin olmuştu ve iyimserdi. Ayrıca Colleen ile daha yakın bir ilişkiye doğru önemli bir adım atmıştı. "Pazar gecesi kız kardeşime açıldım."

Nat şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Vay canına. Bilmiyor muydu?"

"Belli ki şüpheleniyordu ama ben bunu hiç doğrulamamıştım. Onunla romantik hayatım hakkında konuşmak için hiçbir zaman bir neden olmadı. Hiç olmadı." Gerekçesi şimdi açıklamaya çalıştığında biraz saçma görünüyordu. Pazar gecesinden beri ilk kez, Colleen'den böylesine temel bir parçasını sakladığı günlerin sona ermiş olmasına seviniyordu. "Uzun bir süre boyunca şöyle düşündüm... şey, o bir çocuk. Kimi çekici bulduğum konusunda onunla konuşmayacağım. Anlayacak yaşa geldiğinde, zaten biriyle çıkmaya tövbe etmişim, o yüzden..." Utangaç bir omuz silkme hareketi yaptı. "Sahip olmadığım şeyler hakkında konuşmamak daha kolay geldi."

"Fikrini ne değiştirdi?" Nat salatasından bir ısırık aldı ve Emily'nin aslında hissetmediğinden şüphelendiği bir rahatlık sergiledi. Sanki alacağından emin olmadığı bir cevap için umutluydu. "Ona hafta sonunu birlikte geçirdiğimizi söyledin mi?"

"Hayır. Bana neden tuhaf yürüdüğümü sordu," diye eğlenerek homurdanırken Nat'in koluna hafifçe vurdu, "ama ona sıcak maraton seksinden dolayı ağrım olduğunu söyleyemezdim. Bu...ugh olurdu." Emily ürperdi. "Hayır, konuşma bir şekilde ortaya çıkmak için doğal bir fırsat yarattı, ama normal kaçınma şeyimi yapmak yerine, ben sadece... aldım."

"Tebrikler." Nat salata tabağını kenara itti ve elini Emily'nin dizine koydu. Bu masum temas ısıttı. "Bu harika hissettiriyor olmalı."

"Öyle." Emily çatalını bırakmadan önce salatadan son bir ısırık daha aldı. Çiğnemek ona dengesini yeniden kazanması için bir an kazandırdı. "Bu

Kardeşini büyütmek çok garip. Ben onun annesi de olabilirim ama o beni sadece ablası olarak görüyor. Evet, onu ben büyüttüm ama artık on sekiz yaşına geldiği için ilişkimizi akran ilişkisine dönüştürmeye hevesli. Ve ben... hala bu fikre alışmaya çalışıyorum." Nat'in elini kendi eliyle kapattı. "Colleen belli ki ona sırrımı açtığım için çok heyecanlandı. Benimle dalga geçmeyi sever -her konuda, gerçekten- ama bu konuda rahattı. Sonrasında birlikte çok güzel bir akşam geçirdik. Bu beni ona daha yakın hissettirdi, umarım o da bana."

"Bu harika, Emily. Gerçekten."

"Teşekkürler." Emily vücuduna dolan minnettarlık duygusuyla toplanmak üzere olan gözyaşlarına karşı koydu. "Ona senden bahsetmemiş olsam da, seninle tanıştığım için her şeyi söyledim. Geçen hafta sonu... beni değiştirdi." Çok fazla şey söylemekten korktuğu için yavaşladı ve bir sonraki sözlerini dikkatle düşündü. "Colleen'in mutluluğu için her zaman kendi mutluluğumu feda ettim. Ya da en azından onu mutlu edeceğini *düşündüğüm* şeyler için. 'Randevumuz' ilk kez sadece kendim için yaptığım bir şeydi. Sadece Cuma gecesi beni değiştirebilirdi, bir bakıma. Ama bütün hafta sonunu seninle geçirmek? Daha önce olduğum kişiye geri dönemem. Ben artık farklıyım. Anlıyor musun?"

Nat ona utangaç bir sırıtış attı, sonra gözlerini masa örtüsüne dikti. "Evet, biliyorum." Emily'nin sözlerinden memnun görünüyordu ama kendi duygularını paylaşmakta tereddüt ediyordu. Hatta korkuyordu. "Ben de korkuyorum."

Nat'in suskunluğu onu kendi savunmasını daha da düşürmeye heveslendirdi. Nefes vererek itiraf etti: "Bu iyi bir şey. Korkutucu ama iyi."

"Benim için de." Nat, Emily'nin dizine dokundu, sonra elini çevirerek parmaklarının birbirine dolanmasını sağladı. "Bu, bu gecedan sonra başka bir randevuyu dört gözle bekleyebileceğim anlamına mı geliyor?"

Artık rol yapmanın pek bir anlamı yok gibiydi. "Elbette." Nat'in yüzünde saf bir neşe parladı. "Mükemmel."

Aralarındaki gerçek bağı kabul ederek Nat'i mutlu etmenin ne kadar iyi bir his olduğunu düşünen Emily, yüksek sesle düşünmekten kendini alamadı. "Colleen, o üniversiteye gittikten sonra yalnız ve sekssiz bir münzevi olacağımdan endişelendiğini söylüyor. Belki de ona senden *bahsetmeliyim*. Birkaç randevudan sonra benden sıkılmayacağını varsayıyorum."

"Bu pek mümkün görünmüyor." Nat boştaki elini Emily'nin yüzüne götürdü ve yumuşak bir öpücük için onu kendine yaklaştırdı. "Seni tanıdıkça, senden daha çok hoşlanıyorum."

Emily yüzünü Nat'inkine yakın tuttu, aralarındaki rahat yakınlıktan uzaklaşmak istemiyordu. "Nasıl oldu da bunca zaman bekâr kalmayı başardın?"

yıl?"

Nat kıkırdadı. "Çekici olmayan bir işe sahip olmanın ve senin gibi bir kızla tanışmamanın bir kombinasyonu sanırım."

"İşin umurumda değil," diye mırıldandı Emily. Belki uzun süreli bir ilişkide daha farklı hissedebilirdi ama şimdilik Nat'ın kadınların *para ödeyeceği* kadar iyi olduğunu bilmek sadece afrodizyak görevi görüyordu. Belki bu onu tuhaf yapıyordu ama doğrudu. "En iyi işlerini benim için sakladığın sürece hayır."

Nat cevap veremeden yemekleri geldi. Emily, garson kız tabakları masaya dizerken Nat'ın bakışlarını tuttu, garson kız yemeklerinin tadını çıkarmaları için neşeli bir talimatla ayrıldığında bile tereddüt etmedi. İkisi de yemeğe başlamak için hareket etmedi.

Sonunda Nat yutkundu, neredeyse acı verecek kadar ciddi görünüyordu. "Sana verdiğim şeyi hiçbir müşteriye satmadım. Söz veriyorum."

Açıklamasının aciliyetinden bunalan Emily onun elini okşadı. "Söz vermeni istemiyorum."

"Ben de bir tane yapacağım zaten." Nat'ın sesi kararlıydı. "Bir *tek* sen varsın "Yalnızken düşündüğüm kadın."

Emily kızardı, bunun kendisini ne kadar harika hissettirdiğinden neredeyse utandı. "Peki en son ne zaman yalnızken beni düşündün?" "Bu sabah duştayken." Nat daha da yaklaşarak Emily'nin kulağına fısıldadı. "Emdiğimde ne kadar ıslandığını düşünerek otuz bir çektim. Tadın ne kadar güzel. Ve seni tokatlamak için dizime yatırdığımda elimin poponu ne kadar güzel kızarttığını."

Nat konuşmasını bitirdiğinde Emily zorlukla nefes alabiliyordu. Sadece Nat'ın evine dönüp sevişmek istiyordu. Önlerindeki pahalı, lezzetli kokan yemekler hiç umurunda değildi. Normal bir randevunun gerekliliklerini yerine getirmeye kesinlikle ihtiyaç duymuyordu. Nat'le yatağa gireli sadece üç gün olmuştu ve Nat onu en son boşalttığından beri belki de sadece on beş dakika geçmişti ama Emily'nin ona o kadar ihtiyacı vardı ki tüm vücudu ağrıyordu.

Emily bir kaşını kaldırarak geri çekildi. "Gerçekten ne kadar açsın?"

"Akşam yemeği için mi?" Nat'ın gözleri parladı. Emily'nin başını sallaması üzerine, "Ne zaman

Garson geri geldiğinde yemeklerimizi paketlemesini isteyeceğim. Neden beklerken bizi oyalayacak birkaç lokma yemiyoruz?"

Emily, onu gurme bir akşam yemeğiyle etkilemek istediğini biliyordu, bu yüzden Nat'ın planlarının raydan çıkmasını bu kadar kolay kabul etmesinden memnun oldu. O da

Nat'in dairesine döndüklerinde bunu kesinlikle telafi etmek niyetindeydi.

"Teşekkür ederim."

Nat homurdandı. "Şaka mı yapıyorsun? Bu şimdiye kadarki en iyi randevu."

Bölüm On Dört

Bir saatten kısa bir süre sonra Nat'in dairesine geri döndüler. Nat, Emily'yi elinden tutarak mutfığa sürükledi, yemek artıklarını buzdolabına attı, sonra Emily'yi kollarına aldı ve tutkulu bir öpücük başlattı. Tek odak noktası Emily'yi mümkün olduğunca çabuk soyup yatağa atmaktı. Oturma odasında tökezleyerek ilerledi, öpüşmeye devam ederken elleri lezzetli kıvrımları kavradı, sonra yatak odasının kapısını tekmeleyerek açtı. Dizleri yatağa çarpar çarpamaz Emily'yi yatağın ortasına bıraktı ve çılgınca öpüşmelerine ara vermeden üzerine .

Yeleğini çıkarıp atacak ve Emily'nin arayış içindeki ellerini gömleğinin düğmelerine yönlendirecek kadar uzun süre oturdu, tüm o lanet kıyafetler yüzünden hayal kırıklığına uğramıştı. Sonra tatmin Emily'nin ağzına döndü. Emily'nin narin parmakları Nat'in gömleğinin düğmelerini karıştırarak açtı ve belinden göğüslerine doğru hızla ilerledi. Çıplak teni kendi teninde hissetmek için sabırsızlanan Nat, Emily'nin üstünü ellerinin arasına aldı ve bir dahaki sefere hava almak için ara verdiklerinde onu çekip çıkarmaya hazırды.

Emily önce nefes alma ihtiyacına yenik düştü. Nefes nefese Nat'in gömleğini omuzlarından çekti, sonra Nat üstünü çıkarırken kollarını kaldırdı. Nat'in belden yukarısı çıplaktı ve Emily ipeksi yeşil bir sütyen giymişti, dişlerin ve dillerin çarpışmasıyla tekrar bir araya geldiler. Bu öpüşme uzun sürdü ve ancak Nat, Emily'nin sütyen kuplarını tutup aşağı doğru çektiğinde sona erdi, ardından çıplak göğüslerine aç, emici öpücüklerle saldırdı.

Emily parmaklarını Nat'in kafa derisine geçirerek inledi. "Eteğimi çıkar."

Nat yaladığı meme ucundan kıkırdamadan razı oldu ve utanç verici derecede uzun bir süre Emily'nin kalçasındaki bağla körlemesine boğuştu. Nat lanet olası fermuarı açmayı başardığında Emily kıkırdamaya başladı. Bunu son kesintileri yapmaya kararlı olan Nat, Emily'nin eteğini ve külotunu bacaklarından aşağı çekti. Onları yere fırlattı ama tekrar üstüne çıkmak istediğinde Emily bir elini göğsüne bastırdı.

"O pantolonu kaybedene kadar olmaz."

Emily'nin emredici ses tonundan tahrik olan Nat ayağa kalktı ve belindeki düğmeyi açtı. "Otoriter."

"Tenini benimde hissetmek istiyorum."

Nat pantolonunu çıkardı ve Emily'nin bakışlarının onun ilerleyişini takip etmesinin keyfini çıkardı. Normalde, partneri ne kadar talepkâr olursa o kadar yavaş ilerlerdi. Ama Emily'yi bu kadar çok istediğinde kendini tutması imkânsızdı. Boxer külotu yere düşer düşmez yatağa geri döndü ve Emily'nin kalçalarını elleriyle bastırarak ayırdı.

"Nat..." Emily'nin yalvarışı, Nat'in dilinin dudaklarına ilk dokunuşunda gırtlaktan gelen bir iniltiye dönüştü. Elleri Nat'in yüzünü buldu ve onu şefkatle okşadı. "Lütfen."

Bunu cesaretlendirici bulan Nat, Emily'nin açıklığından damlayan suları örnekledi. Sırılsıklamdı -muhtemelen bütün akşam öyleydi. Hafif tadı hem tanıdık hem de uzun zamandır kayıptı ve onu coşkuyla yaladı.

"Bekle." Emily kalçalarını Nat'in başının üzerine kapattı. "Lütfen, buraya gel ve beni öp."

Nat yukarı doğru fırladı ve Emily'nin ağzını derin bir öpücükle yakaladı, o da aynı şevkle karşılık verdi. Kendini Emily'nin vücudunun üzerinde konumlandırarak bacaklarını birbirine doladı, böylece şişmiş klitorisini Emily'nin sıcak uyluğuna sürtebiliyordu. Anında doğal bir ritme girdiler, karşılıklı zevk peşinde birbirlerine karşı sallandılar.

Bip.

Bu ses Nat'in bilincinin sınırında kaydedildi ama onu Emily'nin boğazından aşağıya, göğüslerinin arasındaki inanılmaz yumuşak boşluğa ıslak öpücükler bırakmaktan alıkoymadı. Ancak Emily altında donup kaldığında, duyduğu şeyin Emily'nin telefonu olduğunu ve Emily'nin büyük olasılıkla kontrol edip etmemeye karar vermeye çalıştığını fark etti.

Başını kaldıran Nat, en olgun ve anlayışlı gülümsemesini takındı. "Buna ihtiyacın var mı?"

"I-" Emily'nin yüzünde içsel bir mücadele belirdi ve sonra teslimiyetle içini çekti. "Evet, muhtemelen yapmalıyım."

Nat yuvarlandı. Anlamıştı. Emily ortalama yirmi beş yaşında bir kadının hayatını yaşamıyordu. Evde bakmakla yükümlü olduğu biri vardı - Tanrı aşkına, bir genç kız - ve açıkça onun ilgisini talep ediyordu. Nat, uygunsuz olduğu zamanlarda bile, diye düşündü. Emily'nin yatağın yanına bıraktığı çantasını karıştırıp telefonunu aramasını izlerken bir iç çekişi bastırdı.

Onu bulduğunda, Emily sessizce menüde gezindi, hiç şüphesiz kısa mesajlarını çekiyordu. Mesajlara bakma dürtüsünden kaçınarak

Nat, ekranda bir şey okuyan Emily'nin vücudundaki gerginliği inceledi. İlk başta hiçbir tepki vermedi. Sonuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre sonra dudağını ısırды, Nat'ın gözleriyle buluştu ve cevap olarak kısa bir mesaj yazdı. Telefonunu kilitleyen Emily onu yatağın kenarına fırlattı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Nat. Emily'nin çağrılmadığı anlaşılmasına rağmen, yaşadıkları huzurlu anın sona ermesini beklerken kalbi küt küt atıyordu. "Gitmek zorunda mısın?"

"Hayır, sanmıyorum." Emily derin bir nefes aldı. "Görünüşe göre o ve arkadaşı Kaysi tartışmışlar. Colleen'in bu gece Kaysi'nin evinde kalması gerekiyordu ama şimdi evde. Ve benim nerede olduğumu merak ediyor."

"Ne dedin sen?" Nat'ın midesi onun vereceği cevabı beklerken hafifçe çalkalandı. Emily'nin küçük kirli sırrı olmaktan nefret ediyordu ama neden Colleen'e henüz söylememesi gerektiğini düşündüğünü de anlıyordu. Emily'nin biraz daha kalmasını sağlamak için yalan söylemek gerekiyorsa, bununla başa çıkabilirdi. Şimdilik.

"Geç saatlere kadar çalıştığımı. Buna inanacaktır."

"Yani gitmene gerek olmadığına emin misin?" Nat, gecelerinin daha başlamadan sona ermemiş olmasını umarak avucunu Emily'nin uyluğunun iç kısmında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Çünkü eğer ihtiyacın varsa bunu anlarım."

"Hayır, bir süre daha kalabilirim. Eğer beni istiyorsan."

"Seni *umutsuzca* istiyorum." Nat, Emily'yi sırt üstü yuvarladı ve fikrini değiştiremeden üstteki pozisyonuna geri döndü. "Şimdi nerede kalmıştık?" Kalçasını Emily'nin amına bastırdı, sonra Emily onun hareketini taklit ettiğinde inledi. "Ah, evet. Tam burada."

Emily başını kaldırarak onun ağzının kenarını öptü. "Bakalım bu şekilde boşalabilecek miyiz?"

Bip.

Devam etmekte tereddüt eden Nat, Emily'nin gelen mesaj bildirimine tepki verip vermeyeceğini görmek için bekledi. Emily hiç vakit kaybetmeden kalçalarını salladı ve kaygan amını Nat'ın kalçasına sürttü. Nat mutlu bir şekilde inledi. Emily, Colleen'in mesajlarını görmezden gelme konusunda rahat hissediyorsa, tartışmaya niyeti yoktu.

Bip.

Emily gözlerini kapattı ve hayal kırıklığı içinde başını salladı. "Hayır. O on sekiz yaşında. İki ay sonra üniversiteye gidecek. Birkaç saatliğine kendi başının çaresine bakabilir."

Emily kendini ikna etmeye çalışıyor gibiydi. Nat demir gibi bir iradeyle vücudunu bir kez daha sakinleştirdi. "Emin misin?"

"Evet." Emily derin bir nefes aldı ve gözlerini açtı. Çelişkili ama kararlı görünüyordu. "O artık küçük bir çocuk değil ve ona yakında evde olacağıma dair mesaj attım. Sadece bununla başa çıkmak zorunda kalacak." Emily ellerini Nat'in sırtının alt kısmına koyarak onu kendine çekti. "Seni henüz bırakamam."

Nat, Emily'nin kendi sözlerine hafifçe dudak büktüğünü görünce, içindeki eleştirmeni susturmak için onu tekrar öptü. Emily'nin burada onunla birlikte olmayı bu kadar çok istemesi, Nat'in açıklayabileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu. Bu gece ilişkilerine herhangi bir etiket koymamış olsalar bile, artık duygularının tek taraflı olmasından endişe etmiyordu. Emily de onu istiyordu.

Emily'nin boşalmasını hissetmek için yanıp tutuşan Nat, kalçasını onun amına doğru kaydırarak hızla ritmine devam etti. Birkaç dakika içinde ağızları bir araya geldi ve vücutları karşılıklı boşalmanın sessiz arayışı içinde mükemmel bir eşzamanlılığa geri döndü. Emily'nin esnek vücudunun altında hissettiği duygu o kadar ilahiydi ki Nat herhangi bir nedenle durmak zorunda kalmaktan korktu. Durmak zorunda kalmayacağını umuyordu.

Bip.

Bu sefer Emily hiç tepki vermedi.

*

Emily gece yarısından biraz önce anahtarını dairesinin kapısına soktuğunda kapının çoktan açılmış olduğunu gördü. Colleen'in onun güvenliği için endişe etmemesine kaşlarını çatan Emily kapıyı açtı ve içeri girdi. Colleen kanepede, bangır bangır çalan televizyonun önünde uyuyordu; bunda şaşılacak bir şey yoktu. Emily'yi şok eden şey sehpanın üzerinde duran ve biri yan yatmış üç boş bira şişesi idi.

Lanet olsun. Nasıl tepki vereceğine karar verene kadar Colleen'i uyandırmak istemediğinden kanepenin yanında donup kalmıştı. Olayı incelerken öfke, şaşkınlık ve hayal kırıklığı hâkimiyet için savaşıyordu. Colleen'i bu kadar aptalca bir şey yapmaya iten şey neydi? Colleen'in daha önce, Nat'le yataktayken kendisine gönderdiği bir dizi mesajı hatırladı.

Eve yeni geldim. Kaysi kavga çıkarmaya karar verdi. Bu gece onunla uğraşmayacağım. Neredesin?

Geç saate kadar çalıştığını ve birkaç saat içinde evde olacağını söyledikten sonra, Colleen birkaç sinirli mesaj daha göndermişti; Nat'le sevişmek uğruna görmezden geldiği mesajlar.

Kaysi tam bir sürtük. İyi ki seneye benimle aynı okula gitmeyecek. Arkadaşım olması gerekiyordu ama neyse. Umurumda değil. Ne zaman evde ? Çok sıkıldım.

Emily iç çekti. Colleen'in sözünü kesmesinin yarattığı düşük seviyeli endişeye rağmen Nat'le randevusu olağanüstü geçmişti. Öyle ki Nat'in dairesinden çıktığında kendini havada süzülüyormuş gibi hissetmişti. Ama şimdi, Colleen'in evlerinde içki içmeye karar vermesi onu hızla yeryüzüne geri düşürmüştü. Colleen'in öfkeyle mi yoksa can sıkıntısıyla mı hareket ettiğini bilmiyordu ama her iki durumda da Emily faturaları ödediği sürece içki içmek kabul edilemezdi. İyi ruh halinin tamamen yok olmasına sinirlenerek eğildi ve Colleen'in bacağına amaçladığından daha sert bir şekilde sarstı.

"Uyan." Emily bir süre bekledikten sonra Colleen'in kalçasına bir şaplak attı. "Ciddiyim, uyan."

"Em?" Colleen gözlerini açmak için mücadele etti. " kaç? Neredeydin?"

"Neredeyse gece yarısı oldu. Ve açıklaması gereken kişi sensin Colleen. *Sarhoş* musun sen?"

Colleen'in düzensiz kahkahası onun için soruyu cevapladı. "Ben *iyiyim*, Em. Tanrım, sakın ol. Birkaç bira içtim. Tekila shot'ları patlattığım falan yok."

"Sen on sekiz !" Kaybolan iyi ruh haline duyduğu kızgınlık Emily'yi bir anlığına tüketti ve patlamamak için mücadele etmesine neden oldu. "Kendini içkiye vereceğinden endişe etmeden seni birkaç saat yalnız bırakabilmeliyim. Son zamanlarda ne zaman arkamı dönsem başını belaya sokuyormuşsun gibi görünürken sana nasıl güvenebilirim?"

"Bu *sorun* değil." Colleen gözlerini devirdi. "Üç bira. Tanrım! Benimle ne kadar kolay anlaştığının farkında mısın? Ben her zaman iyi bir çocuk oldum. Ama artık yaşılanıyorum ve biraz rahat bırakmalısın."

Colleen'in her zaman genel olarak iyi bir çocuk olduğu doğrudu. Emily'nin velayetini aldıktan sonra yıllarca terapi görmesini gerektiren duygusal mücadelelerden payına düşeni almış olsa da, Colleen genellikle uslu bir çocuktur. Patavatsızlıkları ve isyanları sınıf arkadaşlarının çoğuna kıyasla nispeten hafifti. İkisinin de nasıl büyüdükleri düşünüldüğünde, Colleen'in hiçbir zaman gerçekten yaramazlık yapma ihtiyacı hissetmediği için şanslı olduğunu biliyordu. Belki de kız kardeşinden çok fazla şey bekliyordu - belki de onu olması gerekenden daha yüksek bir standartta tutuyordu. Ama Colleen'in ona vermek için feda ettiği onca şeyden sonra

Colleen'e sevgi dolu bir yuva sağladıktan sonra, ondan maddelerden uzak durmasını istemek çok fazla bir şey gibi görünmüyordu.

"Anlamıyorsun Col. Mesele kaç bira içtiğin değil. Mesele reşit olmaman, genetik olarak bağımlılığa yatkın olman ve birine kızgın olduğun için asla içmemen. Duygularını alkolle köreltmek sağlıklı değildir." Emily kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu hiç iyi değil."

Colleen bariz bir çabayla oturdu. "Size o biraları *gerçekten* neden içtiğimi anlatacak mıyım, yoksa sadece sizin versiyonunuzu mu kabul edeceğiz?"

Emily kendini sakinleşmeye zorladı. İlişkileri için çok kırılğan bir dönemdi. Colleen'in yaklaşan özgürlüğü, çok zorlanırsa Emily'yi tamamen dışlamayı seçebileceği anlamına geliyordu. Emily böyle bir durumda ne yapacağını bilmiyordu. Şimdiye kadarki tüm hayatı Colleen'e bakmak ve onun iyi bir şekilde büyüdüğünden emin olmak etrafında dönmüştü. Colleen olmadan kim olduğunu keşfetmek zaten gerçek bir zorluk olacaktı ama Colleen'in hayatındaki istikrarlı varlığını kaybetmek çok fazla olurdu. Kız kardeşi sahip olduğu her şeydi.

"Tamam." Emily yavaşça nefes verdi. "Neden üç bira içtiniz?" "Kaysi'nin kardeşi bu gece paylaşmamız için bize altılı paket aldı. Kavga ettikten sonra,

Şişelerin yarısını aldım çünkü parasını zaten ödemiştım." Colleen ona savunmacı bir kaş çattı. "Yani bunun Kaysi'ye kızgın olmakla hiçbir ilgisi yoktu. Zaten onun evinde kalsaydım içebilirdim. Onun yerine burada içtim."

Emily'nin şakakları zonkladı. "Bu beni pek de iyi hissettirmiyor." Colleen gözlerini devirdi ve konuşmaya başladı ama Emily onu durdurmak için elini kaldırdı. "Dinle, gençlerin, hatta ergenlerin bile bazen eğlenmek için içki içtiğini anlıyorum. Kaysi'nin evine içmeye gitmiş olman hoşuma gitmiyor ama annem ve babam gibi eroinle yatmayı planlamadığını da kabul ediyorum. Ama Kaysi'yle içmedin. Eve geldin ve ister kızgınlıktan ister can sıkıntısından olsun, tek başına içmeye karar verdin. *Bu* bir sorun. Eğer bunu göremiyorsan, senin için gerçekten endişeleniyorum."

"Bak Em, özür dilerim. İçki içmem konusunda ne hissettiğini biliyorum. Birkaç biranın büyük bir sorun olacağını düşünmemiştim ama senin için öyle olduğunu anlıyorum. Özür dilerim. Aptalcaydı. Daha büyük bir sorunun göstergesi olmadığına söz veriyorum." Cümlesinin son kısmına tırnak işareti koyarak sesini Emily'nin kendisiyle dalga geçiyor olabileceğinden şüphelendiği ağırbaşlı bir tona indirdi. Colleen yüzünü buruşturdu.

eliyle karnını kapattı. "Eğer teselli olacaksa, sanırım şu anda bunun bedelini ödüyorum."

Colleen'in yüzündeki gerçek rahatsızlığı fark eden Emily içini çekti. "Dinle, seni hasta görmekten hoşlanmıyorum. Bunu hak etsen bile." Colleen'in yatak odasını işaret etti. "Git biraz su iç ve biraz ibuprofen al. Ben temizlerim, tamam mı? Sen yatağına git."

Colleen ona başını salladı. "Teşekkürler, Em." İki eliyle kanepenin kolunu kavradı ve ayağa kalkmaya çalışırken dengesini korumak için kullandı. "Seni neden bu kadar geç saate kadar çalıştırdılar? Gece yarısı kimin muhasebeciye ihtiyacı olur ki?"

"Büyük bir müşteri için hazırlamam gereken bazı evraklar vardı. Yabancı bir müşteri. Çok farklı bir zaman dilimi, biliyorsun." Emily, Colleen'in açıklamasını sorgulayacak kadar meraklı olmadığını bildiği için sözlerini yarıda kesti. Gerektiğinden fazla yalan söylemeye gerek yoktu. "Eve döndüğünde burada olmadığım için üzgünüm."

Colleen tökezleyerek yatak odasına doğru yürüdü. "Endişelenme. Ben büyük bir kıyım. Ben iyiydim."

Elbette öyleydi. Emily, Colleen gittikten sonra kanepeye oturdu ve elleriyle yüzünü kapattı. Bir haftadan kısa bir süre içinde -ve sadece bir resmi randevu- Nat şimdiden hayatını karmaşıklaştırmıştı. Her zaman, hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi kız kardeşinden üstün görmemesini dikte eden içsel bir kurala göre yaşamıştı. Yine de bu gece tam olarak bunu yapmıştı. Colleen'in yanında olmak yerine sevişmeyi seçmişti. Sonuç olarak Colleen alkole yönelmişti.

Nat'e Colleen'in artık küçük bir çocuk olmadığını söylemişti ki bu doğrudu. Ama onu bir gece bile yalnız bırakmaktan rahatsız olması açıkçası onu dehşete düşürüyordu. Colleen'i üniversiteye göndermeye hazırlanıyordu ama ayrı geçirdiği bir akşam Colleen'in kötü bir seçim yapmasına neden olmuştu

-Emily ona eşlik etmek için burada olsaydı asla yapmayacağı bir seçim.

Olası bir hareket tarzını düşünürken dökülmek üzere olan gözyaşlarını kırıştırdı. En bariz çözüm -ve peşinden gitmeyi reddettiği çözüm- Nat'le ilişkisini kesmekti. Bu, dikkatinin dağılmaması sorununa basit bir cevaptı. Ne yazık ki bu bir seçenek değildi. Seksten çok fazla zevk alıyordu. Nat'ten de çok hoşlanıyordu. Onu terk etmek olmazdı.

Colleen üniversiteye kadar ilişkilerini frenleyebilirdi. Bu sadece iki ay sonraydı - teoride yapılabilirdi. Ama bu düşünce bile ona fiziksel acı veriyordu. İki ay uzun bir süreydi,

Özellikle de Nat'e dokunmadan sadece üç gün geçirebilmek için ne kadar çok mücadele ettiğini düşününce.

Hayır. Beklemek istemedi.

Ya da silahlarına sadık kalabilir ve kendi zevkinden vazgeçmek anlamına gelse bile, her önce Colleen'in ihtiyaçlarını seçme taahhüdünde bulunabilirdi. Bunun için Nat'le fırsat buldukça zaman geçirmesi gerekecekti, aralarındaki etkileşimin çoğu telefonda gerçekleşecek olsa bile. Bu düşünce ona acı veriyordu ama Nat'i hiç görmemekten çok daha iyiydi. Bir araya gelmek için fırsatları olmayacak değildi. Colleen bir hafta sonra Cuma günü bir gece üniversite oryantasyonuna katılacaktı. Nat'i görmek için mükemmel bir zaman olacaktı. Suçluluk duymayacağı bir gece daha.

Yeterince hızlı gelemedi.

On Beşinci Bölüm

Nat gözlerini kapadı ve altındaki muhteşem, gümüş saçlı butch onu orgazma bir adım daha yaklaştırırken Emily'yi düşünmemeye çalıştı. Deb onun en eski müşterilerinden biriydi ve sapkınlığı yüzüne oturmaktı. Son yedi yıldır her randevu aynı şekilde gerçekleşiyordu. Nat sessizce izlerken Deb soyunurdu. Deb çıplak kaldığında, kraliçe yatağının ortasında hareketsiz yatardı. Sonra Nat soyunur, Deb'in başının üzerine oturur ve amını ağzına doğru indirirdi. Deb'in yapması gereken tek şey buydu; orada öylece oturmak ve bazen saatlerce süren yoğun ve ustaca bir oral saldırıya dayanmak. Deb'in en çok hoşuna giden şey, Nat'ın tüm ağırlığını Nat'ın yüzüne vermesi ve ona sadece arada sırada nefes almak için mola vermesiydi. Nat bu sırada küfürlü konuşuyor ve Deb'in klitorisini parmaklarıyla uyarıyordu, ta ki sonunda Deb'in de onunla birlikte doruğa ulaşmasına izin verene kadar.

Kabul etmeliydi ki, hayatını kazanmak için fena bir yol değildi. Ya da en azından Emily'den önce öyle değildi.

Deb her zaman en sevdiği müşterilerinden biri olmasına rağmen -çekici, cinsel açıdan doymak bilmez ve gerçek bir centilmen- bu gece onun ağzının ıslak, emici sıcaklığına zor dayanıyordu. Kalbinde Emily varken başka biriyle birlikte olmak doğru gelmiyordu. Deb'in bu akşam ona yaşattığı ilk orgazm onu hemen utanç ve pişmanlıkla doldurmuştu. İkincisinin daha iyi hissettirmesini beklemiyordu.

Yine de o bir profesyoneldi. Deb'in yüzünden kendini hafifçe kaldırarak nefes almasını sağladı. "Butch amcığı emmeyi seviyorsun, değil mi?" Kalçalarını hafifçe sallarken Deb'in klitorisinin üzerinde öfkeli daireler çizdi ve dudaklarını Deb'in burnunun üzerinde gezdirdi. "Yüzünün her yerine boşalmamı mı istiyorsun?"

"Lütfen." Deb başını kaldırdı ve dilini Nat'ın kıvrımlarına gömdü. "Ver onu bana."

Nat kendini bir kez daha alçalttı, Deb klitorisine yapışıp sertçe emerken sarsıldı. Emily'nin ağzının daha yumuşak, daha duygusal sıcaklığını özlemişti. Bu kısacık düşünceye eşlik eden anı, vücudunun alt kısmından zevk akmasına neden oldu ve onu orgazmın kıyısında sallanmaya bıraktı. O

gerildi, vücudunun ihanetine hazırlandı. Bu kadar iyi hissettiren bir şeyin böyle bir utanca yol açması inanılmazdı.

Nat otomatik olarak, "Durma," dedi. Deb'in klitorisini daha sert ovuşturdu ve Deb'i zorlayacağını bildiği çizgileri çekti. "Neredeyse geldim. Şimdi benimle gel. İşte benim iyi dostum."

Deb'in bacakları serbest bırakılırken titreyerek kilitlendi. Ama dili hareket etmeyi hiç bırakmadı ve Nat kendini tutmaya çalışsa da vücudunu saran orgazm karşısında güçsüz kaldı. Karşılıklı zevkleri azalır azalmaz Deb'in üzerinden sürünerek kalktı ve boşluğa duyduğu ihtiyacın kişisel olarak algılanmayacağını umuyordu.

Deb'in sertleşmiş göğüsleri derin nefes alış verişleriyle birlikte inip kalkıyordu. Altlarındaki yorganın bir köşesini tutarak Nat'ın sularını yüzünden sildi. "*Lanet olsun*, tadın çok güzel." Deb iç çekerek, bir spor arkadaşı gibi onun kalçasını okşadı. "Hadi, konuş benimle. Ne var ne yok?"

Nat hızla gözlerini kırıştırdı. Dürüst olmak gerekirse, işinin tadını çıkarıyormuş gibi davranarak iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu. Yapmak isteyeceği en son şey, bir müşteriye birlikte geçirdikleri zamandan keyif almadığını hissettirmekti. Ne de olsa bunun için para ödüyorlardı; hevesli bir partnerle kesin bir şey. "Ne demek istediğinizden emin değilim."

Deb onu tekrar okşadı. "Seni çok uzun zamandır tanıdığım için böyle. Bu gece gerçekten kopuk görünüyorsun. Mesafeli. Bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilirim. Kaç kere hayatımla ilgili yakınmalarımı dinlemek için orada bulundun?" Geniş geniş sırttı. "Karşılık vermeme izin ver. Konuş benimle."

Nat kızarak başını salladı. "Bu gece seninle ilgili Deb. Zamanımın karşılığını ödeyen sensin, tersi değil."

"Doğru, *sana* para ödüyorum. Eğer benimle konuşurken kendini rahat hissediyorsan, seni dinlemek istediğimi söylüyorum." Deb yan yattı ve başını elinin üzerine koyabilmek için dirseğini dayadı. "Hadi ama. Seni rahatsız eden bir şey var."

Nat nefes verdi. Özel hayatını işe taşımak hiç de profesyonelce değildi. Bunu daha önce hiç yapmamıştı - Emily hariç. Çeşitli müşterilerine ne kadar sık terapistlik yapsa da, iş kendi sorunlarını ortaya dökmeye geldiğinde asla çizgiyi aşmamıştı. Mesele şu ki, artık profesyonel olmayı umursadığından emin değildi.

Artık eskort olmayı umursadığından bile emin değildi.

"Bir kadınla tanıştım." Nat dizlerini göğsüne çekti ve kollarını dizlerine doladı. "Çalışırken onu düşünmemek çok zor." O

Bunun kulağa nasıl geldiğini fark ettiğinde yüzünü buruşturdu. "Alınmak yok."

"Alınmadı." Deb'in gözleri dans etti. "Ona aşık mısın?"

"Oraya hızla varıyorum." Nat titrek bir kahkaha atmayı başardı. "Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim, orası kesin."

"Tebrikler." Deb, gülümsemesi hüznle karışık olsa da gerçekten memnun görünüyordu. "Bu seni bir daha göremeyeceğim anlamına mı geliyor?"

Nat o anda bir karar vermeyi planlamamıştı. Eve gidip artıları ve eksileri tartacağını ve muhtemelen istifa etmekten vazgeçeceğini düşünmüştü. Ama bunun yerine, "Bırakacağını sanmıyorum," dedi. Bu düşüncenin muazzamlığıyla kalbi hızla çarptı. Seks işçiliği bildiği tek şeydi. Başka bir şey yaparak gerçekten başarılı olup olamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama ilk kez kendini denemeye hazır hissediyordu. "Özür dilerim."

"Yalan söylemeyeceğim ve hayal kırıklığına uğramadığımı söyleyemem." Deb oturdu ve onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Az önce yaptıkları şeye rağmen -her zaman yaptıkları şeye- kucaklaşma neredeyse platonikti. "Ama senin adına mutluyum. Sen en iyisini hak ediyorsun."

"Teşekkür ." Deb'i nazikçe sıktı. "Adı ne?"

Nat sırtıttı. "Emily." Bunu söylemek bile yapış yapış hissettirmişti.

Deb homurdandı ve kucaklaşmalarını keserken onun sırtını sıvazladı. "Oraya çabuk varıyorsun, ha? Çoktan varmadığına emin misin?"

"Belki." Nat bir omzunu kaldırdı. "Onu çok uzun zamandır tanımıyorum."

"Bazen bunu yapmak zorunda değilsin. Laura'yla da böyle oldu." On beş yıllık ölü sevgilisinden bahsederken her zaman yaptığı gibi Deb sesini alçalttı. Deb bunu hiçbir zaman itiraf etmemiş olsa da Nat, Deb'in seks ve arkadaşlık arzuladığı ama başka bir kadını sevebileceğine inanmadığı için onun hizmetlerine para ödediğinden şüpheleniyordu. Duyguların söz konusu olmadığını bildiği sürece Deb, göğüs kanserinden kaybettiği kadına ihanet etme endişesi duymadan ihtiyaçlarını karşılayabilirdi. Deb'in yüzü yumuşadı. "Onunla tanıştıktan yarım saat sonra ona aşık oldum."

"Emily'yle bir buçuk hafta önce tanıştım ama sadece üç gün kadar onunla *birlikte* olma şansım oldu." Kendi kendine Emily'yi gerçekten sevecek kadar iyi tanımadığını söyleyip duruyordu. Ama bu hislerini değiştirmiyordu. "Aramızda harika bir kimya var ve bana değer verdiğini hissedebiliyorum ama kesinlikle herhangi bir plan yapmadık. Daha fazla seks yapmanın ötesinde yani."

Deb ona sempatik bir gülümseme verdi. "Emily'ye şanslı bir kız olduğunu söyle.

Sen gerçek bir avsın. Ve söyle, sana iyi davransa iyi olur."

Tüm müşterileri arasında sadece Deb ona kendini bu kadar kız gibi hissettirebilirdi.

Nat kızarak, "Bunu ileteneğimden emin olabilirsiniz," dedi.

Deb kıkırdarak yataktan yuvarlandı. Hiç utanmadan boxer şortunu aldı ve üzerine geçirdi. "Emily'nin senin eskort olmanla ilgili bir sorunu mu var?"

"Hayır." Bunu itiraf etmekten utanan ama aralarındaki açıklığı sürdürmeye kararlı olan Nat, "Bir müşteri olarak başladı. İlk seansımız bir şekilde... devam etti. İki gün boyunca."

Deb, kolsuz atletik tişörtünü başının üzerinden çekştirirken eğlenen bir sırıtışı bastıramadı. "Damızlık."

Nat göğsünü kabarttı. "Aynen öyle." Gülerek yataktan kalktı ve giyinmeye başladı. "Birbirimize bağlandık, anlıyor musun? İşimle ilgili bir sorunu olduğunu sanmıyorum ama ben sadece Emily'yi isterken başka kadınlarla birlikte olmakta zorlanıyorum. Onu düşünmeden duramıyorum."

Yüzünü buruşturan Deb, "Özür dilerim. Bana söylemeliydin. Sana rahatsız edici bir şey yaptırdığım düşüncesinden nefret ediyorum."

Lanet olsun. Özür dileyen bir bakışla Deb'e döndü. "Özür dilerim, hiç de değil. Az önce yaptığımız şeyin tamamen harika olmadığını düşünmeni istemiyorum." Deb'e bir adım daha yaklaşarak elini göğsünün yamacına, kalbinin üzerine koydu. "Seninle olmak *her zaman* harikaydı."

Deb aralarındaki mesafeyi kapattı ve Nat'ın alnını bir çocuğun alnını öper gibi öptü. "Dalkavukluk seni her yere götürür." Yatağın kenarına oturdu. Nat, Deb'in aşk hayatını dinlemekten bıktığına dair hiçbir işaret göstermediğinden, yatağın üzerinde ona katıldı. "Peki sen ne yapacaksın? Bağımsız bir servetin olmadığını varsayıyorum."

Nat omuz silkti, hayalini Deb'e itiraf etmekten çekiniyordu. Deb'in kendisiyle alay edeceğini düşündüğünden değil, aşçılık alanında başarılı olmak için gerekenlere sahip olduğundan hâlâ emin olmadığından. "Yemek yapmayı seviyorum. Aslında bayılırım. Yıllardır becerilerim üzerinde çalışıyorum, kariyerimi değiştirmek için cesaretimi toplamaya çalışıyorum." Nefes verdi. "İşi bırakmak istememin tek nedeni Emily değil, ama bir süredir sahip olduğum bir hayalin peşinden gitmek için mükemmel bir ilham kaynağı."

Deb onun yüzünü dikkatle inceledi. "Aşçılık kariyerinde seks işçiliğinden çok daha az para olduğunu tahmin ediyorum."

"Çok doğru." Nat için paranın pek önemi yoktu. Hiçbir zaman da olmadı. Bu da kazandıklarının çoğunu biriktirmesini kolaylaştırıyordu - gelirindeki büyük bir düşüşü rahatlıkla karşılayabilecek kadar. "Beni mutlu etmek için çok paraya ihtiyacım yok. Yemek pişirmek benim gerçek tutkum ve daha az ücret karşılığında daha çok çalışmak anlamına gelse bile bunun peşinden gitmek istiyorum."

"Öyle." Deb sanki bir karar vermiş gibi başını salladı. "Sana ne iş yaptığımı hiç söylemedim."

"Hayır, söylemedin." Deb, Nat'e Laura'yı ne kadar özlediğini söylediği zamanlar hariç, özel hayatıyla ilgili ayrıntıları hep gizli tutmuş, sadece genel konuşmayı tercih etmişti. Meraklanan Nat, "Bana şimdi mi anlatacaksın?" diye sordu.

"Tesadüfe bakın, bir restoranım var ve işletiyorum. Şu anda sadece kahvaltı ve öğle yemeği servisi yapıyoruz, ancak kısa süre önce akşam yemeği servisini de kapsayacak şekilde çalışma saatlerimizi uzatmaya karar verdim." Deb'in sesi gururla çınliyordu. "Aslında yeni bir yardımcı şef arıyorum. Alışık olduğun türden bir ücret sağlamayacak ama iyi, sağlam bir mutfak deneyimi kazanacağına söz verebilirim. Baş aşçım Armando'nun yüksek standartları vardır ve mükemmel bir öğretmendir."

Nat'in kalbi çarptı ve tüm güvensizlikleri geri geldi. "Bu harika bir fırsat Deb, ama gerçekten yemek yapabiliyor muyum yoksa sadece hayal mi görüyorum onu bile bilmiyorsun."

Deb kıkırdadı. "Gelecek hafta restorana gel. Benim için en sevdiğin yemeklerden birkaçını hazırlarsın, sonra da konuşuruz." Kaşlarını salladı. "Yemek yapmakta da sevişmekte olduğun kadar iyiysen, gayet iyi olursun."

Endişeye kapıldı. "Daha önce hiç mutfakta çalışmadım. Ne yapacağımı bileceğimden bile emin değilim."

Deb ayıldı. Daha da yaklaşarak Nat'in elini kendi elinin arasına aldı. "Geçtiğimiz yedi yıl boyunca benim için ne kadar çok şey yaptığını biliyor musun? Her üç ayda bir, bana yeniden *hissetmenin* nasıl bir şey olduğunu hatırlattın. Bir kadını memnun etmenin nasıl bir şey olduğunu. Küçük bir şey gibi görünebilir ama değil."

Nat başını salladı ve eliyle Deb'in yakışıklı yüzünü okşadı. "Pek de küçük görünmüyor."

"Şimdi sizin için bir şeyler yapma şansına sahip olmaktan onur duyarım. Eminim yıllar boyunca mutlu ettiğiniz tek müşteri ben değilimdir. Açıkçası, sizin de mutlu olmanızın zamanı çoktan geldi." Deb, Nat'in avucunu öptü. "Eğer bir restoranda çalışmak seni mutlu edecekse, ben de bir restorana sahip olduğum için mutluyum."

Nat güldü. "Ben de öyle. Tabii gereken özelliklere sahip olduğuma karar verirsen." Tereddüt etti. "Bana acıdığın için iş vermeni istemiyorum, tamam mı? Yemeklerim kötüyse bilmek isterim. Becerilerim üzerinde çalışmam gerekiyorsa, çalışırım. Ne gerekiyorsa yaparım."

"Sana karşı dürüst olacağıma söz veriyorum. Ama endişeli değilim. İnancım var."

Nat da aynı şeyi söyleyebilmeyi diledi. "Bana bir iş teklif etseniz de etmeseniz de, sektörden birinden geri bildirim almak harika olurdu. Bu çok anlamlı olurdu."

"Güzel." Deb gülümsedi. "Emily yaklaşan kariyer değişikliğinden haberdar mı?"

"Yemek yapmak istediğimi biliyor ama ona bunun er ya da geç olabileceğini söylemedim." Nat, Emily'ye işiyle ilgili giderek artan huzursuzluğundan bahsetmeye cesaret edememişti. Emily'nin duygularını açıklamaya hazır olduğundan daha fazla okumasını istemiyordu. "Ona söyleyecek bir şeyim olana kadar bekleyeceğimi düşündüm. Artık sadece bir fikir olmadığı zaman."

"Umarım yakında bir fikir olmaktan öteye geçer." Deb arka cebinden cüzdanını çıkarabilmek için yana kaydı, sonra da bir kartvizit çıkardı. "İşte restorandaki numaram. Yarın beni ara ve gelecek hafta için bir şeyler ayarlayalım."

Nat kartı aldı, teklif karşısında alçakgönüllü davrandı. "Teşekkür ederim." Deb'in yüzünü inceledi. "Benimle çalışırken kendini garip hissetmeyeceğine emin misin?"

Deb onun endişesini elinin tersiyle itti. "Sağduyulu olacağına güveniyorum. Sen de benden aynısını bekleyebilirsin. Eğer bir gün patronunuz olursam, sizi temin ederim ki cinsel geçmişimiz uzak -ama hoş- bir anıdan öteye gitmeyecek."

Deb'in endişelenmesi çok hoştu ama dürüst olmak gerekirse, Nat'in endişeleneceği hiç aklına gelmemişti. En son, ara sıra patronuyla yatmayı içermeyen bir işi olduğunda genç bir kızdı. "Buna minnettarım." Aklına ani bir fikir geldi. Utangaç bir tavırla, "Belki de sana gerçek adımları söylememin zamanı gelmiştir," dedi.

Deb'in ağzının kenarlarındaki çizgiler daha da derinleşti. "Sen gerçekten 'Sean' değil misin?"

"Nat Swayne." Selamlamak için elini uzattı. "Sizinle tanışmak bir zevk."

On Altıncı Bölüm

"Bana benimle yapmak istediğın bir şey söyle. Kendi fantezilerinden birini."

Nat, Emily'nin boğucu ses tonu üzerine çöktüğünde iç çekti. Fantezilerini telefonda konuşmak yerine birlikte gerçekleştirmeyi diledi. Emily'ye son dokunuşundan bu yana bir buçuk hafta geçmişti, bir buçuk hafta boyunca bunun gibi telefon görüşmeleri yapmıştı. Konuşmalarına ne kadar değer verse de -her birinde biraz daha aşık oluyordu- Emily'nin fiziksel yakınlığını o kadar çok arzuluyordu ki canı acıyordu. Colleen'in bir gece üniversiteye uyum seansı olduğu için bu gece uzun ayrılıklarının sonu olacaktı. Ne yazık ki Emily, buluşmadan önce Colleen'in kampüse ulaştığını teyit etmek için aramasını beklemek istiyordu.

Bir gencin giriş yapmasını beklemek işkenceydi.

En azından konuşmak etkili bir ön sevişme işlevi görüyordu. Nat, Emily'nin sorusunu düşündü ve sonra, "Seni iple bağlamak istiyorum. Birkaç farklı esaret pozisyonu biliyorum. En çok hangisini sevdiğini bulmak için deney yapabiliriz." Emily'nin nefes alış verişinde neredeyse fark edilmeyen bir aksama duyunca, hayal gücünün devreye girmesine izin vermek için durakladı.

Kısa bir sessizlikten sonra Emily mırıldandı, "bağladıktan sonra bana ne yapacaksın?"

"Her yerine dokun. Yala seni. Parmaklarımı içine sok. Tüm vücudun titreyene kadar amını kızdırmak ve işkence etmek için bir vibratör kullan." Nat elini boxer külotunun içine soktu ama klitorisine dokunmaya cesaret edemedi. Kendini bu geceye saklamak istiyordu. "Seni tekrar tekrar boşalmaya zorlardım, sen bunu durduracak güçte değilken. Sadece merhamet için haykırdığında dururdum."

Hattın Emily'nin ucundan gelen tek ses ağır nefes alış verişiydi. Sonra titrek bir nefes veriş. "Bunu da listemize ekleyelim. *Kesinlikle*."

Nat sırtıttı. Tüm bu telefon görüşmelerinin hoş bir sonucu da "onların listesi"ydi - birlikte denemek istedikleri cinsel fantezilerin sürekli genişleyen bir koleksiyonu. Listenin uzunluğu ve içeriğinin çeşitliliği göz önüne alındığında, seks hayatlarının hiç sıkıcı olmayacağından şüpheliydi. "Tamamdır."

"Colleen'in her an aramasını ya da mesaj atmasını bekliyorum. Çoktan orada olmalıydı." Emily, Nat'in kollarındaki tüyleri diken diken eden sinirli bir inilti çıkardı. "Özür dilerim."

"Anlıyorum."

Nat anlamak zorundaydı. Emily, son buluşmalarında Colleen'in tek başına içki içtiği parti yüzünden yıkılmıştı ve bunu ona söylemek için aradığında, Nat'in yoğun hayatının neresinde olduğu konusundaki iç çatışması duyuluyordu. Emily'yi ilişkilerine bir şans vermeye ikna etmenin tek yolunun ondan kesinlikle hiçbir şey talep etmemek olduğunu hissederek, tam da bunu yapmaya karar vermişti.

Colleen'in üç birası Emily'nin iletişimlerinde geri adım atmasına, sadece Colleen evde yokken ya da çoktan yatmışken telefon görüşmeleri yapmasına neden olmuştu. Ayrıca Colleen okula gidene kadar buluşmalarının çok az olacağını, sadece Colleen evde yokken, bir arkadaşıyla geçireceği bir akşamdan daha fazlasını planlayacağını duyurmuştu. Emily'nin varlığı Nat'in uyanıkken düşüncelerini tüketip rüyalarını istila ederken onunla birlikte olmamak acı vericiydi ama Emily'den kendisiyle geçireceği zamanı kız kardeşiyle geçireceği zamana tercih etmesini isteyemezdi. Tek umudu, Ağustos ayı geldiğinde ve Colleen kampüse taşındığında Emily'nin dikkatini kendi ihtiyaçlarını karşılamaya vermesiydi. Ve Nat'in.

Emily nefes verdi. "Bunu senden duymanın ne kadar anlamlı olduğunu bilemezsin. Biriyle çıkabileceğimi hiç düşünmemiştim çünkü verebileceğimden fazlasını istemeyecek bir kadın bulabileceğimi sanmıyordum. Ama sen mükemmelsin Nat. Gerçekten öylesin."

Emily'den bu sözleri duymak ona ayrılık acısına neden katlandığını hatırlattı. Hiç kimse ona mükemmel dememişti, hem de buna gerçekten inanmasını sağlayacak şekilde. Emily için mükemmel olmak istiyordu, çünkü tüm zorluklara rağmen Emily'nin kendisi için mükemmel olduğuna inanıyordu. Emily'den gizli telefon görüşmelerinden ve ara sıra seks için buluşmaktan çok daha fazlasını istiyordu ama beklemeye hazırды.

Nat, Emily'ye karşı giderek artan duygularının ses tonuna yansımaya izin verdi. Emily'yi korkutup kaçırmak istemiyordu ama aynı zamanda Emily'nin onu ne kadar önemseydiğini de bilmesi gerekiyordu. "Sadece seninle birlikte olmak istiyorum, Em. Bunu mümkün kılmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Seni rahat hissettirecek ne varsa."

"Ben de sadece seninle olmak istiyorum." Emily'nin sesi duygusallıkla dalgalandı. "Yatakta ve dışarıda. Umutsuzca."

Nat gözlerini kapadı ve parmaklarının klitorisine yaklaşmasına izin verdi. Kendini hiç bu kadar mutlu ve gelecekte umutlu hissettiğini hatırlamıyordu. Çılgınca yoğun duyguları karşılık bulmuş gibi görünüyordu. Bu gece Emily ile birlikte olacaktı ve Salı günü Deb'in restoranında Deb ve baş şefi Armando ile bir görüşmesi vardı. Hayatında ilk kez her şey yerli yerine oturuyor olabilirdi.

Bu olasılık ne kadar korkutucu olsa da onu heyecanlandırıyordu. Emily'yi randevuları için daha da heyecanlandırmaya hevesli bir şekilde mırıldandı, "Seni başkalarının izleyebileceği bir yere getirsem tahrik olur musun? Şehirde daha önce müşterilerimi götürdüğüm bir kulüp var. Bir kadın, erkek ve kadınlardan oluşan bir kalabalığın seyrettiği bir ortamda onu belden bağlamalı bir aletle sikmemi istedi. Başka bir müşterim ise amını yalamamı tercih etti - seyirci önünde değil, kulübün bir köşesinde, görünür olduğumuz ama kolayca görülemeyeceğimiz bir yerde."

Emily gergin bir şekilde kıkırdadı. "Bundan hoşlanacağımı sanmıyorum." Keskin bir nefes aldı. "Ama az önce beni ne kadar ıslattığına bakılırsa, bu tamamen mümkün."

Nat inledi. "Kukuna dokunma. O bana ait."

"Ama *çok* iyi hissettiriyor." Emily sessiz bir ses çıkararak itaatsizliğinin sinyalini verdi. "Ve sen burada değilsin."

"Emily." Sesine sert bir uyarı notası ekleyen Nat, içten içe Emily'nin ona daha sonra hızlı bir ceza vermek için bir neden vereceğini umuyordu. "Bunu bir uyarı olarak kabul et. Eğer şu anda amını parmaklamayı bırakmazsan, seni daha sonra gördüğümde çok pişman edeceğim."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

Nat, Emily'nin ses tonundaki nazlı meydan okumaya bayılmıştı. "Seni dizlerimin üzerine yatırmak zorunda kalacağım, sevgilim. Ve bu konuda geçen seferki kadar nazik olmayacağım."

Emily ürpertici bir inilti çıkardı. "Güzel."

Nat kendini bıraktı ve parmak ucunu kaygan labiasının üzerinde gezdirdi, Emily'nin dokunuşun verdiği hazza verdiği tepkiyi duymamasına dikkat etti. "Seni uyarıyorum, dur. Elini külotundan çıkar."

"Külot giymiyorum."

Hem bu itiraftan hem de kendi elinden aldığı zevkten dolayı inleyen Nat, "Başın çok büyük belada," dedi.

Emily'nin nefesi kesildi. "Bir saniye bekle." Nat parmaklarını sabit tutarak hattın diğer ucundaki hafif bir kargaşayı dinledi. "Colleen az önce mesaj attı. Kampüse gelmiş ve odasına yerleşmiş."

Nat elini külotundan çekti. "Mükemmel. Buraya gelmek ister misin?"

"Hayır, benim evime gelmeni istiyorum. Bu gece *benim* yatağında olmanı istiyorum." Emily'nin sesindeki ani duygu dikkatini çekti ve Emily'nin ona ne söylediğini dikkatle dinledi. "Ayrı olduğumuzda seni burada, benim alanımda hatırlamak istiyorum. Benimle birlikte."

Nat'in kollarında tüyler diken diken oldu. "Tamam. Bana adresini ver, yakında orada olacağım."

"Beklesen iyi olur. Sana sahip olmak için daha fazla bekleyebileceğimden emin değilim."

Emily'nin sözlerindeki aciliyetten memnun olan Nat kanepesinden yuvarlandı ve ayağa kalkarak bir eliyle kot pantolonunun düğmelerini ilikledi. "Beklemek zorunda kalacaksın. Bana itaatsizlik ettiğin için cezanın bir parçası da bu." Mutfığa doğru yürüdü ve tezgahın üzerindeki yavaş pişiricinin kapağını kaldırarak daha önce hazırladığı minestrone çorbasının lezzetli aromasını içine çekti. "Ayrıca akşam yemeğini de ben getiriyorum. Önce yiyelim, sonra senin günahınla ilgileniriz."

Emily sessiz, sinirli bir ses çıkardı. "Her ne kadar daha fazla yemeğinizi denemek için sabırsızlansam da, ben-"

"Hayır." Nat, çorbayı en sevdiği Hollanda fırınına aktarırken Emily'nin gülümsemesini duymadığından emin oldu. "Sana amınla oynamamanı söylediğim zamanı hatırlıyor musun? Ve sen yine de oynamıştın?"

"Bir buçuk hafta oldu, Nat. *Bir buçuk hafta*. Benim seni istediğim kadar sen de beni istiyor olmalısın."

Seksi geciktirmek sadece sonucu daha zevkli hale getirecekti. Ayrıca, Emily'yi salıverilmek için yalvaran akılsız bir arzuya düşürmek istiyordu. Bu Emily'yi çılgına çevirecekti ama Nat onun her saniyesini seveceğini biliyordu. "Tabii ki seni istiyorum. Ve sana sahip olacağım. Ama önce yemek yiyeceğiz."

Emily iç çekti. "Sadece buraya gel."

Şimdi." Nat bir kıkırdamayı bastırdı. "Peki"

."

On Yedinci Bölüm

Emily, Nat'in doğrudan yatak odasına koşmak yerine onları oturup yemek yemeye zorladığına inanamazken, Nat'in ev yapımı minestrone çorbası onu şaşkına çevirdi. Ekşi mayalı çıtır ekmekle eşleştirilen çorba, en yüksek mertebeden rahat bir yemektir ve bir kez daha, en son ne zaman bu kadar iyi yemek yediğini hatırlayamıyordu. Onu ikinci bir porsiyon için geri dönmekten alıkoyan tek şey, fazla yemenin muazzam bir hata olacağını bilmesiydi. Bu, kim bilir ne kadar süre birlikte olmak için tek şansları olacaktı ve Emily hiçbir şeyin havayı bozmasını istemiyordu.

Boş kâsesini kenara iten Emily masaya uzandı ve Nat'in elini tuttu. "Bu harikaydı. Başkaları için yemek yapmaktan çekindiğini biliyorum ama çekinmemelisin. Sen *kesinlikle* iyi niyetli bir şefsin."

Nat bariz bir gururla kızardı. "Bunun anlamı çok büyük. Hoşunuza gitmesine sevindim."

Emily başparmağını Nat'in parmak eklemine sürterek, "Bu gerçekten tahrik edici," dedi. "Aslında."

Nat kendi kâsesini kenara itti ve Emily'nin elini kendi elinin arasına aldı. "Seni yatağa götürmem için can atıyorsun, değil mi?"

Sanki Nat sormak zorundaymış gibi. Emily onu kapıda yakıcı bir öpücükle karşılamıştı, üzerinde sadece siyah saten ve dantelli bir babydoll vardı. İç çamaşırını bir önceki hafta sonu, özellikle Nat'in zevklerine hitap etmek için satın almıştı. Kendisini bu formda iç çamaşırlarıyla görmenin Nat'in kararlılığına fazla geleceğini ve akşam yemeğinden vazgeçip onu doğrudan yatak odasına götürmeye karar vereceğini umuyordu. Nat bunun yerine Emily'nin alnını öpmüş, kıcını okşamış, sonra da ondan çorba için iki kase getirmesini istemişti. Nat masanın karşısında bir kot pantolon ve göğsünü sıkıca saran asker yeşili ince bir tişörtle en az yemek kadar lezzetli görünerek otururken Emily tüm yemeği zar zor giyinerek yemişti.

Emily, babydoll'un sevgiyle çerçevelediği göğüs dekoltesine baktı, sonra başını eğip gülümsedi. "Bu fikre nereden kapıldın?"

Nat onun elini bıraktı ve peçetesiyle ağzını silerek o anı uzattı. "İstersen şimdi yatabiliriz. Yeter ki sen

Gelmenize izin vermeden önce cezanızı çekmeniz gerektiğini anlayın."

Kalçalarını birbirine bastıran Emily sandalyesinde kıpırdamamak için kendini zor tuttu. "Ben hazırım." Hazırdan da öteydi. Nat tehdit ettiğinden beri bu dayağın hayalini kuruyordu. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Anlıyorum."

Nat'in yüzüne bir gülümseme yayıldı. Ayağa kalktı ve masanın etrafında dolaşarak elini uzattı. "Çok cesur davranıyorsun."

"Teşekkür ederim." Emily, Nat'in onu ayağa kaldırmasına izin verdi. "Ve bil diye söylüyorum, benim 'günahım' bana yapmak üzere olduğun her şeye değdi." Aslında kendine bile dokunmamıştı. Nat'in tüm bastırılmış arzusunu serbest bırakmasına izin vermenin zevkini bozmak istemiyordu. Ama Nat'in utanmadan mastürbasyon yaptığına inanmasına izin vermekten mutlu olmuş, Nat'in rol yapma fırsatını değerlendirip onunla birlikte koşacağını ummuştu. Ve heyecan verici bir şekilde öyle de olmuştu. "Bu sefer o kadar 'kibar' olmayı planlamasan bile."

"Dürüst ol, sevgilim. İyi davranmamı istemiyorsun." Nat onu kendine doğru çekti ve elini bırakıp kıcını tuttu. "Sen istiyor musun?"

Titreyen Emily, "Hayır" diye fısıldadı. Pek de hoş olmayan bir şaplak tehdidi onun en karanlık, en ahlaksız arzularını tetiklemişti. Nat ona her zaman tam olarak istediğini verirdi ve bu gece sınırlarının test edilmesini istiyordu. "Bunun ne eğlencesi olabilir ki?"

"Aynı fikirde olduğumuza sevindim." Nat, Emily'nin göğüslerini avuçladı ve şeffaf kumaşın arasından göğüs uçlarını okşadı. "Bana yatak odanı göster, kötü kız."

Emily dudağını ısırarak Nat'i elinden tutup evine götürdü. Daha önce hiç kimseyi eve getirmemişti. Nat'in onun alanında olması, eşyalarının arasında yürümesi garipti. Tuhaftı ama harikaydı. Nat'in hayatındaki varlığı bir şekilde daha gerçek hissettiriyordu. Derin bir nefes aldı ve yatak odasının kapısını açtı. Nat'in burada olmasına izin vermek en büyük güven gösterisiydi. Bu dört duvar onun sığınağını, dış dünyadan kaçabileceği tek yeri çevreliyordu. Colleen bile yatak odasına nadiren girerdi. Nat'in içeri girmesine izin vermek, yüksek sesle itiraf edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

"Bu harika." Nat'in sesi şefkatle çınlıyor, Emily'nin dikkatini odanın içinde sevgiyle dolaşmasına çekiyordu. "Burası *sensin*, Emily."

Nat'in tam olarak neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu -kitaplığa tıktırılmış matematik kitapları koleksiyonu, bitpazarlarında avladığı benzersiz ve tuhaf abaküslerin rastgele çeşitliliği ya da yatağının üzerinde on altı yaşından beri duran yırtık pırtık yama işi yorgan- ama

gerçekten umurunda değildi. Nat'in yüzündeki hayranlık ifadesi ona kendisini dünyanın en özel insanı gibi hissettirmişti. Nat'in ona böylesine özgürce verdiği sıcaklık ve kabulün bir kısmını bile daha önce hiç yaşamamıştı. Bu başka hiçbir şeye benzemeyen bir duyguydu.

"Teşekkür ederim." Emily etrafına bakınarak dekorun kendisi hakkında ne düşündürdüğüne karar vermeye çalıştı. "Benim bir inek olduğumu mu söylüyorsun?"

"Hayalimdeki kız olduğunu söylüyorum. Benim çarpıcı, inek, *seksi* rüya kızım." Nat onun elini bıraktı ve odanın derinliklerine doğru yürüdü. Omzunun üzerinden sıırttı. "Beni davet ettiğine sevindim. Bir dahaki sefere telefonda konuşurken kendine dokunduğunda seni burada hayal edebileceğim."

Emily kızardı. "Nat..." Ne söyleyeceğinden emin değildi. Islaktı, sabırsızdı, endişeliydi ve cezasını almak için çaresizdi, ama bunun için yalvarmak istemiyordu. Nat'in sadece neye ihtiyacı olduğunu bilmesini ve bunu ona vermesini istiyordu. "Ben de memnunum."

Nat gözlerinde dans eden bir eğlenceyle yatağın kenarına oturdu. Sonra, sanki yüzüne bir maske inmiş gibi, tamamen işine odaklandı. "İç çamaşırlarını çıkar."

Emily harekete geçerken kalp atışları hızlandı. Soru sormadı, alay etmedi. İkisi de onun ne istediğini biliyordu ve başka türlü davranmak sadece Emily'nin arzuladığı serbest bırakılmayı geciktirmeye hizmet edecekti. Üstünü başının üzerinden çekti, sonra daracık külotunu çıkardı ve bir kenara fırlattı. Bir kez çıplak kaldığında Nat'in önünde durdu ve tamamen giyinik bir kadının ona bakmasının artık tanıdık gelen hissinin tadını çıkardı.

"Arkanı dön," dedi Nat. "Sana bakmama izin ver."

Emily tam bir daire çizerek döndü, Nat'in tüm bu süre boyunca onu incelediğinin farkındaydı. Nat'in ondan vücudunu ilk kez sergilemesini istediği zamanı hatırladı. Ne kadar tereddüt etmişti. Biraz güven ne kadar büyük bir fark yaratmıştı. Bu gece Nat ne emrederse tereddüt etmeden yapmaya hazırды. Onu memnun edecek her şeyi. Nat'in yanında güvendeydi çünkü Nat ona çok değer veriyordu. Aralarında konuşulmayan onca şeye rağmen, Nat ona olan bağlılığını koluna takmıştı.

Sırasını tamamlayan Emily sessizce durdu ve bir sonraki talimatı bekledi. Sorulana kadar yaklaşmaması gerektiğini düşündü.

Nat ellerini kalçalarının yanına koyarak hafifçe arkasına yaslandı. Bu hareket tişörtünü göğüslerinin üzerine daha sıkı çekti ve sert meme uçlarını ortaya çıkardı. "Bana neden cezalandırıldığını söyle, Emily."

"Çünkü sen bana dokunma dediğin halde ben kendime dokundum." Emily ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı, kendini her yönden çıplak hissediyordu. "Sana itaatsizlik ettim."

Nat bir kaşını kaldırdı. "Bu doğru. Bana itaatsizlik ettin. Bunu neden yaptın, sevgilim?"

Aklına gelen ilk cevabı verdi. "Seni özledim." Nat ona bakmaya devam etti, sessiz kınamasında tereddütsüzdü. Emily tekrar yer değiştirerek, "Ve azmıştım," diye mırıldandı.

"Ve sonuçlarından zevk alıyorsun."

Hoşuna gitmese bu oyunu oynamazlardı. Yine de bu suçlama onu biraz utandırdı. "Belki de."

Nat gülümsedi. "İkimiz de dizlerimin üzerine çöküp yaramaz bir sürtük gibi şaplak yemekten hoşlandığını biliyoruz. Değil mi?"

Emily dişlerini sıktı. "Evet."

"Aminı ovala. Bana itaatsizlik etmeye değer olduğunu düşündüğün şeyi göster."

Kendini boşaltma."

Kendi gülümsemesini bastırmak için savaşıyor Emily ayaklarını birbirinden ayırdı ve elini bacaklarının arasına attı. Klitorisini okşarken doğrudan Nat'ın gözlerinin içine baktı ve parmak uçlarında toplanan inanılmaz ıslaklık karşısında inledi. Nat bakışlarını kaçırdı, sonra kendi orgazmını engellemek istercesine kot pantolonunun ağını avucunun içine aldı.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Nat'ın dikkati onun eline odaklanmıştı.

"Tabii ki."

Nat'ın ağzı seğirdi. "Bana ne kadar ıslak olduğunu göster." Emily parlak parmaklarını incelemek için uzattı ama Nat başını salladı. "Hayır, bana aminı göster."

Emily gözlerini kapadı ve kendini açtı. Nat'ın bakışlarının sıcaklığı bedenini kavurdu. "Böyle mi?"

"Çok güzelsin." Yatak Nat'ın ağırlığı altında hafifçe gıcırdadı. "Bana bak, lütfen." Emily gözlerini açtığı anda Nat, "Benim için tadına bak," dedi.

Emily parmaklarını kıvrımlarında gezdirdi, sonra elini ağzına götürdü. Her bir parmağını yalayarak bir gösteri yaptı ve onaylayarak mırıldandı. Nat belli ki tepki vermemek için kendini zor tutmuş olsa da, Emily onun boğazının gerilmesinden ve yatakta öne doğru hareket etmesinden çok hoşlanmıştı.

Nat onu daha yakına çağırırdı. "Şimdi bana bir tat ver."

Emily parmaklarını Nat'e uzatmadan önce ıslaklığında gezdirdi. Nat hamle yapıp parmaklarını ağzına aldığı anda nefesi kesildi ve sertçe emdi. Nat dakikalar sonra onu serbest bıraktığında, kararsız bacakları üzerinde yalpaladı.

"Pozisyonunu al, sürtük." Nat onun ön kolunu kavrayarak kucağına sürükledi. "O güzel poponu kıpkırmızı yapmadan önce bir göreyim."

Emily, Nat'in kalçalarının üzerine uzanmak için çabaladı ve kışının Nat'in eline kolayca ulaşabilmesi için vücudunun üst kısmını şiltenin üzerine koydu. Başını kapıya doğru çevirdi ve ilk darbeyi beklememeye çalışarak incelemek için kapı çerçevesinin üzerinde bir nokta seçti. Emily nefes alıp verişini düzene sokup beklerken Nat ona hafifçe dokundu, sadece kalçalarını okşadı.

"Bu geçen seferkinden daha sert bir şaplak olacak, çünkü bunu kaldıracaklarını düşünüyorum." İlk *tokat* sürpriz oldu ve sessiz kalmak için gösterdiği tüm çabalara rağmen ağzından sessiz bir nefes çıkmasına neden oldu. Ağlama dürtüsüne boyun eğmemeye kararlı bir şekilde dudaklarını sıkıca kapattı. "Bu nasıl oldu?"

"Daha sert git."

Şaplak. Nat'in eli diğer yanağında gezindi, sonra biraz daha sert bir darbe için ilkine geri döndü. Nat'in acele etmediğini ve onu ısıttığını biliyordu. Şimdiye kadar şaplak ilkinden daha yoğun hissetmemişti, ama Nat daha yeni başlamıştı. Nat bu düşünceyi doğrularcasına ona iki tokat daha attı, ardından gürültülü ve acı veren üçüncü bir tokat daha attı ve zaten hassas olan etine yankılanan bir *çatırtıyla* indi.

Emily gerçek bir rahatsızlık içinde haykırdı. Şaplak bir anda durdu ve Nat onun incinmiş etinin üzerinde nazik daireler çizdi. "Bu senin için yeterince sert miydi?"

Emily başını sallayarak daha fazlası için hazırlandı. "Evet, hanımefendi."

Nat, gücü hafifçe artırırken yanakları değiştirerek dört yalama daha yaptı. Emily, Nat'in eli her temas ettiğinde irkildi ama bir sonraki darbeyi bekleyerek poposunu oynattı. Kedisi kelimenin tam anlamıyla heyecanla damladı, acı onun uyarılmasını baş döndürücü yüksekliklere keskinleştirdi.

"Benden daha fazlasını iste," dedi Nat.

"Daha fazla, lütfen, hanımefendi." Yorganı pençeleyen Emily, bir sonraki saldırıyı beklerken sıkı sıkıya tutundu. Acıdan ve onun ortaya çıkardığı yükselen duygulardan hem korkuyor hem de hoşlanıyordu. "*Daha sert.*"

"Bana güvenli kelimemizi söyle." Nat yine poposunu ovuşturdu.

Bunun sadece bir formalite olduğunun farkında olan Emily, "Unicorn" diye cevap verdi.

"Bu acıtacak, sevgilim."

"Biliyorum." Emily derin bir nefes aldı. Nat'ın elinin acısını günlerce, o gittikten çok sonra bile teninde hissetmek istiyordu. Ve ne kadarını kaldırabileceğini bilmek istiyordu, çünkü artık zevk vermemeye yakın bile değildi. "Yap şunu."

Nat yalan söylemiyordu, bir sonraki darbeler canını *yakmıştı*. Nazik sevgilisi gitmiş, yerine katı bir disiplin adamı gelmişti. Nat yalamalarını kesin ve etkili bir şekilde yapıyor, aynı bölgeye asla arka arkaya iki kez vurmuyor ama Emily'nin nefes almasına da asla izin vermiyordu. Birkaç dakika içinde Emily gözyaşlarının eşiğine gelmişti ve bu gözyaşlarını cesurca bastırdı, ta ki sonunda tüm vücudu onları içinde tutma çabasıyla titreyene kadar.

Darbeler kesildi ve Nat bir kez daha yanaklarını hafifçe ovarak poposunu yatıştırdı. "İşte benim güzel kızım." Nat, Emily'nin elini tutarak parmaklarını yorgandan ayırdı. "Kıçının ne kadar sıcak olduğunu hisset."

Emily körü körüne poposuna uzandı, dikkatle yanan tenine dokundu. Nasıl görüldüğünü sadece hayal edebiliyordu. Bu düşünce yüzünün kızarmasına neden oldu. "Evet, hanımefendi."

Nat onun elini itti, sonra da bacaklarını ayırdı. Açıkta kalan amına çarpan serin hava, ne kadar sırlıslık olduğunu farkına varmasını sağladı. Nat parmaklarını dudaklarının arasına sokup ona birkaç kuvvetli vuruş yaptığında hafifçe sıçradı. "Şu amcığın benim için ne kadar ıslak ve açık olduğuna bak." Nat, iki parmağını girebildiği kadar derine sokarak Emily'nin nefesini kesti. "Bunun bir ceza olması gerekiyordu. En azından hoşuna gitmiyormuş *gibi davranabilirsin*."

"Özür dilerim, hanımefendi." Emily alt dudağını dişlerinin arasına aldı, Nat parmak uçlarını oynatıp iç duvarlarını gıdıklarken inlememek için kendini zor tuttu. "Elimde değil."

Geri çekilen Nat, boştaki elini Emily'nin boynunun arkasına koydu ve diğer eliyle açıktaki amına hafif bir tokat attı. Emily temasın acısıyla tısladı ve bu acı hızla yakıcı bir zevke dönüştü.

"Sen de beğendin mi?"

"Evet, hanımefendi." Nat doğrudan labiasına inen daha sert bir tokat attığında Emily inledi. "Hoşuma gitti, hanımefendi."

Nat üç kez daha amına vurdu, onu zıplatacak ve gelecek kadar sertti ama asla gerçek rahatsızlık çizgisini geçmedi. Emily burnundan nefes alıp ağzından veriyor, bu halinden gurur duyuyordu.

Nat'in cezasını çekiyordu. Her darbede Nat'in uyarılmasının arttığını hissedebiliyordu.

Nat onun altına uzandı ve parmaklarını yukarı kaydırarak Emily'nin klitorisinin üzerinde yumuşak daireler çizdi. "Ne düşünüyorsun, sevgilim? Dersini aldın mı?"

Emily gözlerinde biriken yaşları silerek kısa bir süre evet demeyi düşündü. Ama yenilgiyi kabul etmeye hazır değildi. Nat'i gururlandırmak istiyordu. "Hayır, bana daha fazlasını ver."

Nat kıkırdadı ve şişmiş klitorisini nazıkçe okşamaya devam etti. "Kıçı gerçekten de çok ağrıyan bir kadın için çok fazla kabadayılık. Emin misin?"

"Evet, *hanımefendi*." Nat'in vermek istediği kadarına dayanmaya kararlı olan Emily, ellerini tekrar yorganın üzerine koydu ve malzemeyi yumruklarıyla kavradı. "Sadece birkaç tane daha. Biraz daha sert."

"Pekala. Sana beş yalama daha vereceğim. Son ikisi en zoru olacak." Nat elini Emily'nin bacaklarının arasından kaydırarak poposunu kuvvetlice ovaladı ve devam eden ağrıyı hafifletti. "Ve işim bittiğinde, seni boşaltacağım. Bununla başa çıkabilir misin?"

Emily başını salladı ve odak noktasını kapının pervazında buldu. Nat'in daha önce hiç yapmadığı bir şekilde sınırlarını test etmek üzere olduğunun farkında olarak sinirlerini çelikleştirdi ve bekledi. Son ateşi sırasında kontrolü neredeyse kaybolmuştu ama şimdi umutsuzca kendini toparlamak istiyordu.

"Cevap ver bana." Nat alaycı bir tavırla kızın poposuna hafifçe vurdu. "Bununla başa çıkabilir misin?"

"Yapabilirim, *hanımefendi*."

"Aferin kızıma." Nat geri çekildi ve kızarmış etine keskin bir darbe indirdi. Emily dişlerini sıktı ve yakıcı acıyla yüzünü buruşturdu, sonra ikinci darbe geldiğinde haykırdı, kalçasına indi ve ilkinden daha güçlüydü. Yüzüstü yattığı için minnettardı çünkü bacakları jöleye dönmüştü. Ayakta olsaydı çoktan düşmüş olurdu.

Şaplak.

Üçüncü darbe onu sarstı ve Emily yüksek sesle , gözlerinden yaşlar döküldü. İçgüduları devreye girdi ve yorganı bırakarak Nat'in saldırısından kışını korumak için arkasına uzandı. Son ikisinin en zoru olacağı konusunda uyarılmıştı. Birdenbire Emily daha fazla dayanamayacağından emin oldu.

Nat onun bileklerini yakaladı ve başının üzerine doğru sürükleyerek inanılmaz bir güçle onu yere mıhladı. Gözyaşları Emily'nin yanaklarından aşağı yuvarlanırken

boğulurcasına bir hıçkırıkla teslim oldu. *Tek boynuzlu at* diye seslenebileceğini ve Nat'in hemen gözyaşlarını öpüp uzaklaştıracak şefkatli bir aşığa dönüşeceğini biliyordu. Ama gururu teslim olmasına izin vermediği gibi, bu kadar çok şey *hissetmek* de heyecan vericiydi.

"Bunu yapabilirsin, bebeğim," diye Nat, sonra onu öyle bir dövdü ki nefesi kesildi. "Benim güzel kızım." Nat ona tekrar vurduğunda Emily'nin nefesi hızla geri geldi ve elinin gücüyle tüm vücudunu öne doğru salladı.

"*Kahretsin*," diye homurdandı Emily, sonra yüksek sesle, utanmadan hıçkırıklara boğuldu.

Aynı anda iki şey oldu: Nat onu sevgi dolu bir kucağa almak için bileklerini bıraktı ve göğsündeki genişleyen basınç, haftalardır bastırılmış gerginliğin kaçmasıyla çözüldü. Nat onu dikkatle sırt üstü yatırırken Emily kemiksiz bir şekilde onun omuzlarına yapıştı. Sonra Nat onun üzerine tırmandı ve gözyaşlarıyla lekelenmiş yanaklarına yumuşak öpücükler kondurdu. "Seninle gurur duyuyorum," diye fısıldadı Nat, gözlerinin içine bakmak için geri çekilerek. "Çok iyi iş çıkardın."

Emily'nin kalbi, Nat'in böylesine şefkatli bir hürmetle dolu muhteşem yüzünü görünce yerinden fırlayacakmış gibi hissetti. Yorganın morarmış kalçalarına değen sertliği, Nat'in tişörtünün çıplak göğüslerine bastıran yumuşaklığı, Nat'in kollarında olmanın verdiği mutlak güven gibi sayısız hisle dolup taşıtı ama her şeyin ötesinde öne çıkan şey, şu anda tam da olması gereken yerde olduğuna dair duyduğu mutlak kesinlikti. Bu düşünce korkularını kovdu ve arkasında değişmez bir gerçek bıraktı: onu gerçekten sevebilecek bir kadına aşık oluyordu.

"Nat." Emily gözyaşları arasında zar zor konuşabiliyordu. "I-"

Nat temkinli bir hamleyle Emily'nin kaygan, açık amına girerek onu susturdu. Emily başını arkaya eğdi ve düşüncelerini bitirmek zorunda kalmadığı için neredeyse minnettar bir şekilde boğuk bir şekilde inledi. Kalbini tamamen dökmek için kendine güvenmiyordu.

Birden Emily'nin yatak odasının kapısı patlayarak açıldı ve duvara öyle sert çarptı ki ikisi de şaşkınlıkla sıçradı. Colleen odaya adım attı, gözleri öfkeli ve karanlıktı, en büyük mutfak bıçağını beyaz parmaklı yumruğuyla kavramıştı. İkisini yatakta boştaki elini ağzına götürdü. Yüzündeki şok hızla kayboldu ve yerini hızlı ve öfkeli bir kızgınlığa bıraktı.

"Uzak dur ondan!" Colleen ıgık atarak bıçağı kullanmaya hazırmış gibi salladı. "ek o pis ellerini kız kardeşimin üzerinden."

Nat parmaklarını hızla geri çekince Emily irkildi, sonra Nat'i yana iterek vücudunu kız kardeşiyle sevgilisinin arasına soktu. ıplaklığını saklamak için beceriksizce bir girişimde bulunarak yorganla boğuştu, sonra umutsuzca dolanınca vazgeçti. Zaten koruyacak bir namusu da kalmamıştı. "Colleen, Tanrı aşkına, bıçağı bırak. Her şey yolunda."

"Lanet olsun, sorun değil!" Colleen gözlerini dikmiş, bakışlarını Nat ve Emily arasında gezdiriyor, sanki bir kışkırtma bekliyordu. "Sana vurduğunu duydum. Ağlıyordun." Göğsü kabarak bir adım daha yaklaştı. "*Hâlâ* ağlıyorsun."

Emily ellerinin topuklarını yüzüne sürerek gözyaşlarını sildi. Bunun nasıl göründüğünü ancak hayal edebilirdi. nce en bariz yanlış anlamaya değinmeye karar veren Emily, "Bu benim arkadaşım Nat. Yapmasını istemediğim bir şey yapmıyordu, yemin ederim. Kulağa nasıl geldiğine bakmaksızın."

Nat oturmuş, ellerini yalvarırcasına kaldırmıştı. Teni kl rengine dnmşti. "Yemin ederim Emily'ye asla zarar vermem. Kız kardeşini çok önemsiyorum."

Colleen'in yüzü bir hırıltıya dnşti. "Evet, tabii ki."

Colleen'in gardını düşürmeyi planlamadığı anlaşılınca Emily koluyla göğüslerini kapattı ve oyuncak ayısını yerden almak için eğildi. "Cidden Colleen, lütfen sakinleş ve bıçağı bana ver. Saldırıya uğramadığımı zaten anlamıştık."

Emily ayağa kalkıp yarı dönerek ayakkabıyı göğüslerinin üzerinden indirirken Colleen'in nefesi kesildi. "Ona ne *yaptın* böyle?"

Emily, Colleen'in neden bahsettiğini daha kız kardeşinin dehşete düşmüş bakışlarının kıına dikildiğini görmeden anlamıştı. Aşağılanmış bir halde Emily, Nat'in teninde bıraktığı kırmızı izleri örtmeye çalışmak için ayakkabısının eteğini çekiştirdi. "Bu seni ilgilendirmez. Bilmen gereken tek şey bunun rızaya dayalı olduğu."

"*Bu* rızayla mı oldu?" Colleen bıçağı indirdi ve dudaklarını tiksintiyle büktü. Emily'nin yüzünü inceledi, sonra geriye doğru dengesiz bir adım attı. "Bu iğrenç bir şey." Nat'e öldürücü bir öfkeyle bakarak sözlerini dişlerinin arasından tükürdü. "Kadınlara vurmaktan zevk mi alıyorsun? Bu kadar mı? Emily'yi bu işe nasıl ikna ettin bilmiyorum."

ama kendinden utanmalısın. Seni zavallı, sikik *lezbiyen*."

"Bu kadar *yeter!*" Emily sinsice Colleen'e doğru yürüdü ve bıçağı onun yumruğundan dikkatlice çekti. Şifonyerin üst çekmecesini açtı ve bıçağı içine attı, sonra da çekmeceyi kapattı. "Colleen, beni bu şekilde gördüğün için gerçekten üzgünüm. *Gerçekten çok* üzgünüm. Ama çok değer verdiğim bir kadınla konuşuyorsun ve tamamen haksızlık ediyorsun. Nat beni hiçbir şeye ikna etmedi. Bu konuyu kapatalım." Colleen'in yüzündeki inançsızlıkla kızaran Emily omzunun üzerinden baktı ve Nat'in suçlu bakışlarıyla karşılaştı. "Lütfen."

"Evet, tamam." Colleen ellerini yumruk yapıp iki yanına sıktı. "Eve geliyorum ve ablamın tecavüze uğradığını *duyuyorum*, ama onun aslında iğrenç, lanet bir sapık olduğu gerçeğini bir kenara bırakalım."

"Hey." Nat sonunda ayağa kalktı ve Emily'nin yanına giderek bir elini sırtının alt kısmına koydu. "Bu hepimiz için inanılmaz derecede utanç verici ve rahatsız edici bir durum ama kötü davranmak durumu daha iyi hale getirmeyecek. Bu yüzden kız kardeşine biraz saygı göster. O yetişkin bir kadın ve utanacak hiçbir şeyi yok."

"Saygı." Colleen gözlerini devirerek orta parmağını uzattı ve Nat'e kuşu vurdu. "Evet, her neyse. Dayak yerken ve becerilirken iyi eğlenceler, Em. Ben yatmaya gidiyorum."

Colleen odaya daldığından beri Emily ilk kez bir şeylerin ters gittiğini fark etti. "Bekle, neden evdesin? Oryantasyon için kampüste olman gerekiyordu. Ne oldu?"

Colleen'in burun delikleri alevlendi. "Bunu benim üzerime yıkmaya çalışma. Ben evdeyim, yakalandın, bununla başa çık. Sana biriyle yatmanı söylediğimi biliyorum ama dışarı çıkıp lanet olası bir *fahişe* olmanı beklemiyordum."

Nat irkildi ama Emily sadece yatak odasının kapısını işaret etti. "Odana git. Bunu daha sonra, bu kadar duygusal olmadığın bir zamanda konuşuruz."

"Hayır, hiç sanmıyorum." Colleen bir elini saçlarında gezdirdi, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Beni *iğrendiriyorsun*."

O ana kadar Emily'nin utançtan öte bir şey hissedecek aklı yoktu. Zehirli sözler kalbini yeniden yarmış, daha önce hiç hissetmediği bir acıyı serbest bırakmıştı. Her zaman güvenebildiği tek şey, küçük kız kardeşinin ona saygı duymasıydı. Colleen'in saygısını kaybetmek hayal edebileceği en kötü şeylerden biriydi.

İrade gücünü toplayan Emily sesini sabit tuttu. "Üzgün olduğun için üzgünüm. Ben hâlâ ikimizin de sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söylüyorum."

Colleen öfkeli bir homurtuyla topuklarının üzerinde döndü ve tepinerek odadan çıktı. Saniyeler sonra, çarpan yatak odası kapısının gücüyle duvarlar sarsıldı. Emily uyuşmuş bir halde kendi yatak odasının kapısına doğru yürüdü ve kapıyı sessiz bir *tıkırtıyla* .

Nat arkasından yaklaştı ve beline dokundu. "Çok özür dilerim. *Çok* üzgünüm."

Emily başını salladı. "Bu senin hatan değil. Benim, ben..." Tam olarak nerede yanlış yaptığına karar vermeye çalıştı. "Seni buraya davet etmemeliydim."

Nat titreyerek nefes aldı ve Emily'nin göğsüne bir parça acı gönderdi. "Tartışmaya dahil olduğum için özür dilerim. Beni ilgilendirmedigini biliyorum ve bunun on sekiz yaşındaki bir çocuk için oldukça ağır olduğunun farkındayım, ama ben sadece... seninle bu şekilde konuşmasından hoşlanmadım."

Titreyen Emily döndü ve kollarını Nat'in beline doladı. Yüzünü Nat'in omzuna gömdü, bundan sonra ne yapacağından emin değildi ama umutsuzca rahatlamaya ihtiyacı vardı. Nazik eller sırtında daireler çizerek onu anında sakinleştirdi. "Sana söyledikleri için özür dilerim."

Nat başını salladı. "Üzgündü. Anlıyorum."

"Çok utandım." Emily bir eliyle ayakkabısının eteğiyle oynayarak Nat'in kucağından ayrılmadan üstünü örtmeye çalıştı. "Bizi duyduğuna inanamıyorum. Bizi *gördüğüne* inanamıyorum."

"Beni erkek sandığına inanamıyorum." Nat alaycı bir gülümsemeyle geri çekilerek kendini işaret etti. "*Bunun* neresi kadınsı değil?"

Bu, Emily'nin neredeyse iradesi dışında bir kıkırdamaya neden oldu, ama çabucak ayıldı. İşler fena halde sarpa sarmıştı ve bunları nasıl düzeltereğine dair hiçbir fikri yoktu. Nat'ten uzaklaşarak şifonyerine doğru yürüdü ve bir çift pijama altı ile pamuklu bir kaşkorse çıkardı. "Cidden, hayatımın geri kalanını Colleen şaplak atılmasından hoşlandığımı bilmeden yaşayabilirdim."

"Açıkçası kız kardeşinle paylaşmak isteyeceğin bir şey değil, ama umarım bunun utanılacak bir şey olmadığını biliyorsundur." Hâlâ giyinik olan Nat'in durup bakmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu. Sanki yanlış bir şey söylemekten korkuyormuş gibi, alışılmadık derecede çekingen görünüyordu. "İnan bana, pek çok karışıklık gördüm. Bizimki sapkınlığın yakınından bile geçmiyor."

Nat'le tanıştığından beri arzularını bir kez bile sorgulamamıştı. Yıllardır hükmetme ve boyun eğme, esaret, şaplak ve her türlü sapıkça seks hakkında fanteziler kurmuştu, ancak randevularına kadar

Düşünceler onu her zaman biraz utandırmıştı. Ona tam olarak istediğini vermekten zevk alan bir sevgiliye sahip olmak tüm bunları değiştirmişti. Ne yazık ki Colleen'in tiksintisi tüm eski güvensizliklerini ve daha fazlasını ortaya çıkarmakla tehdit ediyordu.

Emily döndü ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Üzgünüm ama kalamazsın." Gözlerini kırıştırdı; bu söz niyet ettiğinden çok daha sert çıkmıştı. "Yani... tam olarak yaptığımız şeye geri dönemeyiz ve-"

"Anlıyorum." Nat ona gerçekten sempatik bir gülümseme verdi. "Bitiremediğimiz için üzgünüm elbette, ama gitmemin en iyisi olacağına katılıyorum." İleri doğru bir adım atmaya başladı, sonra durdu. Gergin bedeninden belirsizlik akıyordu ve o kadar gergin görünüyordu ki Emily'nin kalbi sızladı. "Yine de birlikte biraz zaman geçirebildiğimize sevindim. Umarım... Umarım yakında tekrar görüşebiliriz. Bir gün sadece öğle yemeği için buluşsak bile. Ya da bir fincan kahve."

Emily'nin göğsü Nat'in duruşundaki ve ses tonundaki kısıtlamayla gerildi. Nat'in ondan bir şey istemekten korktuğu belliydi, bu da Emily'nin hem kalbini kırıyor hem de içini rahatlatıyordu. "Seni arayacağım, tamam mı?"

"Tamam." Nat bir adım daha yaklaştı ve çekingen bir gülümsemeyle kollarını açtı. "Dayan tatlım. Biraz olsa bile Colleen bunu atlatacaktır. Söz veriyorum."

Emily, Nat'in kucağına adım atarken mizahtan uzak bir kıkırdamayı başardı. "Umarım öyledir. Onu on sekiz yaşına kadar nispeten sağlam bir şekilde getirmeyi başardığımı, ancak sevişmek için birkaç ay daha bekleyemediğim için onu sonsuza dek mahvettiğimi düşünmekten nefret ediyorum."

Nat hafifçe sertleşti, sonra alnına bir öpücük kondurarak onu serbest bıraktı. "Bana ihtiyacın olursa buradayım. Konuşmak için ya da her neyse. Tamam mı?"

Aralarında büyüyen mesafeden dolayı acı çeken Emily, Nat gitmeden önce onun elini tuttu. "Bekle."

Nat gergin bir şekilde parmaklarını birbirine geçirdi. "Kalmamı istiyor musun?" Emily başını salladı. "Colleen içeri girmeden önce... yaptıklarımız..." Boğazını oynatan Nat, "Evet?" diye fısıldadı.

"İstediğim her şey vardı. Sen mükemmeldin."

Nat bariz bir rahatlamayla sarktı. "Keşke o acıyla birlikte sana daha fazla zevk verme şansım olsaydı."

Emily'nin göğsü sıkıştı. Tekrar ne zaman birlikte olacaklarına dair hiçbir fikri yoktu. Şu anda bu gecenin sonuçlarıyla başa çıkmanın ötesini düşünmüyordu. Colleen'in onları böldükten sonra nasıl toparlandığını görmesi gerekiyordu.

Nat ile tekrar buluşmayı düşünmeden önce. Kalbi parçalanarak, "Bir dahaki sefere." dedi.

Nat'in gülümsemesi Emily'nin sesindeki bariz tutukluk karşısında biraz duraksadı. "Bir dahaki sefere." Emily'nin elini öptü, sonra kapıya doğru yürüdü. "İyi uykular, sevgilim."

"Sen de." Emily, Nat odadan çıkar çıkmaz elini gözlerine götürdü ve ön kapının kapanma sesini dinlerken nefesini tuttu. Ses geldiğinde, üzerine çöken kayıp duygusuyla kaçmak üzere olan gözyaşlarını tutmak için dudağını ısırıldı. On dakika içinde, başka bir insanla hayal edilebilecek en derin bağı yaşarken tamamen yalnız ve utanmış hissetmeye başlamıştı. Ve bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

İşe akşam yemeklerini temizlemekle başlamaya karar verdi. Temizlik takıntısının onun başa çıkma mekanizması olmasının bir nedeni vardı. Kendisi ve Colleen çocukken anne ve babası pis bir ev tutmuşlardı ve daha o yaşlarda ortalığı toplamanın sadece kendisini daha iyi hissettirmekle kalmayıp aynı zamanda hayatının kontrolünü elinde tuttuğu yanılsamasını da verdiğini anlamıştı. Bu düşünceyle Emily bulaşıkları yıkadı ve kalan çorbayı kaldırdı, ardından her yüzey pırıl pırıl olana kadar mutfağın her santimini fırçaladı. İşini bitirdiğinde buzdolabına yaslandı ve nefes verdi.

Colleen'i düşünmeden edemiyor, onun nasıl hissettiğini merak ediyordu. Öfkesi hiç dağılmış mıydı? Akıllıca olanın Colleen'e biraz daha zaman tanımak olduğunu bilse de, gidip yatak odasının kapısını çalmaya karar verdi. Colleen'in neden olması gereken yerde olmadığını, gördükleri hakkında konuşmak isteyip istemediğini öğrenmesi gerekiyordu. Colleen şu anda onun hakkında ne düşünürse düşünsün, Emily hâlâ onun iyiliğinden sorumluydu.

Colleen kapıyı ilk çaldığında cevap vermedi. Ya da ikincisine. Onun gerçekten uyuduğuna inanmayı reddeden Emily üçüncü kez denedi. "Colleen? Seninle konuşmak istiyorum."

"Git başımdan."

Huysuzca karşılık vermesine aldırmayan Emily yatak odasının kapısını açtı. Colleen sırtını yatağa dayamış yerde oturuyordu, yüzü gözyaşlarıyla kaplıydı. Gözleri karşılaştığında öfkeyle onları sildi. "Siktir git odamdan."

"Neden evdesin, Col? Oryantasyonda olman gerekiyordu. Bana mesaj atmıştın."

Colleen ona ters ters baktı. "Oryantasyon oturumu yarın sabah saat dokuza kadar başlamayacak. Erken kalkıp oraya kendim giderim."

"Ama geceyi yurttta geçirmeniz gerekiyordu."

"Evde tek başına *Altın Kızlar*'ı izliyor olman gerekiyordu." Colleen'in yüzündeki hayal kırıklığı boyunun iki santim uzadığını hissetmesine neden oldu. "Sanırım beklentilerimin boşa çıktığı bir gece oldu."

"Bana neden söylediğin yerde olmadığını söyle. *Şimdi*." Colleen ne kadar güçlü bir iradeye sahip olsa da, daha önce hiç bu kadar büyük bir açmaz yaşamamışlardı. Adrenalin zaten aşırı uyarılmış olan vücudundan geçerken Emily'nin bacakları titredi. "Dalga geçmiyorum Colleen. Sadece söyle ki en kötüsünü düşünmeyeyim."

"Yalan söyledim, tamam mı?" Colleen şimdi bağırarak kelimelerini kurşun gibi tükürüyordu. "Onun yerine geceyi bir arkadaşım ile geçirecektim. Ama işler yolunda gitmedi, ben de eve geldim. Güvenli değildim, sarhoş ya da kafam güzel değildi ve geri kalanı da seni ilgilendirmez. O yüzden boş ver."

"Erkek arkadaş mı?" Bildiği kadarıyla Colleen kimseyle çıkmıyordu. Sıradan bir seks için bir erkekle buluşmak kesinlikle Colleen'in yalan söyleyeceği bir şeydi. "Ne arkadaş?"

"Bu konu hakkında konuşmayacağım." Colleen parmaklarını saçlarının arasından geçirerek yere baktı. "Beni yargılamaya hakkın yok. Hem de *hiç*."

"Seni 'yargılamıyorum'. Bana olacağınızı söylediğiniz yerde neden olmadığını anlamaya çalışıyorum."

"Kimin umurunda? Benim değil. Aş artık bunu."

Emily'nin hayal kırıklığı Colleen'in öfkeli ses tonu karşısında taşma tehlikesi geçirdi. "Bu kadar tavır *yeter*."

"Hayır, annem gibi davrandığın *yeter*!" Colleen'in sesi kulakları yırtarcasına yükseldi. "Sen benim annem *değilsin*! Tamam mı? Benim lanet olası bir annem *yok*. O yüzden rahat bırak." Ayağa fırladı ve bir eliyle omzunu iterek Emily'ye doğru yürüdü. "Benim *sahip olduğum* şey, korkunç bir erkeksi lezbiyenin kendisine kum torbası gibi davranmasına izin veren bir kız kardeş." Colleen onu tekrar itince Emily tökezledi ve kapı çerçevesine çarptı. "Hoşuna gitti mi? Bu seni azdırıyor mu?"

Emily Colleen'in bileğini sıkıca kavradı. "Kes ."

"Odamdan defol!" Colleen kızın yüzüne doğru bağırdı ve öfkesinin şiddetiyle kızın nefesini kesti. "Sana bakmak beni hasta ediyor. Bu yüzden benden uzak dur!" Bununla birlikte, Emily'yi gömleğinden yakaladı ve onu geriye, kapıdan dışarıya doğru zorladı.

Emily neredeyse düşüyordu ama dengesini çabucak geri kazandı ve dönüp Colleen'e inanamayarak baktı. "Cezalısın."

Colleen güldü. "*Hayal* görüyorsun." Kapıyı Emily'nin suratına çarptı.

Sersemlemiş bir halde, kendisini yetiştirdiği ve şimdi ona bir yabancıymış gibi bakan küçük kızdan ayıran boyalı yüzeye baktı. Tüm bunlar bir kadını seks için davet ettiği içindi. Sapıkça seks. Utanç içini kapladı ve kendi yatak odasına kaçışını hızlandırdı. Doğruca banyoya gitti ve duşu açtı, geceyi temizlemek için can atıyordu.

Hayatında hiç bu kadar kirli hissetmemişti.

On Sekizinci Bölüm

Emily'nin dairesinden çıktıktan sonra Nat ne yaptığını düşünmeden doğruca Bridget'in evine gitti. Bridget'in çalışıyor olabileceği aklına gelmeden önce evinin önüne park etmişti. Bridget'in programı bugünlerde Nat'inkinden çok daha yoğundu. Bridget'in evde olmayabileceği düşüncesi, kalan azıcık soğukkanlılığını da paramparça etmekle tehdit ediyordu. Cebinden cep telefonunu çıkardı ve titreyen bir elle aradı.

Bridget ikinci zil sesinde cevap verdi. "Selam, aygır. Senin yakalanması zor Emily ile tatlı bir aşk yaşıyor olman gerekmiyor mu?"

Gözleri ne kadar acırsa acısın ve boğazı ne kadar yanarsa yansın, telefonda ağlamayı reddetti. "Evet, işe yaramadı. Meşgul müsün?"

"Bir kutu dondurmaya reality TV tekrarlarını izlemek meşgul olmak sayılmazsa tabii." Bu neşeli yoruma rağmen Bridget'in sesi endişeli geliyordu. "Her şey yolunda mı?"

"Hayır, pek sayılmaz. İçeri gelebilir miyim?" Nat cevap beklemeden arabadan indi. Bridget'in ne diyeceğini biliyordu.

"Burada mısın? Tabii ki buradayım." Nat verandaya çıkarken Bridget ön kapıyı açtı. Telefonu kapattılar ve Bridget onu sıkıca kucaklayarak karşıladı. "Ne oldu?"

Bridget'in başının üstünü öpen Nat, "Oturmamızın bir sakıncası var mı?" dedi.

"Tabii ki hayır."

Nat, Bridget'i sıkıp bıraktıktan sonra oturma odasına geçti ve kanepeye yığıldı. Rahatlamak için sabırsızlanan Nat, oturur oturmaz başını Bridget'in kucağına yasladı. Kafa derisindeki yumuşak parmakların ani ve nazik dokunuşu Nat'in kontrolünü gevşetmiş ve Emily'den ayrıldığından beri dökülmekle tehdit eden gözyaşlarını serbest bırakmıştı.

"Siz ayrıldınız mı?" Bridget sanki sorusunun yanıtlanmasından korkuyormuş gibi temkinli konuştu. "Konuş benimle, Nattie. Lütfen."

Bu aptalca lakattan etkilenen Nat, "Aslında bir ilişkimiz yokken ayrılabilirizden emin değilim," dedi.

"Kavga mı ettiniz?"

Nat başını iki yana salladı. Gözyaşları sonunda ön plana çıkmaya zorlanırken görüşü bulanıklaştı. "Evden ayrıldıktan sonra birkaç aylığına en yakın arkadaşımın ailesinin yanına taşındığımı söylemişim ya?"

"Tabii. Ta ki arkadaşının annesi seni kızına asılırken görüp kapı dışarı edene kadar." Bridget eğildi ve onun şakağını öptü. "Kaderin bir cilvesi sonunda seni bana getirdi bu arada."

Şu anda o deneyime hiçbir şekilde sevgiyle bakamıyordu. O gün Tracey'nin annesi tarafından yakalandıktan sonra hayatta kalabilmek için kendini sokaklarda erkeklere bedenini satarken bulmuştu. Bu genç hayatının en yıkıcı deneyimiydi, hatta onu evsiz bırakan babasıyla olan destansı kavgasından bile daha kötüydü. Bu gece Colleen'le karşılaşması da daha az korkutucu olmamıştı.

"Bu geceye kadar, hayatımda en çok utandığım şey buydu." Nat durakladı, sesinin titremesini durdurmak istiyordu. Sesi çok küçük ve zayıf çıkıyordu; tıpkı eski genç kızlığı gibi. Artık daha güçlüydü. Bu hiç de aynı durum değildi. "Emily'nin küçük kız kardeşi beklenmedik bir şekilde eve geldi ve bizi böldü."

Bridget sessiz, sempatik bir ses çıkardı. "Utanç verici ama eminim bunu atlatacaktır. On sekiz yaşında olduğunu söylemiştin, değil mi?"

"Beni kız kardeşine asılırken yakalamış gibi değildi. Emily'ye saldırdığımı sanıyordu. Gözyaşları da dahil olmak üzere oldukça sert bir tokatın sonunu duydu." Nat kendi gözyaşlarının akmasına izin verdi, artık onları tutamayacak kadar bitkin düşmüştü. Bridget onu yargılayacak gibi değildi ve acısının bir kısmını dışarı atmazsa göğsü patlayacakmış gibi hissediyordu. "Her şey çok hızlı oldu. Parmaklarımı Emily'nin içine sokmuştum ve o da beni gerçekten seviyormuş gibi bana bakıyordu, gözyaşları yüzünden akıyordu ki Colleen elinde koca bir bıçakla içeri daldı, öldürmeye hazırды."

"Oh, hayır."

"Tabii ki hemen Tracey'nin evindeki o güne, annesinin bana bakışına geri döndüm..." Nat dizlerini göğsüne çekmiş, titriyordu. "Ama bu gece daha da kötüydü. Emily'nin kız kardeşi benim kadınları incitmekten zevk alan hasta bir ucube olduğumu düşünüyor ve 'sapkınlığıma ayak uydurduğu' için Emily'den öğreniyor. Emily'nin şu anda ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok, sadece bu gece beni davet etmesinin bir hata olduğunu düşünüyor."

Bu noktada Nat, yükselen hıçkırıkları arasında konuşmakta zorlanıyordu. O ağlayan biri değildi. Böyle bir şey olmadı. Ama Emily'nin her ne yapıyorlarsa iptal edebileceği düşüncesi -ki bu gerçek gibi görünüyordu

Artık Colleen'in ondan nefret etme olasılığı, içini ölmüyormuş gibi davranmasını imkânsız kılan, ruhunu parçalayan bir hüznle dolup taşmasına neden oluyordu.

"Tatlım, nefes al." Bridget elini Nat'in gömleğinin altına sokarak omurgasını ovuşturdu. "Sen gitmeden önce Emily ne dedi? Konuşma fırsatınız oldu mu?"

"Beni arayacağını söyledi." Nat sesinin ne kadar acınası çıktığını düşünerek yuvarlandı ve yüzünü Bridget'in karnına gömdü. "Sanırım göreceğiz."

Bridget bir eliyle yan tarafını, diğer eliyle başını okşayarak iç çekti. "Bu her şeyin bittiği anlamına gelmez."

Nat derin bir nefes aldı, sonra yavaşça nefesini verdi. Henüz gerçekleşmemiş bir şey için ağlamak çok saçmaydı. Olsa bile, bu şimdiye kadar karşılaştığı en kötü şey olmayacaktı. Çocukluğu sefaletten başka bir şeyle geçmemişti; doğduğu andan itibaren babası tarafından dövülmüş, nefret edilmiş ve sonunda kapı dışarı edilmişti. Sonra Tracey'i kaybetmek, yaşlı adamlarla, sadakatsiz kocalarla ve insan olarak görmek zorunda oldukları biriyle seks yapmakla ilgilenmeyen sürüngenlerle yatmak için sokaklara atılmak, hepsi *karnını* doyurabilmek içindi - gerçek travma buydu. Sadece birkaç haftadır tanıdığı bir kadını kaybetmek mi? Berbat hayatının genel tablosunda, Emily'nin onu terk etmesi, ruhunu mahveden anlar listesinde en alt sıralarda yer almalı.

Yine de hiç bu kadar çaresizlik hissetmemişti. İçi acıyordu.

"Kız kardeşiyle arasını düzeltmesi için ona birkaç gün verin. Herkes uyumaya fırsat bulduğunda her şey daha az bunaltıcı görünecektir." Bridget onun ensesini gıdıkladı. "Sence de öyle değil mi?"

"Umarım öyledir." Nat gözyaşlarını kurulamak için Bridget'in gömleğinin köşesini kullandı, sonra doğrulup umutsuzluğunu üzerinden attı. Bridget haklıydı, bunun çözülmesi zaman alacaktı. Ağlamak hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Daha olumlu düşüncelere odaklanmaya kararlı bir şekilde, "Salı günü bir iş görüşmem var. Bir müşterinin restoranında şef yardımcısı pozisyonu için."

"Ne? Bu inanılmaz."

Eğer gerçekten yeni bir kariyer peşinde koşmak istiyorsa özgüveni üzerinde çalışması gerekiyordu, bu yüzden omuzlarını geriye attı ve görüşmeyi bir şaka gibi gösterme dürtüsüyle savaştı. Bu gecedен sonra iyi iş çıkarmak her zamankinden daha önemliydi. Colleen'in Emily'yi "fahişe" olarak yaftaladığı düşünüldüğünde, Nat şu anki kariyerinin bıraktığı kötü ilk izlenimi değiştirmeye yardımcı olacağından şüpheliydi. "Eğer bir teklif alırsam, eskortluğu bırakacağım. En azından nasıl gittiğini görene kadar."

"Bu çok heyecan verici." Bridget Nat'in elini kendi elinin arasına aldı. "Belli etsen de etmesen de ne kadar gergin olduğunu biliyorum ama sana inanıyorum. Bu işi alsan da almasan da seninle gurur duyuyorum. Eminim Emily de seninle gurur duyuyordur."

"Henüz ona söylemedim." "Neden söylemedin?"

Nat omuz silkerek şöyle dedi: "Bunu onun yüzünden yaptığımı düşünmesini istemiyorum. Ayrıca, ona söyleyip işi alamamak da istemedim. Bu utanç verici olurdu." Bu geceden sonraki en kötü senaryo hakkında endişelenmemeye çalışsa da gerçekleri görmezden gelemezdi. "Ayrıca, artık onun ne düşündüğü önemli olmayabilir."

"Emily'ye ne olursa olsun, bu harika bir şey. Uzun zamandır bekliyordum." Bridget onun bileğini gıdıklayarak isteksiz bir gülümseme yarattı. "Eğer dans kartın açıksa, sonrasında seni kutlama için dışarı çıkarmak isterim. Ne istersen yapabiliriz."

O anda kendini ne kadar kötü hissetse de, Nat hiçbir şeyi kutlamayı hayal edemiyordu. Ama yine de Bridget'in coşkusuna minnettar olarak başını salladı. "Bu bir randevu."

"Mükemmel." Bridget onun kalçasını okşayarak, ruh halini düzeltmek için bariz bir çaba göstererek gülümsedi. Tam olarak işe yaramasa bile, Nat denediği için onu sevmiştir. "Geceyi burada geçirmek ister misin?"

"Sorun olur mu?" Eğer eve, boş dairesine giderse, saatlerce telefonuna bakıp çalmasını bekleyerek uyanık kalacaktı. Emily aramazdı. En azından bu gece.

"Aptalca bir soru." Bridget elini yatak odasına doğru salladı. "Duş almak istersen, iç çamaşırı çekmecemde senin boxer'larından bir çift var. Bunun nasıl olduğu hakkında *hiçbir* fikrim yok bu arada."

"Sen benim güvenli sığınağımsın. İç çamaşırlarımı burada saklamam doğru olur."

Bridget kıkırdadı. "Sanırım öyle." Teklifini kabul etmek için ayağa kalktığında Nat'in elini tuttu. "Nattie?"

"Öyle mi?"

"Sen bir avsın ve Emily sana sahip olduğu için çok şanslı. Eğer bunu fark etmezse, bu onun kaybı olur." Bridget başparmağıyla Nat'in elinin kenarını okşadı. "Onunla olmasa bile, senin ne kadar özel olduğunu görecektir birini bulacaksın."

Emily'yi kaybetme ihtimalinden duyduğu acıyı dindiremese de bu duygudan etkilenerek Bridget'in başının tepesini öptü. "Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

Bridget sırttı. "Elbette seviyorum. Tıpkı senin de benim seni sevdiğimi bildiğin gibi." Nat'in arkasına vurdu. "Şimdi git bir duş al. İzleyecek kötü bir televizyonumuz var."

On Dokuzuncu Bölüm

Emily o hafta sonu aramadı. Ya da mesaj atmadı. Pazartesi akşamı olduğunda, Nat onu özlemekten öylesine felç olmuştu ki, kanepede oturup elinde telefonuyla televizyona boş boş bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Deb ve Armando ile görüşmesi yarın sabahı ve gerçekten de bıçak becerilerini geliştirmesi ya da bir şekilde hazırlık yapması gerekiyordu ama Emily'nin henüz onunla iletişime geçmemiş olmasının ne anlama geldiğinden başka bir şey düşünemiyordu.

Colleen'le araları hâlâ kötü olmalıydı. Colleen o gece öfke doluydu, Nat'e duyduğu tiksinti elle tutulur ve dehşet vericiydi. Colleen'in Emily için her zaman önce geldiğini biliyordu, bu yüzden Nat'ten bu kadar nefret etmesi mutlu bir son hayal etmeyi zorlaştırıyordu. Emily'nin yeni tanıştığı bir seks işçisiyle ilişkisini sürdürebilmek için Colleen'den uzaklaşmayı seçeceğine inanmıyordu. Emily'nin kız kardeşine olan bağlılığı Nat'in onda en çok sevdiği şeylerden biriydi, bu yüzden Emily'yi öncelikleri konusunda suçlayamazdı.

"Ama o on sekiz *yaşında*. Ve yakında kendi hayatını yaşayacak." Nat, sanki Emily diğer uçtaymış gibi elindeki telefonla konuştu. "O zaman ne alacaksın, Em?"

Telefonu sessiz kaldı. Emily aramayacaktı.

"*Siktir*." Nat onu kanepenin minderine bıraktı ve başını ellerinin arasına aldı. Emily'den ayrı olmak canını yakıyordu. Emily de bunu hissetmiyor muydu? "Belli ki hissetmiyor," dedi.

Normalde kendini geride durmaya ve Emily'nin ilk hamleyi yapmasını beklemeye zorlardı. Bu gece soğukkanlı davranmak o kadar kolay değildi. Yarın için gergindi ve Bridget hafta sonunu sürekli cesaretlendirerek geçirmiş olsa da, asıl istediği Emily'nin sesini duymanın verdiği basit güvenceydi. Televizyon kutusuna bir göz attı. Saat ondu, normalde konuştukları saat.

Bir hata yapıyor olabileceğini düşünerek Emily'nin numarasını çevirdi ve telefonu çaldığında nefesini tuttu. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki göğsünde gümbürdediğini hissedebiliyordu ve midesi beklentiyle altüst oldu. Tam sesli mesaj bırakması gerektiğine karar verdiğinde Emily telefonu açtı.

"Hey."

Nat gergin bir şekilde doğrulup oturdu. Emily cevap verdiğine göre, neredeyse aramaya karar vermemiş olmayı dileyecekti. "Hey. Özür dilerim, bu şekilde aramamalıydım."

"Hayır, değil."

Emily neredeyse fısıltıyla konuştuğu için ses tonunu anlamak zordu. Nat, Emily'nin arama kararından memnun mu yoksa üzgün mü olduğundan emin değildi, bu da nasıl devam edeceği ve hatta ne söyleyeceği konusunda kafasının karışmasına neden oldu. Emily ona daha fazla bilgi verene kadar mümkün olduğunca tarafsız kalmaya karar verdi. "Nasılsın?"

Emily burnunu çekti. "Seni gerçekten özledim." Küçük, üzgün bir ses çıkardı ve sonra sustu.

Nat, Emily'nin daha fazlasını söylememek için çabaladığını hissedebiliyordu. "Ben de seni özlüyorum. Ortalık biraz sakinleşince ararsın diye düşünmüştüm ama senin için endişelenmeden duramıyorum." *Bizim için* de ama Nat o kısmı söylemedi. "Kontrol etmek ve iyi olduğundan emin olmak istedim." Nat tereddüt etti. "Ve Colleen'in iyi olduğundan."

"Hâlâ kızgın." Emily espri yapmadan güldü. "En azından ben öyle olduğumu düşünüyorum. Cumartesi sabahı oryantasyona gitti, geç saatlere kadar dönmedi ve o günden beri ya dışarıda ya da odasında kilitli. Benimle konuşmadı, sadece küçümseyici sözler söyledi."

Nat başını eğdi ve elini kafa derisinin üzerinde gezdirdi. Kendini en son ne zaman bu kadar kötü hissettiğini hatırlayamıyordu. "Çok üzgünüm, Em. Bu benim hatam."

"Hayır, değil." Emily'nin sesi dalgalandı. "Sadece senden yapmanı istediğim şeyi yapıyordun." Sözlerindeki suçluluk duygusu Nat'ın kollarındaki tüyleri diken diken etmişti. "Bunu çok düşündüm ve Colleen'in davranışlarının son zamanlarda 'garantili' bir gecelemenin bile hiç de öyle olmayacağı kadar öngörülemez olduğunu bilmeliydim. Benim daireme hiç gelmemeliydik. Yani bu senin hatan değil, tamam mı? Seni hiç suçlamıyorum."

Nat bunun kendisini daha iyi hissettirmesini diledi. "O okula gitmeden önce çok fazla zamanın kalmadığını ve bunu en iyi şekilde değerlendirmek istediğini biliyorum. İlişkimizin-" Durdu, sahip oldukları şeyi bu kadar kesin terimlerle tanımlamaktan çekiniyordu. Bunu yapmak Emily'yi korkutup kaçırabilirdi. "Benimle tanışmanın ikiniz için de bu zamanı tehlikeye attığı düşüncesi beni öldürüyor. Bunu düzeltmek için yapabileceğim bir şey varsa, söyle bana. Yapacağım."

"Yapabileceğin hiçbir şey yok." Emily , sonra derin bir iç çekti. "Bana sonsuza kadar kızgın kalamaz. Bunun için değil. Değil mi?"

"Bu kadar uzun süre deli kaldığına inanamıyorum."

"O her zaman güçlü iradeli olmuştur, bu yüzden sanırım şok olmadım. Ama evet... Daha önce bana hiç bu kadar kızmamıştı." Emily burnunu çekti, sonra fısıldadı, "Üzgünüm. Aramadım çünkü ne söyleyeceğimden emin değildim. Uzun, yalnız bir hafta sonuydu ve sürekli seni aramayı düşündüm ama aynı zamanda... Bilmiyorum. Sanırım sadece bunalmış hissediyorum. Ve kafam karışık."

Kafam karıştı. Kulağa pek umut verici gelmiyordu. "Anlıyorum. Umarım aramam işleri daha da kötüleştirmez."

"Hayır." Telefonu açtığından beri ilk kez Emily'nin ses tonu değişmiş ve Nat onun sesinde tanıdık bir şefkat duymuştu. "Söylediklerimde ciddiydim. Seni özledim. Sesini duymak güzel."

"Seninki de." Kalp atışları nihayet yavaşlayan Nat kanepeye uzandı ve Emily'nin varlığının sarsılan sinirlerini yatıştırmasına izin verdi. "Bugün iş nasıldı?"

"Her zamanki gibi. Dürüst olmak gerekirse konsantre olmakta zorlandım. Zihnim saatte milyonlarca mil hızla gidiyor."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Nat, Emily'nin ne düşündüğü konusunda bir fikir edinmek için yanıp tutuşuyordu. Nat'le görüşmeye devam etmeyi mi planlıyordu, yoksa aralarındaki her şey bitmiş miydi? Colleen'in onu kabul edeceğini düşünüyor muydu? Kabul etmezse, bu bir anlaşma bozucu muydu? Güvensizliğini göstermemek için kendini zor tutan Nat, "Ne düşünürsen düşün, seni dinleyeceğim. Ve elimden geldiğince sana destek olacağım."

"Teşekkür ederim."

Nat, Emily'nin detay vermeyi reddetmesinden çok fazla anlam çıkarmamaya çalıştı. Emily başkalarına güvenmeye alışık değildi ve bu durum birdenbire büyük, karmaşık bir karmaşaya dönüşmüştü. Hiç şüphesiz vermesi gereken çok zor kararlar vardı - Nat'in ruh halini kabul etmek istediğinden daha fazla etkileyecek kararlar. Ama Emily'yi hiçbir şekilde sorgulamayacak ya da zorlamayacaktı. Emily'nin kararını onun yerine veremezdi ve ona güvence vermesi için yalvarması hiçbir işe yaramayacaktı. Colleen'le olan durum aralarında o kadar çok duygusal karmaşa yaratmıştı ki, buna herhangi bir şekilde katkıda bulunmaktan çekiniyordu.

Emily boğazını temizledi. "Boktan hayatım hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter. Sen nasılsın? İşler nasıl?"

Nat irkildi. Deb ona görüşme teklif ettiğinden beri randevu almamıştı. Janis'e sadece bir molaya ihtiyacı olduğunu söylemişti, ama dürüst olmak gerekirse, Deb'in restoranında işi alırsa, bir daha asla başka bir iş yapmayacaktı.

eskortluk randevusu. Janis bunu henüz bilmiyordu. Sadece Bridget biliyordu ve Nat de aşçı yardımcılığı pozisyonunu alıp almadığını öğrenene kadar bu şekilde kalmasını planlamıştı. Kelimelerini dikkatle seçerek, "İş iştir," dedi.

İşte. Bu yeterince belirsizdi.

"Hafta sonu herhangi bir randevunuz var mıydı?"

Sadece yalan söylemeli. Bu daha kolay olurdu. Ama yapamazdı, Emily'ye değil. "Hayır. Hafta sonunun çoğunu arkadaşım Bridget'le birlikte Tanrı'nın cezası reality televizyon izleyerek geçirdim. Hâlâ insanlığa olan inancımı geri kazanmaya çalışıyorum."

"Bu hafta ilginç bir şey var mı? Sapıkça bir şey belki?"

Nat gözlerini kapattı. Muhtemelen yakın zamanda seks yapmayacakları için Emily'nin onun üzerinden vekâleten yaşamak istediğini hissetti. Eğer akıllı olsaydı, bir şeyler uydururdu - Emily'yi onu gerçekten heyecanlandıracak bir fantezi bulabilecek kadar iyi tanıyordu. Ama bir yalanın içinde yakalanma ihtimaline değmezdi. Aklındaki en son şey buyken başka kadınları beceriyormuş gibi davranmanın doğru gelmediğinden bahsetmiyorum bile. "Hayır. Ben aslında... biraz izin alıyorum."

"Oh." Emily'nin sesi şaşkındı. "Her şey yolunda mı? İyi hissediyor musun?"

"Her şey yolunda." Nat gerçeği itiraf etmenin artılarını ve eksilerini tarttı. Sonucu öğrenene kadar Emily'ye mülakattan bahsetmek istememişti ama Emily artık çalışmadığını bildiğine göre, gerçeği saklamak yalan söylemek gibi geliyordu. Nat bir inanç sıçraması yaparak, "Yarın bir görüşmem var. Bir iş için."

"Yarın mı?" Emily şimdi açıkça şok olmuştu. "Ne tür bir iş?"

Başka bir eskort ajansı mı?"

Nat, Emily'nin sonunda şef olma hayalinin peşinden gidebileceğini düşünmemiş olmasının ne kadar acı verdiğine şaşırılmıştı. Aşçılık yeteneklerine daha fazla güvenmediği için muhtemelen bu kendi hatasıydı ama yine de Emily'nin şaşkınlık yerine heyecanla tepki vermesi iyi olurdu. "Hayır. Marin'de bir restoranda yardımcı şef pozisyonu."

"Gerçekten mi? Vay canına." Emily'nin sesi hiç de heyecanlı gelmiyordu. Aksine, endişe yayıyordu. "Bu ne zaman oldu?"

"Görüşmeyi geçen hafta ayarladım. Sana daha önce söyleyecektim ama..." Nat ne söyleyeceğinden emin değildi. *Ama bunu sana karşı hissettiklerim yüzünden yaptığımı düşünmenden korkuyordum, doğru mu?* "Uğursuzluk getirmek istemedim."

"Şu anda kariyerini değiştirmeyi planladığından hiç bahsetmemiştin. Daha üç hafta bile olmadı, ben yemek yaptığın ikinci kişiydim. Yani, bana aşçılık kariyerinin 'aklından geçtiğini' söylediğini biliyorum, ama bunu yakın zamanda yapmayı planladığını hiç belirtmedin." Emily konuşurken kalbi sıkıştı. Bir tavsiye, cesaretlendirme ya da *başka bir şey* ummuştı. Emily'nin sesindeki paniği değil. "Ne değişti? Neden şimdi?"

"Karşıma bir fırsat çıktı. Ben de denemeye karar verdim."

Sessizlik. Sonra Emily gergin bir sesle, "Bunun sebebi ben değilim, değil mi? Çünkü senden asla işini bırakmanı beklemezdim. Ciddiyim. Ve benim adıma büyük kararlar vermeni *gerçekten* istemiyorum."

Nat hem desteğin eksikliğinden hem de Emily'nin sözlerinin imasından dolayı öfkelenmişti. "Sana daha önce bedenimi sonsuza kadar satamayacağımı söylemişim. Bir gün yemek yapmak istediğimi söylemişim." Bir an için incinmiş duygularını saklamayı düşündü ama sonra saklamamaya karar verdi. Emily'den söz istememek bir şeydi ama birlikte olmanın bedeli tüm duygularını bastırmaksa, Nat buna değeceğinden emin değildi. "Dürüst olmak gerekirse Em, en azından denediğim için beni tebrik edeceğini düşünmüştüm. Ama endişelenme... Zaten muhtemelen işi alamayacağım."

"İş alacağından eminim. Yemeklerin inanılmaz." Emily'nin iltifatının ona güç vermesi gerekirdi ama bu şekilde değil, alttan alta bir dehşetle söylenmişti. "Bu... çok ani oldu. Çok aceleci. Ve zamanlama... bunu benim yüzümden yaptığından endişelenmemek elde değil. Her ne yapıyorsak onun yüzünden."

Nat, Emily'nin kendisini aramadan önce olduğundan daha da kötü hissettirmeyi nasıl başardığını anlamıyordu. Duygularının derinliği için özür dilemekten bıkmış bir halde, "Artık başka kadınlarla yatmak istemememin nedeni sen *olsaydın* gerçekten bu kadar korkunç olur muydu?" dedi.

Emily keskin bir nefes aldı. "Oh, Nat."

Emily'nin sesindeki umutsuzluğu duyduğu anda bir hata yaptığını anlamıştı. "Zaten bir değişiklik yapmayı planlamıyor değilim. Seninle tanıştığım için şef olmak istediğime karar vermedim. Sen sadece denemem için bir sebep verdin."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Nat, çoğu kadının sevgililerinin sadık kalmak istemesinden memnun olacağını varsayıyordu. Emily'nin sesindeki yorgunluk, sadakatinin hiç de hoş karşılanmadığını açıkça ortaya koyuyordu. "Sikişmekte zorlandığım için özür dilerim."

diğer kadınlarla birlikte olduğumuz için. Yapmak istediğim son şey seni üzmem ama hislerime engel olamıyorum. Daha önce hiç kimseyle ilgilenmemiştim. Görünüşe göre eskortluk benim için işe yaramıyor. Bu, karşılığında senden bir şey beklediğim anlamına gelmiyor."

"Şimdi de böyle diyorsun." Emily'nin sesi gözyaşlarının eşliğindeymiş gibi geliyordu. "Ama nasıl yapamazsın?"

"Senden *hiçbir zaman* verebileceğinden fazlasını istemedim; ne daha önce ne de şimdi." Nat'ın hayal kırıklığı, konuşmalarının aldığı yönden duyduğu hayal kırıklığıyla daha da arttı. "Bunu bana çevirme. Bu işi sabote eden benmişim gibi davranma."

Emily sanki karşılık verecekmiş gibi bir nefes aldı, sonra durdu ve nefes verdi. "Nat."

"Ne?"

Emily burnunu çekerek, "Bunu daha fazla yapamayacağım," diye fısıldadı.

Nat gözlerini tavana dikmiş, onun kederli ses tonuyla içi boşalmıştı. Bu işin nereye varacağı konusunda kötü hisleri vardı ama Emily'nin işini kolaylaştırmayı reddetti. Buldukları şeyi tartışmadan atmasına izin vermeyi reddetti. "Neyi yapamam?"

"Her ne yapıyorsak artık." Emily'nin sesi o kadar üzgün geliyordu ki ilk içgüdüğü iyileşene kadar onu kollarına almak oldu. Ama görünüşe göre Emily'nin mutsuzluğunun nedeni kendisiydi. "Birbirimizi görmek."

"Sikişmek mi?" Nat, Emily'nin sesindeki acılık karşısında irkildi. Bazen Emily'nin ondan istediği tek şeyin seks olduğunu ve Nat'ın daha fazlasını arzulamasının sadece bir rahatsızlık olduğunu hissediyordu. Diğer zamanlarda ise Nat'ın duygularına karşılık veriyor gibi görünüyordu. O anlarda, ikisi de özel bir şey bulduklarını fark etmiş gibi görünüyordu. Bu gerçek anıydı. Emily'nin onu mahvedecek olsa bile aralarında ne olduğunu düşündüğünü öğrenmenin zamanı gelmişti. "Yaptığımız şey buydu, değil mi? Sikişmek."

Emily derin, ürpertici bir nefes aldı. "Bundan daha fazlası olduğunu biliyorsun."

Nat'ın göğsü gibi hissedene kadar genişledi. "Yani sorun bu mu? Sikişmekten daha fazlası mı?"

Emily gözyaşları arasında, "Şu anda... evet," diye fısıldadı.

"Şu anda anlıyorum. Ama Colleen okula gittikten sonra ne olacak?"

Emily'nin sessiz hıçkırıkları, herhangi bir cevaptan daha yüksek sesle konuşuyordu.

Nat gözlerini kapattı. Birden kendini çok aptal hissetti. "Colleen benden nefret ediyor. Sanırım hepsi bu kadar."

"Bunun için Colleen'i suçlama." Emily'nin anında verdiği ateşli yanıt Nat'in midesinin sıkışmasına neden oldu. "Bu *benim* kararım. Benim için ve senin için doğru olana dayanarak."

"Seni bir daha görmemenin benim için doğru olan şey olduğunu söyleme." Nat gözyaşlarıyla yaptığı savaşı kaybetti. Emily'ye karşı bu kadar zayıf olmaktan nefret ediyordu ama artık kendini tutmayı bırakmıştı. Emily onun kalbini kırıyordu ve Nat bunu ona gösterecekti. "Ben de daha önce kimseyle çıkmadım. Buna degecek birini bulacağıma hiç inanmamıştım. Ama sen değersin, Em. Sen buna değersin. Bazen, yemin ederim sen de aynı şekilde hissediyor gibisin. Bu yüzden şu anda neler olduğunu anlamıyorum. Ya da bunu neden yaptığımı."

"Olan şu ki, sana buna değmediğimi söylüyorum. Sana hak ettiğini vermiyorum. Sen inanılmazsın, Nat. Yani... kesinlikle inanılmazsın." Emily'nin sesi kırıldı. "Her geceyi seninle geçirebilecek, duygularına tereddüt etmeden karşılık verebilecek biriyle birlikte olmalısın... hatta bir ilişki yaşayabilecek biriyle."

"Hiç denemediysen beceriksiz olduğunu nereden biliyorsun?"

Emily neşesiz bir kahkaha attı. "Sadece bana güven."

Tartışmak Nat'in kendini daha zavallı hissetmesine neden oluyordu ama henüz yenilgiyi kabul etmeye hazır değildi. "Aramızda çok gerçek bir şey var. Bunu inkâr edemezsin."

"Bunu inkâr etmiyorum." Emily'nin sesindeki çığ acı Nat'in vücudunda bir ürperti yarattı. "Haklısın, aramızda bir bağ var. Kaybetmek istemediğim bir bağ. Ama bizim için bir gelecek göremiyorum... senin istediğini bildiğim türden bir gelecek değil."

"Bizim için ne görebilirsin?" Nat bu sorunun cevabını almak istediğinden emin değildi ama sormak zorundaydı. "Bağlantımızı kaybetmek istemediğini söylüyorsun. Bundan kaçınabileceğimiz bir yol görüyor musun?"

"Bilmiyorum." Emily tereddüt etti. "Sence karmaşık olmayan bir şeye geri dönmemiz mümkün mü? Sıradan bir şeye?"

Nat'in boğazında mide bulantısı yükseldi. "Ne, randevu gibi mi? Canın istediğinde benimle birkaç saat geçirmek mi istiyorsun?"

Emily uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra yorgun bir şekilde, "Eğer bu bir seçenekse, belki de işleri daha az kişisel tutmanın ama yine de ara sıra birbirimizi görmenin en iyi yolu budur. Elbette sana ödeme yapabilirim."

Emily'nin sözleri karnına bir yumruk gibi inmişti. Olduğu tek şey bu muydu? İyi bir kadın mıydı? Buna şaşırılmamalıydı, diye düşündü. Seviştiği her kadın için hep böyle olmuştu. Emily neden farklı olsun ki?

Yine de Nat öyle olduğunu düşünmüştü.

Kalbini sertleştiren Nat, "Tamam o zaman. Sanırım söyleyecek başka bir şey yok."

"Nat, bekle. Ben-"

"Hayır. Her şeyin kişisel olmamasını istiyorsan, tamam. Anlıyorum, her ne kadar seninle bundan daha fazlasını istesem de. Ama yeterince parası olan herkes bana ulaşabilir, değil mi? Yani beni tekrar becermek istiyorsan, herkesin yaptığını yapabilirsin. Bilirsin, zaten bir anlamı olmayacaksa." Nat yutkundu ve kusma isteğini bastırdı. Emily az önce kalbini paramparça etmişti ve şimdi tek yapmak istediği telefonu kapatıp özel olarak yas tutmaktı. "Böylesi daha güvenli, değil mi Em?"

"Nat, lütfen-"

"Eğer bir randevu ayarlamak istiyorsan Janis'i ara. Sanırım ajansın numarası hâlâ sende var." Elleri titreyerek başparmağını telefonun Bitirme düğmesine koydu. "Gitmem gerekiyor. Seni gördüğümde görüşürüz, sanırım."

Emily cevap veremedi telefon kapattı.

*

Kahretsin. Emily telefonunu yatağın kenarına bıraktı ve yumuşak bir *gümbürtüyle* yere düştüğünde gözlerini kapattı. Konuşmalarının bu şekilde gelişeceğini tahmin etmemişti. Tüm hafta sonunu Colleen'den ayrı geçirdikten ve Nat'e duyduğu çekimle mücadele ettikten sonra, Nat nihayet bu gece aradığında hiçbir şeyi çözememişti. Colleen'e karşı sorumluluklarıyla açıkça çeliştiği halde Nat'i hâlâ görmek istemesi ne kadar bencilce olsa da, bir daha asla Nat'in kollarına sarılamayacağını düşünmeye dayanamıyordu. Telefonunda Nat'in adının yanıp söndüğünü görmek onu Colleen'in onları yakalamasından önceki andan beri hiç olmadığı kadar mutlu etmişti.

Yine de Nat'ten yeni ayrılmıştı. Ayrılmamış mıydı?

Emily yan yattı ve yüzünü yastığına gömdü. Konuşmaları kafasının içinde tekrar tekrar oynuyordu. Nat'in sesini duymak onu çok rahatlatmıştı, her ne kadar ilişkilerinin Colleen'le olan kırılğan bağına verdiği açık zarara rağmen Nat'i ne kadar çok arzuladığını fark etmek onu öldürse de. Nat'i istediği için kendini suçlu hissediyordu, sanki Colleen'i rahatsız ediyorsa kendine ait hiçbir şeye hakkı yokmuş gibi. Bu muhtemelen kendisi için adil değildi ama Colleen'i her zaman ilk sıraya koymuştu. Her zaman.

Kendisi on bir, Colleen dört yaşındayken anne ve babalarının iki haftalığına ortadan kaybolduğu zaman gibi. Ailelerinin eve gelmediği o ilk gece, Colleen'e kilerdeki yetersiz malzemelerden sakince akşam yemeği hazırlamış, sonra ikisini de yatırmıştı. Ertesi sabah okulunu aramış, sesini elinden geldiğince gizlemiş ve ailesiyle ilgili acil bir durum olduğuna dair bir hikaye uydurmuştu. O yaşta bile en büyük korkusu, çocuk esirgeme kurumu çağrılırsa Colleen'den ayrılmaktı. Bu yüzden aileleri dönene kadar kaleyi korumaya karar vermişti. Hiç parası ve çok az yiyeceği olmadığı için yaratıcı olmak zorunda kalmıştı. Colleen daha fazla yiyebilsin diye günde sadece bir öğün yemek yiyerek aç kalmıştı. Ailesi on iki gün sonra nihayet döndüğünde, sadece mırıldanarak özür dilemiş ve bir kutu Ho-Hos vermeyi teklif etmişlerdi. Emily, Colleen'in daha az yiyeceğini bildiği için bir tane bile yerken kendini suçlu hissetti.

Nefes verdi. Colleen neredeyse bir yetiştirdi ve kendi başının çaresine bakmayı öğrenmesi gerekiyordu, yani artık her şey farklıydı. Ama bu eski alışkanlıklardan vazgeçmenin kolay olduğu anlamına gelmiyordu.

Yine de Nat'le görüşmeye devam etmek ne kadar yanlış olursa olsun, ondan ayrılmaya niyetli değildi. En azından telefona cevap verdiğinde planı bu değildi. Kafası ne kadar karışık olsa da, bir planı yoktu. Nat iş görüşmesiyle ilgili o bombayı patlatmasaydı, telefon seksinin cazibesine kolayca yenik düşebilirdi. Bunun yerine Nat, daha birkaç hafta önce uzak bir hayal olarak gördüğü bir kariyeri sürdürmek için eskortluğu bırakmayı planladığını itiraf ettiğinde paniğe kapılmıştı.

Nat'i cesareti için övebilirdi. Mülakata girdiği için onu tebrik edebilirdi. Ona şans dileyebilirdi. Verilebilecek tüm tepkiler arasında bencilce bir korku muhtemelen en kötüsüydü. Ne yazık ki içgüdüsel olarak verdiği ilk tepki de bu olmuştu. Nat'in on yıldan uzun bir süredir seks işçiliği yaptığı düşünülürse, görüşmeye başladıktan sadece birkaç hafta sonra kariyerini değiştirme kararını, kendisi aynı şeyi yapmaya hazır olmasa bile Nat'in ona bağlandığının bir kanıtı olarak yorumlamamak imkânsızdı. Nat'in kendisi yüzünden hayatında büyük bir değişikliğe gitmekte acele edebileceği düşüncesi Emily'nin aklını başından almıştı. Yirmi beş yaşında bir kadındı ve tüm dünyası küçük kız kardeşine bakmak etrafında döndüğü için hiç ilişkisi olmamıştı. En hafif tabirle, Nat'in memnun etmek için hayatını değiştirmeyi düşüneneceği türden bir insan değildi.

Nat onun için görüşmeye olsa bile, bu *sadece* Onun yüzünden. Bunu biliyordu. Ama onu incittiğini fark ettiğinde

Nat'in duygularını ve onun kırıldığını anlayan Emily, anında pişman olacağı bir karar vermişti. Colleen'in ona kızgın olması yeterince kötüydü. Nat'i ne kadar incittiğini fark ettiğinde, bu çok fazlaydı. Suçluluk duygusundan ve belirsizlikten bıkmış, her şeyi orada bitirmeye karar vermişti.

Ama bocalamıştı. Nat'i bir daha asla göremeyeceğini düşünemediği için aptalca yemi yutmuş ve seks için buluşmaya devam edebileceklerini söylemişti. Duygusuzca sevişmek için. Nat'in daha da üzüleceğini bilmeliydi. Bu aptalca bir öneriydi ama Nat'e bir daha asla dokunamamanın ne kadar korkunç olacağını düşündükten sonra bunu yapmak zorunda hissetmişti.

Emily yorganıyla yüzünü kuruladı. olmuştu. Şimdi pişmanlık duymanın bir anlamı yoktu. Randevu alma konusunda söylediği şeyi söylememiş olmayı diledi - Nat'in sesindeki acının sonsuza dek peşini bırakmayacağından şüpheleniyordu - ama belki de en iyisi buydu. Artık Nat onu bu yalnız hareket tarzından vazgeçirmeye çalışmayacaktı. İyi olduğun tek şeyin seks olduğunu söyleyen birini neden geri kazanmaya çalışasın ki?

Hay sikeyim. Rahatlamış olmalıydı. Artık acı çekeceği bir seçeneği kalmamıştı. Artık aşık olma ve karşılığında sevilme korkusu yoktu. Nat muhtemelen az önce yaptığı şey için ondan nefret ediyordu. Ama en iyisi de buydu, değil mi? Nat ondan daha iyisini hak ediyordu ve Colleen'in onun tüm dikkatine ihtiyacı vardı. Sorun çözülmüştü.

Tabii. Kalbindeki boşluk dışında.

Yirminci Bölüm

Karnı zil çalan Nat, ilk aşçılık mülakatını henüz tamamladığı lüks restoranın arka ofisinde Deb'i bekliyordu. Söyleyebildiği kadarıyla görüşme iyi geçmişti. Armando kahvaltı yemeklerinden birinin (Benedict yumurtası) ve bir öğle yemeği tabağının (balık tacos) hazırlanışını göstermiş, sonra da her bir yemeği kendi başına yeniden yaratmasını istemişti. Bu görevi başarıyla tamamladıktan sonra -ve çabalarını tattıklarında hem Armando hem de Deb'den gülümsemeler aldıktan sonra- Armando onu akşam yemeği menüsüne koymak isteyeceği bir başlangıç yemeği yaratması için serbest bıraktı. Hazırladığı mantarlı risotto Deb'den alkış, Armando'dan da övgü almasını sağlamıştı.

Ve düşününce, neredeyse iptal etmek için arayacaktı. Bir gece önce Emily ile yaptığı konuşmadan sonra, kendini eleştirilere maruz bırakma ve başarısız olma riskini alma düşüncesi hiç de cazip gelmemişti. Ama Emily'ye söylediği doğrudu; yemek yapmak istiyordu. Tutkusunu bir kariyere dönüştürmek için eline geçen bu fırsatı tepmek aptallık olurdu. Bu yüzden bu sabah uyandı, duшта ağladı, sonra Deb'in verdiği adrese gitmeden önce kendine uzun bir moral konuşması yaptı, onları etkilemek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırды.

Umarım işe yaramıştır.

Deb geniş bir sırtıyla ofise girdi. "Demek *yemek* yapabiliyorsun, Nat Swayne."

Coşkulu övgüler karşısında utanan Nat, göz teması kurmakta zorlandı. "Teşekkür ederim."

"Bununla birlikte, bana yemek pişirmeye gelmeniz konusunda sizinle konuşmak istiyorum." Deb deri ofis koltuğuna oturdu ve ayaklarını masasına uzatarak iç geçirdi. "Ama önce maaş konusunu konuşalım, çünkü bunun potansiyel bir anlaşma kırıcı olabileceğinden şüpheleniyorum."

Nat gözlerini kırıştırdı, Deb'in bu kadar rahat bir şekilde ona iş teklif etmesi karşısında afallamıştı. "Bekle, öylece mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturan Deb, bariz bir eğlenceyle başını öne eğdi. "Görüşmeyi başardın. Geçen hafta üç yıllık mutfak deneyimi olan başka bir aday getirdik.

ve senin gösterdiğinin yarısı kadar bile performans gösteremedi. Bu değişikliği yapmana yardımcı olabileceğim için heyecan duyduğum gerçeği bir yana, bir şansı hak ediyorsun. Ben de sana bir şans verebilecek konumdayım." Göz kırptı. "Bu arada risottoya *bayıldım*. Kesinlikle yeni akşam yemeği menümüze koymak istiyorum."

Nat'in çenesi titredi. Duygu seline kapılmıştı ve cevap veremiyordu. En çılgın rüyalarında bile bugünün bu kadar iyi geçmesini beklemezdi. Bundan sonra ne yapacağından emin değildi, bu yüzden kaçmakla tehdit eden gözyaşlarına karşı koymaya odaklandı. "Maaşın konuyla ilgisi yok. Zaten hiç deneyimim de yok."

Deb bir kaşını kaldırdı. "Size bir numara verdiğimde fikrinizi değiştirebilirsiniz."

Nat başını salladı. "Birkaç yıldır çok para kazandım. Şimdiye kadar tek yaptığım parayı bankaya yatırmak oldu." Bunu gerçekten yapacağının farkına vardığında kalbi gümbür gümbür atmaya başladı. Hayatını değiştirecekti. "İnan bana, maaş anlaşmayı bozan bir şey değil. Önemli bile değil."

"Yani bu kabul ettiğiniz anlamına mı geliyor?"

Dayanılmaz bir şüphe dalgasıyla neredeyse felç olan Nat, Deb'in gözlerinin içine bakmayı zar zor başardı. "Daha önce hiç mutfakta çalışmadım. Ne yapacağımı bileceğimden emin değilim."

"Öğreneceksin." Deb'in ifadesi yumuşadı. "Ve bir yerden başlamalısın, değil mi?"

Nat başını salladı. Beklentisi arttıkça korkusu da azaldı. "Ne zaman başlamamı istiyorsun?"

"Mümkün olan en kısa sürede. Ne zaman haber verebilirseniz, sanırım."

"Bizimkinden beri bir randevu ayarlamadım. Geriye bir patronumla konuşup bunu resmileştirmek kaldı." Bunun nasıl sonuçlanabileceğini hayal etmemeye çalıştı. Janis Copeland gerçek bir dosttu ve Nat onun adına sevineceğini umsa da bundan emin olamıyordu. Ajans için büyük bir kazanç kaynağıydı ve onun ayrılması birçok düzenli müşteriyi hayal kırıklığına uğratabilirdi. "Bu öğleden sonra yaparım."

"Mükemmel. Bu hafta içinde gelip bazı evrak işlerini halletsen, biz de seni önümüzdeki Pazartesi günü ilk vardiyana alsak nasıl olur?"

"Kulağa hoş geliyor." Nat ellerini dizlerinin üzerine koydu ve derin bir nefes aldı. Az önce olanlar o kadar büyüktü ki nasıl tepki vereceğini bilemiyordu. Gerçekliğin henüz ona çarptığından bile emin değildi. Bu muhtemelen hayatının en mutlu anı olacaktı, tek düşünebildiği şey bunu Emily ile paylaşmayı ne kadar çok istediği. Zorla

Nat, soğukkanlılığını bozmakla tehdit eden büyük bir kayıp duygusuyla elini masanın üzerine uzattı. "Deb, bunun için teşekkür ederim. Seni gururlandıracağıma söz veriyorum."

Deb onu sertçe salladı. "Hayır, teşekkür *ederim*. Tutkulu ve yetenekli bir şefi düşük bir maaşla işe alan benim." Nat'in elini tutmaya devam etti ve onun bakışlarını ciddiyetle karşıladı. "Beni gururlandırmaya gelince, zaten gururlandırdın. Orada ikimizi de etkiledin. Armando seni bulmayı başardığım için harika bir işe alım uzmanı olduğumu düşünüyor. Bu arada bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Dürüst olmak gerekirse, bu performansından sonra, kahvaltı ve öğle yemeği sırasında Armando'nun altında birkaç ay çalıştıktan sonra, akşam vardiyasında çalışmaya hazır olacağını umuyorum." Nat'in şaşkınlığı karşısında eğlendiği belli olan Deb omuz silkti ve elini bıraktı. "Yardımcı şefin maaşı çok iyi olmayabilir ama büyümen için sana yer var. Bu fırsatı değerlendireceğine ve en iyi şekilde değerlendireceğine güvenim tam."

Nat'in göğsü, aşçılık kariyerini başlatacak konumda olan birinin onun potansiyelini fark etmesinden duyduğu gurur ve şaşkınlık karışımı acıyla kabardı. Okulda hiçbir zaman iyi bir öğrenci, yetenekli bir atlet ya da müzisyen olmamıştı. Yetenekli bir aşık olduğunu bilmesine rağmen, bu ona kendini özel hissettirmiyordu. Yemek yapmak hissettiriyordu. Ve hayatında ilk kez gerçekten değerli olduğunu hissediyordu.

Ama bu doğru değildi. İlki Emily'yleydi. Emily, şu anda burada oturup ikinci büyük zaferini yaşamasının sebebiydi. Tek başına.

Nat gözyaşları sonunda taşıdığı dehşete kapıldı. Duygularına yenik düşmeyi reddederek en sert erkeksi tavrını takındı, gözlerini devirdi ve omuzlarını geriye attı. "Bunu takdir ediyorum. Pişman olmayacaksın."

"Biliyorum."

*

Nat restorandan çıktı, hâlâ hayatının aldığı hızlı dönüşün etkisindeydi. Emily'yi arayıp iyi haberi paylaşma dürtüsü çok fazlaydı ama istediği tepkiyi alamayacağını biliyordu. Ayrıca Emily'ye kızgındı. Daha da ötesi, incinmişti. Sersemlemişti. Emily birbirleriyle profesyonel olarak görüşmeye devam edebileceklerini söylediğinde, Nat'in gerçek duygularını hiçe sayması ona bir yarı kamyon gibi çarptı. Sanki Emily'nin

sadece duygularını kapatacak ve Emily'yi soğuk, profesyonel bir mesafeyle becerecekti. Emily'nin böyle bir şeyi önermesi bile kendisini çok küçük ve ucuz hissetmesine neden olmuştu. Sanki sadece tek bir şey için iyiymiş gibi.

Emily ona böyle hissettiren ilk kişi değildi. Ama eğer bu konuda bir seçeneği olsaydı, kesinlikle son kişi olurdu.

Bu düşünceyle, Xtreme Encounters ajansının merkezinin bulunduğu çatı katına gitti. Burası Janis Copeland'ın Marin'deki küçük dairesinden sonra ikinci ikametgâhı olarak kullanılıyordu. Nat'in Janis'i gün ortasında çatı katında bulacağından hiç şüphesi yoktu. Küçük imparatorluğunu kurma konusunda son derece ciddi olan kurnaz bir iş kadınıydı. Bu yüzden Nat'in ona söylemesi gereken şey muhtemelen hoşuna gitmeyecekti.

Nat arabasını park etti ve ön girişe doğru yürüdü, zile basarken nefesini tuttu. Janis'in sesi saniyeler içinde dahili telefondan geldi.

"Evet?"

"Janis, ben Nat. Birkaç dakikan var mı?"

Cevap vermek yerine Janis onu içeri çağırdı. Nat, gergin enerjisini atmak için merdivenleri ikişer ikişer çıktı. İşe yaramıştı. On beşinci kattaki çatı katına ulaştığında, endişesi içinde debelenemeyecek kadar yorgundu.

Nat daha kapıyı çalamadan Janis kapıyı açtı. Muhtemelen Nat'in hayatı boyunca giyime daha pahalıya mal olan tasarım bir elbise giymiş olan Janis, kumral saçlarını sanki kuaförden yeni çıkmış gibi mükemmel bir şekilde toplamıştı. Elli iki olmasına rağmen, hiç çaba göstermeden hem muhteşem hem de seksi olmayı başarmıştı. "Aman Tanrım. Gerçekten de on beş kat merdiven mi çıktın?"

Nefes nefese kalan Nat kısa bir baş sallama hareketi yaptı. "İçeri girebilir miyim?"

"Elbette." Janis geri adım attı, sendeleyerek içeri girerken vücudunu açıkça taradı. "İçecek bir şey ister misin?"

"Lütfen. Sen de bir şey ister misin?" Nat, Janis'in peşinden ofisine girdi, bara doğru yürüdü ve iki bardak hazırladı. Janis'e her zaman hizmet ederdi. Her şeyin değişmek üzere olduğunu bilmek kalbini sızlatsa da, tanıdık rutinlerine alışmak onu biraz rahatlatmıştı.

"Neden bize birkaç votka martini yapmıyorsun?" Janis arkadan yaklaştı ve bir elini Nat'in kalçasına koydu. "İhtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Janis'in hafif ve pahalı parfümünün kokusu, Pavlovvari bir dürtüyle arkasını dönüp ellerini şık ve terbiyeli patronunun eteğinin altından geçirmesini tetikledi. Janis istekli olacaktı -her zaman öyleydi- ve şu anda, tanıdık kıvrımlara dokunmanın cazibesi neredeyse onu alt ediyordu. Emily için hissettiklerini Janis için hissetmese bile, birbirlerine değer veriyorlardı. Ve değer verdiği birinin içinde olmak kendini daha az yalnız hissetmesine yardımcı olabilirdi.

Şüpheliydi ama işe yarayabilirdi. Emily'den sonra Janis gerçek bir sevgiliye sahip olduğu en yakın şeydi. İlk karşılaşmalarını işe alındıktan kısa bir süre sonra başlatmıştı, çünkü ilk pezevengi onu patronla yatmanın işin bir parçası olduğunu düşünmeye şartlandırmıştı. Ama Janis'in hakkını yemeyelim, Nat'in beceriksiz baştan çıkarma girişimini çabucak bastırmış, ona ilgi duymasına ve seve seve oynamasına rağmen bu görevlerin iş tanımında olmadığını söylemişti.

Nat yine de onu becermişti. Ve son sekiz yıl boyunca ara sıra onu becermeye devam etmişti. Bir bakıma Janis Copeland onun en uzun süreli ilişkisiydi. Ancak seksten zevk almasına ve Janis'e gerçekten değer vermesine rağmen, birlikteliklerinde aşk yoktu - sadece arkadaşlık, cazibe ve ara sıra zevk almak için karşılıklı bir arzu vardı.

Eski alışkanlıklara geri dönmek her ne kadar cazip gelse de, Nat martinilerini hazırlamayı bitirdi. "Bir içkiye ihtiyacım var. Bir dakika içinde ikimizin de ihtiyacı olabilir."

Janis göz temasını kesmeden bardağı onun elinden aldı. "Uh-oh. Bunun bana iptal ettirdiğin tüm o randevularla bir ilgisi var mı?"

Nat kendi kendine boğazındaki yumrunun zaten değişken olan duygusal durumunun bir sonucu olduğunu söyledi. Şimdi Janis'in yanında kendini kaybetmeyecekti. "Evet, öyle. Dinle, aslında seninle bir şey hakkında konuşmam gerekiyor. Hakkında..." Sinirlerini yatıştırmak için umutsuz bir çabayla alkolden hızlıca bir yudum aldı. "Üzgünüm, bu çok zor."

"İşini kolaylaştırayım o zaman." Janis Nat'ın elinden tuttu ve onu odanın diğer tarafındaki eski bir koltuğa götürdü. Nat'i yanına oturması için çekti, sonra ona acı tatlı bir gülümseme verdi. "İşi bıraktın. Haksız mıyım?"

Nat yükselen duygularını göz kırparak uzaklaştırdı. "Evet."

"Kahretsin." Janis martinisinden zarif bir yudum daha aldı ve başını hüznle salladı. "Tamamen şaşırdığımı söyleyemem. Ama seni özleyeceğim, müşterilerin de öyle."

"Biliyorum." Nat içkisinin geri kalanını da içtikten sonra bardağını önlerindeki sehpanın üzerine koydu. "Bana karşı hep iyi oldun Janis. Bil diye söylüyorum, başka bir ajans için çalışmayacağım ve kendi işimi kurmayacağım."

Janis zarıfçe yontulmuş bir kaşını kaldırdı. "Erken emeklilik mi? Yoksa kariyer değışikliğı mi?"

"Kariyer değışikliğı." Nat kızarak, "Şehir merkezindeki küçük bir restoranda yardımcı şef olarak işe alındım. Vine Street Station, hiç duydun mu?"

"Oh!" Janis'in yüzü aydınlandı. "Kayınbiraderim bir keresinde bizi kahvaltı için oraya götürmüştü. Harika omletleri var. Çok şirin, büyüleyici küçük bir yer." İçkisini bıraktı ve Nat'in ellerini kendi elleriyle kapattı. "Yemek mi yapıyorsun? Bilmiyordum."

"Pek fazla insan yapmaz." Nat omuz silkti. "Bunu çoğunlukla gizli tuttum."

"Söyleyeceğim. Peki gizli şeflikten yeni bir kariyer arayışına geçmeniz için size ilham veren şey neydi?"

Nat gerçekten de Emily hakkında konuşmak istemiyordu. Zaten soğukkanlılığını zar zor koruyordu. "Neredeyse otuz yaşımdayım. Artık zamanı geldi."

Janis bakışlarını Nat'in gövdesinde gezdirerek alay etti. "Neredeyse otuz mu? Hiç bu kadar seksi olmamıştın. İnan bana, daha çok var." "Olabilir. Ama onları gerçekten tatmin edici bir şey yaparak geçirmeyi tercih ederim. Ben."

Janis uzun bir iç çekişle daha da yaklaştı ve pinup-girl dövmesinin abartılı kıvrımları boyunca bir tırnağını gezdirdi. "Yani şimdiye kadar sahip olduğum en iyi kadın olmanın tatmin edici olmadığını mı?"

Nat kıkırdadı, meme uçları Janis'in alaycı okşamaları altında gerildi. O boyalı kırmızı tırnaklar onu her seferinde yakalıyordu. "Hayır, kesinlikle öyle. Sadece aynı şekilde değil."

"Bunu anlıyorum." Janis nefes verdi, sonra da ona alaycı bir bakış fırlattı. "Seni gerçekten özleyecek olsam da hayallerinin peşinden gitmene sevindim. Ve sadece benim için çalışan en popüler eskort olduğun için değil. İleride bir iş istersen ya da sadece ek iş yapmak istersen bile bana haber ver."

"Teşekkür ederim." Janis'in eli göğsüne doğru ilerlediğinde ensesindeki tüyler diken diken oldu, dikleşmiş bir meme ucunu mükemmel bakımlı iki parmağının arasına aldı ve hafifçe bükte. Normalde bu sırada Janis'i öpmesi gerekirdi ama her ne kadar bir kadın bedeninin sıcaklığını arzulasa da, sadece bir

bir kadın onun ihtiyaçlarını gerçekten karşılayabilirdi. Janis'i becermek onu daha iyi hissettirmeyecekti, gerçekten. "Jan-"

"Ah." Janis elini Nat'ın göğsünden çekerek rahatladı. Nat'ın yüzünü inceledi, sonra kıkırdadı. "Anlıyorum." Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Biriyle tanışmışsın."

"Bu kadar anlayışlı olmayı bırak," diye homurdandı Nat, ama Janis'in onun beden dilini bu kadar kolay okuyabilmesine gerçekten minnettardı. Janis'e onu zorla uzaklaştırmak istemeyecek kadar saygı duyuyordu. "Dürüst olmak gerekirse, biz ayrıldık sayılır. Dn gecekı gibi. Seninle birlikte olmayı ne kadar sevsem ve bunun iyi hissettireceğini bilsem de..."

"Kırık bir kalbe bakıcılık yapıyorsun." Janis ona sessiz, şefkatli bir sempatiyle baktı. "Ah, tatlım. Gerçekten çok zgnm."

Nat bir omzunu kaldırdı, Janis'in endişesini savuştırmaya hazırды ama bunun yerine çenesi titredi ve gözlerinden akan yaşları durduramadı. Başını iki yana salladı ve Janis'in kendisini halde görmesine izin verdiği için utanarak yüzünü eğdi. "Her neyse. Muhtemelen başından beri lanetliydi."

"Ama belli ki onu çok nemsiyorsun." Janis baştan ıkarıcılıktan analığa o kadar çabuk geçmişti ki Nat uyum sağlamakta zorlandı. Janis onu sıkı bir kucaklamanın içine çektiğinde, kollarının sıcak güvenliğine teslim olmadan önce bir an için gerildi. Janis, Nat sanki bir çocukmuş gibi onun şakağını öptü. "Onu seviyor musun?"

Janis'in yüzünü göremediğine sevinmişti. Gözleri kızarmış, gözyaşları szlmş, alt dudağı kontrolsüzce titrerken zavallı göründüğünü biliyordu. Gln. Kalbi kırık. Başka bir deyişle, tam olarak nasıl hissettiğini. "Evet, onu seviyorum. Ama o aynı şekilde hissetmiyor gibi görünüyor."

"O zaman o bir aptal. Senin gibi birinin gitmesine izin vermesinin tek açıklaması bu." Janis'in sırtını ovmakta olan eli aniden durdu. "Eskortluk yapmana kızdı mı? Bu yüzden mi iş değiştirmeye karar verdin?"

"Hayır, zgn değildi. Aslında, bunu planladığım için mutsuzdu. Bunu onun için yapıyor olabileceğimi ve görünüşe göre bu ilişkimizi çok ileri, çok hızlı götürmek anlamına geliyordu." Nat geri çekildi ve sakinleşmek için derin, düzenli nefesler aldı. "Bir süredir şef olmak istiyordum ama hazır olduğumu düşünmüyordum. Emily ile tanışmak beni denemeye itti. Ama bunu duymak onun hoşuna gitmedi." Sessizliğe gömüldü, bir gece önceki konuşmalarını düşündükçe öfkesi artıyordu.

"Her neyse, başka kadınlarla yatmak istememenin nesi bu kadar önemli? Ona evlenme teklif etmedim ki."

"Tekrar söylüyorum, o bir aptal." Janis onun dizini sempatik bir şekilde okşadı. "Demek adı Emily? Onunla nerede tanıştınız?"

Nat yüzünü buruşturdu. "Teknik olarak bizi sen tanıştırdın. Soyadı Parker. Kaçırılma fantezisi. Onunla müşteri değerlendirmesi için geldiğinde tanışmıştın."

Nefes nefese kalan Janis elini göğsüne götürdü. "Oh! Bunu seveceğini biliyordum."

"Evet, . Hem de çok. Ve sonra işler... karmaşıklaştı."

"Yani şef olmaya karar verdiğin için mi senden ayrıldı?" Janis kaşlarını çattı. "Neden?"

"Sadece bu değildi. Dürüst olmak gerekirse, bana en başından beri bir ilişki aramadığını söyledi. Küçük kız kardeşini büyütüyor, meşgul, korkuyor..." Nat omuz silkti, olduğundan daha az etkilenmiş gibi davranmaya çalıştı. "Sanırım bardağı taşıran son damla, biz... hassas bir durumdayken kız kardeşinin bizi basması oldu. Kız kardeşi çıldırdı, sonra da Emily çıldırdı. Sanırım iş görüşmesi ona zaten aradığı bahaneyi verdi."

"Kulağa karmaşık geliyor."

Janis'in bariz sempatisi karşısında çenesi titreyen Nat, dilinin ucuna gelen öfkeli sözcükleri yuttu. Sonra da tükürdü. "Ve sonra Emily, *randevular* için hâlâ buluşabileceğimizi söyleyecek kadar küstahlaştı. Bilirsin, kişisel olmayan bir şey. Hayatının düzgün düzenini bozmakla tehdit etmeyecek bir şey. Çünkü belli ki benim gibi bir fahişe duygularını kapatıp sevişebilir, değil mi?"

"Nat, tatlım..."

Nat başını sallayarak sertçe nefes verdi. "Önemli değil. Bunu atlatacağım." Bu sözleri söylerken bile onlara inanmıyordu. "Böyle olması gerekmiyordu."

"Bundan pek emin değil gibisin."

Nat başını salladı, sonra yeni gözyaşlarına boğulurken küfretti. "Çünkü ben değilim."

Yirmi Birinci Bölüm

Emily bakışlarının bilgisayar monitörünün sağ alt köşesindeki saate kaymasına izin vermemeye çalışarak, saatin akşamın altısı olmadığını varsaymakla yetindi. Ofis ürkütücü bir sessizliğe bürünmüşken, üretkenliğin olağan uğultusu bir saat önce kesilmişken bunu yapmak zordu. Sadece patronu Denny kalmıştı ama o da yakında ayrılacaktı. Yedi yaşında bir oğlu vardı, bu yüzden işkolik eğilimlerine rağmen asla çok geç saatlere kalmazdı. Eskiden o da çoğunlukla böyleydi ama Nat'ten ayrıldığından ve Colleen'le aralarına yeni bir mesafe girdiğinden beri artık eve koşturmak için bir nedeni kalmamıştı. Yalnızlığı sadece işle meşgul olmadığında daha da artıyordu.

Kapısının çalınmasıyla irkilerek kendine geldi. Denny yüzünde mahcup bir gülümsemeyle kapının pervazına tutundu. "Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim."

Emily otomatik olarak "Ben iyiyim," dedi. Bu onun herkese verdiği standart yanıtı. Her zaman iyiydi -gerçekten iyi olmadığı zamanlarda bile. "Eve mi gidiyorsun?"

"Birkaç dakika içinde." Denny ofisine girdi, elinde en büyük müşterilerinden biri için o sabah üzerinde çalıştığı bir defter vardı. "Emily, her şey yolunda mı?"

Emily boğazı kururken yutkundu. Neden sorduğunu bilmiyordu ama bu iyi bir şey olamazdı. "Elbette. Ne demek istiyorsun?"

"Az önce bir aktarma hatası yakaladım. Ve girişler tersine çevrilmiş."

Yüzüne bir sıcaklık yayıldı. İki hata mı? Genelde işlerini iki kez kontrol ederdi, bu yüzden en son ne zaman bir hatanın bile gözden kaçmasına izin verdiğini hatırlayamıyordu. "*Çok* özür dilerim."

"Endişelenmeyin, hatalar olur. Ama genelde senin başına gelmez." Denny defteri göğsüne dayadı, başlattığı konuşma yüzünden gergin olduğu belliydi. "Son zamanlarda biraz dalgın görüldüğünü fark ettim. O yüzden sorayım dedim."

Emily, Denny'nin onu yönelik geçici girişimi karşısında gerildi. Şakaklarına düşen kumral saçları ve onu hem yakışıklı hem de entelektüel gösteren gözlükleriyle hoş bir adamdı. Bakışlarından

Oğlundan bahsederken iyi bir baba gibi görünüyordu. Onun gibi bir babayla hayatının ne kadar farklı olabileceği hakkında bir iki kez düşünmüştü, ancak genel nezaket havasına rağmen daha önce hiç kişisel bir konuşma yapmamışlardı.

"Ben iyiyim. Sadece... evde bazı şeyler oluyor." Emily titremelerini engellemek için ellerini masasının üzerinde kavuşturdu. İş arkadaşlarıyla kendisi hakkında konuşmaktan nefret ederdi, gerçekten sevdiği ve saygı duyduğu kişilerle bile. "Bir daha işime engel olmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum."

"Seni azarlamaya çalışmıyorum. Ya da burnumu sokmaya." Denny masasına yaklaştı, biraz güven kazanmış gibi görünüyordu. "İşinde harikasin Emily. Sana sahip olduğumuz için şanslıyız. Sadece bilmeni isterim ki, eğer canını sıkan bir şey olursa, konuşmak istersen, çok iyi bir dinleyiciyimdir. Ve... umarım haddimi aşmıyorumdur." Sinirleri gözle görülür bir şekilde yeniden ortaya çıkınca nefes verdi. "Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim. Sadece yardım etmek için bir şeyler yapabilir miyim diye düşündüm. Biraz zamana ihtiyacın olursa ya da her neyse... Bana haber ver yeter."

İzin, ihtiyacı olan son şeydi. İş, hayatında yarattığı karmaşayı aklından çıkarmasını sağlayan tek şeydi. Yine de Denny belli ki yardımcı olmaya çalışıyordu. Zorla gülümsedi. "Gerçekten minnettarım ama buna gerek yok. Küçük kız kardeşimle bir tartışma yaşadık ve bu beni çok üzüyor. Ben onun yasal vasisiyim, bu yüzden ara sıra büyük çatışmalar yaşanabiliyor sanırım."

Denny'nin bakışları yumuşadı. "Ebeveyn olmak kolay değil. Kızınız kaç yaşında?" "On sekiz. Yakında üniversiteye gidecek."

"Onun velayeti ne zamandır sizde?" Kadının açılmaya istekli olmasından cesaret almış gibi görünen adam, defteri masanın diğer tarafındaki sandalyeye rahatça yasladı.

Ofiste hiç böyle bir konuşma yapmamış olan Emily, ne kadarını söylemesi gerektiğinden tam olarak emin değildi. Kesinlikle, tüm kalbiyle fazla şey paylaşmak istemiyordu. Ama ikisi de sadece insandı, mesai bitmişti ve ona kızgın olmayan biriyle konuşmak çok iyi hissettiriyordu. "On iki yaşından beri. Ailemiz öldükten sonra onu koruyucu aile sisteminden çıkarmam bir yılımı aldı. Önce on sekiz yaşına girmem, sonra da ona bakabileceğimi kanıtlamam gerekti."

"Vay canına. *On sekiz* mi?" Denny ona yeni bir saygıyla baktı. "Bunu nasıl başardığını bilmiyorum. Yani, bebek falan olmadığını biliyorum, ama otuz beş yaşında baba olduğumda, muhtemelen olgun olmadığımı endişelendim."

başka bir insana bakacak kadar. On sekiz yaşımdayken... Üniversitedeydim, bira içiyordum ve kızların peşinden koşuyordum."

İnsanlar üniversiteden özgürlük, eğlence ve kişisel gelişim dönemi olarak bahsettiklerinde Emily hep kıskançlık duyardı. O yıllar hayatının en zor yılları olmuştu. "Üniversite derslerimin çoğunu internetten aldım ve geceleri Colleen uyurken çalıştım. O okuldayken ben gündüzleri çalışıyordum." Denny'nin gözlerinde giderek artan sempati karşısında utanarak omuz silkti. "Buna değdi. Alternatifi koruyucu aileydi. Koruyucu sadece birkaç ay geçirdim ama Colleen'in benimle daha iyi olduğunu anlamam için yeterliydi."

Denny nefes verdi ve başını salladı. "Etkileyici bir muhasebeci olduğunu zaten biliyordum. Şimdi de her yönüyle etkileyici bir insan olduğun ortaya çıktı. Bütün bunları yapabileceğimden emin değilim."

Emily ona el salladı. "Yapmam gerekeni yaptım." Colleen'le ilgilenmemek hiçbir zaman gerçek bir seçenek olmamıştı. "Her neyse, endişeni anlıyorum ama bize bir şey olmayacak. Biz kardeşiz. Bana sonsuza kadar kızgın kalamaz."

"Çok yakında onun için neleri feda ettiğini anlayacak. Eminim anlayacak kadar büyüdüğünde her zaman minnettar olacaktır."

Bunun doğru olduğunu umduğunu inkâr ederse yalan söylemiş olur. Colleen beri, ona hiç sahip olamadığı çocukluğu ve ardından ergenliği yaşatmak için mümkün olan her şeyi yapmıştı. Colleen'in ne yiyecekleri, nerede uyuyacakları ya da tüm paralarını eroine harcayan ebeveynleriyle faturaları nasıl ödeyecekleri konusunda endişelenmesini istemiyordu. Colleen'in en büyük kaygısı notlar, erkekler ve üniversiteye girmek olacaksa her fedakârlığa değdi. Colleen onu bazı şüpheli davranışlarla ödüllendirmiş olsa bile, bu konuda çoğunlukla başarılı olduğunu düşünüyordu. Ne yazık ki, Colleen'in mutluluğunun bedelinin kendi gençliği ve neşesi olduğunu anlamaya başlamıştı.

Yolun bir yerinde Colleen için fedakârlık yapmak ikinci doğası haline gelmişti, öyle ki kız kardeşinin artık çocuk olmamasının bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Emily, Colleen'den zaman çaldığı ve onları birlikte yakalamak Colleen'i çok üzdüğü için birini sevmek için eline geçen ilk gerçek fırsatı yok etmişti. Doğal olarak Colleen'in, onu mutlu etmek için Nat de dâhil olmak üzere ne kadar çok fedakârlık yaptığını takdir etmesini istiyordu. Dürüst olmak gerekirse, duygularını kontrol edemediği bir şeye yatırmaktan korkması da Nat'le ilişkisini sabote etmesinde büyük rol oynamıştı. Colleen için endişelenmenin yeterince yorucu olduğunu düşünmüştü.

Romantik bir ilişki içinde olmak, özellikle balayı aşaması sona erdiğinde, zaten gergin olan zihinsel ve duygusal kaynaklarını kırılma noktasına kadar zorlayacaktı.

Emily ellerini yumruk haline getirdi. Kendi kendine Nat'i kaybetmenin işleri kolaylaştırdığını söyleyip dursa da, bunun hiç de doğru olmadığı açıktı. Artık hiçbir şey kolay gelmiyordu. Nat şaşırtıcı bir kolaylıkla hayatına girmişti ve sadece birkaç haftadır düzenli olarak telefonla görüşmelerine rağmen, konuşmaya ihtiyaç duyduğunda Nat'in yanında olacağını bilmeyi özliyordu. Ya da başka birinin kalp atışlarını göğsünde hissetmeye ihtiyaç duyduğunda.

Denny boğazını temizleyerek onu iç gözleminden kopardı. "Kendin için güzel bir şeyler yapmaya çalış. Sakin ol." Utangaç bir tavırla elindeki defteri salladı. "Seth doğduktan sonra karım bebeğe bakmaya o kadar odaklandı ki kendisi için bir şey yapmayı unuttu. Aylarca bu şekilde devam etti, ta ki bir gece eve geldiğimde onu mutfakta yerde oturmuş ağlarken ve tezgahın üzerinde yanmış bir rosto bulana kadar. Bundan sonra Çarşamba ve Pazar akşamları dört saatlik zorunlu bir mola verdim. Arada bir kendi ihtiyaçlarına odaklanmasına izin vermek dünyadaki tüm farkı yaratmış gibi görünüyordu."

Emily ona alaycı bir gülümseme verdi. "Bunu aklımda tutacağım."

"Her neyse. Eğer bir gün izin almaya karar verirsen, bana haber ver. Bunu kesinlikle hak ettin." Denny masasının üzerindeki defterin köşesine dokundu. "Ben çıkıyorum. Sen de çıkmalısın."

"Yapacağım." Emily monitörüne başıyla onay verdi. "Az önce hazırladığım harcama raporunu iki kez kontrol ettikten hemen sonra."

Denny sırtıttı. "Yarın görüşürüz. Dikkatli sür."

"Teşekkürler." Denny uzaklaşırken arkasından baktı, ancak o büyük cam kapıdan ofisten çıktığında rahatladı. Nihayet yalnız kaldığında, konuşmalarını kafasında gözden geçirirken utancını bastırmaya çalıştı.

Colleen'le olan tartışmasının onu küçük düşürdüğü ve üzdüğü doğru olsa da, Nat'le olan ayrılığı dünyasını gerçekten paramparça etmişti. Başka hiçbir şey düşünemiyordu. Bir şekilde sapkın olduğunu düşünen biriyle yaşamamanın garipliği bile, Nat'in sıcak varlığının eve gelmemesi kadar kötü değildi - ister sesi ister vücudu olsun. Colleen onu eninde sonunda affedecekti ama Nat ortadan kaybolacaktı,

Nihai bir keşke olarak anılarına gömüldü. Nat, hayatının geri kalanında peşini bırakmayacak bir pişmanlık olacaktı.

Emily sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. Nat'i kendinden uzaklaştırmamış olsaydı, belki de pişmanlığı *bu* olurdu. Colleen'i on sekiz yaşına kadar büyütme, sonra da seks partneri seçimiyle onu kendinden uzaklaştırmak

-Bu konuda nasıl iyi hissedebilirdi ki? Elbette, Nat sadece bir seks partneri olsaydı daha kötü hissedirdi. Ve açıkça öyle değildi.

"Beni becermen için seni işe alacağım" önerisinin bu kadar muazzam, aptalca kötü olmasının nedeni de tam olarak buydu. Çok incitici. Çok yıkıcıydı. Kendisi için bir şeyler yapmanın ve kendi ihtiyaçlarına odaklanmanın tam tersiydi.

Çok tipik.

Bölüm Yirmi İki

Emily o gece saat sekizde işten eve döndüğünde Colleen'i her zamanki yerinde, kanepede beklerken görünce şaşırdı. Bir buçuk hafta önceki patlamalarından beri Colleen evde geçirdiği zamanın neredeyse tamamını odasına kapanarak geçiriyordu. Gerektiğinden fazla konuşmamışlardı. Emily'nin açılmasından sonra çok heyecanlandığı arkadaşlıkları bir anda yok olmuştu. Gerilimin eninde sonunda sona ereceğini ve Colleen'in kendisini affedeceğini bilse de, bunun yakın zamanda gerçekleşmesini beklemiyordu.

Yine de Colleen onu çekingen bir gülümsemeyle karşıladı. "Selam, Em. Aç mısın? Çin yemeği sipariş ettim. Yaklaşık on dakika içinde burada olur."

Yemek hakkında düşünemiyordu bile. Son konuştukları gece Nat telefonu yüzüne kapattığından beri midesi sürekli bir kargaşa içindeydi. "Hayır, teşekkürler. Kendimi iyi hissetmiyorum."

Colleen'in gülümsemesi soldu. "Peki, ben yemek yerken benimle televizyon izlemek ister misin? Diziyi sen seçebilirsin. *Altın Kızlar*'ı ya da seksenlerin o çok sevdiğin saçma sitcom'larından birini bile izlerim."

Görünüşe göre affedilmişti. Hissedeceğini düşündüğü rahatlama yerine, göğsünde öfke kabardı. Artık istediğini elde ettiğine ve Nat gittiğine göre Colleen iyi davranmaya hazırdı. Bu arada Emily perişan ve yalnızdı. Öfkelenmemek için kendini zor tutarak Colleen'in endişeli bakışlarıyla karşılaşmadan kanepenin yanından geçti. "Dürüst olmak gerekirse, yorgunum. Doğruca yatağa gidebilirim."

"Bekle."

Emily durdu. Ne kadar kızgın olsa da yürüyüp . Sırtını Colleen'e dönerek, "Ne?" dedi.

"Emily, bana bak."

Sinirlenerek döndü ve Colleen'e dik dik baktı. "Ne?"

Colleen, söyleyeceği şeyden hem utanmış hem de rahatsız olmuş gibi omuz silkti. "Özür dilerim."

Emily'nin gözleri yaşardı. "mi?"

"Beni biraz rahat bırak, Em." Colleen dizlerinin üzerinde doğruldu ve kanepenin arkasından bakmaya başladı. "Eve döndüğümde beni çok korkuttu ve

Biri seni dövüyormuş gibi bir ses duydum. Ağladığını duyduğumda bir tür transa girdim. Hayatım boyunca hiç bu kadar korkmamıştım ama o bıçağı kaptım ve sana saldıran her kimse onu öldürmeye *hazırdım*." Derin bir nefes alarak durakladı. "Biriyle yattığını bilmiyordum. Dünyanın en sıkıcı lezbiyeninden başka bir şey olduğunu hiç belli etmedin. Bu yüzden rızaya dayalı bir şeyi bölüyor olabileceğim aklıma gelmedi. Sadece şiddet içerdiği için değil, üstündeki bir *erkek* gibi görüldüğü için . Hayatının tehlikede olduğunu düşündüm. Gerçekten de öyle. Düşündüm ki..." Ürperdi. "Bunun bir önemi yok. Mesele şu ki, gerçekten çok korkmuştum. İyi olduğunu anladığımda belki biraz aşırı tepki gösterdim. Seni itmemeliydim... ya da söylediklerimi söylememeliydim. Bu yüzden özür dilerim. Gerçekten."

"Korktuğun için ben de üzgünüm." Emily o geceden beri kendini birden fazla kez Colleen'in yerine koymuştu. Daireye girip aynı şeyi duysaydı, o da elinde bir bıçakla Colleen'in yatak odasına dalabilirdi. Bu kısmı anlaşılabilirdi. Colleen'in Emily'nin hayatının aslında hiç tehdit edilmediğini fark ettiğinde yaşadığı utanç ve öfke de öyle. "Neden sinirlendiğini anlıyorum. Biriyle bunu yapmayı seçeceğimi düşünmen için hiçbir neden yoktu. Dürüst olmak gerekirse, keşke hâlâ böyle düşünmeseydin."

"Ben de." Colleen sarı saçlarından bir tutamı parmağının etrafında döndürdü. "Kaysi bana çok yargılayıcı olduğumu söyledi. İnsanların farklı şeylerden hoşlandığını ve iki yetişkin ne istedikleri konusunda anlaştıkları ve kimse ciddi bir şekilde incinmediği sürece, bunun gerçekten kimseyi ilgilendirmediğini söyledi. Ayrıca erkek arkadaşının yatakta kıcına şaplak atmasından hoşlandığını ve bunun düşündüğüm kadar berbat bir şey olmadığını söyledi." Kızarak, "Sonra Google'da erotik şaplak diye arattı ve kaç milyon arama sonucu çıktığını gösterdi. Sanırım haklı. Belki de berbat olan benim."

Emily, Colleen'in ifadesindeki aşağılanma karşısında yumuşadı. "Sen berbat durumda değilsin. Bu şeyler herkes için değildir."

Colleen ellerine baktı. "Evet. Her neyse, o gece söylediklerim için özür dilerim. Senin iğrenç olduğun hakkında. Öyle demek istememiştim."

Colleen'in o gece savurduğu hakaretlerin en azı *iğrençti*. Bir şey onu diğerlerinden daha fazla rahatsız etmişti. "Bundan çok daha fazlasını söyledin."

Colleen bakışlarını kaldırdı. "Ne gibi?" "Nat hakkında. Ona lezbiyen dedin. İki kere."

"Homofobik olmadığımı biliyorsun." Colleen meydan okurcasına doğruldu ve gözlerini kıstı. "Lezbiyen olmanla ilgili bir sorunum yok. Sadece üzgündüm."

"Üzgün olduğumu biliyorum ve seni anlıyorum ama bu gerçekten haddini aşan ve incitici bir davranıştı. Kontrolden çıkmıştın." Colleen'in özür dilemeye başlamasını takdir etmekle birlikte, davranışlarının sonuçlarını anladığından emin olmak istiyordu. "Durumdan hepimiz utandık ama senin tepkin garip bir anı tam bir kâbusa dönüştürdü. Bu kabul edilemezdi."

"İyi. Bu kabul edilemezdi." Colleen gözlerini devirmeye başladı, sonra durdu. İç çekerek ellerinin altındaki kumaşı inceledi. "Bakın, bu konuda büyük bir tartışmaya girmek istemiyorum ama ben..." Sesi kesildi ve boğazını temizledi. "Son koruyucu ailemde bir adam vardı. Pisliğin tekiydi. Çok sinirlenirdi, küfürbazdı ve bazen beni çok rahatsız eden şeyler söyler ve yapardı. O gece içeri girip sizi gördüğümde, beni oraya geri götürdü. Ve çıldırdım. Bazı korkunç şeyler söylediğimi biliyorum ve belki de o zaman bazılarında ciddiydim, ama şimdi söyleyebileceğim tek şey üzgün olduğum. Oradaydım ama orada değildim. Bir parçam başka bir yerdeydi. Anlıyor musun?"

Colleen'in ifşası onu şaşkına çevirdi. Her zaman şüphelendiği ama asla emin olamadığı bir şeyi doğrulamıştı. Evlatlık verildikten sonra Colleen, velayet için mücadele ederken sisteme kaptırdığı on bir yaşındaki kızıdan farklı bir kız olmuştu. Aradan sadece bir yıl geçmişti ama kesin bir değişim olmuştu. Elbette Emily ona bunu sormuştu ama Colleen koruyucu ailesinin yanında geçirdiği zaman hakkında konuşmayı reddetmişti. Bu yüzden parası yettiği anda Colleen'i terapiye götürmüştü - neredeyse iki yıl sonra.

Küçük kız kardeşi iki yıl boyunca istismarın etkilerini tek başına çekmişti. Ve bu, onun bu konuyu terapistiyle konuşmayı seçtiği varsayımına dayanıyordu.

Emily yutkunmakta zorlandı. "Colleen-"

"Sana bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim."

"Tamam." Emily uyuşmuş bir halde kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. Gece televizyonu ve Çin yemeği hâlâ ilgisini çekmiyordu ama bacakları ayakta duramayacak kadar titriyordu. Colleen bu konuyu konuşmak istemiyorsa, onu zorlamayacaktı. Bilmek istediğinden bile emin değildi. Yine de Colleen'in böylesine korkunç bir sır sakladığı düşüncesinden nefret ediyordu. "Terapistine söyledin mi?"

"Yaptım. Ve iyiyim." Colleen saçlarıyla oynadı. "Sadece... o gece anılar çok yoğundu. Ve seni kaybedebileceğim korkusu çok gerçekti. Kendini isteyerek o duruma soktuğunu, boş yere dehşete fark ettiğimde kendimi kaybettim." Sustu ve Emily'ye kararsız bir bakış attı. "Ayrıca eve gelmeden önce gerçekten kötü bir gece geçirdim. O adama geri dönmek beni uçurumun kenarına itti. Ama yine de özür dilerim. Arkadaşına lezbiyen dememeliydim. Bunun ikinizi de inciteceğini biliyordum ve tam da bu yüzden söyledim."

İşte böyle, Emily'nin son kızgınlığı da yok oldu. Yerini suçluluk duygusu aldı. Colleen'i sıkıca kucakladı. "Hayır, özür dilerim."

Colleen onun omuzlarını tuttu. "Dur." Geri çekilerek, yaşının ötesinde bir ciddiyetle Emily'ye baktı. "İşte bu yüzden bilmeni istemedim. Bunun senin hatan olduğunu düşünmeni istemedim, çünkü değildi. Başımıza gelen hiçbir şey senin suçun değildi. On yedi yaşındaydın, tam zamanlı bir işin yoktu ve küçük bir çocuğa bakmanın hiçbir yolu yoktu. Yapabileceğin hiçbir şey yoktu ama yapmadın. Bunu hep biliyordum. Bu yüzden beni geri kazanman biraz zaman aldı. Bazı kardeşler bunu denemezdi bile."

Gözyaşları Emily'nin yanaklarına döküldü. "Keşke seni bundan kurtarabilseydim."

"Annemi ve babamı suçla." Colleen en iyi darağacı mizahı sırtışını gösterdi. "Hep öyle yaptım."

Emily başıyla onayladıktan sonra kanepenin kendi tarafına çekildi. Öfkesi geçtikten sonra nasıl hissedeceğinden emin değildi. Colleen'in az önce anlattıklarını düşününce, kendini suçlamak hiç de akıllıca değildi. Colleen sonunda ona anlatacak kadar güvendiği için gururu okşandı. Hayal kırıklığına uğramıştı, çünkü Colleen'le tekrar konuşmaya başladıklarında artık daha az önemli görünen nedenlerle Nat'i kendinden uzaklaştırmıştı. İçinde patlamakla tehdit eden pek çok duygu dönüp duruyordu.

"İyi misin?" Colleen çoraplı ayağıyla onu dürttü. "Bunu seni üzme için söylemedim. O gece öylesine bir pislik gibi davranmadığımı bilmeni istedim."

"Öyle olmadığını biliyorum." Emily titrek bir nefes verdi. "Ve nasıl olduğumu bilmiyorum."

"Em-" Kapı zili çaldı. Colleen elini uzatarak Emily'nin kalkmaması için sessiz bir ricada bulundu. "Bu sadece bir saniye sürecek. Hiçbir yere gitme."

"Pekâlâ." Emily gözlerini kapadı ve Colleen teslimatçının parasını öderken başını kanepenin minderine yasladı. Yatağa sürünerek girmek istiyordu.

ve sonsuza dek orada kalacaktı. Nat'le karşılaşmasının Colleen'i nasıl etkilediğini artık tam olarak bildiğinden, kendini alçaktan da alçak hissediyordu. Yine de Nat'le basit bir telefon görüşmesi yapmayı ya da daha iyisi onun güçlü kollarına sarılmayı her şeyden çok arzuluyordu. Göğsündeki acıyı dindireceğini bildiği tek şey buydu.

Colleen onun koluna dokundu. "Em."

Emily irkilerek doğruldu. "Sadece gözlerimi dinlendiriyordum."

"Daha çok üzgün gibi görünüyordun." Colleen sehpanın üzerindeki yemek kutularını görmezden gelerek kanepeye bağdaş kurdu ve onun yüzünü inceledi. "Lütfen üzülme. Sana şimdi iyi olduğumu söyledim."

"Mesele o değil." Emily tereddüt etti, sonra itiraf etti, "Şey, tam olarak değil." "O zaman ne?"

"Ben sadece... yorgunum."

"Hayır, sen üzgünsün," dedi Colleen. "Bu çok açık. Günlerdir burada surat asıp duruyorsun. Özür dilemenin yardımcı olacağını umuyordum."

"Öyle."

Colleen başını öne eğdi. "Ama başka bir mu var?"

Colleen'in gözlerine baktı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Colleen başıyla onayladı. Sehpaya döndü ve mutlu bir iç çekişle limonlu tavuk kabını açtı. Yemek çubukları için hiçbir zaman yeterince sabrı olmamıştı, bir çatal kaptı ve ağzına bir lokma attı. Her zamanki gibi hanımefendiliğe yakışmıyordu. Colleen dikkatini yemeğinden ayırmadan, "Demek arkadaşın? Nat mi?"

"Peki ya o?" Sesini eşit tutmaya çalışsa da, sesinin üzgün ve savunmacı çıktığını biliyordu. Çaba sarf ederek omuzlarını gevşetti.

"Onunla çıkıyor musun? Yani, kız arkadaşın falan mı?"

"Hayır." Emily durakladı, yükselen duygularını kontrol altına almak için mücadele ediyordu. "Artık onunla görüşmüyorum."

"Ah." Colleen sessizce çiğnedi, sonra ona yan gözle baktı. "O gece olanlar yüzünden mi? Çünkü bir seks arkadaşından daha fazlası gibi görünüyordu. Seni savunma şekli ve her şey."

Emily'nin gözünden yeni bir damla yaş kaçtı ve yanağından aşağıya doğru süzüldü. Hissetmediği bir rahatlıkla gözyaşını sildi. "Durum biraz karışık. Hepsi bu."

"Nasıl karmaşık?" Colleen çiğnemeyi bıraktı. "Bekle, Nat mı bitirdi yoksa sen mi?"

Emily cevap vermedi. Cevap özetlenemeyecek kadar karmaşıktı. Kaçmak için ana gerekçe olarak Colleen'e olan yükümlülüğünü kullanmıştı ama dürüst olmak gerekirse, kaçma tepkisi her şeyden çok kendi korkusuyla ilgiliydi. Nat, ilişkilerinin *bir* anlamı olduğu sürece Colleen'in verebileceği her şeyi almaya hazırdı. Colleen sunacak hiçbir şeyi olmamasının en uygun bahanesiydi ama Emily'nin kaçmasının gerçek nedeni o değildi. Eğer Nat'le ilişkilerini gerçekten yürütmek isteseydi, Colleen'in kız arkadaşı hakkındaki ilk izlenimi bir anlaşma bozucu olmazdı. Eğer başka birine şans verecek kadar cesur olsaydı, bu ilişkiyi yürütmek için mücadele etmekten asla vazgeçmezdi; tıpkı Colleen'e bakmaktan asla vazgeçmediği gibi.

Gözle görülür bir şekilde üzülen Colleen, "Benim yüzümden mi senden ayrıldı?" dedi.

"Hayır, öyle değildi." Emily, Nat'le olan ilişkisinin bir yabancıyla seks olarak başlayıp beklenmedik bir şekilde gerçek bir çekime dönüştüğünü itiraf etmeden nasıl açıklayacağını bilemiyordu. Ama Colleen'in, Emily başından beri bağlanmaktan kaçınırken uzun vadeli bir ilişkiyi mahvettiğinden endişelenmesini istemiyordu. "Ciddi bir şey aramadığımı biliyordu. Bir kız arkadaşına zaman ayıramayacak kadar çok işim olduğunu biliyordu."

"Ne gibi? İşe gitmek dışında evden neredeyse hiç çıkmıyorsun." Colleen'in gözleri kısıldı. "Bekle, beni mi kastediyorsun?"

"Belli ki sen de bunun bir parçasısın."

"Bu neden belli oluyor? Artık küçük bir kız değilim. Her saniye beni denetlemek için evde olmana gerek yok." Colleen öfkeyle ağzına bir lokma tavuk tıktırdı ve öfkeyle çiğnedi. "Yalnız kız kurusu olmanın suçunu bana atma."

Emily bu sert sözler karşısında irkildi. "Değilim. Ama doğduğun günden beri sana ben baktım ve şimdi üniversiteye gitmeye hazırlanıyorsun. Hâlâ benimle yaşarken seninle mümkün olduğunca çok zaman geçirmek istememde yanlış bir şey yok. Bu, bekâr olduğum için seni suçladığım anlamına gelmiyor."

"Her neyse. O proto-butç'la çıkman *gerektiğini* düşündüğümü falan söylemiyorum ama bunu yapmanı engelleyen benmişim gibi davranman çok ezikçe."

Kendisi de az önce benzer bir sonuca varmış olsa da, Emily Colleen'in bariz kızgınlığından rahatsız olmuştu. Bir genç kız yetiştirmek

biriyle çıkmak *kolaydı*. Zayıf kontrolünü kaybederek öfkelenmeye başladı. "Biriyle çıkmayı benim için daha da zorlaştırdığını düşünmüyor musun? Nat'le yemeğe çıkmaya çalıştığım bir gece eve geldiğimde seni kanepede sızmış halde buldum. Ve sonunda kendime bir gece ayırıp onu evimize davet ettiğimde, bana nerede olacağın konusunda yalan söylediğin için beklenmedik bir şekilde içeri daldınız. Neden senin hayatımda meşru bir sorun olduğunu düşünmeyeyim *ki*? Senin için her şeyi feda ettim. Neden bir ilişki de olmasın?" Colleen çatalını ve yemeğini itti. Sonra kollarını karnının üzerinde kavuşturarak kanepeye geri oturdu. Emily sessiz bir dehşet içinde onu izlerken gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Senden hiçbir zaman fedakârlık yapmanı istemedim.

benim için her şey."

Emily irkildi. Bunu Colleen'in suratına asla fırlatmamalıydı. Kızgın olsa bile, bu Colleen'in suçu değildi. "Hayır, haklısın. Yapmadın. Yapmak zorunda da değildin. Ben istedim."

"Üzgün olmanı istemiyorum. Yalnız kalmanı istemiyorum." Colleen ona bakmadan gözyaşlarını sildi. "Beni dinlemiyor musun? Okula gittiğimde sana ne olacağı konusunda gerçekten endişeliyim. Neredeyse benim için yaşadığını anlamıyor muyum sanıyorsun? Sence bu, büyümek ve ayrılmak konusunda bana nasıl hissettiriyor?" Colleen sonunda onun gözlerine baktı. "Dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda bu yüzden bu kadar şirret davrandım. Sanırım ben gittiğimde beni o kadar özlemeyeceğini düşündüm."

Emily homurdanarak, "Ne kadar iğrenç olursan ol, seni yine de özleyeceğim," diye mırıldandı.

"Evet, bunu biliyorum sayılır." Colleen pijama pantolonunun dizlerini karıştırdı. "Cidden, benim yüzümden bir kız arkadaşın olamayacağına gerçekten inanıyor olabileceğin düşüncesinden nefret ediyorum. Biri olsaydı - Nat olmak zorunda demiyorum, dikkatinizi çekerim - ama *biri* olsaydı, en azından bu kadar yalnız olmazdın. Bakacak başka biri olurdu."

"İstedığimin bu *olduğundan* emin değilim."

"O zaman sana bakacak biri var."

Emily, Nat'in ona kahvaltıda krep yaptığı anı hatırlayınca gülümsedi. *En son ne zaman biri seninle ilgilendi?* Eğer bir ilişkide olması gereken tek şey bu olsaydı, Nat'in onları birlikte hayal etmesine inanmak kolay olurdu. Ne yazık ki, yeni aşkın parlaltısının eninde sonunda sönmeyeceğini düşünecek kadar saf değildi. Günün sonunda, hayatı heyecan verici olmaktan çok uzaktı ve Colleen kaç yaşında olursa olsun ya da nerede yaşarsa yaşasın her zaman bunun önemli bir parçası olacaktı. Geldiği yer düşünülüğünde

kendi başına iyi gittiğini hissediyordu. Mutluluğu gibi temel bir şeyi belirleme gücünü gerçekten başkasına vermek istiyor muydu?

Sessizce homurdandı. Sanki daha önce yapmamıştı. Nat'le konuşmasının üzerinden neredeyse iki hafta geçmişti ve bu süre içinde bir kez bile gerçekten mutlu hissetmemişti. Elbette acısı eninde sonunda azalacaktı ama pişmanlığının azalacağından emin değildi. Colleen'in ayağını kendi ayağıyla dürttü. "Haklısın. Birine sahip olmamam senin suçun değil. Benim suçum. Bir ilişki içinde olma düşüncesinden ölesiye korkuyorum."

"Neden?"

"Beni hayal kırıklığına uğratacak birine aşık olmak istemiyorum." Emily boğazındaki yumruyu yuttu. "Kendimden başka kimseye güvenmeye alışık değilim. Kontrolün bende olmasına alışkınım. Kalbimi birine verme fikri - isterse kalbimin üzerinde tepinmesini engellemenin hiçbir yolu yokken -beni dehşete düşürüyor."

"Nat'in kalbini ezeceğini mi düşünüyorsun?" Colleen kıkırdamasını bastırmaya çalıştı ama başaramadı. "Demek *istediğim*, kıcını oldukça iyi ezdi. Ama sen bundan hoşlanmış gibiydin."

"Kapa çeneni." Yüzü yanan Emily, "Nat'in bana bir kraliçe gibi davranacağını düşünüyorum - en azından ilk başta. Beni endişelendiren, benim ne kadar sıkıcı bir kontrol manyağı olduğumu anladığında olacaklar. Bana kötü davranacağını düşündüğümünden değil. Sadece bir noktada beni terk edecek ve ben de her şeye yeniden başlamak zorunda kalacağım. Ama kırık bir kalple."

"Aman *Tanrım*, bu çok iç karartıcı." Colleen dizlerinin üzerine çöktü ve Emily'nin kalçasına vurmak için uzandı. "Kendine gel! Mutlu olmayı deneseydin belki de işe yaramazdı diye üzgün ve mutsuz olmayı seçtiğini mi söylüyorsun ciddi? Neden bu kadar korkuyorsun? Açıkçası bu yalnız kalmak *ya da* üzgün ve karamsar olmak değil. Zaten öylesin."

Emily soğukkanlılığını kaybetmemek için umutsuz bir savaş verdiğini düşünerek yüzünü buruşturdu. Colleen açık sözlüydü ama haklıydı da. "Biliyorum. Çok mantıklı değil."

"Gerçekten öyle değil." Colleen'in ifadesi yumuşadı. "Sen her zaman en iyi kız kardeş ve en iyi *anne oldun, bu yüzden* senin de inanılmaz bir kız arkadaş olacağını biliyorum. Nat ya da her kimse seni bırakırsa aptallık etmiş olur. Doğru kadın bırakmaz." Sırıttı. "Ne kadar sıkıcı ve kontrolcü olursan ol."

Emily hangisinin onu daha çok şaşırttığından emin değildi: Colleen'in nazik sözleri mi yoksa gerçek romantizme gerçekten inanıyormuş gibi konuşması mı? "Doğru kadın, ha? Dışarıda herkes için uygun biri olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sanırım senin için biri var."

"Aman Tanrım. Gerçekten yıldızlı gözlü bir iyimser yetiştirmeyi başarmış olabilir miyim?"

"Hayır, siz bu dünyada sizi sizin için her şeyi yapabilecek kadar çok sevecek insanlar olduğuna inanan birini yetiştirdiniz." Colleen'in burun delikleri, ezici bir duygu dalgası gibi görünen şeyi tutmaya çalışırken alevlendi. "Ve ben senin kendinden başka kimseye güvenemeyeceğine inanmıyorum. Neden inanayım ki?"

Colleen'in içten sözleri Emily'yi kahkaha ve gözyaşları arasında bıraktı. Colleen'den böylesine bir umut ve gençlik idealizmi duymak, her mücadele anını, her fedakârlığı değerli kılıyordu. Colleen'in doğduğu günden beri Emily'nin tek istediği ona hiç sahip olmadığı bir şeyi vermektir. Görünüşe göre başarı böyle bir şeydi.

Colleen'in bariz minnettarlık anından faydalanmayı uman Emily, "Lütfen bana kampüste kalman gereken gece nerede olduğunu söyle. Bana söyleyeceğin her şey için üzölmeyeceğime söz veriyorum. Sadece bilmek istiyorum. Gerçekten kötü bir gece geçirdiğini söylemiştin, bu yüzden iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Ben iyiyim." Colleen derin bir nefes aldı, sonra yenilgiyi kabul edencesine ellerini havaya kaldırdı. "Jason Komanski'yi hatırlıyor musun?"

"Tabii ki. Geçen yıl çıktığın ve seni mezuniyet balosuna götüren çocuk mu?"

"Kampüste yaşıyor. Üye olduğu frat'taki partiden sonra onun odasında kalmam gerekiyordu ama orada geçirdiğimiz tüm zamanı sürekli meme ucu kayması yaşayan bir sürtökle konuşarak geçirdi. Bu sırada frat'taki arkadaşlarından biri sarhoş, iğrenç ve sarkıntılık ediyordu ve Jason o kaltakla konuşmayı bırakıp ona geri söyleme zahmetine bile girmedi. Ben de ayrıldım." Colleen klasik savunma duruşuyla kollarını göğsünde kavuşturdu.

"İçecek bir şeyim yoktu, yemin ederim. Bir akşamdan kalmalığa daha hazır değildim." "Pekâlâ. Sana inanıyorum." İçgüdöleri Colleen'e kardeşlik partilerinin tehlikeleri hakkında ders vermesini söylese de, o anda doğru hamle bu değildi

bir an. "Bana anlattığın için teşekkür ederim."

"Evet." Colleen nefesinin altından homurdandı. "Utanç verici. Geçen yıl balodan sonra onunla yattım ve bu bile onu tutmaya yetmedi."

ilgileniyorum."

Emily gözlerini kapattı. Az önce bunu duymamış olmayı diledi. "Sanırım birbirimiz hakkında bilmek istemediğimiz şeyler konusunda eşitiz."

"Sanırım öyle." Colleen'in sesindeki eğlence ona bu açıklamayı bilerek yaptığını söylüyordu. "Bu arada güvendeydik."

"Bildiğim iyi oldu. Hâlâ travma geçiriyorum." Sonunda gözlerini açan Emily, Colleen'in gülümsemesine karşılık vermekten kendini alamadı. "Biliyorsun, o bir aptal. Ve sen de onun için fazla iyisin."

"Evet, Kaysi de öyle dedi."

"O kızdan hoşlandığımı hep biliyordum." Emily aklına gelen bir düşünceyle kaşlarını çatı. "Bekle, Kaysi ile ayrıldığınızı sanıyordum?"

Colleen'in ifadesi utangaç bir hal aldı. "Kavgamız geceyi Jason'la geçirmemle ilgiliydi. Artık bana neredeyse hiç mesaj atmadığı için oraya gidip onu seksle ödüllendirdiğim için aptal olduğumu düşünüyordu. Partide o saçmalığı yaptığında, haklı olduğu için ona kızgın kalamazdım. Neyse ki, beni uyarmaya çalıştığında ona karşı kendimi kaybettiğim için beni affetti. Anlamıştı. Koşulsuz arkadaşlığın güzelliği sanırım."

"Sanırım." Emily daha önce hiç koşulsuz bir arkadaşlığa sahip olmamıştı - muhtemelen kendine hep bunun için zamanı olmadığını söylediği için. Sadece birkaç hafta içinde Nat, gerçek bir arkadaşına sahip olmaya en çok yaklaştığı kişiydi. Ne yazık ki, özür dilemek için cesaretini topladığında Nat'in onu bu kadar kolay affedip affetmeyeceğini bilmiyordu.

Ve bunu öğrenecek kadar cesur olduğundan emin değildi.

Emily iç çekerek sehpadan bir çift yemek çubuğu aldı. Hâlâ aç değildi ama bir noktada bir şeyler yemesi gerekiyordu. "Hey, Colleen?"

"Öyle mi?" Colleen ona kabı uzattı ve yemek çubuklarının arasında bir parça tavuk yakalamasını izledi. "Gösteriş."

"Bir anlaşma yapalım. Artık yalan söylemek yok. On sekiz yaşındasın ve haklısın, büyüyorsun. Sana genç bir yetişkin gibi davranacağıma söz veririm, sen de öyle davranacağına söz verir misin? Bu, bana hayatında neler olup bittiğini anlattığında mantıksız davranmayacağıma ya da aşırı tepki vermeyeceğime güvenmen anlamına geliyor." Emily durakladı. İtiraflarla dolu bir gecede, en derin korkusunu itiraf etmek doğru görünüyordu. "Artık benimle yaşamıyorsun diye seninle iletişimimi kaybetmek istemiyorum. Annen olmadığımı biliyorum ama sana karşı hissettiklerime bakılırsa annen de olabilir. Artık beni dinlemek zorunda olmadığın için bir yabancı haline gelmeni hiç istemem."

"Bunun olmasına asla izin vermem. Bazen tartışsak bile sana hayatımda her zaman ihtiyaım oldu ve olacak. Ve söz veriyorum, artık yalan söylemek yok." Colleen onun bakışlarıyla karşılaştı. "şimdi bana bir söz verir misin?"

Emily tereddüt etti, sonra "Tabii." dedi.

"Nat'i arayıp tekrar denemek isteyip istemediğini soracağına söz ver."

Yirmi Üçüncü Bölüm

O kadar kolay değildi elbette.

Nat'e çıkmak için vakti olmadığını söyleseydi, bu bir şey olurdu. Onu arayıp yeniden düşündüğünü söyleyebilirdi ve sonuçta aşık olmak için programında zaman yaratabilirdi. Ama bundan çok daha korkakça bir şey yapmıştı. Nat'in iyi haberini bencilce bir anlaşma bozucuya dönüştürmüştü. Sonra da yüksek fiyatlı eskort ve sevgisiz, zavallı müşteri rollerine geri dönerlerse her şeyin çok daha basit olacağını öne sürmüştü. Nat'ten istediği tek şeyin duygusuz seks olduğunu ima ederek aralarındaki gerçek bağı önemsizleştirmişti.

Ve bunun doğru olmadığını bilerek yapmıştı.

Emily *kendini* affedebileceğinden bile emin değildi. Onu elinde tutmaya çalışmaktan korktuğu için Nat'i sonsuza dek kaybederse, bu hayatının en aptalca yanlış adımlarından biri olarak kalacaktı. Yine de, Nat'le olan şansını mahvedip mahvetmediğini öğrenmekten ne kadar korksa da, özür dilemeyi denemek zorundaydı. Zaman -ve Colleen'le yaptığı konuşma- pek çok şeyi bir perspektife oturtmuştu. Nat'i kendinden uzaklaştırmak omurgasızca bir hareketti. Şu anda daha mutsuzdu ve hayatının her alanında, biriyle çıkmanın "dikkat dağınıcılığına" rağmen olduğundan daha az vardı.

Nat'le ilişkisini kesmesinin, amaçladığının tam tersini gerçekleştirmiş olması ne tuhaftı. Nat olmadan, bir kız kardeş olarak, bir muhasebeci olarak, hatta belki de bir insan olarak daha kötü görünüyordu. Nesnel olarak, bir ilişkiyi gerçekten yürütüp yürütemeyeceğini görmek mantıklıydı. Yürütebilirse, daha iyi durumda olacaktı. Yürütemezse, şu anda olduğu gibi aynı gemide olacaktı. Colleen'in onu onaylamakla kalmayıp Nat'in peşinden gitmesi için açıkça teşvik etmesi, gururunu bir kenara bırakıp Nat'e bir mesaj göndermesi için gereken cesareti vermişti.

İşi aldın mı?

Kısa, öz ve hissettiği kadar özür dileyici değildi ama Emily, Nat'in cevap verip vermeyeceğini bilene kadar mesajını kısa tutmanın ihtiyatlı olacağını söyledi. Anlayışsız bir dinleyici kitlesine içini dökmenin anlamı yoktu.

Kırk dakika sonra cevap geldiğinde, tek kelime Nat'in ruh hali hakkında hiçbir şey söylemiyordu.

Evet.

Emily, gözleri yaşlarla dolarken gülümsedi. Nat'i mülakattan önce rahatlatmak ve mülakat bittikten sonra da tebrik etmek için orada olmalıydı. Ama yapmamıştı. Parmakları titreyerek geri mesaj attı.

Seninle gurur duyuyorum, Nat. Bunu hak ediyorsun.

Sonra bekledi. Ve bekledi. Bir saat sonra Nat hâlâ cevap vermemişti. Bu kadar kolay pes etmek istemeyen Emily bir mesaj daha gönderdi. Kesin bir şey olmasını umuyordu.

Seni özledim.

Beş dakika geçmeden telefonu çaldı. Ekrandaki iki cümle göğsüne uzandı, kalbini yakaladı ve bir kurdun avına yaptığı gibi salladı.

Bu benim kişisel numaram. Randevu almak isterseniz, ajanstan Janis'i arayın.

Pekâlâ. Belli ki Nat hâlâ üzgündü. Emily dudağını ısırды ve bundan sonra ne yapacağını düşündü. Janis'le gerçekten iletişime geçmek ve Nat'le eskort ve müşteriden başka bir şey değilmiş gibi davranmak istememişti ama Nat'in onu görmesinin tek yolu buysa, öyle olsun. Yüz yüze özür dileyebileceği anlamına geliyorsa Nat'in istediği oyunu oynayacaktı. Randevu almanın iyi tarafı, Nat'in profesyonel olarak onunla görüşmek zorunda kalacak olmasıydı.

Dezavantajı ise bunu gerçekleştirmek için birikim hesabına el atması gerekecekti. Emily homurdandı. *Aşık oluyor olmalıydı.*

Bu düşünceye teslim olan Emily, Xtreme Encounters ajansının numarasını aradı ve tuşladı.

*

Yeni işinde geçirdiği uzun bir günün ardından yorgun düşen Nat, koltuğunda dinleniyor ve Emily'nin son mesajına nasıl cevap vereceğini merak etmeyi inatla reddediyordu. Emily'ye Janis'i aramasını ve randevu almasını söyleyerek meydan okumuştı ve bunu çok iyi biliyordu. Ama Emily her ikisini de yapamazdı. Ya profesyonel bir ilişkileri olacaktı ya da kişisel. Emily profesyonel olanı seçmişti ve daha derin bir şey istiyorsa, kişisel olmayan, belirsiz kısa mesajlardan çok daha iyisini yapması gerekecekti.

Mükemmel bir dünyada Emily randevu almak istemediğini, özür dilemek istediğini söylerdi. Korkunç bir hata yaptığını, üzgün olduğunu ve Nat'in her türlü engeli aşabilecek bir kimyaya sahip olduklarını düşünecek kadar deli olmadığını söylerdi. Başka bir şans için yalvaracak ve Nat onun samimiyetini *hissedecekti*, bu yüzden elbette onu affedecekti.

Bu en iyi senaryoydu. En kötü ihtimalle Emily onun sert talimatlarını düşmanca bir veda olarak algılayabilir ve hayatından sonsuza dek çıkabilirdi. Geçmeyen öfkesine rağmen istediği bu değildi. Hâlâ Emily ile bir gelecek görebiliyordu; birlikte kuracakları hayatın *tadını* alabiliyordu. Emily'yi geri istemediğinden değildi bu. Sadece en azından bir süreliğine kovalanan kişinin kendisi olduğunu hissetmek istiyordu. Emily'nin onu geri kazanmak için çalışmaya istekli olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı.

Tabii Emily'nin onu bu şekilde geri istediğini varsayarsak. Emily'nin sadece sıradan, ücretli bir karşılaşmayı arzulamış olması tamamen mümkündü. Belki seksi özlemişti ama yine de daha fazlasını sunmaya hazır değildi. Belki de Nat'in onu sevmeden sikebileceğine gerçekten inanıyordu, bu da Nat'in şimdiye kadar tanıştığı en mükemmel kadın olmasının yanı sıra deli olduğu anlamına geliyordu.

Cep telefonu sehpanın üzerinde vızıldayarak çalmaya başladığında Nat'in midesi altüst oldu. Sadece Emily'den gelen bir cevap değil, gerçek bir arama olduğunu anlaması bir anını aldı. Yan yattı ve telefonunu masanın kenarından düşmeden yakaladı. Ekranda Janis'in adını gördüğünde boğazı kurudu.

Sırt yuvarlandı ve tavana bakarken kalbi çarparak cevap verdi. "Aslında randevu almaya çalıştım, değil mi?"

"Öyle yaptı." Janis'in sıcak sesi omuzlarındaki gerginliği gevşeterek yavaşça nefes vermesini sağladı. "Ona geri dönmem gerektiğini söyledim. Ona ne söylememi tercih edeceğini tahmin etmek *bile* istemedim."

"Birkaç saat önce bana mesaj attı. Yeni işim için beni tebrik etti, beni özlediğini söyledi." Nat tereddüt etti. "Dürüst olmak gerekirse, ona bir randevu almasını söyledim. Belki de onun yerine özür dilemesini umuyordum. Ya da beni aramasını. Ya da başka bir şey."

"Ona yapmasını söylediğin şeyi yaptı. Şimdi ne olacak?"

"Bilmiyorum." Nat, Emily ile fantezi seksi için buluştuğunu hayal etmeye çalıştı. Hâlâ Emily'yi becermek istiyordu, bu konuda hiçbir şey değişmemişti. Ama o kadar incinmişti ve o kadar öfkeliydi ki, soğukkanlılığını kaybetmeden Emily'nin yanında nasıl duracağını gerçekten bilmiyordu. Emily'nin tek istediğinin iyi ve sert bir sevişme olduğu ortaya çıkarsa Nat paramparça olacaktı. "Ne dedi o?"

"Sizi bir an önce görmek istediğini söyledi. Tüm gece için ödeme yapmak istiyor."

Nat yüzünü buruşturdu. Emily'nin ilk randevuları için ödediği paranın kendi payına düşen kısmını iade etmişti ama ajans kendi payını almıştı. Şimdi Emily onunla tekrar birlikte olma fırsatı için binlerce dolar ödemeye hazırды. Tam da Colleen'in üniversite masraflarını karşılamaya hazırlanırken Emily'nin zorlukla kazandığı paradan vazgeçtiğini düşünerek bir suçluluk dalgasıyla savaştı. "Onun parasını almayacağız."

"Bunu biliyorum." Janis'in kibirli ses tonu, Nat'in oraya gitmesinden bile duyduğu hoşnutsuzluğu yansıtıyordu. "Sesi çok gergin geliyordu. İkiniz hakkında bir şeyler bildiğimi belli etmedim. Ona ne istediğini sorduğumda cevap vermekte zorlandığını hissedebiliyordum."

"Ve?"

"Onu cezalandırmanı istiyor. İstiyor, aynen aktarıyorum, 'senin olanı almanı' istiyor."

Nat'in nefesi kesilirken, aklında tam olarak bunu yapabileceği çeşitli yollar başladı. Emily'nin seçtiği kelimelerin anlamları üzerinde durmamaya çalıştı, gerçekten bu kadar dramatik bir fikir değişikliğine sahip olduğuna inanmaktan çok korkuyordu. "Ah."

"Islak mı?"

"Hayal bile edemezsin."

Janis kıkırdadı. "Elbette, ." Boğazını temizledi. "Bir şeyler ayarmı?"

"Evet," dedi Nat, sonra başını salladı. "Hayır. Yani, bilmiyorum." "Evet, biliyorsun."

Nat iç çekti. "Tabii ki onu tekrar görmek istiyorum. Ama eğer oraya ve benden tek istediği iyi bir sevişme olursa, bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum."

"Ama en azından o zaman bilirsin." Janis durakladı. "Eğer mesele sadece seks olsaydı, sence başka birini istemez miydi? Karmaşık olmayan birini?"

Nat'in vermesi gereken gerçek bir karar yoktu. Elbette gidecekti. "Pekâlâ. Ona bu hafta sonu herhangi bir akşamın uygun olduğunu söyle, saat altıdan sonra. Ama benim evime gelmesini istemiyorum. Bana aksini söyleyene kadar, bu tamamen bir iş."

"Ajansın dairelerinden birini kullanmana izin vereceğim. benimkini."

Rahatlayan Nat, "Sen iyi bir arkadaşsın." dedi.

"Elbette denerim. Ona söylememi istediğin başka bir şey var mı?"

"Güvenli kelimemizi tekrar etmesini isteyin: *tek boynuzlu at*. Hatırladığından emin olun." Nat karşılaşmalarını planlamaya başlarken ürperdi. "Buna ihtiyacı olabilir."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Emily en üst kattaki dairenin kapısını çalarken elleri titriyordu. Önce cep telefonundan saati, sonra da Janis'in verdiği adresi kontrol etti. Nat onunla Cumartesi akşamı saat sekizde buluşmayı kabul etmişti ve Emily üç gündür onu tekrar gördüğünde ne olacağı konusunda endişeleniyordu. Söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Nat karşısında durduğunda bunların hiçbirini hatırlayamayacağından şüpheliydi. Nat'e dokunma ihtimalini düşünmek bile başını döndürüyor, bayılacakmış gibi hissetmesine neden oluyordu. Nat'in kapıyı açmasını diledi, böylece gidip oturabilecekti.

Colleen'in velayet davasının yanında, hiçbir an kendini bu kadar önemli hissetmemişti. Emily'nin elde ettiği tüm akademik başarılarla ve kariyer zaferlerine rağmen, hiçbir şey onu Nat'le geçirdiği bir hafta sonu kadar tatmin etmemişti. Ne kadar küçük olursa olsun, o büyülü hafta sonunu bir şekilde aylara, hatta yıllara dönüştürme şansını kaybetseydi, yıkılırdı. Artık Nat'le birlikte olma fikrine kendini açtığına göre, yaşayabilecekleri ilişkiyi bir kenara atmış olabileceği düşüncesi onu kahrediyordu. Nat'i onu geri almaya ikna etmek için ruhunu ortaya koyması gerekecekti ve bu onun için her zaman kolay olmasa bile, şimdi bunu yapmaya hazırды.

Sadece tutku onları alıp götürmeden önce bir şansı olmasını umuyordu. Yatağa atlamadan önce nerede durduklarını öğrenmeyi çok istiyordu ama Nat seksi başlatırsa karşı koyacak gücü kalmayacaktı.

Güvenli kelimesiyle bile.

Emily titredi, sonra kapıyı tekrar çaldı. Biraz erken gelmişti ama umarım Nat bunun için de onu affederdi. Arabasında beş dakika daha bekleyemeyecek kadar sabırsızdı. Bekleyiş onu öldürüyordu. Nat'in onu affedip affetmeyeceğini bilmesi gerekiyordu. Özür dilemesi gerekiyordu.

Sıcak bir beden sırtına bastırarak nefes almasına neden oldu. Güçlü parmaklar ağzını kapattı ve sesi boğdu. "Yapma." Kulak memesinin yanına fısıldanan bu tek kelime içini sıvıya çevirdi. "Bunu olması gerekenden daha zor hale getirme."

Emily gözlerini kapadı ve Nat'in göğsüne yaslandı. Nat'in rol mü yaptığından yoksa ona duygularını belli etmemesi için yalvardığından emin değildi.

yapmak üzere oldukları şeye. Umarım birincisiydi, çünkü ikincisi imkânsızdı. Bir an için bile olsa Nat'in kendisine dokunmasına izin verebileceğini ve bunun bir anlamı olmadığını düşünmekle aptallık etmişti. Bu *her şey* demekti.

Nat elini ağzından boğazına doğru indirirken Emily, "Nat-" diye mırıldandı.

"Hayır." Nat parmaklarını Emily'nin boynunda hafifçe sıktı. Diğer eliyle Emily'nin avucuna bir anahtar bastırdı. "Kapının kilidini aç. Buraya konuşmaya gelmedik."

Emily başını eğdi ve Nat'in sahiplenici tutuşunu bırakmadan anahtarı kilide yerleştirdi. Altlarında bir yerde, yüksek sesli bir erkek kahkahası korusu sessizliği bozdu. Birinin onları rahatsız edebileceğini hatırlatması Emily'nin tehlike hissini artırdı ve bacaklarının arasında utanç verici bir ıslaklık yarattı.

"İçeri gir." Nat kalçasının arkasına uzanarak onun elini tuttu ve kapının tokmağını çevirmesi için onu zorladı. Kapıyı iterek açtı ve onları tek bir yumuşak hareketle geniş bir fuayeye soktu. Sonra sessiz bir *tıkırtıyla* kapıyı kilitledi. Emily, Nat bileğini yakalayıp onu geriye doğru çekerek ezici bir şekilde kucaklamadan önce lüks bir şekilde dekore edilmiş dairenin etrafına bakmaya ancak fırsat bulabildi. "Cezalandırılmak mı istiyorsun? Anladın sen onu."

Emily'nin söylemesi gereken çok şey vardı ama korktuğu gibi, kelimeleri bulacak ne zamanı ne de aklı vardı. Nat onu kanepeye doğru sürükledi, gömleğini ve sütyenini başından çekip yere fırlattı. Emily bir öpücük umuduyla döndü ama Nat ağızlarını bir araya getiremeden çenesini yakaladı.

"Hayır." Nat Emily'nin omuzlarını kavradı ve onu koltuğun koluna doğru iterek çevirdi. Emily mücadele etme içgüdüleriyle savaştı ve Nat'in iradesine teslim oldu. Nat onu ensesinden tutup yüzünün yan tarafını mindere doğru iterken ayakları yerden kesildi. "İstedğin buydu."

Nat altına uzanıp pantolonunun düğmesini açmaya çalışırken Emily inledi. Umutsuzca yapmaları gereken konuşmayı başlatmak için ağzını açtı ama konuşmadı. Nat'in elleri güçlü ve zaten çok tanıdıktı ve onları fark ettiğinden daha fazla özlemişti. Şimdi o eller tekrar üzerinde olduğuna göre, onları durdurabilecek herhangi bir şey yapmaktan ya da söylemekten çekiniyordu. Nat onu affedemezse, bu birlikte geçirdikleri son zaman olacaktı. Daha başlamadan bitirmek istemiyordu.

Nat onu soyarken çaresizce yatıyordu; soğuk, etkili ve fark edilebilir bir şefkat olmadan. Nat, Emily'nin pantolonunun fermuarını hızla açtı, kalçalarından aşağı indirip çıkarırken nazik davranmaya zahmet etmedi. Külotu da onu takip etti. Nat uyluklarını kavrayıp bacaklarını ayırmaya zorladığında, Emily kontrol yanılsamasını yeniden kazanmak için dirseklerinin üzerine çıktı. Dairedeki serin hava, açıkta kalan dudaklarına çarparak, kelimenin tam anlamıyla uyarılmışlıktan damladığı gerçeğinin rahatsız edici bir şekilde farkına varmasına neden oldu.

Nat onun sol kalçasına sert bir şaplak attı, sonra da diğer tarafına aynı hareketi tekrarladı. "Sana tam olarak istediğini vermediğimi söyleyemezsin. *Böyle* görünürken olmaz." Emily'yi iyice araladı, boştaki eliyle labiasını okşadı - önce nazikçe, sonra Emily nefesini tutup geri çekilene kadar daha sert. "Sadece sikilmek , değil mi? Senin gibi bir kızın ihtiyacı olan tek şey bu."

Emily'nin nefesi boğazında düğümlendi. Nat daha önce söylemediği ya da yapmadığı hiçbir şeyi söylememiş ya da yapmamıştı ama yine de bu deneyimle ilgili her şey farklı hissettiriyordu. Nat'in düz tonuna rağmen sözlerinde sert bir yan olduğunu hissetti. Parmakları her zamanki gibi becerikliydi, kıvrımlarının üzerinde kayıyor, klitorisinin etrafında dönüyor, penetrasyon vaadiyle onu kızdırıyordu. Ama Nat'in okşamasında sevgi yoktu. İlk seferlerinden bile daha kişiliksiz hissettiriyordu.

Emily'nin daha fazlasına ihtiyacı vardı. Daha önce kanıksadığı her şeye ihtiyacı vardı; samimiyete, bağa, Nat'in dokunuşundaki hissedilir hayranlığa. Nat arayış içindeki parmaklarını anüsünün etrafında dolaştırdığında, Emily ellerini kanepeye koydu ve ayağa kalkmaya çalıştı. Birdenbire Nat'in onu bu şekilde almasına izin vermek istemedi. Aralarındaki o sevgi ve güven bağı olmadan aynı şey değildi. "Bekle."

Nat, parmak ucunun dar açıklığı etrafındaki hareketini durdurmadan onu kanepenin minderine geri itti. "Aptal kız." Onu yere yatıran eliyle Emily'nin göğsünün altına uzandı ve bir göğsünü avucunun içine aldı. "Bunun işe yaramayacağını biliyorsun."

Emily dudağını ısırdı. Güvenli kelimelerini kullanmak istemedi. Bu yenilgiyi kabul etmek gibi geliyordu. Bu yüzden Nat'i durdurabileceğini düşündüğü diğer tek şeyi söyledi - ki bu aynı zamanda söylemesi gereken en önemli şeydi. "Seni seviyorum."

Nat hareketsiz kaldı. Ellerini Emily'nin vücudunda tutmaya devam etti ama uyarılma hemen durdu. "Ne?"

"Yani, sanırım ben..." Emily hissettiği şeyin aşk olduğu sonucuna varmanın delilik olup olmadığından emin değildi. Birbirlerini tanıyalı

İki ay. Bu kadar çabuk aşık olmak mümkün müydü? bir his olduğunu bile bilmiyordu. Ama eğer bu değilse, neydi? Nefes veren Emily, kalbinin ona söylediği şeyi yaptı. "Sana aşığım."

Nat'in eli poposundan çekildi. Nefesini verdi, nefesinde duyulabilir bir aksama vardı. "Benimle alay etme, Em."

Nat'in sesindeki korku dolu umut, Emily'nin rahatlamaktan başının dönmesine neden oldu. Belki de her şeye rağmen çok geç değildi. Omzunun üzerinden baktı ve Nat'in gözleriyle karşılaştı. Hâlâ kanepeye yayılmıştı, kendini her yönden savunmasız ve açıkta hissediyordu. Nat'in de bunu görebilmesini umuyordu. "Görmüyorum. Bunu asla yapmam."

Nat'in gözünden bir damla yaş düştü ve onun çelik gibi bakışlarıyla tam bir tezat oluşturacak şekilde yanağından aşağıya doğru süzüldü. Emily nefesini tuttu, bunun o an olduğunu, birlikte bir gelecekleri olup olmayacağını belirleyecek an olduğunu farkındaydı. Az önce Nat'e onu yok etme gücünü vermişti. Şimdi tek yapabileceği, bunu yapmamasını ummaktı.

*

Emily onu seviyordu. Bu açıklama karşısında şaşkına dönen Nat, ilk başta nasıl tepki vereceğini bilemedi. Emily'nin kendini paylaşamaması yüzünden son iki haftayı tam bir ıstırap içinde geçirmişti ve şimdi buradaydılar - Emily bir porno oyuncusu gibi kanepede poz vermiş ve açılmıştı, Nat sırf bir noktayı kanıtlamak için ona soğuk, umursamaz bir sikiş yapmaya hazırken nefes nefese aşkını itiraf ediyordu. Bu randevunun nasıl gelişebileceğini hayal ettiği pek çok yol vardı ama her nasılsa bunun gerçekte nasıl hissettireceğini hiç tahmin etmemişti. Neredeyse yaptığı şeyden iğrenerek, Emily'yi kanepeden çekip ayağa kaldırmak için acele etti.

Emily yüz yüze gelecek şekilde dönerek Nat'in gözlerini aradı, burun delikleri alevlenmişti. "Çok özür dilerim. Bencil ve korkak biriydim. Benimle seks yapmaya devam etmen için sana para ödeyeceğimi söylemem... affedilemezdi. İğrençti." Başını salladı ve başka tarafa baktı. "Aynı zamanda aptalcaydı. Seks yeterli değil. Seninle değil."

"Benim için de öyle." Nat son yirmi dört saatini kalbini çelikleştirerek geçirmişti, böylece bir şekilde Emily'yi sevmeden onu becermeyi deneyebilecekti - sanki bu mümkünmüş gibi. Diktiği duvarın izin vermek düşündüğünden daha zordu. "Ne değişti?" "Hiçbir şey, gerçekten." Kendinden utandığı her halinden belli olan Emily kollarını kavuşturdu. çıplak göğüslerini gösterdi ve mahcup bir omuz silkme hareketiyle bir omzunu kaldırdı. "Ben. Ben.

ne kadar aptalca davrandığımı fark ettim. Sensiz perişan haldeyim."

"Ben de." Emily titrediğinde Nat yumuşadı. Ceketini çıkardı ve Emily'nin omuzlarına sararak göğsünü örtmesine yardımcı oldu. "Al."

Emily ceketini çekti ve geri çekilmeden önce yanağına hızlı bir öpücük bıraktı. "Teşekkür ederim."

Emily'nin dudaklarını teninde hissettiğinde başı dönen Nat, yumruklarını iki yanında sıktı ve aralarına biraz mesafe koydu. Henüz gardını düşürmeye hazır değildi. "Peki ya Colleen?"

Emily'nin ona verdiği gülümseme acıyla karıştı. "Biz iyiyiz. Uzun uzun konuştuk, o gece aşırı tepki verdiği için özür diledi ve ayrıca..." Sesi dalgalandı. "Bizi bulduğunda ruh halini anlamama yardımcı oldu. Neyse ki en iyi arkadaşı benim iflah olmaz bir sapık olmadığımı karar vermesine yardımcı oldu ve anlaşılan o ki, okula gittiğinde benim üzgün ve yalnız olmamdan, seninle çıkmamdan daha çok endişeleniyor."

Nat titreyerek nefes verdi. Çöküp Emily'yi kollarının arasına almaya çok yaklaşmıştı ama Emily'nin söylediği gibi görüldüğünden emin olması gerekiyordu. "Senin bir ilişki yaşayamayacağını sanıyordum."

Emily'nin gülümsemesi kayboldu. "Bunu söylediğimi biliyorum ama sanırım bunun gerçekten doğru olmadığını umuyorum." Nat'ın ceketiyse oynayarak omuzlarında sıkılaştırdı. "Öyle olmasını istemiyorum. Seninleyken *daha* iyiyim. Mutluyum." Nat'ın son kırgınlığı ve öfkesi de uçup gitti.

Emily'nin koluna girdi ve onu kanepeye götürdü, oturdu ve hızlı bir hareketle onu kucağına çekti. Ona sıkıca sarılarak Emily'nin dudaklarını öptü. Nasıl öptüğünü unutmuştu.

yumuşaktılar. Öpücüklerin arasında, "Seni affediyorum," diye mırıldandı.

Şimdi hıçkırarak ağlayan Emily, gözyaşları arasında Nat'ın öpücüklerine karşılık vermeye çalışıyordu.

Tüm vücudu titredi. "Gerçekten mi?"

"Elbette. Ben de seni seviyorum."

Emily yüzünü Nat'ın boynuna gömmek için ayrıldı. Nat elini Emily'nin omurgasında aşağı yukarı gezdirdi ve sevdiği kadının tekrar kollarında olmasının verdiği hissi hatırladı. Deri ceketinin altındaki güzel, çıplak kıvrımları ya da mavi kot pantolonuna bastırıldığını bildiği sıcak, nemli kıvrımları düşünmemeye çalıştı. Artık Emily'nin duvarı yıkıldığını göre, Nat sadece onunla sevişmek istiyordu. Ancak Emily'nin hâlâ affedilmeyi hazmetmeye çalıştığını hissediyordu.

"O işi aldığın için seninle gurur duyuyorum." Emily ellerini Nat'in gömleğinde birleştirerek onları birbirine daha da yaklaştırdı. "Görüşmenizden hemen önce kavga etmiş olmamızdan nefret ediyorum. Ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum."

Nat onun sözünü bir öpücükle daha kesti. "Korkmuştun. Olur böyle şeyler." Alnını Emily'ninkine bastırarak mırıldandı, "Sadece bana gerçekten döneceğine söz ver. Tekrar kaçıp gitmeni kaldıracabileceğimi sanmıyorum."

Emily başını salladı ve öpüşmelerini yeniden başlattı. "Hayır, benimle takılıp kaldın." Nat'in kalçalarına oturabilmek için yana kaydı ve tekrar yüz yüze gelebilmeleri için Nat'in kucağına oturdu. "Bunu için elimden geleni yapacağım. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama denemeye hazırım. Seninle denemek istiyorum."

Nat'in kalbi göğsü yarılacakmış gibi hissedene kadar kabardı. "Harika olacaksın." Emily'nin yanaklarını okşadı ve gözlerinin içine bakmak için çekildi. "Bu benim kız arkadaşım olduğun anlamına mı geliyor?"

Emily çok aptalca bir sırıtışa büründü ve Nat'in yüzünün ağrmasına bakılırsa onun ifadesi de muhtemelen buna uyuyordu. "Sanırım öyle."

"Peki *bu* artık seninle sevişebileceğim anlamına mı geliyor?"

Emily, Nat'in ceketini silkti ve yere düşmesine izin verdi. Nat bakışlarını indirdi ve daha önce duygusal mesafe koymaya çalışırken fark etmemeye çalıştığı göğüslere hayranlıkla baktı. Yumuşak, dolgun ve tepelerinde her zaman sert görünen meme uçları olan Emily'nin göğüsleri, onları her gördüğünde azgın bir genç kız gibi salyalarının akmasına neden oluyordu.

Emily bir elini Nat'in boynunun arkasına doladı. "Meme uçlarımı öp."

Nat yavaşça, kasıtlı olarak önce birine, sonra diğerine ıslak bir öpücük bıraktı. Sert tepeyi ağzına çekti ve Emily'nin kalçalarının arasına uzanarak onun tümseğini kucakladı. Emily iç geçirdi ve Nat'in boynunu sıkıca kavradı. Parmaklarına değen kaygan etin inanılmaz sıcaklığının tadını çıkaran Nat, Emily'nin klitorisini olabildiğince nazikçe daire içine aldı.

"Oh, Nat." Emily inledi, kalçalarını yavaş, şehvetli bir ritimle salladı. Nat bir meme ucunu dişlerinin arasına alıp ısırıldığında usulca inledi. "İçeri gir. Sana içimde ihtiyacım var."

Alay etme havasında olmayan Nat, işaret ve orta parmaklarını Emily'nin içine kaydırarak ve onları gidebildiği kadar derine sürdü. Emily omuzlarını tuttu ve haykırdı, istilaya uyum sağlarken yüzünde bir gülümseme oynuyordu. Nat, Emily'nin göğsünün olabildiğince çoğunu ağzına aldı, başparmağının şişmiş klitorisine karşı hareketini asla durdurmadi. Emily'nin kalçaları titremeye başladığında, Nat daha hızlı ovuşturdu, onun geldiğini duymak için çaresizdi.

Emily elini Nat'in başına koyarak, "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Seni seviyorum, Nat. *Seni seviyorum.*"

Emily'nin sözlerinin yoğunluğundan etkilenen Nat, onun göğsünü müstehcen bir ısırıkla serbest bıraktı ve gözlerinin içine baktı. "Seni seviyorum, Em. Parmaklarımın arasında kendini çok iyi hissediyorsun. Çok sıkı. Çok güzelsin." Gevezelik ediyordu ama sorun değildi. Daha sonra güzel konuşmak için zamanları olacaktı. Şu anda Emily'nin bu anın duygusal ağırlığının karşılıklı olduğunu bilmesine ihtiyacı vardı. "Seni mutlu etmek için *her şeyi* yaparım. Her şeyi."

"Sadece sen." Emily nefes nefese kaldı, parmaklarının üzerinde yükselip alçaldı. "Sadece seni istiyorum."

Serbest elini Emily'nin saçlarına dolayan Nat, onu bir başka tutkulu öpücük için aşağı indirdi. Emily'nin alt dudağını yaladı, sonra hafifçe ısırdı. "Benim için gel, bebeğim. Seni duymama izin ver."

Tırnaklarını Nat'in kafa derisine geçiren Emily, bir dizi acı verici kadınsı inlemeyle doruğa ulaşana kadar parmaklarını sürdü. Nat, Emily'nin omuzlarının arasına için elini indirdi ve Emily'nin doruktan aşağı inerken onu dik tuttu. Emily'nin vücudu, başparmağının hassas klitorisine her vuruşunda seğirdi, ancak geri çekilmek yerine sadece daha da yaklaştı.

Emily ağlamaklı bir fısıltıyla, "Çok aptalım," dedi. Bir elini bacaklarının arasına atarak Nat'i yerinde tuttu. "Seni neredeyse kaybediyordum."

"Hayır, yapmadın." Nat parmaklarını Emily'den ayırmadan vücutlarını kanepeye yatırdı, göbek göbeğe. Boşta kalan kolunu Emily'yi sıkıca kucaklamak için kullandı ve kollarındaki kadından akan ham duygudan telaşlandı. "Ağlama. Ben yanıdayım."

Emily göğsüne yaslanıp derin nefesler alırken Nat gözlerini kapattı. Emily'nin ensesindeki ince tüylerle oynadı ve bu onu sakinleştirmeye yardımcı olmuş gibi görüldüğünde memnun oldu. Bir süre sonra Emily titreyerek nefes verdi.

"Colleen'le tanışmanızı gerçekten istiyorum. Bu sefer düzgün bir şekilde." Emily geri çekilerek ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Belki yakında akşam yemeğine gelebilirsin."

Nat gülümsedi. Colleen'in hayatına davet edilmek ona Emily'nin niyetleri hakkında herhangi bir aşk ilanından çok daha fazlasını anlatıyordu. "Colleen'in en sevdiği yemeği yapmama ne dersin? Nedir o?"

"Hayatında yediği en iyi şeyin şehir merkezindeki küçük Tayland restoranında tavuk satay olduğunu söylüyor." Emily parmağını Nat'in dudaklarının üzerinde gezdirerek

Gülümse. "Ama ona ev yapımı Tayland ya da Asya *yemekleri* yaparsanız çok etkilenir."

"Tavuk satay o zaman."

Emily parmağını ağzıyla değiştirerek Nat'e yavaş ve derin bir öpücük verdi. "Seni tanıdıktan sonra çok sevecek."

Bunu yapamayacağı düşüncesi Nat'in midesini hafif bir endişeye sürükledi. Emily'nin kendine güvenini takdir ediyordu ama Colleen'le ilişkisinin Emily'nin beklentilerini karşılamamasının sonuçlarının ne olabileceğinden endişe ediyordu. "Umarım öyledir."

"Sevecek. Ve çılgınca bir nedenden dolayı yapmasa bile, önemli olan seni seviyor olmam." Emily kaldırarak Nat'in sonunda elini çekmesine izin verdi. Sonra kendi elini karınlarının arasına kaydırды, Nat'in kot pantolonunun düğmesini ustalıkla açtı ve içeri girdi. Bacaklarının açılmasına izin veren Nat, Emily klitorisini dikkatle okşadığında inledi. "Önemli olan benim olman."

Nat'in iç kasları bu sözler karşısında sıkıştı. Birine ait olma fikrine tepkinin gücü onu şaşırtmıştı. Bu düşünceden nefret etmesi gerekirdi ama etmiyordu. Aslında, beden ve ruhen Emily Parker'a ait olmaktan daha çok istediği bir şey düşünemiyordu.

Emily'nin yumuşak, narin elinin şortunun içinde çalışmasının verdiği zevkle göz kapakları ağırlaşan Nat, Emily'nin kendisine tamamen sahip olmasına izin vermek için ani ve yoğun bir arzuyla mücadele etti. Bu, güvendiği kişilere bile -ne Janis'e, ne de birlikte çalıştıkları birkaç randevu sırasında Bridget'e- tanımadığı bir ayrıcalıktı ve bu yüzden kendini Emily'ye tamamen teslim etmenin mükemmel bir yoluydu. Emily'nin bu hareketin ne kadar önemli olduğunu anlayıp anlamadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Bebeğim, bekle."

Emily dondu kaldı, sonra elini Nat'in kotundan çekti. "Onun yerine dilimi kullanmamı ister misin?"

Nat, Emily'nin bileğini yakalayarak onu yakınında tuttu. "Hayır, parmaklarını istiyorum." Alışılmadık bir şekilde utangaç olan Emily, yanaklarında sıcaklık yükselirken yüzünü buruşturdu. "Ben sadece... yatakta daha rahat olacağımızı düşünüyorum."

"Tamam." Emily'nin yüzündeki hayranlık ifadesi çarpan kalbini sakinleştirmeye yardımcı oldu. "Kesinlikle rahat olmanı istiyorum, çünkü sana hayatının en iyi seksini yaşatmak üzereyim."

Nat'in Emily'nin tam olarak bunu yapacağından hiç şüphesi yoktu. Anında endişesi azaldı. İhtiyaç onu ele geçirdi. Kendini kucaklaşmalarından kurtardı, sonra Emily'nin ayağa kalkmasına yardım etti. "Tekrar."

"Pardon?"

"Bana hayatımın en iyi seksini yaşatmak üzeresin... yine." Emily'nin çıplak tenine dokunmaktan kendini alamayan Nat, ellerini Emily'nin sırtında gezdirerek kışına yerleştirdi. "Yeni bir şey denemek istiyorum," dedi hafifçe sıkarak. "Eğer buna hazırsan."

"Neredeyse her şeyi en az bir kez deneyeceğim." Emily parmaklarını birbirine doladı ve onu yatak odasına doğru götürdü. "Sen ne istersen."

Nat, onlar yürürken Emily'nin kalçalarının hareketini izledi. "Sen gerçekten de mükemmel bir kızsın." Emily'nin elinin rahatlatıcı sıcaklığı, yapmak üzere olduğu şey için cesaretini artırmasına yardımcı oldu. Büyük boy yatağa ulaştıklarında Nat derin bir nefes aldı ve yavaşça tişörtünü çıkardı, Emily'nin gözlerinin vücuduna perçinlenmesinin tadını çıkardı. "İşte bu yüzden sana uzun zamandır kimseye vermek istemediğim bir şey vermek istiyorum."

Emily bakışlarını Nat'inkilerle buluşturmak için kaldırdı. Sonra Nat'in yanağına dokundu ve başparmağını Nat'in alt dudağına sürttü. "Sadece gerçekten rahat edersen."

"Olmazsam sana söyleyeceğime söz veriyorum."

Elini bırakan Emily, parmaklarının uçlarını Nat'in kot pantolonunun bel bandında kıvırdı. Emily'nin parmak eklemleri çıplak tenine değdiğinde Nat'in karın kasları gerildi. Emily'nin boğazı kıpırdadı ama göz temasını hiç kesmedi. "İçine girmemi istiyorsun."

Nat nefes verdi. Başını salladı. "Evet."

"Sanırım bundan hoşlanmadığınızı düşünmüştüm."

"Başka insanlarla yapmadım." Utangaç bir ifadeyle, "Erkeklerle." diye mırıldandı. Emily'nin bakışlarındaki yargısızlık karşısında rahatlayan Nat bir omzunu kaldırarak kısa bir gülümsemeye izin verdi. "Yine de birkaç kez tek başıma zevk aldım. Ve ben... İçimde nasıl hissettiğini bilmek istiyorum."

Emily ayaklarının üzerinde hafifçe yalpaladı. "Ben de."

Nat, Emily'nin pantolonunun içindeki eline baktı, sonra bir kaşını kaldırdı - aslında hissetmediği bir ukalalık denemesi. "Hadi o zaman."

"Evet, hanımefendi." Dudaklarını ısırarak Emily, Nat'in kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdi, ardından yere diz çökerek kotu çıkardı. Daha sonra boksör külotunu çekerek Nat'i çıplak bıraktı. Sonra ağzını Nat'in bacaklarının arasına yerleştirdi. Bu ani hareket Nat'i şaşırttı ve yatağa doğru yuvarlanmasına neden oldu.

Emily adımlarını kesmeden öne doğru süründü ve Nat'in kalçalarını şiltenin üzerine bastırdı. Duygusal bir hareketle işine geri döndü.

inliyor, yarığını yavaşça aşağı yukarı yalıyordu.

Nat onun iniltisini yankıladı. "Oh, lanet olsun." Elini Emily'nin başının arkasına koydu ve onu yerinde tutmanın verdiği kontrol hissinin tadını çıkardı. "Bu çok iyi."

Emily'nin ıslaklığına karşı gülümsediğini hissedebiliyordu. İnce elleri yukarı kayarak Nat'in karnında durdu, sonra daha yukarı çıkarak göğüslerini örttü. Nat izleyebilmek için başını kaldırdı, böylesine güzel bir kadının onu bu kadar coşkuyla tatmin etmesinden heyecan duyuyordu.

Çok geçmeden Nat'in kalçaları titremeye başladı. Emily'nin saçlarını çekiştirdi. "Beni boşaltmadan önce dur."

Emily klitorisine son bir öpücük kondurarak Nat'in titremesine neden oldu. Ayağa kalkarak Nat'in yüzükoyun yatan vücuduna süründü ve kalçalarına sarıldı. Nat, Emily'nin karnındaki amının kavurucu sıcaklığıyla dudağını ısırdı. Emily'yi ters çevirmek ve onun sıkı sıcaklığının içine dalmak istedi, ama kendi karnındaki ateşin sönmesini istediği kadar kötü bir şekilde direndi. Emily, Nat'in kendine özgü tadını taşıyan bir öpücükle ağzını yakalamak için eğilirken ona karşı sallandı.

Öpüşmelerini kesen Emily fısıldadı, "Yetki sende. Bana ne yapacağımı söyle."

Nat kollarını Emily'nin sırtına doladı ve onu nazikçe yan tarafındaki yatağa yatırdı. Sonra Emily'nin elini tuttu ve parmak eklemlerini öpebilmek ağzına götürdü. "Tek parmakla başla." Emily'nin işaret parmağını açtı ve ağzına götürdü. "Yavaş ol."

Emily dirseğinin üzerine yaslandı. Başka bir öpücük için eğildi ve elini Nat'in karnına koyduktan sonra aşağıya, bacaklarının arasına kaydırды. Derin bir nefes alan Nat dizlerinin açılmasına izin verdi. Neden bu kadar gergin olduğundan tam olarak emin değildi. Emily ona zarar vermezdi. Ve sayamayacağı kadar çok kez sikilmemiş de değildi. Tabii ki, bunlar şimdiye kadar yaşadığı en acı verici, aşağılayıcı deneyimlerden bazılarıydı. Bu da onu, içine girmeye hazırlanan kim olursa olsun, bunun tekrarlanmasına izin verme ihtimali konusunda gerginleştiriyordu.

Yine de bu farklıydı. Bu onun zevkiyle ilgiliydi, partnerinin değil. Emily için o sadece sıcak, ıslak bir delik değildi. Emily'nin parmaklarını ihtiyatlı bir şekilde kıvrımlarına daldırıp klitorisine tüy kadar hafif bir okşamayla dokunmasından, onun rızası olmadan hiçbir şeyin olmayacağı belliydi. Eğer hoşuna gitmezse, Emily duracaktı. Çünkü Emily onu seviyordu.

Nat rahatladı. Emily'nin saçlarıyla oynadı ve gözlerinin içine baktı. "Bu çok iyi hissettiriyor."

"Sen de öyle." Emily, Nat'in açıklığını nazikçe araştırmak için parmağını aşağı kaydırırken alt dudağını öptü. "Çok ıslaksın."

Gerçekten de öyleydi. Emily'nin ona zevkten başka bir şey vermeyeceğinden emin olan Nat, Emily'nin elini kendi eliyle kapattı. Emily konuşacakmış gibi nefes aldı ama o bir şey söyleyemeden Nat parmağını içeri soktu. İç duvarlarının Emily'nin etrafında sıkışmasının lezzetli hissiyle gözlerini kapattı, sonra Emily'nin memnun bir inilti ile yanına doğru kıvrılma şekliyle inledi.

"Nat, bebeğim, bana bak."

Emily'nin sesindeki titremeyi merak ederek gözlerini açtı. Emily'nin gözlerinde bir belirsizlik izi gören Nat, onun yanağını okşadı ve sırttı. "Durma."

Emily onun kalkık dudaklarına karşı mırıldandı. "Asla." Parmağını geri çekti, sonra temkinli bir şekilde tekrar içeri soktu. Nat her lezzetli hareketin, Emily'nin parmak ucunun hassas iç duvarlarına karşı her kıpırdanışının tadını çıkardı. Sızlanmaya ve daha fazlası için yalvarmaya başlamak için yapabileceği tek şey buydu. Kontrolü tamamen kaybetmeye bu kadar yakın olmasından utanan Nat, üstünlüğü yeniden ele geçirmeye karar verdi.

Emily'nin sarı saçlarından bir avuç aldı ve Emily'nin dikkatini çekecek kadar sıkı.

"Bana ne istediğini söyle." Emily başparmağının ucuyla klitorisini okşadı ve yavaşça parmaklarıyla sıkı. "Ne dersen yapacağım."

"Sadece burada benimle kal." Nat, Emily'nin yüzünü kendininkinden birkaç santim uzakta tuttu ve Emily yavaşça içine girerken onu tekrar tekrar öptü. Bu hareketin kendisini ne kadar savunmasız hissettirmesine rağmen -belki de bu yüzden- Nat'in uyarılması baş döndürücü bir zirveye ulaşmıştı. En son ne zaman bu kadar çok boşalmak istediğini hatırlayamıyordu. Kontrolünü kaybedeceğini bilmesi bile bu boşalmayı tüm kalbiyle arzulamasına engel olmamıştı. "Gitmeme izin verme."

Emily boştaki kolunu Nat'in omuzlarının altına kısıp vücutlarını birbirine çekti. "Yapmayacağım."

Nat yüzünü Emily'nin boynuna bastırdı ve sıkıca tutundu. Emily onu ustalıklarla ovuyor, ona vurmaktan çok klitorisine odaklanıyordu. Bu çok mükemmeldi, tam olarak istediği şeydi ve aslında Emily'ye bu deneyimi ona yaşatacak kadar güvenmek hayal edilebilecek en güçlü afrodisyaktı.

Doruk noktası Nat'in vücudunda artan dalgalar halinde yuvarlandı, nefesini çaldı ve ayak parmaklarını kıvırdı. Umutsuzca bir şeyleri ortaya çıkarmak istemesine rağmen, duramadı. Emily'nin parmağının etrafında sarsıldı, hissetti

her kasılma. Sonunda geri çekildiğinde, Emily'nin bakışlarıyla karşılaştı ve sonunda zevk azalmaya başladığında yüzünü izlemesine izin verdi.

"Bu inanılmazdı," diye fısıldadı Emily. "İyi misin, tatlım?" Nat'in önce sol, sonra da sağ gözünün hemen altını öptü ve Nat'in ağladığını fark etmesini sağladı.

Anladım. Yatakta zayıflık göstermekten hoşlanmıyordu ama bu şartlar altında kendini affetmeye hazırdı. En azından Emily'nin bu yüzden onun hakkında kötü düşünmediğinden emindi. "Ben mükemmelim."

"Doğru söze ne denir." Emily sırtarak Nat'in ağzının kenarını öptü, sonra başını Nat'in göğsüne yasladı. İç geçirdi, kolunu Nat'in ortasına doladı ve sarıldı. "Senin içinde olmak hoşuma gitti."

"Ben de beğendim." Nat, Emily'nin başının tepesini öptü. "Belki bunu bir ara tekrar yaparız."

Emily, Nat'in dudaklarının birkaç santim ötesinde çıkıntı yapan dik meme ucunu yaladı. "Ne istersen yapabiliriz. Ne zaman istersen." Başını kaldırarak Nat'e cilveli bir göz kırptı. "Beni hazır ve istekli seks kölen olarak kabul et."

Bu gece Emily'ye neler yapacaktı neler. Nat aniden sikini, raketini ve diğer oyuncaklarını getirmeyi düşündüğü için çok memnun oldu. *İşin aletlerine ne zaman ihtiyaç duyacağınızı asla bilemezsiniz. Zihni olasılıklarla çılgına dönerken*, Emily'yi vücudunun üstüne çekti ve iki eliyle kıcını kavradı. "Sen gerçekten benim hayalimdeki kızsın."

"Aynen öyle." Emily kalçalarını oynatarak ıslaklığını Nat'in karnına bulaştırdı. "Yani, şimdiye kadarki en iyi seks?"

Nat kıkırdadı. "Şimdilik." İki elini de kaldırarak Emily'nin poposuna sertçe indirdi. İkiz şaplakların ortaya çıkardığı hızlı nefes alma, Nat'in karnında yanan ateş için yakıt oldu. "Ama bunu denemeye ve aşmaya hazırım."

"Ben de." Nat onları yuvarlarken Emily ciyakladı, sonra Nat ellerini başının üzerine sıkıştırdığında kıkırdamaya başladı. "Hanımefendi."

Yirmi Beşinci Bölüm

Altı ay sonra

"Colleen'in eve bir erkek arkadaş getirdiğine inanamıyorum. Şimdiden." Emily ön kapıya baktı ve arkadaşıyla ne kadar yakın olduklarını öğrenmek için Colleen'in cep telefonunu arama isteğine karşı koydu. Onlara akşam yemeğinin saat altıda olduğunu söylemişti ve saat neredeyse beşi geçiyordu. "Neredeyse kampüse yeni geldi ve şimdiden bir adam var."

Nat ocaktan aldığı tavuk sataydan bir ısırık aldı, sonra Emily'ye sunmadan önce ikinci bir çatal dolusu üfledi. Emily çiğnedi ve tanıdık tatlar karşısında gülümsedi. Colleen'in en sevdiği yemektir, bu yüzden Nat okuldan eve her gelişinde ondan yapardı. "Çok lezzetli. Onu şımartıyorsun."

"O iyi bir çocuk."

Ön kapıdaki nöbetini bırakan Emily mutfığa girdi ve Nat'in arkasında durarak kollarını beline doladı. Yanağını Nat'in güçlü sırtına yasladı, gözlerini kapadı ve iç geçirdi. "Haklısın. Öyle. O yüzden bana onun ve bu çocuk hakkında endişelenmeyi bırakmamı söyle."

"Onun ve bu çocuk hakkında endişelenmeyi bırak." Nat elindeki tahta kaşığı bıraktı ve Emily'nin kucığına dönerek ona sarıldı. "İyi bir çocuğa benziyor zaten. Aynı zamanda bir yazar olduğunu söyledi, ama aynı zamanda bir sanatçı. Görünüşe göre internette zombilerle ilgili bir grafik-roman serisi yayınlıyor. Her neyse, bir öğrenci birliğinden çok bir ineğe benziyor ve bana sorarsanız bu iyi bir şey."

"Haklısın, öyle." Bir dakika sessiz kaldı, sonra burnunu kırıştırdı. "Zombiler mi? Gerçekten mi?"

Nat omuz silkerek ona mahcup bir sırıtış attı. "Zombiler havalı. Onun yazdıklarını okumak istiyorum."

Emily gözlerini devirdi. "Harika. Şimdi gerçekten de ailedeki sıkıcı, ezik kişi ben oldum. Bu mudur yani?"

Nat'in gözleri, içinde bulundukları durumu *aile* olarak nitelendirmesi üzerine parladı. Emily öyle olacağını biliyordu. İşin en güzel yanı da bunu içtenlikle söylemesiydi. Her nasılsa, bir yıldan kısa bir süre içinde Nat, alışılmadık aile birimlerinin tartışılmaz bir parçası haline gelmişti. Colleen bile ondan gerçekten hoşlanıyordu.

Emily'nin ağzının kenarını öpen Nat, "Sıkıcı değilsin," diye mırıldandı. Elini Emily'nin kot pantolonunun bel bandına götürdü, sonra dikkatlice içeri kaydırıp ve bir gece önce en sevdiği küreğin acısından hâlâ sızlayan hassas bölgenin kenarını zar zor sıyırdı. "Tam tersi."

"Böyle düşünmene sevindim."

"Öyle olduğunu biliyorum." Nat, Colleen'in anahtarının ön kapıda çıkardığı sesle geri çekildi. "Onlar gider gitmez sana ne kadar ezik ve sıkıcı *olmadığını* hatırlatmaktan mutluluk duyacağım."

Emily mutfaktan çıkarken, Nat'in ona göz kırpmasına sırtarak, "Bunu kabul edeceğim," dedi. Colleen'i ve elini tuttuğu çocuğu selamlamak için tam zamanında ön kapıya yürüdü. Çocuk zayıf, Asyalı ve koyu renk, kalın çerçeveli gözlükler takıyordu; bildiği kadarıyla hiç de Colleen'in tipi değildi ama Emily onlara ilk kez bakarken Colleen kesinlikle parlıyordu.

"Em!" Colleen erkek arkadaşının elini bıraktı ve Emily'ye heyecanla sarıldı. "Kenji ile tanışmanı istiyorum. Yurtta koridorun sonunda oturuyor... ve birlikte yaratıcı yazarlık dersi alıyoruz. Ken, bu kız kardeşim Emily."

Emily, Kenji'nin elini sıkarken açık fikirli olmaya çalıştı. Yeterince iyi huylu görünüyordu ama henüz kız kardeşi için yeterince iyi olduğunu düşündüğü biriyle tanışmamıştı.

Ona sıcak bir gülümseme verdi. "Sizinle tanışmak gerçekten çok güzel. Colleen sürekli sizden bahsediyor."

Colleen Kenji'nin yan tarafını dürttü. "Kapa çeneni." Colleen'e yönelttiği hayranlık dolu sırıtiş çok samimi görünüyordu ve Emily'nin endişesini biraz olsun hafifletti. Aynı anda bir el Emily'nin sırtının küçük bir kısmına indi ve Colleen ona baktı ve gözleri parladı. "Bu da Emily'nin kız arkadaşı Nat. Satay tavuğuyla aklınızı başınızdan alacak olan kişi. Nat, bu Kenji."

"En azından beklentilerini makul olmayan seviyelere çıkarmıyor." Nat kıkırdarak Kenji'nin elini sıktı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Kenji."

"Bana Ken diyebilirsin." Gözlükleriyle oynuyordu, Colleen'in lisede çıktığı sporculara ve erkek öğrenci birliğindeki çocuklara hiç benzemiyordu. Tanrı'ya şükür. "Beni yemeğe davet ettiğin için teşekkürler."

"Bizim için bir zevk," dedi Emily. "Colleen de sizden çok bahsediyordu. Sonunda sizi tanıma fırsatı bulmak çok güzel."

Nat kolunu Emily'nin ortasına doladı. "Bu arada, eğer herkes oturmak istiyorsa, yemek hazır. Sadece servis etmem gerekiyor."

"Sana yardım edeceğim." Colleen, Emily ve Kenji'nin arasına girerek Nat'ın koluna dokundu. Nat mutfığa doğru yürümek için Emily'yi bıraktığında Colleen bir kez daha dokunarak onu durdurdu. Sonra da ona çabucak sarıldı. "Seni görmek gerçekten çok güzel Nat."

Nat, Colleen'in omzunun üzerinden Emily'nin gözleriyle karşılaştı ve bu spontane sevgi gösterisi karşısında Emily kadar şaşırdığı belliydi. Colleen ve Nat ikinci karşılaşmalarından beri iyi anlaşmış olsalar da, bu yeni bir rahatlık seviyesiydi. "Teşekkürler Col." Nat da ona sarıldı. "Ben de öyle."

Emily aptalca bir mutlulukla onların kol kola mutfığa doğru yürümelerini izledi. Colleen'in Nat'i kabul etmesi ve aralarında şaşırtıcı derecede hızlı bir dostluk oluşması beklenmedik bir şeydi. Nat'le geçirdiği altı ayın bir şekilde altı yıl gibi gelmesinin nedeni de buydu. İlişkilerinin başlangıcında yaptığı tüm endişeler şimdi aptalca geliyordu. Nat'le birlikte olmak çok kolay ve çok doğru geliyordu. Anlaşamadıkları zamanlarda bile, bunu Emily'nin aralarındaki bağa olan inancını güçlendirecek şekilde yapmayı başarıyorlardı.

Emily tekrar Kenji'ye döndü ve onun gergin ifadesi karşısında yumuşadı. "Oturmaya ne dersin?"

Kenji başıyla onayladı. "Yolu göster."

Emily yemek masasında Kenji'nin karşısında otururken, Colleen ve Nat'ın şamatalı kahkahaları mutfaktan dışarı taşıtı. Emily içgüdüsel olarak gülümsedi ve aynı şeyi yapan Kenji'nin bakışlarını yakaladı. Boğazını temizledi, sonra aceleyle nefesini verdi.

"Umarım çok ileri gitmiyordum ama size ne kadar hayran olduğumu söylemek istedim. Colleen bana çocukluğu, aileniz hakkında her şeyi anlattı..." Kenji onun sürekli göz teması kurmasından dolayı açıkça telaşlanmıştı. Gözlerini masaya dikti. "Her neyse, o gerçekten harika bir kız ve bu hale gelmesinde senin de payının olduğu çok açık."

"Teşekkür ederim." Emily'nin yüzü ısındı, her zaman olduğu gibi birisi bir seçim gibi hissettirmeyen bir şey için hayranlığını ifade ettiğinde olduğu gibi. "Elimden geleni yaptım."

"Harikaydın. Colleen gerçekten çok özel biri." Boğazını tekrar temizleyen Kenji onun bakışlarıyla buluşmayı başardı. "Annem ve babam doktor, kardeşimle ben de hayal edebileceğiniz en aşırı programlı, ayrıcalıklı çocukluğu geçirdik. Colleen'le tanışmak gerçekten gözlerimi açtı. O beni daha iyi bir insan yaptı." Yüzünü buruşturdu. "Uzun süredir birlikte olmadığımızı biliyorum ve bunları sana anlattığım için muhtemelen deliriyorum."

"Hayır, anlıyorum." Açıklanamaz bir şekilde, Emily'nin Colleen'in düzenli bir erkek arkadaşı olması fikrine karşı direnci eriyip gitmişti. Colleen hakkında konuşurken Kenji'nin gözlerindeki ışığı fark etti. "Nat'e neredeyse anında aşık oldum. Bunu itiraf etmem biraz zaman aldı ama doğru insanla karşılaştığınızda bazen bunu hemen anlarsınız."

Kenji ona gülümsedi. "Kesinlikle." Omuz silkti, rahatlamış görünüyordu. "Aslında, senin durumun -bir kardeş yetiştirmek- yazmak istediğim yeni bir çizgi roman için bir fikre ilham verdi. Colleen hikâyede benimle işbirliği yapmayı kabul etti. Bence harika olacak."

Yani Colleen onunla birlikte yaratacak birini bulmayı başarmıştı. Emily'nin çocuğa olan sevgisi kabardı. "Okumayı çok isterim."

Kenji'nin ifadesi utangaç bir hal aldı. "Umarım zombileri seviyorsundur."

Emily bir kahkaha attı. Elbette zombiler olmalıydı. "Neredeyse her şeyi bir kez deneyeceğim."

*

Colleen ve Kenji üç saatten biraz daha uzun bir süre sonra ayrıldıklarında, Emily'nin boğazı ve karnı yemek boyunca gülmekten ağrıyordu. Colleen ve Nat ender rastlanan bir formdaydı, hikâyeler ve eğlenceli iğnelemeler anlatırken Kenji de sık sık şaşırtıcı derecede komik yorumlarla araya giriyordu. Çekici bir adamdı ve Colleen'e uygunluğu konusunda ihtiyatlı bir iyimserlik içinde olduğunu dürüstçe söyleyebilirdi.

Nat, Colleen ve Kenji'nin arkasından ön kapıyı kapatır kapatmaz, sanki onun düşüncelerini yankılıyormuş gibi ona döndü. "Ondan hoşlanıyorum."

"O iyi," dedi Emily, sonra Nat'e çaresiz bir omuz silkme hareketi yaptı. "İyi bir çocuğa benziyor."

"İyi bir aileden geliyor gibi görünüyor." Nat onun elinden tutarak kanepeye götürdü. Oturdu ve Emily'yi kucağına çekti, bir elini gömleğinin altından geçirerek çıplak tarafını okşadı. "Ona çok iyi davrandığını hissediyorum."

"Öyle olsa iyi olur. Yoksa seni gönderirim."

"Aynen öyle," diye mırıldandı Nat.

Emily Nat'in boynuna sokuldu ve tüm vücudu gevşerken nefes verdi. "Sen ve Colleen bu gece çok sevimliydiniz."

"Onunla takılmak eğlenceliydi. Artık benim kardeş döven bir pislik olduğumu düşünmüyor, aslında oldukça iyi anlaşıyor gibiyiz." Nat'in elleri

Vücudunda dolaştı, sırtına yerleşmeden önce karnını yumuşattı. "Sanırım ablasını ne kadar çok sevdiğimi biliyor."

"Ben de seni seviyorum." Emily kollarını Nat'in omuzlarına doladı ve başını onun göğsüne yasladı. Gözlerini kapatarak Nat'in kalp atışlarının sabit tınısına odaklandı. "O biliyor. Ne kadar mutlu olduğumu görebiliyor." "Ben de mutluyum." Nat'in elleri göğüslerini örtmek için hareket etti.

"Mest oldum, aslında."

"Ben de." Nat'in başparmakları meme uçlarına sürtünürken Emily'nin nefesi kesildi. Dün gece taktığı kelepçeler yüzünden hâlâ ağrıyordu, sert temas onları acıttı. "Seni daha da mutlu etmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Seni yatağa götürmeme izin verebilirsin." Keskin dişleri kulak memesini ısırdı. "Ve sonra sadece seni *almama* izin verebilirsin."

Emily geri çekildi ve kirpiklerini kırıştırdı. "Bana öyle geliyor ki, eğer beni almak istiyorsan, benden izin istememeliydin." Başlatmak üzere olduğu oyun için heyecanla, "*Tek boynuzlu at*, değil mi?" diye fısıldadı.

Nat'in yüz ifadesi sertleşirken gözleri parlıyordu. "Hadi o zaman, kötü kız." Hızla hareket ederek ayağa kalktı ve Emily'yi sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi omzuna aldı. Sonra avucunu Emily'nin sert bir *tokatla* indirdi. "Senin için planlarım var."

Emily, Nat'in zaten ağrıyan vücuduna verdiği lezzetli acıya karşı dudaklarını ısırdı ve sonra sırtıtmaya başladı. Sabırsızlanıyordu.

SON

Yazar Hakkında

Meghan O'Brien Detroit, Michigan yakınlarında büyüdü ve şimdi güzel Sonoma County, California'da yaşıyor. Eşi Angie ile birlikte hayatlarını harika bir oğul, iki köpek, üç kedi ve çeşitli balıklar, sürüngenler ve hatta bir tarantula ile paylaşıyorlar. Tüm bu kaostun içinde bir yerlerde en sevdiği şeylere zaman ayırıyor: video oyunları, bilim-kurgu televizyonu ve (tabii ki) yazmak. Gündüzleri web ve veritabanı geliştiricisi olarak çalışıyor.

Bold Strokes Books'tan Temin Edilebilecek Kitaplar

Radclyffe'den **Onur Yemini**. Bir İlk Müdahaleciler romanı. Önce zarar verme... Amerika Birleşik Devletleri'nin Birinci Hekimi Wes Masters, başkanın doktoru olmanın zekâ ve kişisel fedakârlıktan daha fazlasını gerektirdiğini keşfeder - özellikle de günün düzeni siyaset olduğunda. (978-1-60282-671-7)

Hayaletler Sorunu yazar Cate Culpepper. Becca Healy, Dr. Joanne Call'un annesinin gerçekten intihar edip etmediğini öğrenmesine yardım edebileceğini ummaktadır; ancak annesinin hayaletiyle, onlarca yıllık bir gizemle ve zorlu Dr. Call'a duyduğu şehvetle ciddi bir çikolata tüketimi olmadan başa çıkabileceğinden emin değildir. (978-1-60282-672-4)

The Night Off yazar Meghan O'Brien. Emily Parker, Xtreme Encounters eskort ajansından tabu rol yapma fantezisi için para ödediğinde, kontrolü teslim etmeyi bekler ama kalbini tehlikeli kasap Nat Swayne'e kaptırmayı asla hayal edemez. (978-1-60282-673-1)

Sara, Greg Herren. Southern Heights Lisesi'ne yeni gelen gizemli ve güzel bir öğrenci, öğrencilerin ölmeye başlamasıyla ortalığı karıştırır. (978-1-60282-674-8)

Fontana, Joshua Martino. Şöhret, saplantı ve intikam, soran bir romanda çarpışıyor: Amerika'nın en büyük kahramanı eşcinsel olsaydı ne olurdu? (978-1-60282-675-5)

Lemon Reef, Robin Silverman. İlk aşkınızın hatırası için neleri riske atarsınız? Jenna Ross, lise aşkı Del Soto'nun Lemon Reef'te öldüğünü öğrenince, adli tabibin doğal nedenlerden öldüğü yönündeki raporunu kabul etmeyi reddeder ve gerçeği bulmak için her şeyi göze alır. (978-1-60282-676-2)

Kirli Lokanta: Jerry Wheeler'ın editörlüğünü yaptığı **Menüde Gey Erotika**. Restoranlarda geçen, yemek, seks ve erkekler içeren eşcinsel erotizm - gerçekten daha fazlasını isteyebilir misiniz? (978-1-60282-677-9)

Carsen Taite'den **Slingshot**. Ödül avcısı Luca Bennett, savunma avukatı Ronnie Moreno için görünüşte basit bir iş üstlenir, ancak iş hızla karmaşık ve tehlikeli bir hal alır, tıpkı Luca'nın ele geçirilmesi zor Ronnie Moreno'ya duyduğu çekim gibi. (978-1-60282-666-3)

Touch Me Gently yazan D. Jackson Leigh. Sırlar Salem Lacey için her zaman kalp kırıklığı ve sürgün anlamına gelmiştir, ta ki güzel ve gizemli Knox Bolander ile tanışıp bazı sırların gerekli olduğunu öğrenene kadar. (978-1-60282-667-0)

Missing yazan P.J. Trebelhorn. FBI ajanı Olivia Andrews hayattan tam olarak ne istediğini bilmektedir, ancak bir çocuk kaçırma olayını araştırırken ajan arkadaşı Sophie Kane ile tanışınca her şeyi yeniden düşünmek zorunda kalır. (978-1-60282-668-7)

Ter: Todd Gregory'nin editörlüğünde **Gay Jock Erotica**. Herkesin hayalini kurduğu atletik aygırlarla ateşli seksin cızırtılı öyküleri. (978-1- 60282-669-4)

The Marrying Kind, Ken O'Neill. Başarılı düğün organizatörü Adam More, işi bırakıp evliliği tamamen boykot ederek eşitsizliği protesto etmeye karar verdiğinde, tek kardeşi nişanlandığını duyurur. (978-1-60282-670-0)

Lesley Davis'ten **Karanlık Kanatlar Alçalıyor**. Ya hayatta karşılaştığınız şeytanlar gerçekse? Chicago dedektifi Rafe Douglas bunu öğrenmek üzeredir. (978-1- 60282-660-1)

Nell Stark ve Trinity Tam'dan **Günbatımı**. Everafter serisinin son bölümü. Valentine Darrow ve Alexa Newland, kendilerini vampirler ve wereshifter'lar için yeni bir dünya düzenini belirleyecek mücadelenin merkezinde bulurken bile ilişkilerini yeniden inşa etmeye çalışırlar. (978-1- 60282-661-8)

Arzu Görevi yazan Terri Richards. Nicole Kennedy kendini Afrika'da uluslararası bir komplonun merkezinde bulur ve güzel ama kibirli hükümet ajanı Kira Anthony tarafından kurtarılır, ancak Kira Nicole'ün güvенеbileceği biri midir yoksa arzuları onu kör mü etmiştir? (978-1-60282-662-5)

Steve Berman'ın editörlüğünde **Yaz Çocukları**. Gökyüzünün tavanı parlak mavi bir mucizeyken, plajda başka bir çocuğun kahkahası sıkıcı yaz işlerinden uzaklaştırabilirken, genç aşk ve macera hikayeleri. (978-1- 60282-663-2)

Rebecca S. Buck'tan Madalyon **ve Çakmaklı**. Regency kibar kadını Lucia Foxe otoyolda soyulduğunda, Lucia'nın değerli madalyonunu çalan maskeli kanun kaçağı onun kalbini de çalacak mıdır? (978-1-60282-664- 9)

Logan Zachary'den **Takvim Çocukları**. Ayda bir adam sizi yıl boyunca heyecanlandıracak. (978-1-60282-665-6)

İçindekiler

[Sinopsis](#)

[Yazar tarafından](#)

[Teşekkür İthaf](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm](#)

[ÜçüncüDördüncüB](#)

[eşinci](#)

[AltıncıYedinci](#)

[Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Onbeşinci](#)

[Onuncu Onbirinci](#)

[Oniki](#)

[OnüçüncüOndördü](#)

[ncüBölüm Onaltı](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Onyedinci](#)

[Onsekizinci](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Yirmi](#)

[Yirmi Birinci Bölüm Yirmi](#)

[İkinci Bölüm Bölüm Yirmi](#)

[Üçüncü Yirmi Yirmi](#)

[Dördüncü Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Yazar Hakkında](#)

[Bold Strokes Books'tan Temin Edilebilecek Kitaplar](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

